திருவருட் சிந்தனை

பாகம் - 2

தவத்திரு

குன்றக்குடி அடிகளார்

திருவருட் சிந்தனை

திருக்குறளில் இறை வழிபாடு

பாகம் - 2

''தமிழ் மாமுனிவர்'

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

தொடக்கம் : 1964

கலைவாணி புத்தகாலயம்

நல்ல நூல் வெளியீட்டாளர்கள்,

பாண்டி பஜார் அஞ்சலகத் தெரு,

2, சிவஞானம் ரோடு, தி. நகர், சென்னை-17.

☎ 434 03 56

கலைவாணி வெளியீடு

திருத்திய முதல் பதிப்பு : டிசம்பர் 1998
திருவள்ளுவராண்டு : 2029

விலை : ரூ. 45-00

பதிப்பாசிரியர்: சீனி. திருநாவுக்கரசு

சுதந்திரப் பொன் விழா நிறைவு ஆண்டு வெளியீடு

செந்தமிழ்க் குறளோசை திசையெலாம் மேவின் உலக மொழி ஆகும்.

—சீனி. திரு.

அச்சிட்டோர் :

சேம்பியன் பவர் பிரிண்டர்ஸ்
8, சத்தியநாராயணா தெரு, மே. மா. சென்னை-33

முன்னுரை

தமிழ்மாமுனிவர்

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்

தமிழில்—உரைநடையில், பிரார்த்தனை, நூலில்லைப் பிரார்த்தனை என்பது உள்ளத்திலிருந்து எழுவது. வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பது.

நாள்தோறும், நாட்காலையில், திருவருளைச் சிந்தித்த வண்ணம், அப்படியே எழுத்துருப் பெற்றுள்ள நூலே திருவருட் சிந்தனை.

நமது அன்றாட வாழ்க்கையின் அனுபவங்கள் நூலில் மிகுதியாக இடம் பெற்றுள்ளன. இவை நமக்கு மட்டுமே உரிய அனுபவங்கள் அல்ல.

வாழ்கின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் இதுபோன்ற அனுபவங்கள் இருக்கும். இது இயற்கையின் நியதி.

''திருவருட் சிந்தனை'' ஒரு புதிய முயற்சி. ஆனாலும், பயன் மிகுதியாக இருக்கும்.

திருவருட்சிந்தனையை வழங்கிடும் 'கலைவாணி' சீனி. திருநாவுக்கரசு அவர்கட்கு, ஆயிரம் ஆயிரம் வாழ்த்துக்கள்!

நாள்தோறும், திருவருட் சிந்தனையுடன் வாழ்க்கைப் படிகளில் ஏற இந்நூலை ஓதுதல், ஒரு சாதனம்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு.

குன்றக்குடி

அடிகளார்.

மதிப்புரை

'பல்கலை வித்தகர்'

டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி

தத்துவப் பேராசிரியர், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

'திருவருட் சிந்தனை' என்ற தலைப்பில் முந்நூற்று அறுபத்தாறு தனிநிலை எண்ணங்களின் ஒரு துறைக் கோவையை கலைவாணி புத்தகாலயத்தின் மூலம் மக்கள் மன்றத்தில் மணம் பரப்ப விட்டிருக்கிறார், 'பாநயப்பாமணி' 'திருக்குறள் நெறித் தோன்றல்' கவிஞர் கலைவாணி சீனி. திருநாவுக்கரசு அவர்கள்.

திரு. சீனி. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் ஒரு புரட்சியாளர். பழைய செய்திகளைப் புதிய தலைப்பில் தரும் இக்கால வழக்கை மாற்றி, பழைய தலைப்பில் புதிய செய்தியை மக்கள் மன்றத்துக்கு வழங்கியிருக்கிறார்.

அது மட்டுமா? மரபு நெறியில் எது பிழையோ அதைச் செய்திருக்கிறார்; செய்யவும் வைக்கிறார். பிறருக்கு எழுதப் பெற்ற முடங்கலையோ, நாட் குறிப்பையோ படித்தல் பிழை. அதிலும் திருமடத்தில் அருள் தலைமை யேற்று அருளாட்சிபுரியும் குரு மகாசந்நிதானத்தின் வாழ்நாட் குறிப்பைப் படித்தார்.

அத்துடன் நின்றாரா? அதனை வெளியிட்டுப் படிக்கவும் வைத்திருக்கிறார் என்றால், அவரது செயல் வியத்தகு புரட்சியே. கிடைத்தது அருமை. அதை அனைவருக்கும் கிடைக்க வைத்திருப்பது அருமையிலும் அருமை.

காதலனுக்கு எழுதப்பெற்ற முடங்கலை காதலனின் தந்தைக்குரிய காணிக்கை முடங்கலாக அமையுமாறு எழுதிய கைவண்ணம் இளங்கோவடிகளுடையது என்றால் கடைக்கணித்து மந்தணமாகப் படிக்கப் பெற வேண்டிய

நாட்குறிப்பை மந்திரமாக அமைத்து மக்கள் வாழ்வைப் பண்படுத்தும் வகையில் வாழ்வியல் ஓவியங்களாகத் தீட்டியருளிய திருவருட் கொடை வழக்கமே தவத்திரு. குன்றைக் குருமணியின் திருவருட் சிந்தனை.

வாழ்வியல் சிக்கல் ஒன்று வாழ் முதலாகிய பொருள் எனப்பெறும் பரம்பொருளிடம் அடியவன் கேட்டுப் பெறுதல் முறையா?

கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் அரிய பொருளாக அகன்று விட்டது அப் பரம் பொருள். சரி, கோரிக்கையை விட்டு விடுவோம் எனில், அழுத பிள்ளைதான் பால் குடிக்கும் என்ற உலகப் பழமொழி அவ்வப்போது நினைவுக்கு வருகிறது.

கேட்கலாம் என்றாலோ எதைக் கேட்பது? இச் சிக்கலைத் தீர்க்கும் மணிவாசகம் ஒன்று:

''வேண்டத் தக்கது அறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய் நீ
வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீ யாது அருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்
வேண்டும் பரிசொன்று உண்டென்னில்
அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே''

என்ற மணிவாசகத்தின் ''வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ!'' என்ற திரு வார்த்தையின் விளக்கமாக அமைந்து அருளியதே முந்நூற்று அறுபத்தாறும்.

குன்றக்குடி அடிகளார் என, அன்புளோர் நெஞ்சங்களாலும், தமிழ் மாமுனிவர் எனத் தமிழக மக்களின் தழை தமிழ் உணர்ச்சிகளாலும், அடிகளார் என அனைத்து நாட்டு ஆற்றல்சால் கொள்கைப் பேராளர்களாலும் பொதுச் சமய புனித நெறிச் சான்றோர் என அருள் நெறித் திருக்கூட்ட

அகவுணர்வுகளாலும், திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவண்ணாமலை ஆதீனம் ஐந்து கோவில் ஸ்ரீலஸ்ரீ தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் என மரபு பேணும் மாண்புரைகளாலும், நீள நினைந்தும் நித்தலும் கை தொழுதும் போற்றப் பெறுபவர் அடிகளார்.

வள்ளுவரே இவர், சேக்கிழாரே இவர், அப்பரடிகளே இவர் என்றெல்லாம் நினைக்கப் பெறும் அடிகளார், உண்மையிலேயே இவர் யார் என்ற வினாவிற்குத் திருவருட் சிந்தனை அடிகளாரை இவர் இன்னார் இல்லை, இனியார்! இவரைப் போல இனியார்? என்ற வகையில் நம்மிடம் அகப்பட வைத்து விடுகிறது.

திருவாசகப் பெரும் பேரின்பத்தைத் துய்த்துத் துய்த்துத் தேக்கித் தேக்கித் திகழும் அருள் நிறை நெஞ்சம் போற்றிப் புணர்ந்திருந்து பொய் கெட்டு மெய்யானார் என்ற மணி வாசகத்தின் அருளனுபவத் திரு நிகழ் நெஞ்சம் உலக மக்களுக்கு வழங்கும் வாழ்வியல் வழிகாட்டியே இந்நூல்.

இறையருட் சிந்தனைக் களஞ்சியமாகிய திருவருட் சிந்தனை மக்கள் வாழ்வில் எந்நாளும் நின்று, பணி செய்வதாகுக.

அதனை அவ்வாறே பணி கொண்டும், மக்களைப் பணிகொள்ள வைத்தும் புரட்சி செய்யும் 'திருக்குறள் நெறித் தோன்றல்' 'பாநயப் பாமணி' 'கலைவாணி' திரு சீனி. திருநாவுக்கரசு அவர்களின் தொண்டு வாழ்ந்து வளம் சிறப்பதாகும்.

சென்னை — வை. இரத்தினசபாபதி

அணிந்துரை

இராம. வீரப்பன்

அறநிலையத் துறை முன்னாள் அமைச்சர்

அண்ணல் காந்தியடிகள், பிரார்த்தனையின் சிறப்பைப் பற்றிக் கருத்து தெரிவித்த பொழுது, ''உண்ணாமலும், நீர் பருகாமலும் கூட என்னால் இருந்து விட முடியும். ஆனால் இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்யாமல், ஒரு நொடி கூட என்னால் இருக்க முடியாது'' என்று குறிப்பிட்டார்கள்.

அண்ணலின் வழியில் தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளாரும் ஆண்டு முழுவதும் மாந்தர்கள் எத்தகைய பிரார்த்தனை களில் ஈடுபட்டு வாழ வேண்டும் என்பதைச் சிந்தித்து ''திருவருட் சிந்தனை'' என்ற அருமையான நூலை... பிரார்த்தனை நூலாய்ப் படைத்துள்ளார்கள்.

பக்தி இலக்கியத்தில் உள்ள ஒரு தொடர் ''சிந்தனை உனக்குத் தந்தேன். திருவருள் எனக்குத் தந்தாய்'' என்பதாகும்.

தவத்திரு அடிகளார் நற்சிந்தனையை இறைவனுக்கு காணிக்கையாக்கி திருவருளை இறைவனிடமிருந்து பெற்று ''திருவருட் சிந்தனைகளை'' நமக்கெல்லாம் வழங்கியிருக் கின்றார்கள்.

இறைவனைப் பேசாத நாளெல்லாம் பிறவாத நாளாக அடியார்கள் எண்ணுவதுண்டு.

''இறைவா இறைவா'' என்று ஒவ்வொரு நாளையும் பிரார்த்தனையோடு தொடங்கி, பிரார்த்தனையுடனே மனிதர்கள் முடிக்க வேண்டும் என்ற பெருநோக்கில் அடியார் களின் நிலையில் தம்மை வைத்து, அடியார்களுக்காகப் பல்வேறு பிரார்த்தனைகளை அடிகளார் படைத்திருப்பது போற்றுதற்கு உரியதாகும்.

எப்படி ''தான்'' ஆக வேண்டும் என்று மனிதன் சிந்திக்கிறானோ...பிரார்த்திக்கிறானோ அப்படியே அவன் ஆகிறான் என்று ஆன்றோர்கள் சொல்லுவார்கள்.

“ஐம்புலன்களை வெல்ல வேண்டும்; அறிவினையும் ஆற்றலையும் பெருக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; மானிடச் சமுதாயத்தின் மேன்மைக்காகப் பாடுபட வேண்டும்; பிறரை உண்பித்து உண்ண வேண்டும்; மகிழ்வித்து மகிழ வேண்டும்; வாழ்வித்து வாழ வேண்டும்.

இத்தகைய வாழ்க்கை நெறியில் நாம் வாழ்ந்திட அருள் புரிய வேண்டும் என்று நாளும் இறைவனைப்பிரார்த்திப் பதற்கு “திருவருட்சிந்தனை” என்கிற இந்த நன்னூல் வழி காட்டும்.

ஒவ்வொரு நாட் காலையிலும், எத்தகைய உறுதி மொழியை, ஒவ்வொருவரும், எடுத்துக் கொண்டாக வேண்டும் என்பதை தெரிவிக்கிறது. முதல் பிரார்த்தனையே இந்த ஆண்டினை உழைப்பு ஆண்டாக்கி செலவிட உறுதி எடுத்துக் கொள்ள, அருள்செய் என்பதாக இறைவனை வேண்டுவதாக அமைந்துளது.

எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் கனவு கண்டு கொண்டும், கடந்த காலத்திற்காகக் கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டும், நிகழ் காலத்தை வீணடித்துக் கொண்டும் காலம் கழிக்கும் காலத்தின் அருமை தெரியாதவர்களுக்காக மேலும் பல பிரார்த்தனைகளும் இந்நூலில் படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

இறைவனையும் “ஐந்தொழில் நிகழ்த்தும் முதல் உழைப் பாளி” என்று அழைத்துச் சிறப்பிக்கும் அடிகளார் இடையீடு இல்லாது, ஓய்வே இல்லாது தற்செயல் விடுப்புகூட இல்லாது, இறைவன் உழைக்கும் உழைப்பின் திறத்தை எடுத்துக்காட்டி பலரையும் உணர வைக்கிறார்.

உண்டு, நடமாடும் நடைப் பிணங்களாக, வாழும் பல மாந்தர்கள் தாமே திருந்த எத்தகைய பிரார்த்தனைகளைப் பிரார்த்திக்க வேண்டும் என்பதாகவும் அடிகளார் சிந்தித் திருக்கிறார்.

வயிறு புடைக்க உண்ட பிறகு, உண்டது போதுமா? என்று கேட்டு, மனம் திருப்தி காணுகிற வரை உண்ண விழைகிற அவர்கள், உழைப்பிலே மட்டும் அத்தகைய திருப்தியைக் காண முற்படாமல், தொழில் செய்வதாக, வெறும் பாவனை மட்டுமே புரிவது ஏன்? எனக்கேட்கிறார் அடிகளார்.

உழைக்காதவர்கள், தம் பாவம்தீர, ஆண்டவனைப் பிரார்த்திக்க வேண்டிய பிரார்த்தனைகளையும் இந்நூலில் படைத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்கோயிலைப் பற்றிய திருவருட் சிந்தனைகள் பலவும் இந்நூலில் வெளியிடப் பட்டிருக்கின்றன. "திருக்கோயில்கள் உயிரனுபவத்திற்குரிய பண்ணைகள்" என்பதாகப் போற்றியுள்ள அடிகளார், திருக்கோயிலின் தூய்மைப் பராமரிப்பைப் பல பிரார்த்தனைகளில் வற்புறுத்தியுள்ளார்.

"இறைவா! மன்னித்துவிடு! இனிமேல் நீ எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயில்களைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள முயற்சி செய்கின்றேன்" என்று அன்பர்கள், பிரார்த்திப்பதாக சிந்தனை செய்து அவர்கள் அப்பர் பெருமான் திருநாவுக்கரசரைப் போல் உழவாரப் பணி புரியவும், கைத் திருத்தொண்டு செய் கடப்பாட்டில் நிற்கவும், உறுதி கொள்வதாகப் பிணைத்துள்ளார்.

உழவாரப் பணியை! சிறிய பணி என்று சிலர் ஏளனம் செய்யக்கூடும் என்று எண்ணி அடிகளார் அது சீரிய பணி ஆவதையும்! "தெருக்களைக் கூட்டித் துப்புரவு செய்யும் தொழிலும் கூட! அதன் தன்மையில். மிக மிக உயர்ந்த தொழில் என்று விளக்குகிறார்.

துப்புரவு பணி கோடானு கோடி மக்களை நோயிலிருந்து பாதுகாக்கும் தொழில். அதனால் அன்றோ அப்பரடிகள்

பார்வாழத் திருவீதிப் பணி செய்தார்'' என எடுத்துக் காட்டி விளக்கியுள்ளார்.

ஆலயங்களின் தூய்மையைப் பராமரிக்க வேண்டியதன் இன்றியமையாமையைத் தெரிவித்து, அண்மையில் அறநிலையத் துறையின் சார்பில் திருக்கோயில் தூய்மைப் பராமரிப்புப் பணி, மதுரையில் அருள்மிகு மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்தில் தொடங்கி வைக்கப் பெற்றது.

பதினைந்து சமூக அமைப்பைச் சார்ந்த அன்பர்கள் மீனாட்சி சுந்தரேஸ்வரர் ஆலயத்தூய்மை பராமரிப்புக்கும், பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, செயல்படத் துவங்கியுள்ளார்கள்.

அனைத்து ஆலயங்களிலும் சமூக நல அமைப்புகளைக் கொண்டு, ஆலயங்களின் தூய்மையைப் பராமரிக்க, அறநிலையத் துறை எண்ணி வருகிறது.

அரசின் முயற்சிகளுக்கு, ஆக்கமும், ஊக்கமும் தருவதைப் போல அடிகளார், ஆலயத்தூய்மைப் பராமரிப்பு யாரோ சிலரின் கடமையல்ல ஆலயத்தூய்மைப்பணிகள் சமுதாயத்தை சேர்ந்த ஒவ்வொருவரின் கடமை யென்பதை இந்நூலில் தெளிவு படுத்தியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

தமிழ் அருச்சனையின் ஏற்றம் பற்றியும் பல பிரார்த்தனைகள் விளக்குகின்றன. இறைவன் படிக்காசு கொடுத்து பைந்தமிழைக் கேட்டான்; பண் சுமந்த பாடல்களைப் பெறுவதற்காக வைகை ஆற்றங்கரையில் மண்சுமந்தான், சுந்தரரின் செந்தமிழுக்காக திருவாரூர்த் தெருக்களில் நடந்தான்.

ஆகவே இறைவன் தமிழையே விரும்புகின்றான், இல்லை, இல்லை இறைவன் தமிழாகவே இலங்குகின்றான்

எனக் கூறி; ''இறைவா! எங்கள் தவறை மன்னித்து அருள் நாங்கள் நல்ல தமிழில் வழிபாடு செய்கிறோம்!'' என்று பிரார்த்திப்பதாக அடிகளார் அமைத்திருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும்.

இவை போன்ற பாராட்டுக்குரிய எத்தனையோ சிறந்த கருத்துக்கள் பிரார்த்தனைகளாக, இந் நூலில் திகழ்கின்றன. ''வாழையைப் போல சமுதாயத்திற்கு முழுதும் பயன்பட்டு வாழ வேண்டும்; தென்னையைப் போல் நன்றியை இளநீராகக் கொடுக்க வேண்டும். எருதினைப் போல் உடல் நோவினைப் பாராது உழைக்க வேண்டும். நிலத்தைப் போல் கொத்தினாலும் வெட்டினாலும் நன்மையே செய்ய வேண்டும்'' என்பதாக வரும் பல பிரார்த்தனைகள் நல்ல பண்புகளை ஊட்ட வல்லனவாய் அமைந்துள்ளன.

அடிகளார் ஓரிடத்தில் பசுவைப் பற்றிச்சொல்லும் போது பசு தன் வாழ்நாளில் 24,690 பேருக்கு ஒரு வேளைக்குத் தேவையான பாலைப் பொழிந்து தருவதைக் கணக்கிட்டுக் காட்டுகின்றார்.

கணக்கு, தமக்குப் பிடிக்காத பாடம்தான் என்று கூறும் அடிகளார், கணக்கின் முறைகளை உவமைப்படுத்தி, வாழ்க்கையையும் ஒரு கணக்காக காட்டுவதும், ''வாழ்க்கையாகிய கணக்கில் அறிவைக் கூட்ட வேண்டும்; கெட்டவைகளைக் கழிக்க வேண்டும்; ஆற்றல். செல்வம், அன்பு போன்ற நல்லவற்றைப் பெருக்க வேண்டும்; வையம் உண்ண வகுத்துக் கொடுத்து வாழ வேண்டும்'' என்றெல்லாம் கூறி, வாழ வழிகாட்டும் பகுதிகள் மிகச்சிறப்பாக அமைந்திருக்கின்றன.

தனக்காக மட்டும் வாழ்வது விலங்கின் தன்மை பிறர்க்காக வாழ்வதே மனித தருமம் என்பதை ''திருவருட் சிந்தனை'' மூலமாக எடுத்துக் காட்டும்

அடிகளார், "மனம் திருந்தி விட்டால் மண்ணில் சொர்க்கம்" "பூசைகள் நேராகின் அனைத்தும் நேராகும்" என விளக்குகிறார்.

இத்தகைய உயர்ந்த சிந்தனைகளைக் கொண்டு விளங்கும் இந்நூலைக் கற்பவர், அடிகளார் அறிவிப்பதைப் போல, அடுத்த தலைமுறைக்கு வெறும் "குரு பூசை" "திதிப் பொருளாக" மட்டும் போய் விடாமல், மரணத்தை வென்று மரணமிலாப் புகழ் வாழ்க்கையில் வாழ்வார்கள் என்பது உறுதி.

தவத்திரு அடிகளார் அவர்களின் தமிழ்ப்பற்றும்! சமயப் பற்றும் நாடறிந்த ஒன்று. அவர் இதுவரை எண்ணற்ற அரிய நூல்களைப் படைத்துத் தமிழன்னைக்குக் காணிக்கை ஆக்கியுள்ளார்.

200 பக்கங்களை கொண்ட இந்நூல் அளவால் மட்டு மல்ல, எடுத்துக் கொண்ட பொருளாலும்! பெரிய நூல். படிக்கும் அன்பர்களுக்குப் பயன் நல்குவதில் சிறந்த நூல், பிரார்த்தனை, கட்டுரைவடிவில் அமைக்கப் பெற்ற சீரியநூல்.

ஒரே மூச்சில் படித்து முடிக்கும் விதத்தில் நயமும் நடை அழகும் அமைந்திருக்கும் நல்ல நூல்; வாழ்க்கை முழு வதிற்கும் பயன்படும் ஆழமான நூல்.

நம் அனைவருக்கும் தேவையான நூல்! என்பதைத் தெரிவித்து அடிகளாரின் அருட்பணியினைப் பெரிதும் வாழ்த்துகிறேன்... வணங்குகிறேன்.

இந்நூலைச் சீரிய முறையில் வெளியிடும் கலைவாணி புத்தகாலய உரிமையாளர் திரு. சீனி. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கும் என்னுடைய பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தி. நகர்
சென்னை - 17

அன்பன்
இராம வீரப்பன்

பாராட்டுரை

முனைவர், தருமையாதீனப் புலவர்
கு. சுந்தரமூர்த்தி எம். ஏ., பி. எச் டி.,
முதல்வர், செந்தமிழ்க் கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.

காலம் என்பது அருவப் பொருள். அது உலகியல் நிகழ்வதற்கு ஏதுவாகக் கதிரவன் முதலிய அளவைகளால் கூறுபட்டு நாள், திங்கள், ஆண்டு என கணக்கிடப்பட்டு காட்சி அளிக்கின்றது. அக்காட்சி கண்ணுக்கு இனிமை தரினும், கருத்திற்கு இனிமை தருவதில்லை. காரணம் அவ்வாறு கழியும் நாள், திங்கள், ஆண்டுகளெல்லாம் உயிரினங்களின் வாழ்நாளை அறுக்கும் வாளாக அமைந்து விடுகின்றன.

ஆதலால்தான், அறிஞர்களும் அருளாளர்களும் இளமை யாக்கை, செல்வம், பொருள் அனைத்தும் நிலையாமை யுடையவை என அறிவுறுத்தினர்.

நிலையாமையை உணர்வதன் வாயிலாக நிலையுடையனவற்றை நாடவேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினர். அவ்வாறு வற்புறுத்திய அறிவுப் பெட்டகமே நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் நீதி நூல்களும் அருள் நூல்களுமாகும்.

இவ்வாறு அவ்வப் போதெல்லாம் சான்றோர்கள் அறிவுறுத்தியிருப்பினும் மனித இனம் அவற்றை மறந்தும் துறந்துமே பெரிதும் வாழ்கின்றது.

ஆதலால்தான் மெய்யுணர்வு உடைய சான்றோர்கள், அருளாளர்கள் மேன் மேலும் அரிய சிந்தனைகளை ஊட்ட வேண்டியவர்களாயினர்.

இவ்வாறாய அரிய சிந்தனைத் தேக்கமே இந் நூலாக் மலர்ந்துள்ளது. ஓர் ஆண்டிற்குரிய 366 நாட்களிலும் நாளும் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுமாறு கொள்ளத் தக்க சிந்தனைகளைத் தந்தருள வேண்டுமென இறைவனை நோக்கி விண்ணப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வரிய சிந்தனை மணிகள் திருக்குறள், திருமறைகள் முதலிய அரிய கருத்துரைகளால் கோர்க்கப் பெற்று ஒளி பெற்றுள்ளன. இவை மனித இனம் நாளும் நினைந்து நன்றாக வாழவும் உயரவும் வழிகாட்டித் தருவன.

இவ்வரிய சிந்தனைத் தேக்கத்தை வழங்கி அருளியவர்கள் தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் ஆவர். அவர்கள் நாளும் ஊனினை உருக்கி, உள்ளொளி பெருக்கும் உயர் தவச்சீலர் ஆவர்.

கற்றோர் அறியா அறிவும் கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைமையும் பெற்றவர்கள். திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தின் அருட்குரவராக விளங்கும் அரிய பேறு உடையவர்கள்.

என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே எனும் அருளுரையைத் தம் வாழ்வின் உயிர்ப்பாகக் கொண்டு இலங்கும் உயர் பேரருளாளர் ஆவர்.

திருவருள் உள்நின்று உணர்த்த எழுந்த சிந்தனைகள் ஆதலின் இந்நூல் 'திருவருட்சிந்தனை' என்னும் பெயருடன் வெளிவருகின்றது. நாளும் இச் சிந்தனைகளை உளம் கொள்ளவும் அதற்குத்தக நிற்கவும் திருவருள் முன்னின்று அருளுமாக.

இச்சீரிய நூலை வெளியிடும் அன்பர் பாராட்டுக்குரிய கவிஞர் திரு. சீனி. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் ஆவர்.

அடக்கம் மிகுந்த நல்ல எண்ணத்தோடு இத்தகைய பணியை மேற்கொண்டு செய்து உதவும் அருமை அன்பர் கவிஞர். சீனி. திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கு தமிழுலகம் என்றும் கடமைப் பட்டதாகும்.

மன்றுளார் அடியார் அவர் வான்புகழ் நின்றது எங்கும் நிலவி உலகெலாம்.

திருப்பனந்தாள்.

கு. சுந்தரமூர்த்தி

பதிப்புரை

''கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி.''

மெய்ப்பொருளை அனுபவமுள்ள அறிஞர்பால் கேட்டு உணர்வோரே வீடு பேரின்பம் பெறுவர் என்று திருவள்ளுவர் கூறுகிறார். தவானுபவமும் சிவானுபூதியும் நிறைந்தொளிரும் தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள் ''யாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்'' என இறையருளைச் சிந்தித்து வழங்கியதே ''திருவருட் சிந்தனை''

உலக உயிர்களில் சிறந்த மனித குலத்தின் பெரும் பேறு சிந்தனாசக்தியே. செல்வங்களில் சிறந்த செல்வஞ் சிந்தனைச் செல்வமே. இத் திருவருட்சிந்தனை வீடு பேறு பெற வழிகாட்டும் சிறப்புடையது. பிறவி நோய் அகற்றும் மா மருந்தாகும் தன்மையது.

நாம் தூய்மையாக சிந்திக்கச் சிந்திக்கத்தான் மனம் தெளிவு பெறும். செம்மனக் கோயிலில்தான் செம் பொருளைக் கண்டு மகிழக் கூடும்.

நறுமண மலர்களில்! தினையளவே தேனிருக்கும். நாளும்! ஒரு சிந்தனையாக மலரும் இத்திருவருட் சிந்தனையோ நினைக்குந்தொறும் பேசுந்தொறும் தேன் சுரக்கும் தெவிட்டாத அமுதமாகும். வாழும் திறத்தால் எவரும் தெய்வமாகலாம். இதையேதான் திருவள்ளுவர்,

''வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்'' என்றார்.

வையகம் பயனுற வாழ, வைகறைத் துயிலெழுந்து வைப்பு நிதியாகத் திகழும் திருவருட் சிந்தனையை! நாளும் ஓதி, உணர்ந்து, திருவடிப் பேற்றினைப் பெற்று மகிழ்வோமாக.

உலக மக்கள் எல்லா நெறி முறைகளிலும் சிறந்தோங்க, தமது நினைப்பு, உழைப்பு, முனைப்பு, அன்பு, அருள், ஆற்றலாலும், பயனீட்டி அருளும், அருள் நெறித் தந்தை தவத்திரு. அடிகளார் அவர்களுக்கு தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

நாம் தவத்திரு அடிகளாருக்கு என்ன கைம்மாறு செய்யக் கூடும்? நம் வாழ்க்கையைச் செம்மையாக்கி மகிழ்விப்பதே சாந்துணையும் அடிகளாருக்கு நாம் செய்யும் கைம்மாறாகும்.

மரண மிலாப் பேரின்ப வாழ்க்கைக்கு உதவும் வகையில், பிறவிநோய் அகற்றும் மருத்துவ மாமுனிவராக இந் நூலை ஆக்கியருளும் தவத்திரு அடிகளார் அவர்களின் திருமுன், மனம், மெய், மொழிகளால் வணங்கி மகிழ்கின்றோம்.

முத்தான அணிந்துரை அளித்து மகிழ்விக்கும் அறச் சிந்தனைச் செயல்மிகு முன்னை அறநிலையத்துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு இராம. வீரப்பன் அவர்கட்கு எங்கள் இதயம் கனிந்த நன்றி.

உவந்து மதிப்புரை நல்கிய தத்துவப் பேராசிரியர் டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்கட்கும், திருப்பனந்தாள் செந்தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வர், முனைவர் கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கட்கும் இதய நன்றி.

இடையறாப் பணிகளால் உடல் நலிவுற்ற நிலையிலும் நூல் சிறப்புற உதவிய உழுவலன்பு நண்பர், ஆதீனக் கவிஞர் மரு. பரமகுரு அவர்கட்கும் செந்தமிழ்ப் புலவர்கள் வீ. செ. கந்தசாமி, ச. லட்சுமிகாந்தன் அவர்கட்கும் எங்கள் உளம் கனிந்த நன்றி.

மாநிலத்துலகம் இவ் இனி நூலைப் படித்து, பயன் பெற்று மகிழ்ந்திட கலைவாணியின் திருவருளை நாளும் வேண்டுகிறேம்.

தியாகராயநகர்
சென்னை - 17

சினி. திருநாவுக்கரசு
பதிப்பாசிரியர்

இறைவா, கடமைகளில் ஈடுபடுத்தி ஆட்கொள்க!

இறைவா, இடர்களையும் ஏத்தலே! போற்றி! என்னை மன்னித்துக் கொள். சாதாரண ஆன்மாவாகிய என்னை ஆட்கொண்டு எண்ணியன முடித்துத் தந்தால் என்ன?

இறைவா, ஓரளவு நான் நல்லவனே. உன்னை வேண்டுவது எனது நலன் மட்டும் அல்லவே!

மற்றவர் நலன் நோக்கிச் செய்யும் பணிகளில் கூட தடங்கல்கள்! தன்னார்வ முடைய தோழர்களைக் காணோம். நீயோ துணை செய்ய மறுக்கிறாய். இறைவா, ஏன் இந்தச் சோதனை.

நான் ஒரு சாமான்யன். ஆரூரர், திருவாதவூரர், திருநாவுக்கரசர் ஆகியோரின் நெஞ்சத்தைப் போன்ற நெஞ்சம் பெறும் பாக்கியம் பெற்றேனில்லை!

நீ அவர்களிடத்தில் நிகழ்த்திய சோதனைகளுக்கு அவர்கள் ஆளானது போல் நான் ஆளாக இயலாது. இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை.

என்னுடைய ஆன்மா வலிமை பெற வேண்டும். ஆற்றல்களைப் பெறவேண்டும். குறிக்கோளில் நிலை கொண்டு வாழ்ந்திடல் வேண்டும். இவை அனைத்தும் எனக்குத் தேவைதான்.

இறைவா, சிறந்த காரியங்கள் செய்வதன் மூலமே ஆன்மா பூரணத்துவம் அடைகிறது.

சிறந்த காரியங்களை விடா முயற்சியுடன் செய்வதன் மூலமே ஆன்மா ஆற்றல் பெறுகிறது. சிறந்த செயல் செய்யும் முயற்சியில் ஏற்படும் இடர்களைத் தாண்டுவதன் மூலமே ஆன்மா வலிமை பெறுகிறது.

சிறந்த முயற்சியில் ஆன்மா ஈடுபடும்பொழுது பெறும் இன்ப துன்பங்களில் காட்டும் சமநிலையிலேயே ஆன்மா தூய்மை பெறுகிறது.

இறைவா, அறிந்து கொண்டேன். இடர்களும் வாழ்த்துக்களே என்று வரவேற்கத் தக்கன. இறைவா, சிறந்த செயல்களைச் செய்ய ஈடுபடுத்தி ஆட்கொள்க!

இறைவா, சாவா வாழ்வினை வழங்கியருள் செய்க!

இறைவா, எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே. நின் திருவருள் போற்றி! போற்றி!! இறைவா, நான் இறக்க அச்சப்படவில்லை. என்றோ ஒரு நாள் இறக்க வேண்டியது தானே. ஆனால் இறைவா, நான் சாவதற்கு கூச்சப் படுகிறேன்.

இறைவா, என்னைச் சாவிலிருந்து காப்பாற்று. இருந்தும் இல்லாமல் இருப்பது: நான் வாழ்ந்தும் பயன்படா நிலையில்வாழ்வது; நான் உண்டும் உணர்விலாப்பிண்டமாய் வாழ்வது, உண்டு, உடுத்து, உறங்கி வாளா வாழ்வது இவை சாவு நிலைகள்.

இறைவா, இத்தகைய் சாவிலிருந்து என்னை மீட்டுக் கொள்ள ஓய்விலாது உழைத்திடும் பேற்றினை அருள் செய்க! ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுணர்வினை வழங்கி அருள் செய்க!

வாழ்க்கை விரிவு நோக்கியது. விரிந்து கொண்டு செல்வதே உயிர்ப்புள்ள வாழ்க்கை. அதிலும் ஓயாது விரிந்து கொண்டிருப்பதே வாழ்க்கையின் உயிர்ப்பு நிலை, வாழ் நிலை!

இறைவா, எல்லைகள், வேலிகள் இவை அறியாமையின் படைப்புகள். ஆணவத்தின் அடையாளங்கள். இறைவா என் வாழ்க்கை எல்லைகளைக் கடந்ததாக விரிவடைய வேண்டும்.

என் அன்புக்கு எல்லை இருத்தல் கூடாது. நான் உழைத்து உறவு கொள்ளும் உலகம் விரிவுடையதாகஅமைய வேண்டும். குறுகியது எதுவும் சாவு. தன்னைப்பற்றியே சிந்திப்பவன் பேய். இந்த இழிநிலை வேண்டாம்.

என் வாழ்க்கை ஓயாது விரிவடைய அருள் செய்க! எந்நாட்டவரும் என் சகோதரர். அனைத்துயிரும் என் உறவாக எண்ணி, வாழ்ந்து பணி செய்யப் பணித்திடுக. சாவா வாழ்வினை வழங்கி அருள் செய்க!

விவாதமின்றி, காரியத்தில் கண்ணாகிட அருள்க!

இறைவா, பித்தனே; மோனத்தவமிருக்கும் உத்தமனே! ஏசினும் ஏத்தினும் ஏற்றருள் செய்யும் அருளாளா என் மனம் மௌனத்தை நாட அருள் செய்யக் கூடாதா?

என் செயலடங்கி, அறிவடங்கி, உணர்வடங்கி உன் திருவடிகளில் உற்று அமர்ந்து தூங்காமல் தூங்கிச் சுகம் பெறுவது எந்நாள்?

ஆலமர் செல்வா, சொல்லாமல் சொல்லும் இறைவா நின் காட்சியே எனக்கு ஆசிரியன். நீ வாய் திறந்து சொல்லாதது ஏன்? வாய் திறந்தால் அது நில்லாது தொடரும்; விவாதமாகி விடும்.

அறிவுளர் பேசக்கூடாது என்ற நின் அருள் மொழியின் பொருள் புரிகிறது. இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை.

என் பகைவர் எவ்வழியைத் தேர்ந்தெடுத்தும் எனக்குத் தீமை செய்யலாம். வாழ்த்தியும் தீமை செய்யலாம்.

வாழ்த்துப் பெற்றதன் மூலம் தகுதியடைந்து விட்டோம் என்ற முனைப்பில், முயற்சிகள் முடங்கி வாளா வாழ்தலாகிய தீமை நிகழும். நன்மை செய்தல் போலத்தீமை இழைத்தல்.

அநியாயமாகக்கிண்டல் செய்வது, வினாக்கள் தொடுப்பது, விடைகள் கூறினால் விவாதமாக்குவது—இவைகள் மூலம் வாழ்க்கையைப் பாழாக்குதல்! நல்ல அறிவுரை.

இனி, நான் பேசுவதில் முன்நிற்க மாட்டேன். கற்பேன், கேட்பேன், கிண்டல், கேலிகள் பற்றி அலட்டிக் கொள்ள மாட்டேன். ஆத்திரப்படவும் மாட்டேன். விதண்டாவாதமான வினாக்களுக்கு விடை சொல்ல மாட்டேன். விவாதங்களில் ஈடுபட மாட்டேன்.

காரியத்திலேயே கண்ணாக இருப்பேன். இறைவா இப்படியே வாழ எனக்கு அருள்செய்க!

சலுகை வேண்டாம், உறுதியுடன் ஒழுக அருள்க!

இறைவா, நினைப்பு மாத்திரையில் உலகத்தை இயக்கும் தலைவனே. நின் ஆற்றலுக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் போற்றிகள். நான் செய்யும் பணியில் வெற்றி பெற வேண்டும். நின்னருள் பெற்று உய்யும் இன்ப அன்பு வேண்டும்.

அன்பும், வெற்றியும் பெறுவதே வாழ்க்கையின் குறிக்கோள். இவற்றை அடைய எனக்குப் பணம் தேவை. அள்ளித்தருக. இறைவா, என்ன சிரிக்கிறாய்? சதுப்பு நிலத்தில் மாளிகை கட்டஇயலுமா? நிற்குமா? களர் நிலத்தில் பயிர் வளருமா? இறைவா, இது என்ன கேள்வி?

சதுப்பு நிலத்தில் மாளிகை நில்லாது. களர் நிலத்தில் பயிர் வளராது. இறைவா, அதுபோலச் சலுகைகளால், உறுதியும் திண்மையும் இழந்துள்ள மனத்தை உடையார் எந்தக் குறிக்கோளையும் அடைய இயலாது.

என்னுடைய குறிக்கோள் நிறைவேற, பணம் முதல் தேவையில்லை. இரண்டாவது தேவைதான். முதல் தேவை உறுதியான- தீர்மானமுடைய மனம் வேண்டும். தீர்மானத்தை நிறைவேற்ற சரியான விதிமுறைகள் வகுக்கப் பெறுதல் வேண்டும்.

குறிக்கோளுடைய வாழ்க்கைக்குத் தீர்மானமும் விதிமுறைகளும் எல்லாவற்றையும் விட முக்கியமானவை. வலிமையான மனம், தெளிவும் உறுதியும் மிக்கபுத்தி, ஊசலாடாத சிந்தனை-இவற்றை அருள் செய்க! என்னிடம் தெளிவான தீர்மானங்கள் உண்டு. ஆயினும் உறுதியான கடைப்பிடிப்பு இல்லை.

இறைவா, உறுதியான கடைப்பிடிப்பில் நிற்கும் இயல்பினை அருள் செய்க! எனக்குச் சலுகை வேண்டாம் வாழும் நெறியை அருள் செய்க!

நாளும் ஊதியம் தேட அருள் செய்க!

இறைவா, முப்புரம் எரித்த அண்ணலே! சாவுவரத்தான் செய்கிறது. ஒரு மரத்தினின்று பழுத்தமட்டை விழ்கிறது — இது செத்த பிணம்! பழுத்துக் கொண்டுள்ள மட்டை — இது சாம்பிணம்! இளமட்டை — இது நாளைய பிணம். இது நியதி.

ஆனால், இந்த மரண நிலைகள் என்னை விழிப்படையச் செய்யவில்லை. சில சமயங்களில் பயமடையச் செய்திருக்கின்றன.

அதாவது, நாமும் செத்துவிடுவோம் என்ற பயமே! அது கூட அந்தப் பொழுதில்தான். அடுத்த நொடி வழக்கம் போல ஊதியமிலா வெற்று வாழ்க்கை. உள்ளீடில்லாச் சுரைக் குடுக்கை போல வாழ்க்கை வறிதே கழிகிறது.

இறைவா, என்னைக் காப்பாற்று. எனக்கும் சாவு வரும் என்பதை உணர்த்து. மரணக் கடிவாயிலில் நிற்கும் ஓர் உயிரே நான், என்பதை உணரச் செய்.

நாளை எனக்குரியதில்லை. அது யாருக்கும் எதற்கும் உரிமையாகலாம்-இன்றைய நாள் நான் வாழும்நாள். என்னிடத்தில் பூரண உரிமையோடிருக்கும் நாள்.

இன்றைய நாளை, முழுமையாகப் பயன்படுத்துதல் என்முதற்கடமை. அறிவைத் தேடுதல், ஆள்வினை யியற்றல் பொருள் செய்தல், அன்பு காட்டுதல், தொண்டு செய்தல்— இவைகளை நாளை என்று, ஒத்திப்போடாமல் இன்றே செய்யும் பாங்கினைத் தா.

இன்றைய நாளை, நான் வாழும் நாளாக, ஊதியம் தேடும் நாளாக ஆக்கி, அருள் செய்க! உயிருக்கு ஊதியம் தேடிவிட்டால் செத்தாலும் கவலை இல்லை. அருள்க!

என் நோக்கம் வையகம் பயனுற வாழ்வதே, அருள்க!

இறைவா, உயிர்களை ஆட்கொண்டருளும் அண்ணலே ஐந்தொழில் நிகழ்த்துகிறாய். உனது ஐந்தொழிலின் நோக்கம் உயிர்களை ஆட்கொள்வது.

நானும் தொழில் செய்கின்றேன். வேலை செய்கின்றேன். "என் வேலையை நான் ஏன் செய்கின்றேன்? எதற்காகச் செய்கின்றேன்?" இந்த வினாக்களுக்கு விடை சொல்லத் தெரியாது.

இன்று நான் ஏன் தொழில் செய்கின்றேன்? வேலை செய்கின்றேன்?—பிழைப்பு நடத்த, பொருள் செய்ய, என்று சொல்லத் தோன்றும். ஆனால், ஒரு வேலையின் நோக்கம் "பிழை"ப்பாக இருத்தல் இயலாது; இருக்கக் கூடாது.

வேலையின் நோக்கம் கூலியில்லை. 'பிழைப்பு' இல்லை அப்படியிருந்தால் இந்தப் பரந்த உலகத்தில் வளம் குறையும். சிறப்பு வராது. அப்படியானால் இறைவா, என்வேலையின் நோக்கம்?

உயிர்க் குலத்திற் கெல்லாம் வாழ்வு அளித்தல் வேண்டும் மானிட சாதியை வறுமையிலிருந்து மீட்டு எடுத்தல், மனித குலத்தின் பெரும் பகையாகிய அறியாமையை அகற்றுதல், மனித குலப்பிரிவினைகளான சாதி, குல, இனச் சண்டைகளை அறவே அகற்றுதல்.

ஓரே குலம் உருவாக்குதல், ஒப்புரவு நெறி தழைக்கச் செய்தல், எல்லாரும் இன்புற்றிருக்க நினைத்து உழைத்தல் —இவை என் வேலையின் நோக்கமாகிட வேண்டும்.

இறைவா, நான் தொழில் புரியவேண்டும். வேலை செய்யவேண்டும். என் வேலையின் மூலம் நாட்டு மக்கள் பயனுற வேண்டும்! என் வாழ்க்கையின்— வேலையின் நோக்கம்— வையகம் பயனுற வாழ்தலே என்று கொண்டுள்ளேன். இறைவா அருள் செய்க!

உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகி வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

இறைவா, கருணை நிறைந்த கடவுளே, போற்றி! போற்றி! இறைவா, நான் இந்த உலகில் வாழ்கிறேன். நான் பலரோடு வாழ்கிறேன்.

ஆனால், என்னோடு யாரும் ஒத்துவர மறுக்கிறார்கள்; ஒத்து வருவதில்லை. நான் என்ன செய்ய? இறைவா, என்ன அருளிச் செய்கின்றனை? நான்தான் ஒத்துப்போக வேண்டுமா? உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகுதல், நல்லது! இன்றைய உலகம் என்பது வல்லாங்கு வாழ்பவர்கள் உலகமாக அன்றோ இருக்கிறது.

இந்த உலகத்திற்கு நியாயத்தைப் பற்றிய கவலை இல்லை. பண்பாடு பற்றியும் கவலை இல்லை. ஏன்— என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற கவலையே கூட இல்லை. இறைவா, இவர்களுடன் எப்படி ஒத்துப்போவது?

இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை. தற்காப்பு உணர்வுடன் ஒத்துப் போகச் சொல்கின்றாய்! அவர்களோடு பழக வேண்டும்! ஆனால், கலந்துவிடக்கூடாது. எதிர்மறையாக அணுகுதல் எதிர்விளைவுகளையே உண்டாக்கும்.

உடன்பாட்டு அணுகு முறையில் தீமை மாறாது போனாலும் கட்டுக்கடங்கி நிலவும். அதுவே, ஒரு பாதுகாப்பு இல்லையா? இறைவா, மிகவும் நல்ல ஆலோசனை.

நல்லன எண்ண வேண்டும், நல்லன செய்ய வேண்டும் நல்லாருடன் இணங்கி இருத்தல் வேண்டும். இறைவா, இப்படியே அருள் செய்க! நின் திருவருளால் என்றும் நல்லவனாகவே வாழ்வேன், போற்றி! போற்றி!

கொடி போல், உன்னைச் சார்ந்து வாழ்ந்திட அருள்க

இறைவா, தமியேன் புகலிடமே, புண்ணியமே. நான் அலமருகின்றேன். என் அகநிலையிலும் தாக்குதல் புற நிலையிலும் தாக்குதல். நான் உய்யுமாறு என்ன?

இறைவா, என்னோடு ஒத்துவராத ஐவரைக் கூட்டு வைத்தாய். அவர்கள் வலிய நின்று போராடுகின்றனர். உடலப்பனை கொடுத்தனுப்ப முயன்றாலும் அவர்கள் என் ஆற்றலை விஞ்சிக் கேட்கின்றனர்.

புழுவை எறும்பு அரித்தொழிப்பது போல, என்னைப் புலன்கள் அரித் தொழிக்கின்றன. நாள்தோறும் வெம்பி வெம்பிச் சாகின்றேன். நான் இறப்பதற்கு அஞ்சவில்லை. ஆனால், செத்துப் போகக் கூடாது.

என்னைச் சுற்றிப் பணைத்தி மிங்கலங்களின் நடமாட்டம். நான் என்ன செய்வேன். பற்றிப் படரக் கொம்பில்லாத ஒரு கொடி காற்றில் அலமந்து சுழல்கிறது. ஆற்றுவீழும் நிலையில் சுற்றுகிறது. இறைவா, நானும் அங்ஙனே. உன்னையே நான் கொழுகொம்பாகப் பற்றி நிற்க முனைகின்றேன்.

இறைவா உன்னை எனக்கு அளிக்காமல் எங்கோ ஓடி ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறாய். நான் உன்னைக் கண்டும் கண்டிலேன். நான் படும் துன்பம் இனி ஏற்க இயலாது. பட்டது போதும் என்னைக் காப்பாற்று.

நான் அன்பால் பூத்துச் செயல்களால் காயாகி, ஒப்புரவால் கனியாகச் செழித்து வாழ்ந்திட அருள் செய்க! இறைவா, என்னை ஒதுக்கி வைத்திடாதே!

என்னை ஆட்கொள்வதற்குரிய பீத்திரம் நின்னிடம் உள்ளது. கொம்பினைச் சார்ந்த கொடிபோல என்வாழ்வு செழித்து வளர்ந்து அன்பு மணம் கமழ அருள் செய்க!

எனக்கு நின்னருள் தேவை! ஆண்டருள் செய்க!

அத்தா, அடியேனுக்கு அருள் பாலித்த அண்ணலே! நின் அருள் நோக்கில் ஆட்கொள்ளும் ஐயனே! நின் திருக் கருணை போற்றி! போற்றி!!

இறைவா, நான் ஓரு நெறிப்படாதவன். பித்தனாகப் பல நெறிகளிலும் சென்று சென்று உழல்கின்றேன்.

நான் கற்றுணர்ந்தவனுமல்லன், படிப்பினைகளால் உணர்ந்தவனும் அல்லன்; யாதும் உணராதவன். இறைவா, யாதொரு பயனும் இன்றி உழன்று கொண்டிருக்கின்றேன். பேயனையேன், நாயனையேன். நான் நிறையப் பிழை செய்தேன். செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் செய்த குற்றங்கள் ஒன்று இரண்டல்ல, பல குற்றங்கள். இறைவா, என்னை ஒறுத்திட மாட்டாய் என்ற உறுதியான எண்ணம் இருக்கிறது. நீ சால அன்புடையவன் அதனால் ஒறுத்திட மாட்டாய். இது என் நம்பிக்கை. அதுவே நான் உன்னிடம் இரந்து கேட்பது.

இறைவா, நான் செய்த—செய்யும் குற்றங்களைத் திருவுள்ளத்தில் கொள்ள வேண்டாம். என் குற்றங்களுக்குத் தீர்வு காண இயலாது. ஆதலால் இறைவா, எனக்கு உறுதி—உய்தி குற்றங்களுக்குத் தீர்வு காண்பதன்று. என் குற்றங்களை நீ பொறுத்தருளல் வேண்டும்.

இறைவா, என்னை என் பிழைகளைப் பொறுத்தருள் செய்க! இனி நான் ஒரு நெறியில் மனம் வைத்தொழுகுவேன் உணர வேண்டியவற்றை உணர்ந்து நடப்பேன், ஒழுகுவேன் பயனுள்ளவாறு நின் வழியில் வாழ்வேன். பகடுபோல் ஏறுபோல் உழைத்து வாழ்வேன். இறைவா, எனக்கு நின்னருள் தேவை. ஆண்டருள் செய்க!

இறைவா அவரவர்பணியை அவரவர் செய்ய அருள்க.

இறைவா, சிந்தித்து எழுவார்க்கு நெல்லிக்கனியே. நின் திருவருள் போற்றி! போற்றி!! இறைவா, இந்த மனித குலத்தில் எத்தனை பிரிவுகள். எங்கள் பிரிவுகளுக்கு உன்னையே ஆளாக்கி ஆயிரம் பேர் வைத்து விட்டோமே. ஏன் இந்த நிலை?

ஒருமையுடன் நினது திருவடி நினைக்க வேண்டும். நான் எப்போது ஒருமையுடன் நினது திருவடி நினைப்பது? இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் எனக்கு இந்தநிலை எய்துமா? இறைவா, நீ ஒருவனே; உன் அடியோங்களான நாங்கள் ஒரு குடியினர் இல்லையா? ஆம், நாங்கள் அனைவரும் ஒருகுடி. நீயும் எங்கள் குடியில் ஓர் உறுப்பினன்.

இறைவா, எனக்குள்ள கடமைகள் உனக்கும் உண்டு. குடி வழிப்பட்ட எல்லாக் கடமைகளும் செய்ய வேண்டிய நிலையில் உள்ளாய். நானும் அங்ஙனே தலைமுறை தலைமுறையாக வருகின்றேன். ஆயினும் பிரிவினை எண்ணம் போகவில்லை. என்மனத்தில் மிகவும் வேரூன்றி போனத் தீமையாக அது இருக்கிறது.

நான் பிறந்து விட்டவன். பயனுற வேண்டுமல்லவா, என்னை எடுத்தாள்க! நீயும் நானும் ஒரு குடியைச் சார்ந்தவர்கள். உன்னைத் தலைவனாகப் பெற்றுள்ள நாங்கள் பேறு பெற்றவர்கள்.

இறைவா, என்னை எடுத்தாள்க! "நான்" இனி இல்லை. இறைவா, நம் குடி வளரப் பணிகள் செய்திடவா? எனக்கும் பணி கொடுத்து ஆளாக்கிவிடுக!

இறைவா, நாம் அனைவரும் ஒரு குடி. போட்டி வேண்டாம். அவரவர் பணிகளை அவரவர் செய்ய அருள் செய்க!

குறிக்கோள் நிறைவேற, நீயும் துணை செய்க!

இறைவா, எந்தை ஈசனே. இன்று நான் பிறந்த நாள். உண்டு, உடுத்து வாழ்ந்திருக்கிறேன். வேறு என்ன செய்தேன்! யாதொன்றும் உருப்படியாகச் செய்யவில்லை.

இறைவா, அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் குறிக்கோளில் ஒன்றியிருந்தார்கள், உறுதியாக இருந்தார்கள். தங்கள் குறிக்கோளுக்காகத் தங்களையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்கள்.

இறைவா, எனக்கு ஏது குறிக்கோள்? சில எண்ணங்கள் உண்டு, இவைகளைக் குறிக்கோளாக ஏற்றுக்கொண்டேனில்லை. ஆதலால், இங்கொன்றும், அங்கொன்றுமாக காரியங்கள் நடக்கின்றன. அவை அர்ப்பணிப்பு உணர்விலும் நிகழவில்லை. செய்ய வேண்டுமே என்பதற்காகச் செய்கின்றேன். அதனால் எனது எண்ணங்கள் குறிக்கோள்களாக மாறவில்லை.

என்னிடம் குறிக்கோள்களுக்குரிய உறுதியான செயற்பாடும் இல்லை. ஆதலால் வாழ்க்கை பயனற்றுப் போயிற்று. என்னை மன்னித்துவிடு. இனிமேல் காரியங்கள் செய்கின்றேன். இது வழக்கம்போல் தரும் உறுதியன்று. முன்பு, எனக்கு என் எல்லை தெரியவில்லை.

இப்போது எனது வாழும் எல்லை தெரிகிறது! ஆதலால் செயல்களில் அழுத்தம் பிறந்திருக்கிறது. எதையும் விழிப்புணர்வுடன் அணுகுகின்றேன், செய்கின்றேன். திட்டமிடும் குறிக்கோளை நிச்சயமாக அடைவேன்.

ஆனால் ஒரே ஒரு வேண்டுகோள், நீயும் துணை செய்ய வேண்டும். கடமைகளின் முனைப்பில் நின்னை மறந்தாலும் நீ என்னை மறக்கக் கூடாது. இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, நோயின்றி வாழ அருள் செய்க!

இறைவா, மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வா! நோயில்லா வையகம் அருளக் கூடாதா? இறைவா, எனக்கு நோய் என்றால் பயம். ஆம். நோய் என்னோடு மட்டும் நிற்ப தன்று. என்னைச் சார்ந்தாரையும் தொற்றுகிறது. ஆதலால் நோயற்ற வாழ்க்கையை நான் விரும்புகிறேன்.

இறைவா உன்னிடம் இரந்து கேட்கிறேன். கழிபிணி யில்லா யாக்கையை அருளிச் செய்க! நோயற்ற வாழ்க் கையை அருள் செய்க! நோய்க்கு மருந்து வேண்டாம், நோய்க்குரிய காரணங்களையே மாற்றுக.

இறைவா, பெரும்புலர்காலை எழுதல், கதிரவன் ஒளியில் தோய்தல், மெல்லென வீசும் பூங்காற்றில் குளித்தல், உழைப்பின் கொள்கலமாகிய உடலினை உழைப்பில் வருத்துதல், குளிர் புனலில் மூழ்கித் திளைத் தாடுதல் — இவைகள் வாழ்க்கையின் பயன்களாகட்டும்.

உடலுக்கிசைந்தது உண்ணுதல்; மிதமாக உண்ணுதல் நறுநீர் குடித்தல், உயிர்க்காற்றினை முறையாக உயிர்த்தலில் கவனமாக இருத்தல், உடலியக்கத்துக்குரிய குருதி ஓட்டத்தினை இயக்கும். இதயத்தினை உறுதிப்படுத்தும்.

இதயத்தினை அன்பினில் நனைத்தல், சமநிலைப் பேணுதல்—இவை என் இயல்பாக அமைய ஒழுகுதல், நின் திருநாமம் எண்ணுதல், பொறிகளின் வசமாகாமல் நின் திருவருள் வசமாதல், நின் திருவருளை நினைந்து. நினைந்து ஒழுகுதல் இவை யாவும் வேண்டும்.

நின் திருவருளையே நாடுதல், நின்னையன்றிப் பிறி தொருவர் உண்டென நம்பாமை, அவர்பின் செல்லாமை ஆகியவை என் நிறை நலமிக்க ஒழுக்கங்களாக விளக்கமுற அமைய அருள் செய்க! இங்ஙனம் என் வாழ்க்கையை அமைத்து நோயின்றி வாழ அருள் செய்க!

விருப்பு - வெறுப்புகளை விட்டகல அருள் செய்க!

இறைவா, இரும்பு மனத்தோனை ஈர்த்து ஈர்த்து ஆட்கொண்ட அண்ணலே, நின் கருணைக்குப் போற்றி! போற்றி!! இறைவா, நின் திருவருள் நோக்கும் பூரணமாக என்பால் இல்லை. நான் உனக்குத் தேவையில்லை என்ற திருவுள்ளம் போலும்!

இறைவா, அன்று ஆட்கொண்டருளி உடன் போந்த உண்மையை இந்த வையகம் மறக்குமா? நான் தான் மறக்க விடுவேனா? தெருவில் போய் நின்று கொண்டு உன் அடியான் என்று சொல்லியே நினைவூட்டுவேன்.

என் தலைவனே, என் வேண்டுதல் முழுவதையும் அருள்செய்க! காலங்கடத்தாது அருள் செய்க! இறைவா, உன்னால் ஒன்றும் குறையில்லையா? நான் துருப்பிடித்த இரும்பு போல் ஆகிவிட்டேனா? அதனால் உன் ஆற்றல் என்னை ஈர்த்தாள இயலவில்லையா? அதுவும் உண்மை.

துருப்பிடித்த இரும்பைக் காந்தம் ஈர்க்காது. அதுபோல என் மனம் விருப்பு வெறுப்பு இவைகளால் பற்றப்பட்டிருக் கிறது. வெற்றி-தோல்வி, இலாபம்-நட்டம் இவைகளால் நான் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டுள்ளேன். என் மனம் மத்திடை அகப்பட்ட தயிர்போல அலமருகிறது.

நீ காமனைக் கடிந்தவன் அல்லவா? என் காமங்களை யும் கடிந்து ஆளக்கூடாதா? இறைவா, காமனைக் கடிந்தது, காமத்தைக் கடந்தவர்களிடம் காமன் காமத்தைத் தூண்ட முயற்சி செய்ததற்காக! முதலில் இயல்பாகக் காமத்தைக் கடக்க வேண்டாமா? ஆதலால் நீ ஒன்றும் செய்ய இயலாதா?

இறைவா, விருப்பு-வெறுப்புகளை விட்டகல முயற்சி செய்கிறேன். துணை செய்க! இலாபம்-நட்டம் ஆகியன என்னைப் பாதிக்காமல் தற்காத்துக் கொள்கிறேன். இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, என்றும் குழந்தை போல வாழ அருள்க!

இறைவா, பாலனாகித் தொட்டிலின்பத்தைத் துய்த்த தலைவா! நான் மனிதனாகி விட்டேனே. என் பொல்லாத காலம் என்னை வளர்த்துப் பொல்லாதன வெல்லாம் கற்றுக் கொடுத்து, என் வாழ்வியலைக் கரடு முரடாக்கி விட்டதே. இனி நான் என்ன செய்ய.

மீண்டும் அந்தக் கள்ளமற்ற, கணக்குகளைக் கடந்த குழந்தைப் பருவம் கிடைக்குமா? இயற்கையின் மறுபிறப்பு குழந்தை நிலை. இயற்கை எவ்வளவு கவர்ச்சியாக இருக்கிறது, மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

இயற்கை இசை போன்றவர்களே சிறுவர்கள்! குழல் போல இசைப்பார்கள், யாழினைபோல் இசைப்பார்கள், அவர் தம் மழலைச் சொல் சிந்தைக்கின்பம்; செவிக்கின்பம், இறைவா, என் குழந்தைக் காலம் ஓடிவிளையாடிச் சிறுவனாக வாழ்ந்த இளமைக்காலம் திரும்பக் கிடைக்குமா?

இறைவா, பருவங்கள் காரணமாகச் சிறுவர்-முதியோர் என்று கொள்ள வேண்டியதில்லை. எந்தவயதிலும் குழந்தையைப் போல வாழலாம். இறைவா, அந்தக் குறு குறுத்த பார்வை கிடைக்குமா? இன்ப மகிழ்வை அள்ளிப் பொழியும் சிரிப்பு வருமா? அது இனி கற்பனை.

கள்ளமில்லாத நெஞ்சிலேயே குளிர்ந்த பார்வை. உள் நோக்கமில்லாத இதயத்திலேயே கள்ளமற்ற சிரிப்பு மலரும்.

இறைவா, நான் மீண்டும் குழந்தையாகிட அருள் செய்க! அல்லது குழந்தைத்தனமாகிய கள்ளமற்ற நிலை-கணக்கு வழக்கு அணுகாத வாழ்க்கை கள்ளமற்ற பார்வை அன்பினைப் பொழியும் இதயம், இறைநலம் சார்ந்த சிரிப்பு இவைகளை நீ அருளிச் செய்தால் நல்லது. நான் என்றும் குழந்தை மனத்துடன் வாழ அருள் செய்க!

ஊழினை வென்று பெருவாழ்வு பெற அருள்க!

இறைவா, ஊழி முதல்வா, நானோ ஊழின் முதல்வனாக நின்றுழல்கின்றேன். இந்த ஊழினிடமிருந்து எனக்கு விடுதலையில்லையா? விடுதலை எடுத்துக் கொள்வதே ஒழிய, ஒருவர் கொடுத்துப் பெறுவதன்று.

ஊழினின்றும் நான் எளிதில் விடுதலை பெறலாமா? முடியும். நான் நினைக்கின்ற நினைப்புக்கள், எண்ணங்கள், நினைப்போடு—நோக்கத்தோடு செய்யும் செயல்கள்—இவைகளைப் பற்றிய நினைவுகள் மிக்க அழுத்தமாய்ப் பதிந்துவிடுகின்றன. இப்பதிவுகள் எளிதில் நீக்க இயலாதன.

நினைவுப்பதிவுகளே புற உலகத்தில் எனக்குப் பழக்கங்களாக வருகின்றன. பின் சில நாட்களில் வழக்கங்களாக அமைகின்றன. இப்பதிவுகளேஊழ். நினைவின் பதிவுகளே பழக்கங்களாகின்றன, வழக்கங்களாகின்றன. நான் பழக்கங்களின் வழியே செல்பவன். பழக்கம் தவிரப் பழகுதலே ஊழின் ஆற்றலை அடக்கும் வழி.

நான் இனி நிறைய காரியங்களைச் செய்வேன். நான் செய்யும் செயல்களுக்கு உள் நோக்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளமாட்டேன். அதாவது தன்னல நயப்புடைய—பிறருக்குத் தீங்கு செய்யக்கூடிய உள் நோக்கத்தை எடுத்துக் கொள்ள மாட்டேன். இது உறுதி.

இறைவா, எனக்கு, பணி செய்யும் உள்ளத்தினைத் தந்தருள்க! நினைவாற்றலை நன்மைக்கே பயன்படுத்தும் திறனை அருள்க! நன்றல்லது அன்றே மறந்துவிடும் பேருள்ளத்தினைத் தந்தருள்க! பிறர் செய்த நன்மையை என்றும் நினைந்து வாழும் பேற்றினைத் தந்தருள்க!

நான் செய்த நன்றியை எண்ணிப் பெருமிதம் கொள்ளாதவாறு உடன் மறந்து விடும் தகைமையை அருள்க! நான் ஊழை வென்றுவிடுவேன். இறைவா! ஊழினை வென்று வாழும் பெரு வாழ்வினை அருள் செய்க!

கதிரவன் ஆற்றல் முழுதும் பயன்படுத்திட அருள்க!

இறைவா, தீயாயிருந்து இவ்வுலகை இயக்கிடும் அண்ணலே, ஐம்பூதங்களில் தீயாகி நின்றருள்வோனே, எரியில் எழுந்தருளும் இறைவனே. எரிசக்தியே!

உலக இயக்கத்திற்கு முதல்—மையமாகிய எரிசக்தி இல்லாது போனால் எதுவும் நடக்காது இதுவே உலகியல்!

எரியாற்றல் பல்வேறு நிலையினதாக இருக்கின்றது. உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு பொருளிலும் எரியாற்றல் இருக்கிறது. அளவிற் கூடுதல் - குறைவு அவ்வளவுதான்.

இறைவா, உன்னைப் போலவே எரி ஆற்றல்களும் தொன்மையானவை. எரி ஆற்றல்களை நான் படைக்க முடியாது; அவை உன் படைப்பு இல்லை அவையே நீ! ஆனால் ஒரு எரி ஆற்றலைப் பிறிதொரு வகை ஆற்றலாக மாற்றி இயக்கலாம்.

இறைவா, எரியாகி நின்று இந்த உலகை இயக்கிடும்-தலைவனே! எனக்கு வாய்த்துள்ள எரிசக்தி, போதாது இன்னும் நிறைய வேண்டும்.

இந்த உலகில் எரிபொருள் பஞ்சமே வராதவாறு பேணிக் காத்திடுக. இறைவா, ஞாலம் திரிதரு கதிரவனின் எரி ஆற்றல் முழுவதையும் நான் பயன்படுத்தும் நெறியினைத் தந்தருள் செய்க!

கதிரவனின் ஆற்றல் முழுதும் நான் பயன்படுத்திட அருள் செய்க! கதிரொளி - என் கண்ணிற்கு அணி கதிரொளி, எனக்கும் புற உலகுக்கும் இணைப்புண்டாக்கும் சாதனம். கதிரொளியின் ஆற்றல் எனக்கு உணவு, உணர்வு. இறைவா, அருள் செய்க!

நெஞ்சே! இறைவன் நாமத்தை நீயும் கூறு!

இறைவா, எம்பெருமானே, கற்பகமே; போற்றி! போற்றி!! என் வாழ்நாள் ஓடிக்கொண்டே இருக்கிறது; இப்போது "வாழ்நாள் கடந்ததே—சாவு வரப்போகிறதே" என்ற கவலை எனக்கில்லை. மீண்டும் பிறப்பதற்குரிய வித்துக்களைச் சுமந்து கொண்டு சாகக் கூடாது. இதுதான் என் கவலை.

சென்ற காலத்தில் செய்த பிழைகளையெல்லாம் பொறுத் தருளும்படி வேண்டுகிறேன். இறைவா, நீ பொறுத்தருள் வாய். ஆனால், இனி நான் வருங்காலத்தில் பிழைகள் செய்யாமல் வாழ்தல் வேண்டும். என் நெஞ்சு என்னோடு உடன்பட்டு நிற்பதில்லை.

என் நெஞ்சினை நான் முயன்று புகழ்ந்து கூறி "நன்னெஞ்சே" என்று இரந்தும் கேட்டு விட்டேன். என் நெஞ்சு என்னோடு நிற்பதில்லை. இறைவா, மீண்டும் மீண்டும் உன் சந்நிதியில் வந்து உன்னைச் சாட்சியாக வைக்கிறேன்.

நெஞ்சே, நன்னெஞ்சே. சாநாளும் வாழ்நாளும் எல்லை கடந்தவையல்ல; எல்லைக்குட்பட்டவை. இந்தக் கால எல்லைக்குள் உய்யுமாறு அறிதல் வேண்டும், உய்திக்கு உரியன செய்தல் வேண்டும்.

நன்றுடையானை எண்ணி எண்ணி நன்றாக வேண்டும். "பாவ நாசனே," என்று அழைத்திடுதல் வேண்டும். இறைவனைப் பலநூறு நாமங்கள் கூறிப் போற்றிட வேண்டும்.

நான் சொல்வதைக் கேள், என் நெஞ்சே. என்னோடு ஒத்துழைத்தால் நீ உய்தி பெறலாம்; என் அருமை நெஞ்சே, உன்னை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன் இறைவன் நாமத்தை என்னுடன் சேர்ந்துக் கூறு உனக்குக் கோடி புண்ணியம்.

நான் என்மனத்திடம் சொல்லி விட்டேன், என்மீது குற்றமில்லை. என் நெஞ்சத்தைத் திருத்தி அருள்க.

வாழ்க்கையின் அடிநிலை அற உணர்வை அருள்க!

இறைவா, அறம் கண்ட அண்ணலே, போற்றி! போற்றி!! நான் மூலையில் கிடந்தேன், அறியாமையின் இரும்புப் பிடியில் சிக்கி, நொய்ம்மை அடைந்து அழிந்து கொண்டிருந்தேன். இறைவா, நீ என்பால் இரக்கம் காட்டி ஆட்கொண்டருளி இந்த வாழ்க்கையை தந்தாய்.

என்றன் கருமேனி கழிக்கத் திருமேனி கொண்டருளிய தலைவா, நானும் உய்திபெற ஆசைப் படுகின்றேன். ஆனால் உயதிக்குரிய நெறிகளில் நாட்டம் இல்லை. ஏன்? பொய்ம்மையையாவது தொலைக்கின்றேனா. இல்லை, மனத்தில், வாக்கில், செயலில் பொய்ம்மை புரளுகிறது.

இறைவா, பொய்ம்மை எப்போது போகும்? எந்த ஒரு தீமையும், தானே போகாது, அகலாது. அந்தத் தீமை வகித்திருக்கும் இடத்தை, ஆக்கிரமித்துக் கொள்ள ஒரு நன்மை தேவை. நன்மையின் பிரவேசமே தீமையை அகற்றும்.

இறைவா, அறத்தில் எல்லாம் சிறந்த அறம் இரக்கம் காட்டுதல். இரக்கம் உயர்பண்பு நெறி. எல்லாச் சமயங்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப் பெற்ற நெறி. இரக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பரமண்டலத்து இன்பம் உறுதி என்பது அருள் வாக்கு.

இரக்கம் என்ற உயர்குணம் வந்தமைந்த வழி அனைத்து நலன்களும் வந்தமையும். அதனால் இரக்கம் அடிநிலை அறம்.

இறைவா, இந்த இரக்க உணர்வு எளிதில் எனக்குக் கைகூடுவதில்லை. இறைவா நின்னருள் பெறாதார்க்கு இரக்கமும் வராது போலும். இறைவா, என்பால் இரக்கம் காட்டி அருள்க.

எவ்வுயிர்க்கும் அன்பு செய்யும் நல்நெஞ்சாக என் நெஞ்சைப் பயிற்றுக. மற்ற உயிர்கள்படும் துன்பம் கண்டு துடித்து மாற்றிடும் இரக்க உள்ளத்தினை அருள் செய்க! இறைவனே இரங்கியருள்க!

என் எல்லைக்குள் தகுதி மிகுதிபெற அருள்க!

எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா, போற்றி! இறைவா, நீ எல்லை கடந்தவன். காலத்தைக் கடந்தவன். ஆயினும் ஒழுங்கமைவை—விதிகளைக் கடந்தவன் அல்லன்.

நான் செய்யும் வழிபாட்டினால் நான் பக்குவம் அடைகின்றேன். அவ்வழி தகுதி பெறுகின்றேன். நீயும் ஆட்கொண்டருள்கின்றாய். வழிபாடு என்பது ஆன்மாவிற்கு வளர்ச்சியை முதிர்ச்சியைத் தரும் சாதனமாகும்.

ஆன்ம முதிர்ச்சியே இறைவன் திருவருளைக் கூட்டுவிக்கும். இறைவா, இந்த வளர்ச்சிப் போக்குகள் வாழ்க்கையில் அமையவில்லையே. வாழும் மனிதகுலத்திற்கு விருப்பம் உள்ள ஓர் உயிராக நான் வளர வேண்டுமே.

நான் இங்கே புகை மூட்டத்தில் கிடந்து புழுங்குகின்றேன். போட்டியின் பெயரால் அழுக்காறு மூட்டையைத் தூக்கிச் சுமக்கின்றேன். எல்லாவற்றிலும் எல்லை கடக்கின்றேன்.

எனக்குள்ள அறிவின் எல்லை என்ன என்றறியாமல் சிறந்த விஞ்ஞானிகளின் எல்லையை நான் ஆக்கிரமித்து விஞ்ஞானம் மனித சமூகத்திற்கு அழிவைத்தந்தது என்று பழி சுமத்தி, பழைய மௌடீகத்தனத்தை நான் பரப்புவதா? நான் யார்?

உழைக்காமல் உட்கார்ந்து சாப்பிடும் இயல்புடைய நான், உழைப்பாளர் உலகாகிய பொதுமையின் மீது பய சுமத்துவதா? என் எல்லை சமயம், சமுதாயம். இந்த எல்லைகளைக் கடந்து அரசியல் வாதியின் எல்லைக்குள் நுழைந்து அரசியல்வாதியை விமர்சனம் செய்வதா?

இறைவா, நான் என் எல்லையைக் கடத்தல் பிழை என்பதை உணர்கிறேன்! என்னைத் திருத்து. நான் என் எல்லையில் சிறப்புறச் செய்யும் ஆற்றலை அருள் செய்க! இறைவா, என் எல்லையினுள் தகுதி மிகுதியுடையோனாக வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

நான் வேண்டுவதும் நின் விழைவாக அருள்க!

இறைவா, பாராக — பாரினது பயனாக உள்ள எம் தலைவா! உன்னை மனத்துள் கருத்தறிந்து முடிப்பாய் என்று எல்லாரும் போற்றுகின்றனர். வேண்டுவோர் வேண்டுவதை எல்லாம் வழங்கியருளும் பேரருளாளன் என்று ஏந்திப் பரவுகின்றனர். இந்தச் செய்திகள் கேட்டு நானும் நின் சந்நிதி வந்து அடைந்தேன்.

இறைவா, என் தேவைகளை யெல்லாம் நாள் தோறும் உன்னிடத்தில் கூறி, இரந்து கேட்கின்றனன். ஆனால், ஒன்று கூடக் கைகூடவில்லை! இறைவா. என் வாழ்க்கை பொய்யாய், கனவாய். பழங்கதையாய் முடியும் நிலையில் தள்ளப் பட்டுள்ளதே.

இறைவா, நான் உனக்கு ஆகேன் என்று கொண்டு புறத்தே தள்ள திருவுள்ளமா? நீ என்னை துடைத்து தூரத் தள்ளினும் போகேன், அருள் செய்க! இறைவா. என்ன அருளிச் செய்கின்றனை! வரிசையறிந்த அருளுதல் மரபென்கிறாய்.

தகுதியுடையோரே தகுதிகளையும், சிறப்புகளையும் பெறுவர். உள்ளவர்களுக்கு மேலும் கொடுக்கப் பெறும்! என்கிறாய்! உள்ளவர்களுக்கே மேலும் தருவது என்ன நியாயம்? என்னைக் காப்பாற்று. தகுதியுடையோருக்கே பெற்றவற்றின் அருமை தெரியும். பேணிப்பயன் காண்பர்! என்கிறாய்.

இறைவா, மெய்யடியார் வேண்டுவதையே வேண்டி அருள் செய்வாய். நின் அருள் பெற முழுவதும் தகுதி, மெய் யடியாராதல்.

இறைவா, இன்றுமுதல் என் பொய்ம்மை களைந்து, மெய்ம்மை தழுவிய வாழ்க்கை நடத்த எனக்கு அருள் செய்க! நான் வேண்டுவன வெல்லாம் ஒருங்கு தந்து ஆட் கொள்க. இறைவா, நான் வேண்டுவதும் நின் தேவையாக அமைய அருள் செய்க.

பெருகு நிலையே குறிக்கோளாக அமைய அருள்க!

இறைவா, பெருந்தகையே பெறற்கரிய மாணிக்கமே போற்றி! போற்றி!! என்னைச் சுற்றி உலகம் இருக்கிறது, உயர்திணை உலகம், அஃறிணை உலகம் என்று! இந்தப் பரந்த உலகின் உண்மையை உணர்ந்து, உய்திக்கு உரியன தேர்ந்து, வாழ்க்கைக்குரிய மெய்ப் பொருளைக் கண்டு நான் வாழ வேண்டும்.

அஃறிணை உலகத்தின் இயல் கண்டு தேர்ந்து தெளிதல் எளிது ஐயனே. இந்த உயர்திணை உலகம் இருக்கிறதே அங்கு உண்மை காணல் அரிது. ஆயினும், வாழ்க்கைத் தொடக்கத்திலேயே உண்மை முழுதும் வெளிப்படாது.

கண்டன கொண்டு காணாதன காணுதல் வாழ்வுமுறை. பெற்ற அறிவு கொண்டு பெறாத அறிவினைப் பெற முயற்சி செய்தல், பெறுதல்—இதுவே வாழ்க்கையின் பரிணாம வளர்ச்சி.

வாழ்க்கை, மாற்றங்களுக்குரியது, வளர்ச்சிக்குரியது. இவை இயல்பூக்கமாகவே நிகழும். ஆயினும், விழிப்பு நிலையில் இருந்து குறிக்கோள் வழிப்படுத்துதல் வேண்டும் இறைவா, அருள் செய்க!

நான் கிணற்றுத் தவளை ஆகிவிடக்கூடாது. மீன்கான் தொட்டியில் வளரும் மீனாகிவிடக் கூடாது. நான் கண்டனவே காட்சி, பெற்றதே அறிவு; கொண்டதே கொள்கை என்று அமைந்துவிடக் கூடாது. மேலும் மேலும் தேடிப்பெற முயற்சி செய்தல் வேண்டும். வளத்தைப் பெருக்கி வாழ்க்கையை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

வையத்தின் வாழ்நிலை, என்றும் பெருக்கத்திற்குரியது. பெருகு நிலையே எனது குறிக்கோளாக அமைய அருள் செய்க! என்னுடைய ஞானம் தேடும் பெருகிய வாழ்வில் உற்றமர்ந்து துணை செய்க! இறைவா, அருள் செய்க!

அன்பால் அனைத்துலகும் இணைந்து வாழ அருள்க!

இறைவா, சிறியோர் செய்த பிழையெல்லாம் பொறுத்தருளும் பெரியோய்! இன்று நான் யாரிடத்தும் அன்பைக் காட்டத் தயங்குகின்றேன். அல்லது அன்பைப் பெயரளவில் போலியாகக் காட்டுகிறேன், அல்லது அன்பு காட்டுதல் என்ற பெயரில் அன்பை விலை பேசுகிறேன்.

இறைவா, அன்புகாட்டக் காரண காரியங்களைத் தேடுகிறேன். ஏதோ, எப்போதோ தவிர்க்க முடியாத போது தான் நிர்ப்பந்தச் சூழ்நிலையில் அன்பு காட்டு கிறேன். இதனை அன்பு என்று சொல்லலாமா? சொல்லக் கூடாது! இதுவும் ஒரு வகையான சூதே.

யாதொரு குறிக்கோளுமின்றி இயற்கையாக அன்பு செய்தலே அன்பு. அன்பு காட்டக் காரணம் அவசியம் இல்லை. அன்பு காட்ட வேண்டுமா வேண்டாமா என்று அறிவு ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. படைப்பின் இலட்சியமே அன்பு செய்தல்தான்.

அன்பு இல்லாத இடத்தில் குறைகள் தோன்றும், குற்றங்கள் தெரியும், அன்பின்மையே குறை, — குற்றங் களுக்குக் காரணம். அன்பின்மை, பகைமையைத் தோற்று விக்கும், வளர்க்கும்.

அன்பு காட்ட குற்றங்குறைகள் தடையாக அமையா! அமைய இயலா. ஒருவர் எனக்குத் துன்பம் செய்தாலும் தாங்கிப் பொறுத்துக் கொண்டு மாற்ற வேண்டும். அதற்காக எதிர்ப்பகை காட்டுதல் நன்றன்று.

இறைவா, எனக்கு அன்பு செய்யும் உள்ளத் தினைத் தா. அன்பு செய்வதை இயல்பூக்கமாக்கு. தொடர்ந்து அறிவார்ந்த நிலையில் அன்பைப் பேணி வளர்க்கவும், பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் கற்றுக் கொடு அன்பால் அனைத்துலகும் இணைந்து வாழ்ந்திட அருள்க!

வேற்றுமையில் ஒற்றுமைகாணும் மனம் அருள்க!

இறைவா, சோதியனே! துன்னிருளே! நின் இயல் போற்றி! போற்றி!! ஒளி, இருள், உண்மை, இன்மை, இவை உலகத்தியற்கை! இவ்வேறுபாடுகள் தவிர்க்க இயலாதன, என்றும் உலகம் ஒரே அச்சாக இருந்த தில்லை, இருக்கப் போவதும் இல்லை.

இறைவா, எனது உடலிலேயே விலை மதிக்கமுடியாத உயிரும் இருக்கிறது. உயிருக்கு உயிராக நீயும் இருக்கிறாய். அதே உடம்பில் அழுக்கும் மலங்களும் இருக்கத் தான் செய்கின்றன. நான் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு உடம்பைக் காலி செய்து விட்டேனா? அல்லது நீ தான் ஓடி விட்டாயா?

உலகத்தில் ஏராளமான வேற்றுமைகள் உள்ளன. இந்த வேறுபாடுகள் தாம் நுகர்வுக்கு இனிமையாக உள்ளன. இவ்வேறுபாடுகள்தாம் உலக இயக்கத்திற்கு உந்து சக்தியாக இருந்து வந்துள்ளன; இருந்து வருகின்றன. இங்ஙனம் வேற்றுமைகளுக்கிடையே வாழும் நான் என்னளவில் மட்டும் வேற்றுமைகளைச் சீரணித்துக் கொள்ள மறுக்கிறேன்.

கருத்து வேற்றுமைகள், கொள்கை வேற்றுமைகள், கோட்பாட்டு வேற்றுமைகள் — இவைகளையெல்லாம் நான் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறேன். இந்த வேற்றுமைகளுக்கு இசைந்தே - இணைந்தே வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை.

இறைவா, இந்த அடாத வழியிலிருந்து திருப்பி அழைத்துக் கொள். வேற்றுமைகளைப் பரந்த மனப் பான்மையுடன் ஏற்றுக் கொள்ளும் மனப் பக்குவத்தை அருள் செய்க!

வேற்றுமைகளின் காரணமாகப் பகை கொள்ளாத பேருள்ளத்தினை வழங்கிடுக. வேற்றுமைகள் பிரிவினை களாகி விடாதவாறு காத்தருள் செய்க!

ஒன்றாக வாழ்தல், நன்றாக வாழ்தலுக்கு அடிப்படை என்ற உன் உபதேசத்தை உயிர்க் கொள்கையாக ஏற்பேன் வாழ்வேன், அருள் செய்க!

யார்மாட்டும் கருணை காட்டிட அருள் செய்க!

இறைவா, கருணைக் கடலே. எனக்கு இதயம் என்ற ஒன்றைத் தந்தருளினை. ஏன்? இதயம் உடல் முழுதுக்கும் குருதி, ஓட்டத்தை முறைப்படுத்திப் பாய்ச்சுகிறது!

இதயம் வாழ்க்கையின் மையம். உடல், உயிர், இதயம், குருதியோட்டம், வாழ்தல் இவற்றின் நோக்கந்தான் என்ன? பயன்தான் என்ன? வறிதே தின்று வாளா சாதல் அல்லவே.

இந்த உலகில் ஒவ்வொரு சிறுபொருளும் பயன்படுகிறது. ஏன், கழிவுப் பொருள்கள் கூட மீண்டும் படைக்கும் உரமாகின்றன. நான் ஏன்? என் இதயம் எதற்கு இறைவா? கருணை பொழிவதற்காக இதயம்!

இன்று என்னிடம் ஏது கருணை? கருணைக் கிழங்கு தான் இருக்கிறது. இறைவா, மன்னித்துக் கொள். ''நான்'' ''எனது'' என்ற பாசக் கயிறுகள் வலிமை பெற்றவை. அவை என் இதயத்தை நெகிழவிடாமல் இறுகப் பிணைத் துள்ளன.

இறைவா, போதும் போதாததற்குப் பணம் வேறு. ''இலாபம்'' என்ற ஆசை என் இதயத்தைக் கல்லாக்கி விட்டது.

இறைவா, நீ தான் கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கும் வல்லாளனாயிற்றே. என் பாசக் கட்டறுத்து என் இதயத்தை விடுதலை செய்.

எனக்குள்ள பணத்தாசை எல்லை கடந்து இலாப நோக்கத்தால் பேய் உருக் கொண்டு விட்டது. இந்தப் பேயின் கொட்டத்தை அடக்கு. நான் மனிதன்.

மனிதனுக்கு இதயம் வழங்கப் பெற்றதே கருணை பொழியத்தான். இறைவா, இது எனக்குத் தெரிந்ததே, ஆனாலும் இயலவில்லை.

என் இதயத்தைக் கருணை பொழியும் இதயமாக மாற்றியருள்க! எங்கும் கருணை, எப்பொழுதும் கருணை, யார் மாட்டும் கருணை, இறைவா, அருள் செய்க.

பலரும் போற்றும் பொலிவு வாழ்க்கை அருள்க!

இறைவா, நின்னைக் கண்டும் கண்டிலேன். என்ன கண் மாயமே. நான் காண்பன், உறவு கொள்வன அனைத்தும் மெல்ல மெல்லத்தான் கரைந்தொழிகின்றன. திடீர் என்று எதுவும் நடந்து விடுவதில்லை!

நட்பு அரும்பி மெல்ல மெல்ல வளர்கிறது. அங்ஙனமில்லாது திடீர் என்று தோன்றும் நட்பு, திடீர் என்றே போய் விடுகிறது நட்பில் பிரிவு கூட மெல்ல மெல்லத் தான் வற்றிப் பிரிந்து விடுகிறது.

ஆதலால் உறவில், நட்பில் நெருக்கத்தையும் பராமரித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். இடைவெளி ஏற்பட்டால் ஆபத்துதான். பகையே இல்லாதிருந்தாலும், திரும்பப் போய் சேர நாணம், கூச்சம் எல்லாம் வந்து விடும்.

இறைவா, நான் பழகிய ஒவ்வொருவரிடத்தும் தலை நாள் பழக்கம் போலவே பழக விரும்புகிறேன். ஆனால் என்னால் இயலவில்லை. மன்னித்துக் கொள்.

நான் இனி எல்லாரிடமும் கொண்டுள்ள உறவுகளைப் பராமரித்துப் பேணுகிறேன். அடிக்கடி சந்திக்கிறேன். உறவு கலந்து உண்டு பழகி மகிழ்வூட்டுகிறேன். மகிழ்கிறேன்.

மற்றவர்கள் மனநிறைவு கொள்ளும் அளவு, அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அடிக்கடி சந்திக்க வேண்டிய அவசியமில்லையானாலும் சந்திக்கிறேன்.

பழகியோரைக் காண்பதும், உறவுகளை வளர்த்துக் கொள்வதும் கூட வாழ்க்கையில் ஒரு நீங்காக் கடமை. இறைவா, இவ்வகையே வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

என் இதயத்தில் வற்றாத, அன்பு ஊற்று வேண்டும். அருள் செய்க. என் இதயத்தில் நம்பிக்கை என்ற ஒளி விளக்கு அணையாமல் எரிய வேண்டும். பலரும் போற்றும் பொலிவுடைய வாழ்க்கையை அருள்க!

அறியாமையிலிருந்து முழு விடுதலை பெற அருள்க!

இறைவா, சூரனைத் தடிந்தாட் கொண்டருளிய தலைவா, சூரன் யார்? வேல் எது? சூரனைத் தடிந்த வரலாற்றின் பொருள் என்ன? இறைவா, எனக்கருள் செய்க! சூரன், அறியாமையின் உருவம், புல்லறிவாண்மையின் சின்னம். அறியாமையின் விளைவு அகந்தை. அதனால் ''நானே எல்லாம்'' —என்ற ஆர்ப்பாட்டம்.

அறியாமையை, அகந்தையை அகற்றுவது அறிவு; நிறை அறிவு: பேரறிவு! அதுவே ஞானம்! இறைவா அறிவு. நிறை அறிவு, பேரறிவு, ஞானம் இவையெல்லாம் என் வாழ்க்கையில் வந்து பொருந்த அருள் செய்க! அறியாமைக் கலப்பில்லாத அறிவே அறிவு!

ஒன்று தெரியும், பிறிதொன்று தெரியாது என்ற நிலை கல்லாமை. அறிவு முயற்சி இன்மை; ஒன்றைப் பிறிதொன் றாக அறிதல் அறியாமை.

நன்றைத் தீது என்றும், தீதை நன்று என்றும் முறை பிறழ அறிதல் அறியாமை. நான் அறியாமையிலிருந்து முற்றாக விடுதலை பெற அருள் செய்க!

அறிவுவளர்ச்சியைக் கெடுக்கும் அகந்தையை, அறவே அகற்றி, யாவர்க்கும் தாழ்வாக நடந்திடும் பெற்றியினை அருள் செய்க! தாழ்தல் -- தாழ்ந்து போதல் அறிவை வளர்க்கும்; ஆக்கத்தினைத் தரும்.

இறைவா, எனக்குத் தாழ்வெனும் தன்மை அணியா கட்டும். கற்றல், கேட்டல், உற்றறிதல் ஆகிய அறிவு முயற்சி களில் சோர்விலாது ஈடுபட அருள் செய்க!

தெரிய வேண்டியன தெரிந்து கொள்ளும் ஆர்வத்தை அருள் செய்க! தெளிய வேண்டியன தெளிந்து கொள்ள அருள் செய்க! வாழ்க்கைக்கு உறுதியென, நோன்பெனக், கொள்வனக் கொண்டு வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

ஒப்புரவுக்கு உதவும் கூட்டு வாழ்க்கையே தேவை!

இறைவா, சூரனைத் தடிந்து அருள் செய்த தலைவா! அன்று ஒரு சூரன் இருந்தான். எளிதில் தடிந்தாட்கொண்டனை. இன்றோ, எண்ணற்ற சூரர்கள் இறைவா, ஏன் இந்த அவலம்? "நான்" என்ற முனைப்பு அகன்றபாடில்லை!

நானோ பலவீனமானவன். எனது வெற்றி பொருந்திய வாழ்வுக்குக் கூட்டாளிகள் பலர் வழங்கப்படுகின்றனர்!

ஆனால் கூட்டாளிகள் எளிதில் கூடுவதில்லை. கூடுகிறார்கள், கலைகிறார்கள்! ஏன், இறைவா? "நான்" என்ற அகந்தையை இழந்த தூய சமூக வாழ்க்கையை அருள் செய்க.

இறைவா! "நான்" திணிந்த இருள் வழிப்பட்ட ஆணவத்தின் விளைவு. ஒப்புரவு வாழ்க்கைக்கு உதவும் கூட்டு வாழ்க்கையே எனக்குத் தேவை.

"நான்" வேண்டாம் என்னுடைய பெயர் சாகட்டும். "நான்" அற்ற நிலையில் தான் திருவடி ஞானம் தலைப்படுகிறது.

திருவடி ஞானத்தை எனக்கு அருள் செய்க! "நான்" "எனது" அற்ற சமுதாயப் பெரு வெளியில் பலரோடும் நட்பும் உறவும் கொண்டு வாழ்ந்திட அருள் செய்க.

இனி நான் சமூகத்தின் ஓர் உறுப்பு. இதுவே என் விருப்பம். இறைவா, அருள் செய்க.

எய்ப்பினில் வைப்பாக இருந்து வாழ்வித்தருள் செய்க!

இறைவா, நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகினும் புக்கு நின்றருளும் என் தலைவா! நின் திருவடிகள் போற்றி! போற்றி!!

இறைவா, நீ என் வாழ்க்கைக்குத் துணை! என் மனத்துள் கருத்துருக் கொண்டருள்வாய்! இது உண்மை இறைவா. ஆனால், எனக்கு நாணம் மேலிடுகிறது.

என் தலைவனே! நான் ஒரு அறிவு ஜீவி. நானும் செயல்கள் செய்வேன். எனக்கும் பொறி புலன்கள், அறிவுக் கருவிகள், செயற்பாட்டுக்குரிய கருவிகள் உள்ளன. நான் என்ன சோற்றுப் பாவையா? நான் உண்டு உடுத்து மாள்வதா.

பல நூறுகோடி உயிர்களைப் பயந்த வண்ணம் காக்கும் கடம் பூண்டநின் உழைப்பிலேயே நான் வாழ்வதா? ஐயகோ, வெட்கமாக இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்துக் கொள்!

நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணுகின்றேன்! உன்னிடமும் என்னைப் பணிகொள்ளும் வகை கேட்டறிந்து கொள்கிறேன்! நான் சிந்திக்கிறேன். நான் செய்கிறேன், நான் உழைக்கிறேன்.

இறைவா, நான் எனக்காகவும் இந்தப் பரந்த மானுட சாதிக்காகவும் உழைக்கிறேன். உழைத்தே உண்பது என்று உறுதி கொள்கிறேன். நின் திருவுளம் மகிழப் பல அற்புதப் படைப்புகளைச் செய்கிறேன்.

இறைவா, ஒரே ஒரு வேண்டுகோள்! என்ன இருந்தாலும் நான் ஒரு சிற்றுயிர்! என் பணியில் நான் சோர்ந்தால்—எய்த்துக்களைத்துப் போனால் நீ வந்து துணை செய்!

இறைவா நீ எனக்கு வழக்கமாக நுகரும் நிதிபோல் அல்லாது சேமநிதியாக இருந்தருள் செய்க! நீ எனக்கு எய்ப்பினில் வைப்பாக இருந்து வாழ்வித்தருள் செய்க!

இறைவா, படையொடு போராட ஞானவாள் அருள்க!

இறைவா, பெருங்கருணையாளனே! இன்று உனது கருணையாட்சியைக் காட்டியருள்க! உனது கருணை! காட்டும் நெறியை நானும் அடியொற்றி நடைபயிலும் பெற்றியை அருள் செய்க!

இன்று எங்கும் ''ஞான சூன்யம்''! அதனால் படுகொலைகள் நிகழ்கின்றன. கொலை பயிலுதல் வாழ்க்கையன்று.

வாளெடுத்தவன் வாளாலேயே மடிவான். இது நியதி! இறைவா, எனக்குக் கருணை பொழியும் இதயத்தினை வழங்கி அருள்க!

வாழ்க்கையின் பேறாகிய ஞானமே எனக்குத் தேவை. என்னைச் சுற்றி வளைத்து தாக்கும் பொறிகளை, புலன்களை நான் அடக்கியாண்டு வெற்றி பெற வேண்டும்.

நன்றில்—தீதில் நடுக்கமுறும் சவலை மனத்தினை வலிமைப்படுத்திடுதல் வேண்டும். பாசத்தால் மிகுதியும் தாக்குண்டு வழுக்கி வீழும் நான் உன்னுடைய கருணையால் எழுந்து, என்றுமே வீழாமல் நடக்க வேண்டும். அருள் செய்க! ஞானத்தின் திருவுருவே! என் வாழ்வு உய்தி பெற அருள் செய்க!

தூய அறிவினனே! என் அறிவை விரிவு செய்து தூய்மை செய்திடுக! அறியாமைக் கலப்பில்லா அறிவினைத் தந்தருள் செய்க!

பிறப்பறுக்கும் ஞானத்தினை வழங்கியருள்க! என்னைச் சுற்றியுள்ள படையொடு போராட எனக்கும் வாள் வேண்டும் படை வேண்டும்.

நான் விரும்பும் வாள் ஞானவாள்! ஞானமே, இம்மையில் என்னை வளர்க்கும்; வாழ்விக்கும். ஞானமே, ஞாலத்தை வெல்லும், ஞானமே நின்னைத் தரும், ஞானமே இன்ப அன்பினை வழங்கும். இறைவா அருள் செய்க!

நினைக்கண்டறியும் அறிவினைத் தந்தருள் செய்க!

இறைவா, மெய் கண்டதேவன் கண்டுணர்த்திய மெய்ப் பொருளே! "மெய்" என்ற சொல் இன்று அதன் அற்புதப் பொருளை உணர்த்தும் வகையில் வழங்கப் பெறவில்லை.

மெய் - உடம்பு, மெய் - மெய்யெழுத்து என்பனவே நான் அறிந்து வைத்துள்ள செய்தி.

மெய்கண்டார் கண்டு காட்டிய மெய்யை நான் உணர்தல் வேண்டும். இறைவா, உணர்த்தியருள்க. அல்லது உணர்த்தக்கூடிய ஆசிரியனைக் காட்டியருள் செய்க.

இறைவா, உனக்குப் பொய்ம்மையாகச் சிலர் சேர்ந்து பெருமையை மெய்கண்டசிவம் பறித்து விட்டார். ஆம் இறைவா. நீ என்னைப் படைக்கவில்லை. உயிர்க் குலத்தை நீ படைக்கவில்லை.

இறைவா, நீ என்னைப் படைத்த தலைவனாக இருப்பின் என் குறைகளுக்கு நீயே பொறுப்பு. நான் பொறுப் பற்றவனாகி மனம்போன போக்கில் வாழ்கிறேன். ஆதலால், இறைவா, நீ என்னைப் படைக்கவில்லை என்ற உண்மையை உணர்ந்து கொண்டேன்.

நானே என் வாழ்க்கைக்குப் பொறுப்பு. எனக்கு வாய்த் திடும் நன்றும் தீதும் பிறர்தர வாரா என்ற தெளிவினைத் தந்தருள் செய்க! நான் என்றும் உள்பொருள்.

என் பிறப்பு என்பது உலகொடு உறவு கொள்வது. உறவைத் துண்டித்துக் கொள்வது இறப்பு, அவ்வளவுதான்!

நான் என்றும் உள்ளவன் என்று உணர்த்திய உத்தமனே, வினைகள் செய்யும் வாய்ப்புகளை வழங்குக! வினைப்பயன் வந்து சாராமே துலாக்கோல் போல் வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

அறியாமையை அகற்றி அருள் செய்க! நின்னைக் கண்டறியும் அறிவினைத் தந்தருள் செய்க!

இறைவா உடலை அடக்கும் ஆற்றல் அருள்க

இறைவா, ஞானத்தைத் தேட, ஆன்மா பூரணத்துவம் அடைய எனக்கு உடலைக் கருவியாகத் தந்தனை. நானே உயிர். நான் உன் மகவு. எனக்கு உடைமையே உடல். எனக்கு ஒரு கருவியே இந்த உடல்.

ஆனால், இன்று என்னைக் காணோம். என் ஆத்மாவைக் காணோம்? ஏதோ ஒரு சுட்டுப் பொருளாகப் நான் பயன்படுகிறேன். எனக்கு இங்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? ஒன்றும் இல்லை!

இறைவா, என் உடல் என் மீது அதிகாரம் செய்கிறது. என்னை அதற்கு இரை தேடுவதிலேயே ஈடுபடுத்துகிறது. என் உடலின் களிப்புக்கும் மகிழ்ச்சிக்குமே நான் உழைத்து எய்த்துப்போனேன்.

ஆனால், இந்த உடல் ஒரு நொடிப் பொழுது கூட என் நலன் நாடுவதில்லை. எனக்கு உரிய அறிவினைத் தேடும் முயற்சியில் துணை நிற்பதில்லை.

நல்ல நூல்களைக் கற்கவே இடம் கொடுப்பதில்லை. ஏன்? என் தந்தையாகிய உன்னை நினைந்து தொழக்கூட இந்த உடல் அனுமதிப்பதில்லை.

உயிர்க்கு ஊதியமாகிய தொண்டினை—பிறர் நலம் கருதும் தொண்டினைச் செய்ய அனுமதிப்பதில்லை.

இறைவா, இந்த உடலை அடக்கி ஆண்டிடும் ஆற்றலினைத் தருக. நானும் நல்ல நூல்களைக் கற்றிடும் பேற்றினை அருள் செய்க!

உன்னை நினைந்து நினைந்து தொழுது மகிழும் வரத்தினைத் தந்தருள் செய்க! பிறர்க்கு அன்பு செய்து அவர்தம் வாழ்வுக்குத் தொண்டு செய்யும் தூய வாழ்வினை அருள் செய்க!

என் உழைப்பில் வாரா எதையும் மறுக்க அருள்க!

இறைவா, காலமெல்லாம் உயிர்க்குலத்திற்காக உழைத்து ஐந்தொழில் நிகழ்த்திடும் அற்புதத் தெய்வமே!

உண்ணும் சோறாய், பருகும் நீராய் விளங்கி வாழ்வித்திடும் அண்ணலே! நின் கருணைக்கு அடியேன் செய்யும் கைம்மாறு ஏது?

இறைவா, எல்லாம் உன் செயலே. ஆனால், அன்றும் நீ நஞ்சையே உண்டனை. பல்லூழிக்காலமாக நானாக விரும்பிக் காட்டும் சோற்றினையே பாவனையால் உண்கிறாய். உண்டது போல் பாவனை, அதையும் நீ எனக்கே திருப்பித் தந்து விடுகிறாய்.

உன் அடியவன் என்று பறை சாற்றிக் கொள்ளும் நானோ உழைப்பதற்கே சோம்பல் படுகிறேன். பிறருக்கு இல்லாத எல்லாம் எனக்குத் தேவை. கூடுதல் ஊதியம் தேவை. பிறர் உழைப்பில் வாழும் நிலை இன்று தாவரங்களுக்கு இல்லை, விலங்குகளுக்கு இல்லை.

ஆனால் நான் வெட்கம் இல்லாமல்—உழைக்காமல் வாழ ஆசைப்படுகிறேன். பிறர் உழைப்பில் வாழ முற்படுகிறேன். இறைவா, என்னை மன்னித்துக் கொள்.

உழைப்பே உலகத்தியற்கை என்று கற்றுத்தந்துள்ளனை. உழைப்பே உடம்பின் ஊழ். உழைத்தலே உடம்பின் இயற்கை நியதி. உழைப்பில் பயன்படுத்திடா உடம்பு நோய்க்கு இரையாகும் என்றுணர்த்திய தலைவா!

"உழைத்து உண்பதே உணவு, உழைக்காது உண்பது நஞ்சு. உழைத்து உண்பதே நேரிய வாழ்க்கை" என்று அறநெறி உணர்த்திய ஆனேறூரும் அண்ணலே!

பிறர் உழைப்பில் வாழ்தல் பிறர் பங்கைத் திருடுதல் என்ற தீய செயல்களிலிருந்து எடுத்தாண்ட அண்ணலே!

நான் அயராது உழைப்பேன். என் உழைப்பில் வாரா எதையும் நான் ஏற்காதிருக்க அருள் செய்க!

இறைவா மரணமிலாப் பெருவாழ்வு அருள்க!

இறைவா, காலனைக் காலால் தடிந்த கால காலனே. மனிதகுலத்தை, மரணபயம் வருத்துகிறது ஏன்?

மரணத்தை நிரந்தரமாகவே உயிர்களுக்கு நீக்கி அருள் செய்யக்கூடாதா? காலனுக்கு வேறு ஏதாவது பணி தரக் கூடாதா?

மரணபயத்தைக் காட்டியே இந்த உலகத்தை இயக்குதல் நின் கருணைக்கு அழகா? நீ மட்டும் சாகாமல் இருக்கிறாய்! எங்களுக்கு ஏன் சாவு? இறைவா, என்ன சொல்கிறாய்?

நானும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வு வாழலாமா? அப்படியா இறைவா! நான் மரணமிலாப் பெருவாழ்வையே விரும்புகின்றேன்.

மரணமிலாப் பெருவாழ்வை அடையும் நெறிகளை எனக்குக் கற்றுத் தா. எத்துணையும் பேத முறாது எவ்வுயிரிடத்தும் ஒத்து உரிமை பாராட்டி வாழும் இயல்பினை அருளிச் செய்க!

ஆருயிர்களுக்கெல்லாம் அன்பு செய்யும் பெருவாழ்வினை அருள் செய்க! இன்ப துன்பங்களில் சமநிலையில் நிற்கும் பெற்றியினை அருள் செய்க!

எப்போதும் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் என் உடல் உணர்வுகள் சமநிலையில் அமைதி தழுவியதாக விளங்க அருள் செய்க!

எந்தச் சூழ்நிலையிலும் என் உடலில் குருதி கொதிநிலை அடையா வண்ணம் அருள் செய்க. இவையனைத்தும் பயக்கும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வை வழங்கி அருள்க!

பயன் கருதா உழைப்பில் வாழ அருள் செய்க!

இறைவா, சிறியோர் செய்த சிறு பிழையெல்லாம் பொறுத்தருளும் பெரியோனே! என் பிழைகள் பொறுத்து ஆள்வதற்கு ஏன் தயக்கம்? நான் எண்ணற்ற பிழைகளைச் செய்கிறேன், திரும்பத் திரும்பச் செய்கிறேன்.

இறைவா, எனக்குப் படிப்பறிவும் துணையில்லை! பட்டறிவும் கைகொடுக்க மறுக்கிறது. நான் விழுந்து விழுந்து எழுகிறேன். என் செய்ய? நான் ஒரு பேதை!

இறைவா, என் அறிவைத் திருத்து. என்னைத் அறிவார்ந்த ஆள்வினையில் உய்த்துச் செலுத்து. என் கண்கள் காண்க. காண வேண்டுவனவற்றைக் காண்க.

புலன்கள் ஒன்றிய காட்சியை அருள்செய்க! காட்சியைக் கற்றிடும் சாதனமாக ஏற்றிடும் திறனை அருள் செய்க!

''கண்டதைப் படித்தால் பண்டிதனாவான்'' என்ற பழமொழி என் வாழ்வில் உண்மையாகட்டும்.

என்னைச் சுற்றிலும் உள்ள இயற்கையை — இயற்கையின் பொருளடைவுமிக்க செயற்பாட்டைநான் கற்றறிதல் வேண்டும்.

இயற்கையின் அழகில்—இளமையில்—பயன்பாட்டுத் திறனில் நான் கற்றுக் கொள்வனவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள அருள் செய்க! மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கிய செடிகள் தாயுமானாருக்கு இறைக் காட்சியைத் தந்தன.

நான் இயற்கையை வாழும் காட்சியாக, பயன் கருதா உழைப்பின் காட்சியாகக் கண்டு நாளும் அங்ஙனமே வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

ஓயாது உழைத்திடும் உழைப்பாளனாக அருள் செய்க! என் கண் காண்பனவற்றைக் காண்க! எனக்குக் காட்ட வேண்டுவனவற்றைக் காட்டுக. இறைவா அருள் செய்க!

ஒவ்வொரு நொடியும் திட்டமிட்டு பணிசெய்ய அருள்க!

இறைவா, ஒருநாள் ஒருபொழுதுகூடத் தடையின்றி, இந்த உலகம் ஓயாது இயங்குகிறது.

இந்த உலகம், தோன்றிய நாள் தொட்டு இயங்குகிறது சோர்வு இல்லை, மாற்றங்கள் இல்லை, ஒழுங்கமைவும் கெடவில்லை, இறைவா என்னே நின் அற்புறம்!

நானோ பிறந்து வளரப் பல ஆண்டுகள் எடுத்துக் கொண்டேன்! அப்பொழுது எல்லாம் தந்தை, தாய், மற்றோர் உதவியுடன் நடந்தேன், வாழ்ந்தேன்.

நானாக வாழத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்து ஒரு நாள் கூட முழுதாக உழைத்தேனில்லை. எட்டு மணி நேரம் என்ற வரையறையில் கூட முழுதாக உழைப்பில் காட்டிய தில்லை. எத்தனையோ நாள் வேலைக்கு மட்டம் போட்டிருக்கிறேன்.

இறைவா, நான் கடிகாரம் கட்டியுள்ளேன்! ஆனால் மணியைத்தான் அளந்து பார்த்ததில்லை. கடிகாரம் எனக்கு ஒரு அணி!

நான் சோர்வுபட்டு விழும் வீழ்ச்சிகளுக்குக் கணக்கில்லை. நான் இப்படியே வாழ்ந்தால் உருப் பெற மாட்டேன். என்னைக் காப்பாற்றுக.

காலம் போற்றும் உணர்வினைத் தந்தருள்க! வீழ் நாள் படாமல் வாழ்ந்திட அருள்செய்க! என்னோடு பழகுபவர் களின் அன்பைப் பராமரித்திடும் பண்பைக் கற்றுத் தருக. மற்றவர் ஆலோசனை நல்லதுதான். ஆனால், முடிவெடுப்பதில் மற்றவர் குறுக்கீடு கூடாது.

ஒரு நாள் வீழ் நாளாகப் போனால் அதனால் எண்ணற்ற தீய விளைவுகள் விளையும். இறைவா, என்னைக் காப்பாற்றுக! ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு நொடியும் நான் திட்டமிட்டுப் பணிகளைச் செய்ய அருள் செய்க!

நான் நல்ல தமிழில் உனைப்போற்றி வழிபட அருள்க!

இறைவா, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவா! நீ தமிழை ஆய்வு செய்தாய்! தமிழை வளர்க்கும் பணியில் உன் குடும்பம் முழுதும் ஈடுபட்டது! சங்கத்தில் தமிழ்ப் புலவனாகக் கவியரங்கேறினாய்.

பண் சுமந்த பாடற் பரிசு பெறக் கூலியாளாக மண் சுமந்தாய். காசு நித்தம் நல்கி இச்சை மீதூர நாளும் நற்றமிழ் கேட்டாய். ஏன் இறைவா? இவ்வளவு தெரிந்தும் உன்னோடு பேச சமஸ்கிருதம் வேண்டுமாம்! இது என்ன நியாயம்?

இறைவா, நீ முன்பெல்லாம் எளிவந்தருளித் திருவிளையாடல்கள் ஆற்றினை! நல்ல தமிழ் கேட்கலாம் என்றால் நீ விரும்பி முன் நின்றனை. இப்போதெல்லாம் உன்னை எத்தனை தடவை அழைத்தாலும் நீ வருவதில்லை. ஏன்? நீ மகிழ்ந்து பூரிக்கும் தமிழ் கேட்கும் வாய்ப்பினை இழந்தமையால் நீ வருவதில்லையா?

எந்த இடத்தில் எந்த உருவத்தில் நீ எழுந்தருளி ஆருயிர்களுக்கு அருள் வழங்கினையோ, அங்குக்கூட நீ இருக்கிறாயோ, இல்லையோ என்ற ஐயம் எழும் அளவுக்கு நீ மௌனம் சாதிப்பது என்?

இறைவா, நான் ஏழை! தமிழை மட்டுமே அறிந்த ஏழைப்பாவலன்! வடமொழி தெரியாது. எனக்கு மேட்டுக் குடியோடும் உறவில்லை. எனக்காக யாரும் பரிந்துரை செய்ய மாட்டார்கள்.

இறைவா, நான் கூறும் தமிழ் என் தமிழல்ல. அப்பரடிகள் அருளிய அருந்தமிழ்! நானும் நல்ல தமிழில் உன்னைப்போற்றி வழிபட அருள்செய்க! ஊன் கலந்து உயிர் கலந்து நின்னருளில் திளைத்து வழிபடும் வாய்ப்பினை வழங்குக!

என்னை ஏழ்மையிலிருந்து காப்பாற்றுக!

இறைவா, ஏழை பங்காளா! ஏழையேன் முகம் ஏறெடுத்துப் பார்ப்பது யார்? யாரிடம் சென்றாலும் ''ஏழை'' என்பதற்குரிய முத்திரையுடன்தான் வரவேற்பு.

கல்விக் கோயில் முதல் கடவுட் கோயில் வரை காசுகளின் கொட்டம், பணத்தின் ஆட்சி. நான் என்ன செய்ய?

இறைவா, நீ என் வாழ்க்கையில் பங்கேற்க முன் வந்திருக்கிறாய். உண்மையில் என்னை உயர்த்துவது உன் திருவுள்ளமா? அல்லது என்னை உயர்த்துவது போல நடித்து நீ உயரப் போகிறாயா?

இறைவா, என் ஏழைப் புத்தி அப்படிக் கேட்கச் சொல்கிறது! நீ இயல்பாகவே உயர்வற உயர்ந்தவன். என்னையும் ஏற்று.

என்னை, உயர் நிலைக்கு உயர்த்துக! கற்றஅறிஞனாக அவையில் நிறுத்தி உயர்த்துக. நூலறிவும் நுண்ணறிவும் வழங்கி வாழ்க்கையில் உயர்த்துக!

அறிவறிந்த ஆள்வினையில் ஈடுபடுத்தி இணையற்ற வாழ் நிலையில் வாழ்ந்திடச் செய்க! சால்பு நெறியில் நிற்கும் சான்றோனாக்கி அருள் செய்க!

பண்பாட்டின் தலைப்பிரியா நெறியில் உயர்த்திடுக. நயத்தக்க நாகரிகத்தில் நிலை நிற்க அருள் செய்க. என்னை ஏழைமையிலிருந்து காப்பாற்றுக.

நான் அறிவுச் செல்வத்தில் வளர்ந்திடத் திருவுள்ளம் பற்றுக. சிந்தையின் நிறைவில் நின்று மகிழ்ந்திடும் பெருவாழ்வினை அருள் செய்க! நின்னருள் பெற்று நின்று உயர்ந்து வாழ அருள் பாலித்திடுக!

வாழ்க்கை ஊக்கம் நிறைந்த உழைப்பாக அருள்க!

இறைவா, வானநாடனே! வழித்துணை மருந்தே! நான் உலகில் மேற்கொள்ளும் பயணத்திற்கு உரிய வழியை அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எந்த வழி சுருக்கமானது? பயணத்திற்கு எளிதானது? நலமானது? பயமற்றது? என்றெல்லாம் தெரிந்து கொண்டு தான் பயணம் செய்கின்றேன்.

செல்ல வேண்டிய ஊருக்குரிய பாதையை விட்டு விட்டு, வேறு பாதையை நான்தேர்ந்தெடுத்ததே இல்லை. ஐயப் பாட்டால் வழியில் போவோரிடம்—தெரிந்த ஒருவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொண்டுதான் பயணம் தொடர்கிறது. இது ஒரு பிறப்பில் சில ஆண்டுகள் நடக்கும் பயணத்திற்கு.

இறைவா, ஊழிக்காலந் தொட்டு, உயிர்க்குலம் தோன்றிய நாள் முதலாகத் தொடர்ந்து என் பயணம் நடை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நெடிய பாதையில் அல்ல, வட்ட வடிவில் அமைந்த வளைவுப் பாதையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் பயணம் செய்து சென்று சேர வேண்டிய ஊர் இன்ப ஊர். ஆனால், வளைந்த பாதையில் சென்று பயணத்தைத் தொடங்கிய கருவூருக்கே திரும்ப வந்து விடு கின்றேன்! இறைவா, இது என்ன கொடுமை!

அலைந்து எய்த்துப் போய் விட்டேன்! என்னைச் சரியான வழியில் நடத்துக. அழைத்துச் செல்க!

இறைவா நான் வரும் வழி சரியானதாக அமைந்து விட்டால் போதும்! மற்றெல்லாம் தாமே நடக்கும்; நன்றாக நடக்கும். இறைவா, அருள் செய்க!

நான் என்னை ஆளும் தன்மையை அருள் செய்க!

இறைவா, தனக்குவமை இல்லாத தலைவா! ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத நிலை உன் தலைமை.

இறைவா, எனக்கு எங்கே தலைமையின் தத்துவம் புரிகிறது. எனக்குத் தலைமைக்குரிய தகுதிகளைப் பற்றி யெல்லாம் கவலையில்லை. நான் தலைவனாக வேண்டும்; அதுவே என் ஆசை!

"மயக்கமற்ற அறிவு; தெளிந்த—துணிவான அறிவு! அறிவறிந்த ஆள்வினைத்திறன், தன்னுடைய பொறிகளின் மீது மேலாண்மை, புலன்களின் மீது விருப்பம் நிறைந்த செயலூக்கம்; விருப்பு—வெறுப்புக்களைக் கடந்த நிலை, உண்மையைச் சாதிக்கும் திறன்; தீமையை எதிர்த்து உறுதியாகப் போராடும் திறன் — இவை எங்கு இருக்கிறதோ அங்கு தலைமை தானே வந்து சேரும்.

தகுதியுடையவர்களே தலைமைக்குரியர்—இறைவா, என்ன அருளிச் செய்கின்றனை! தலைமைக்குரிய பண்புகள் சிறந்த ஆளுமை உடையவர்களிடமே அமையும். இறைவா, என்னை நான் ஆளும் தன்மையை எனக்கு அருளிச் செய்க!

என் பொறிகளை எனக்கு நன்மை செய்யும் நெறியில் செலுத்திடும் வல்லமையை—ஆளுமையை அருள் செய்க! என்னுடைய புலன்கள் அழுக்கடையா வண்ணம் காத்துக் கொள்ளும் திறனை அருள் செய்க!

என்னுடைய வாழ்நாட் காலம் முழுதையும் என்வசம் நிறுத்தி, ஆளுமையுடன் முழுமையான உழைப்புக்குரிய தாக்கிப் பயன் கொள்ளும் வாழ்நிலையினை அருள் செய்க!

என்னுடைய சூழ்நிலையை நான் என்னுடைய, நலனுக்கு உகந்ததாக மாற்றிடும் திறனை அருள் செய்க! இறைவா எனக்கு இப்போது தலைமை வேண்டாம் முதலில் ஆளுமையை அருள் செய்க!

இறைவா என்னுடன் உறவு கொள்ள எழுந்தருள்க!

இறைவா, ஆண்டவனே! நின்னருள் போற்றி! போற்றி!! இறைவா, நீ இன்று காணப்படும் பொருளாக இல்லை. ஆதலால் இல்லாத பொருளாகவும் ஆகிவிட்டாய். இறைவா, நீ காட்சிப்பொருளாக, சாட்சிப் பொருளாக மாறி விட்டாய்.

இறைவா, நீயும் முன்போல் இயக்கத்தில் இல்லையோ? உன்னை விரும்பித் தேடிக் காண்போரும் உன்னோடு உறவு வைத்துக் கொள்வோரும் இல்லை: ஏன் இறைவா, இந்த நிலை?

எனக்கும் உனக்கும் உள்ள உறவு இன்று, நேற்றுத் தோன்றியதன்றே! நமது உறவு இப்படிப் பலவீனமான தாக இருக்கலாமா? ஏன், இறைவா? நான் விரும்பி அழைக்கவில்லை என்று கூறுகிறாயா? இது அபாண்டமான குற்றச் சாட்டு!

நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன், உனக்கு நிறைய பூசைகள் செய்திருக்கிறேன். எண்ணற்ற அருச்சனைகள் செய்திருக்கிறேன். பலநூறு ஆயிரம் உருமந்திரம் ஜபித் திருக்கிறேன். இறைவா. என்ன சிரிக்கிறாய்?

இவை உனக்கு ஆகாதவை. பொருளற்ற சடங்குகள் என்கிறாயா? இவற்றில் அன்பு இல்லையா? உறவுஇல்லையா ஈடுபாடு இல்லையா? இறைவா, என்னை மன்னித்துக் கொள்.

நான் இனி உன்னோடு உரையாடத் தகுதியுடைய சபதத்தினைச் செய்வேன். உன்னோடு பேசுவேன், உன்னிடம் நெருங்கி உறவாடுவேன். இறைவா, அருள் செய்க!

நான் செய்யும் சபதத்தினை ஏற்றருள் செய்க! என்னுடன் உறவு கொள்ள இங்கே எழுந்தருள்க!

இறைவா, மெய்யன்பு காட்டும் திறன் அருள்க!

இறைவா, மெய்ப் பொருளே! நின்னருள் போற்றி! போற்றி!! இறைவா, பொய்மை நீக்க முயற்சி செய்கின்றேன், முடியவே இல்லை, பொய்!- ஆம், இறைவா, என் வாழ்க்கையே ஒரு பொய்தானே!

அன்பு செய்வேன். இல்லை அன்பு செய்வதாகக் காட்டிக் கொள்வேன். வேலை செய்வேன். இல்லை— வேலை செய்வது போல ஒரு தோற்றத்தை உருவாக்குவேன்.

இறைவா, பொய்ம்மையில் பிறந்து உழலும் நான் பொய்மை நீக்க வேண்டும், எப் பணிக்கும் முதற்பணி பொய்மை நீக்குதல். அடுத்து அன்பு கட்ட வேண்டும். ஆம், இறைவா! மெய்யன்பு கட்ட வேண்டும்.

அன்பில் பொய்யன்பு, மெய்யன்பு என்ற வேற்றுமை உண்டு. பொய்யன்பு என்பது பயன் கருதிச் செய்யும் அன்பு. இது அன்பன்று! வணிகமாகும். ஆம் இறைவா, தூண்டிலில் புழுவைக் காட்டி மீன் பிடிப்பது போல.

இறைவா, பயன் கருதிச் செய்யும் அன்பு, அன்பன்று! எண்ணிய பயன் கிடைக்காது போனால் அன்பு பகையாக மாறிவிடும்.

இறைவா, கனவிலும் நான் பொய்யன்பு செய்யக் கூடாது. நான் என் உள்ளத்தில் மெய்யன்பை வருந்தி அழைத்துக்கொள்ளவே விரும்புகின்றேன்.

நான் வாழ்தல் வேண்டும். அதற்கு ஒரே வழி அன்பு செய்தல், அதுவும் மெய்யன்பு காட்டுதல்.

இனி நான் மெய்யன்பு காட்டுவேன்! மெய்யன்பு காட்டும் திறனை அருள் செய்க! மெய்யே உன் பொன்னடிகள் கண்டு இன்று வந்து அடைந்தேன். இறைவா, மெய்யன்பு காட்டும் திறனை அருள் செய்க!

மண்ணுக்குள் வேரென மறைந்து சாதனை செய்க!

இறைவா, அமரரேறே! கலந்தார் மனங்கவரும் காதலனே! இன்பத்தை விரும்புகின்றேன். ஆனால், நான் அடைவதோ துன்பம்தான். ஆம் இறைவா, மகிழ்வுக்குரிய அறிவு, செல்வம், புகழ், கூட துன்பங்கலந்த இன்பமாகவே அமைந்துள்ளன.

என் வாழ்க்கையில் துன்பம் ஒரு தொடர்கதை. ஏன், இறைவா, இந்தத் துன்பத்திலிருந்து எனக்கு விடுதலை இல்லையா? உய்தி இல்லையா?

இறைவா "துறவாத துன்பத்தைத் துற" என்கிறாய்! நான் துன்பத்தைத் துறக்க எப்பொழுதும் ஆயத்தமாக உள்ளேன், ஆசைப்படுகின்றேன். ஆனால், துன்பத்தின் காரணத்தைத் துறக்க நான் ஆயத்தப்படவில்லை. உண்மைதான். துறவாத துன்பம் எது? அது தான் ஆணவம்!

ஆணவமே துன்பங்களுக்கு எல்லாம் முதல்! ஆணவம் பொல்லாதது, பெருமை போலக் காட்டித் தீமை செய்வது. எனக்குத் தீமை செய்யும் இந்த ஆணவம் எனக்குத் தெரியாமலே பற்றிக் கொண்டது. எளிதிலும் நீக்க இயலவில்லை. இறைவா, மன்னித்துக் கொள்!

ஆணவத்தின் வாயில்களாகிய "நான்", "எனது" கெட்டால் போதும்! "நாம்" "நம்முடையது" என்ற கூட்டு வாழ்க்கை மேற்கொண்டால் ஆணவத்தை முற்றாகத் துறக்க இயலும். ஆணவத்தின் ஆற்றலை முற்றாக அடக்கிவிடலாம். இறைவா, அருள் செய்க!

அடக்கத்தினை அருள் செய்க! யார் மாட்டும் தாழ்வு காட்டும் பண்பினை அருள் செய்க! மண்ணிற்குள் வேரென மறைந்து வாழ்ந்து சாதனைகள் செய்திட அருள் செய்க! துறவாத துன்பத்தையும் துறந்து வாழ அருள் செய்க!

கருவூருக்கும் சாவூருக்குமாகச் சுற்றாது அருள்க!

இறைவா, பிறவா யாக்கைப் பெரியோனே! நீ சாதலுக்கும் பிறத்தலுக்கும் அப்பாற்பட்டவன்! நானோ செத்துப் பிறப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டு பிறந்து இறந்து கொண்டிருக்கின்றேன்! ஏன் இறைவா?

என்னைப் பெருநோய்கள் நலியத் துன்புறுத்தற்கு உரியவாகிய இறப்பு, பிறப்பிலிருந்து மீட்கக் கூடாதா? நின் கருணையைப் பெறுதற்கு நான் தகுதியுடையேன் இல்லையா? நீ சூடியுள்ள பிறைமதியைவிட நான் என்ன தாழ்ந்தவனா? நின் திருவருள் நோக்கு என்பால் இல்லை.

இறைவா, எல்லாம் நியதிகளின்படி நடப்பது என்றா கூறுகிறாய்? நீ, எனக்குத் துணை! ஆனால் என்னுடைய ஆக்கம் என் இதய வளர்ச்சியில் பொருந்தியிருக்கிறது. "தகுதியுடையோர் பெறுவர். வாழ்வர்" என்ற வாக்கு வாய்மைத் தன்மையுடையது.

இறைவா, நான் என்னைத் தகுதிப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்! நான் இங்கேயே வாழுங்காலத்திலேயே இந்த உடலுடன் உலாவரும் காலத்திலேயே "நான்" என்பது சாகக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆம், இறைவா! என் நெஞ்சில் நின் திருநாமம்! என் நாவில் நின் திருநாமம்! என் கால்கள் நின் திருக்கோயில்களின் திருச்சுற்றில், கைகள் மலர்பறித்திடுதலில்! இன்ன பிறபணிகளால் "எனது" இல்லாமல் போய் "நான்" செத்துப்போன பிறகு, நின் திருவருள் நோக்கு, என்பால் வீழ்ந்து அவ்விருளை அகற்றி, ஞான ஒளியினை என் அகத்தில் ஏற்றும்!

நான் ஞானம் அறிந்து உணர்ந்து வாழ்ந்தால் சாதலும் இல்லை; பிறத்தலும் இல்லை! இறைவா, என்னைக் காப்பாற்று! எத்தனை தடவை கருவூருக்கும் சாவூருக்குமாகச் சுற்றுவது? இறைவா, அருள் செய்க!

என் பிழைகளை பொறுத்து அருள் செய்க!

இறைவா, தேவ, தேவா, நின் திருவடி அடைந்தேன். காப்பாற்றுக! நான் உனக்குத் தொழும்பாய்க் கிடந்து தொண்டு செய்து வருகின்றேன்.

இறைவா, உன்னை நினைந்தே என் ஆவி கழிந்து வருகிறது. நானும் உன்னை இறைஞ்சி வேண்டும் யாவற்றையும் அருளிச் செய்கின்றாய் இல்லை.

இறைவா, என் மனக் கருத்தறிந்து முடிக்கின்றாய் இல்லை! நானும் இன்று நடக்கும், நாளை நடக்கும், நம் இறைவன் அருள் செய்வார் என்று எண்ணி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். நீயோ அருளிச் செய்கின்றாய்இல்லை.

நானோ சாவை நோக்கிப் பயணம் செய்து கொண்டே யிருக்கிறேன்! இப்பிறப்பில் இப்போது அருளிச் செய்யாது போனால் நான் செத்துப் போனபிறகு என்ன செய்யப் போகிறாய்! என்ன செய்து என்ன பயன்?

இறைவா, அடியேனின் விண்ணப்பத்தைத் திருவுள்ளம் பற்றுக! நான் இப்பிறப்பில் அறிந்து செய்த பாவம் ஒன்றும் இல்லை! நான் குணம் பொல்லேன் அல்லேன்! குற்றமும் உடையேன் அல்லேன்!

இறைவா, அப்படியே குற்றங்கள் இருந்தாலும் நின் திருவுள்ளம் குணமாகக் கொள்ளக் கூடாதா? என் பிழை களைப் பொறுத்தாட் கொள்ளக்கூடாதா?

இறைவா, எனக்கு அருளி உதவி செய்வதற்காக என் பிழைகளைப் பொறுத்து நிறை செய்யக்கூடாதா? என் பிழைகளைப் பொறுத்தாட்கொள்க! இப்போதே ஆட்கொள்க!

நானிலம் அறிய ஆட்கொண்டருளுக! இன்ப வாழ் வினை அருள் செய்க! நின் திருவருளில் நலம் மிகுந்திடும் இன்பவாழ்வினை அருள் செய்க!

பெரியோர் நட்பை அருளி இன்பம் சேர்த்திடுக!

இறைவா, அமரர்கள் சூழ இருந்தருளும் இறைவா! நான் தனியனாக உள்ளேன்! என் தனிமை தாங்க முடியாமல் நட்பினை நாடி அலைகின்றேன்! நட்பு சாதாரணமானதா?

என் வாழ்வின் உயர்வும், தாழ்வும், வெற்றியும், தோல்வியும், ஈட்டமும், இழப்பும் நான் பெறும் நட்பில்தான் அமைகின்றன. "ஆமாம் சாமிகள்" நட்பினராய் வந்தமையால் மோசம் வந்து விட்டது என்று பொருள்.

நான் வளர, வாழ்ந்திட எனக்கு நட்பு தேவை. அப்படியானால் நான் பெறக்கூடிய நட்பு என்னிலும் உயர்ந்ததாக இருத்தல் வேண்டும். அதே போழ்து உயர்வு நிலை கருதாது என்னுடன் எளிமையாக வேறுபாடின்றிப் பழகுபவராகவும் அமைதல் வேண்டும்.

நல்ல நட்பு, வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத உறுப்பு. நட்புள்ள வாழ்க்கையில் துன்பம் குறையும்; துணிவு சிறக்கும்! "பெரியாரோடு நட்பு இனிது" என்று தேவாரம் சிறப்பித்துக் கூறும். பெரியோருடன் எனக்கு நட்புத் தேவை. இறைவா, அருள் செய்க!

கற்றல் கேட்டலுடைய பெரியோருடன் நட்புக் கூட்டியருள்க! சீலத்தில் சிறந்து விளங்குவாருடன் நட்பு இனிதா சேர்த்தருள்க! செயற்கரிய செயல் செய்யும் திறனுடையாருடன் நட்புக் கூட்டி யருள்க!

நின்னை மறவாத அடியாருடன் நட்புக்காட்டி இணைத்தருள்க! நான் பிழைத்திட இதுவே வழி! நான் இப்பெரியோர் நட்பைப் பேணி பாதுகாத்துக் கொள்கிறேன்!

நீ நட்புக்காட்டி, நட்பினை ஏற்படுத்தித் தந்தருள்க! பெரியோர்! நட்பு இனிது! இம்மைக்கும் இனிது! மறுமைக்கும் இனிது! இறைவா, பெரியோர் நட்பினை எனக்கருளி இன்பம் சேர்த்திடுவாயாக! இறைவா, அருள் செய்க!

என்மீது அதிகாரம் செலுத்தி, சுதந்தரம் அருள்க!

இறைவா, பரிபூரண சுதந்தரம் உடையவனே! எல்லாவற்றையும் வைத்து வாங்கும் அதிகாரமுடைய ஊழி முதல்வனே! போற்றி! போற்றி! என் வாழ்க்கையில் சுதந்தரத்தின் சுவை இல்லவே இல்லை!

"ஆடுவோம், பள்ளுப்பாடுவோம்! ஆனந்த சுதந்தரம் அடைந்து விட்டோம்" என்று. ஆனால், சுதந்தரம் என்பது இன்னது என்று எனக்கு இதுவரையில் தெரியாது! சத்தியமாகத் தெரியாது! மன்னித்துக் கொள்!

சுதந்தரத்தின் அனுபவம் இல்லை! "அதிகாரச் சுவையையாவது அனுபவித்தது உண்டா?" என்று கேட்கிறாய் இறைவா! ஐயகோ, அதிகாரமா? அப்படியென்றால் என்ன?

இறைவா, அதிகாரமும் எனக்குத் தெரியாது! ஆனால், இறைவா, சில சமயங்களில் சில உத்தரவுகள் போடுவேன்! சிலர் மீது கோபிப்பேன்! இதற்கெல்லாம் அப்படியொன்றும் விளைவுகள் இருந்து விடுவதில்லை.

இறைவா, ஒருவன் முழு அதிகாரம் உடையனவாக இருந்தால் முழுச்சுதந்தரத்தை அனுபவிப்பான்! இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை! முழு அதிகாரம்!

என் பொறிகள், புலன்கள், பழைய பழக்கங்கள், மரபுகள், சமூக நிர்பந்தங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து என் ஆன்மா முழுச் சுதந்தரத்தை அடைதல் வேண்டும்.

இந்த முழுச்சுதந்தரம் எனக்குக் கிடைத்த பிறகு எனக்கு முழு அதிகாரம் கிடைக்கும்! முழு அதிகாரமும் முழுச் சுதந்தரமும் இணை! ஒன்றை யொன்று பிரிக்க இயலாதவை. அப்படியா, இறைவா!

நான் இன்றுமுதல் என் வாழ்க்கையில் அனுசரிக்க முயலுகின்றேன்! நான் முழுச்சுதந்தரம் வழங்குவேன்! இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, ஞானமே நின் திருவடிகள் போற்றி!

இறைவா, என் ஆன்மாவை விழித்தெழும்படி செய்து அருள்க! சுயநலச் சிந்தனையில்லாத தனிப்பெரும் வாழ்வினை அருள் செய்க! பிறருக்கு நலம் புரிவதில் உறுதியினைத் தந்தருள் செய்க.

இறைவா, என் பணிக்கு முதல் தேவை மனிதர்! இரண்டாவது தேவை பணம்! என் நாடு விடுதலை பெற்று ஆண்டுகள் பல ஆகிவிட்டன! ஆனால் நாட்டுமக்கள் இன்னமும் விழிப்படைய வில்லை.

மக்கள் பரம ஏழைகள், அவர்கள் இருக்கும் இடம் தேடிச் சென்று கல்வியை, ஞானத்தை, வாழுங்கலையைக் கற்றுத் தரவேண்டும். இது என் ஆசை! இதனை முழுதாக முடித்தால் இந்தியாவின் ஆன்மா விழித்தெழும். அடுத்த நொடியிலேயே ஆவேசம்கொள்ளும். இந்தியாவைப் பற்றியுள்ள வறுமை அகலும், இழிவு நீங்கும்.

இறைவா, இந்த நற்பணியைச் செய்யும் உறுதியைத் தந்தருள் செய்க! பல தடவை முயன்றாயிற்று! மக்கள் வந்தபாடில்லை! இறைவா, உன் அடிச் சுவட்டில் நான் அவர்களுடைய வீடுகளுக்குச் சென்றாக வேண்டும். அவர்களின் நிலையை உயர்த்தியாக வேண்டும். இதுவே, என் பணி! இறைவா, இந்த நாட்டில் இது ஐயம்!

இந்த நாட்டில் கல்வி முதல் கடவுள் வரை பணமே ஆட்சி செய்கிறது. பணம் மட்டுமே ஆட்சி செய்யும் இந்த உலகத்தில் இது சாத்தியமில்லை!

இறைவா, எனக்குரிய மனிதரைத்தேடி நான் கண்டிட அருள் செய்க! எனக்குப் பணம் தருவாரையும் காணோம்! நானே என் செலவுக்குரிய பணத்தையும் தேடிட அருள்க!

இந்த நாட்டின் ஏழை பாமர மக்களை உயர்த்தும் பணியில் அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் ஈடுபட அருள் செய்க!

மனம் எனக்கு உற்ற துணையாகிட நயந்தருள்க!

மனத்தகத்தானாக, தலைமேலானாக இருந்தருளும் இறைவா! என் மனத்தில் நீ இருக்கிறாயா? நான் தேடிப் பார்த்தேனே! நீ இல்லையே! என் மனத்தில் உன்னைத் தவிர மற்றதெல்லாம் குவிந்திருக்கின்றன.

அம்மம்ம! மாநகராட்சிக் குப்பைத் தொட்டியைவிட மோசமான குப்பைகள் என் மனத்தில் குவிந்துள்ளன. என்மனம் எங்கெங்கோ சுற்றுகிறது; எதை எதையோ எடுத்துகொண்டு வருகிறது!

என் மனம் எளிதில் பற்றிக் கொண்டிருந்த செய்திகள் எதுவாலும் எனக்கு யாதொரு பயனும் இல்லை! இறைவா என் மனம் உலைப்பானையில் நின்று திளைத்தாடும் ஆமைபோல் களிக்கிறது!

திருந்திய நல் அமரர்களுக்குத் தலைவா! என்னையும் திருத்தி ஆட்கொள்க! மனம் போகும் போக்கில் நான் சொல்லாமல் இருக்க அருள் செய்க!

என் மனத்தின் மீது மேலாணை தந்து அருள் செய்க! மனத்துக்கண் மாசிலனாக வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

மனதிற்கு விஷயங்களை கொண்டு சேர்க்கும் பொறிகள் விஷத்தோடு இல்லாதபடி அருள் செய்க! மனம் நன்றே நினைத்திட அருள் செய்க!

என் மனம் அன்பிலே கரைந்து தூய்மையிலே நிலைத்திட அருள் செய்க! என் மனம் கவலையிலிருந்து மீள்க! என் மனம் ஊக்கத்துடன் பணிகளில் ஈடுபட அருள்க!

பணியில் இன்பம் காணும் பண்பை என் மனம் அடைந்திடுக! என் மனம் நல்லறத்தையே நாடும்படி அருள் செய்க!

என் மனம் எனக்கு உற்ற துணையாக இருக்க நயந்தருள் செய்க! இறைவா, அருள் செய்க!

அமைதி உறுதி தெளிவான மனம் அருள்க!

இறைவா, மனக்கவலை தீர்க்கும் மருந்தே! நின் அருள் திறத்திற்குப் போற்றி! போற்றி!! கவலை, எனது வாழ்க்கையை அரித்து அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஓயாத நச்சரிப்பு!

இறைவா, கவலை போக என்ன செய்வது? இறைவா, ஏன் மௌனம் சாதிக்கிறாய்? இறைவா, என்ன? என்ன? மௌனம் தான் பதிலா? பாடமா? இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை!

கவலைகளை மூட்டை கட்டி ஓரிடத்தில் வைக்க வேண்டும். முதலில் அமைதியாக இருத்தல் வேண்டும்.

பரபரப்பு, அவசரம், கவலை இவைகளிலிருந்து மனம்விடுதலை பெற்றுவிட்டதா? நல்லது. அமைதி தழுவிய மனம் வந்து விட்டதா? உற்றுக் கவனித்துக் கொள்.

மனநிலையில் பரிபூரண அமைதி கிடைத்தவுடன் சிந்தனை செய்யத் தொடங்கு! கவலைக்குக் காரணமாகிய சிக்கல்களுக்குரிய காரண காரியங்களை ஆய்வு செய்க!

சிக்கல் தோன்றுவதற்குக் காரணமாய் அமைந்தவைகளை முதலில் நீக்குக! இதனால், சிக்கல்கள் உடன் மேலாண்மைக்குக் கட்டுப் பட்டு, மேலும் வளர்வது தடைப் பட்டுப் போகும்! சிக்கல்கள் மேலும் வளர்வதற்குரிய சூழ்நிலைகளை இழப்பதின் மூலமே வலிவு இழந்து போகும். பின் சிக்கல்களுக்கு எளிதில் தீர்வு காணலாம்! சிறப்புடன் வாழலாம்!

இறைவா, இன்றோடு தொலைத்தேன் என் மனக் கவலையை! நச்சரிப்புகளை விட்டொழித்தேன்! இறைவா! அமைதி தழுவிய மனம்! உறுதியான மனம்! தெளிவான தீர்மானம்! இறைவா, அருள் செய்க!

திரிபுபடாத அன்பை அர்ப்பணிக்க அருள்க!

இறைவா, பேராளா! எம்பெருமானே போற்றி! போற்றி!! நான் நின் சந்நிதிக்கு நாள்தோறும் வருகின்றேன். உன்னை மனமுருகி அழைக்கிறேன். ஆயினும் பலன் ஏதும் கிட்டவில்லை. என் வஞ்சனை ஆறு வற்றிய பிறகல்லவா பக்தி புனல் பாயும்.

ஆம் இறைவா! நான் ஒரு மனிதனல்லன்! இரு வேறு நிலையினை ஏற்கும் மனிதனாக ஒரே போழ்து விளங்குகிறேன். இறைவா! எதிலும் இரட்டை மனப்பான்மை.

நான் எந்த ஒன்றுக்கும் உண்மையாக, நிலைப் பற்றாக விளங்குவதில்லை. அதுமட்டுமா? வஞ்சனையையே பாற்சோறு போலக் கருதுபவன். இறைவா, இது மட்டுமா? நான் எதையும் பயன் கருதியே செய்வேன்.

இறைவா, நின் சந்நிதிக்கு வந்து நின்னைத் தொழுவது கூடத் தன்னலப் பற்றோடுதான். நின் திருவருள் நலம் போற்றிய கண்ணப்பர் போல் நின்னைக் கருதியேயன்று. நின் நலம் கருதியதன்று! இறைவா, என்னை மன்னித்தருள்!

என்னை வஞ்சனையிலிருந்து மீட்டு எடுத்தருள் செய்க! நான் எங்கும் எப்போதும் ஒரு நிலையினையே கடைப் பிடித்து ஒழுகும்படி அருள் செய்க!

இறைவா, என் வாழ்நாள் முழுவதும் மற்ற உயிரினத்துக்குரிய நன்மைகளை நாடிச் செய்திடும் நல் வாழ்க்கையை அருள் செய்க!

இறைவா, நீ எனக்கு நன்றருளுதல் வேண்டும். நீ நன்றே செய்தாலும் சரி! பிழையே செய்தாலும் சரி! நான் இனி உன்னிடத்தில் வேறு குறிக்கோள் இல்லாத தூய அன்பையே காட்டுவேன்.

இறைவா, திரிபு படாத அன்பை நின் திருவடிகளில் அர்ப்பணிக்க அருள் செய்க! நின் அடியார் குறிப்பையே கடமையாகக் கொண்டு வாழ்ந்திட இறைவா அருள் செய்க!

இடர்களை அன்றாடம் நீக்கிக் கொள்ள அருள்க!

இறைவா, மனக்கவலை தீர்க்கும் மாமருந்தே. நான் என் வாழ்க்கைப் போக்கில் தோன்றும் சங்கடங்களை உடனுக்குடன் சரிசெய்து கொள்ள வேண்டும்.

என் வாழ்க்கையில் துன்பங்கள் தோன்றாமல் இல்லை. எண்ணற்ற இடர்ப்பாடுகள்; தொல்லைகள்; துன்பங்கள். இறைவா, இவை என்னால் உணரத்தக்கன.

ஆனால், என் வாழ்க்கையில் ஒரு அசாதாரணமான அலட்சியப் போக்கு நாளை சரியாகப் போய்விடும் என்ற பொய்ம்மை தழுவிய மனப் போக்கு.

உண்மையில் நிகழ்வது என்ன? என்னுடைய சிறு சிறு சங்கடங்கள் வளர்ந்து பெரிய இடர்களாக வளர்ந்துவிட்டன. என்னையே எடுத்துச் சாப்பிடும் இடர்களாக வளர்ந்து விட்டன இந்தச் சூழ்நிலையில் அழுகிறேன், இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை.

ஒரு பெரிய யானையை — இடர்ப்பாட்டில் சிக்கிக் கொண்ட யானையை, ஒரு சாதாரண உயிர்கூட வருத்த முடியும். இறைவா, என் வாழ்க்கையில் அன்றாடம் தோன்றும் இடர்களை அன்றாடம் நீக்கிக் கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபடுவேன்.

அன்றாடம் வாழ்க்கையில் புத்துணர்ச்சி இருந்தால் இடர்களை—தளர்வுகளைத் தாங்கிக் கடத்தி விடுவேன்.

எப்போதும் என்னுடைய வாழ்க்கையில் அசைவிலா ஊக்கம் கொண்டு ஓயாது உழைக்க அருள் செய்க! துன்பம் தொடரா நிலையைக் காண்பேன்.

எந்நாளும் துன்பமில்லை என்பேன்! இறைவா, அருள் செய்க. வெற்றி பொருந்திய வாழ்க்கையை அமைப்பேன்! இறைவா அருள் செய்க!

காலங்கடந்திடா உணர்வினை கடமைகளில் அருள்க

இறைவா, நீண்ட இடை வெளிக்குப்பின் உன்னை அழைக்கின்றேன். ஆம், இறைவா, இடையில் உன்னை நினைக்கவில்லை.

ஆனாலும் மறந்தேனில்லை. நீ தான் காலங்களைக் கடந்தவனாயிற்றே? நீ, இதைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறாயா?

இறைவா, நீ காலத்தைப் பற்றிக் கவலைப் படுகிறாய் ஆம், எங்களுக்காக. ஆம் இறைவா, கால தேவதை நிற்க மறுக்கிறாள். நானோ ஒத்திப்போடும் சுபாவ முடையவனாகின்றேன்.

இறைவா, நீ எல்லையற்ற கருணையுடைய வனாயிற்றே நீ ஏன் எனக்குத் தாராளமாக வாழ்நாளைத் தரக்கூடாது?

இறைவா, என்ன சொல்கிறாய். அளவிடற்கரிய காலம் தருவதில் உனக்கு ஆட்சேபனை இல்லையா? என்ன இறைவா, "ஆனால்" என்கிறாய்!

காலத்தைத தள்ளுபவர்கள், கடமையைக் கடத்துபவர்கள், என்றும் எவ்வளவு நாள் கொடுத்தாலும் செய்ய மாட்டார்கள்.

இன்று, இப்பொழுது வாழாதவர்கள் நாளை, நாளை மறு நாள் வாழ்வார்கள் என்பதற்கு என்ன உத்தரவாதம்? எப்போதும் "இன்று" "நாளை" என்பவர்கள் என்றுமே செய்யார்கள்.

இறைவா, நீ எங்களைக் காலக்கெடு என்னும் கத்தரிக் கோலில் நெருக்கி வாழச் செய்வது எங்கள் நன்மைக்கேயாம்.

ஆம், இறைவா! காலம் கடந்து விடுகிறது என்ற அறிவார்ந்த உணர்வை எனக்குத் தந்து கடமைகளில் செலுத்துக! வாழ்வித்திடுக!

இறைவா. மனம். நல்லதாக அமைய அருள்க!

இறைவா, ஏன், மனம் என்ற ஒன்றினைத் தந்தனை? இந்த மனம் என்னோடு ஒத்துழைப்பதே இல்லை.

மனம் நாலு புறமும் சுற்றி அலைகிறது; கண்ட கண்ட செய்திகளை எல்லாம் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறது. இதனால் நான் உணர்ச்சி வசப்படுகிறேன். ஆத்திரம் வருகிறது. கோபம் வருகிறது. ஏன், பகைமை கொண்டும் விடுகின்றேன்.

இறைவா, முதலில் என்னை இந்த மனத்தினிடமிருந்து விடுதலை செய். அல்லது மனத்துக்கு நான் சொன்னபடி நடக்குமாறு புத்திமதி கூறு! இறைவா, என்ன சொல்கிறாய்! மனம், அதற்கென்று இயல்பு அற்றது.

நான் பழக்குவதைப் பொறுத்து மனம் பழகுகிறது. இறைவா, நான் என் மனத்தை அடக்க வேண்டும். ஆம் இறைவா.

மனதிற்கு ஓயாது நல்ல வேலைகள் கொடுத்தால் அது ஒழுங்காக இருக்கும்! சொன்னபடி கேட்கும்.

என்மனம் ஓயாது நல்ல எண்ணங்களை எண்ணும்படி அருள்க! நல்ல கலைஞானங்களைப் பயின்றிட அருள்க. அன்பு செய்யும் பழக்கத்தில் ஈடுபட அருள்க! அப்புறம் பார். மனம் நல்லதாக அமையும்.

மனம் ஒரு குதிரை போன்றது! இந்த மனத்தை அறிவு, காலம் என்ற இரு பட்டையுடைய கடிவாளம் போட்ட குதிரைகளைப் போலாக்கிடுக! இறைவா, மனம் நல்லதாக அமைய அருள் செய்க!

கடமைகளை உடனே செய்யும் மனப்பாங்கு அருள்க!

இறைவா, காலகாலனே! இந்த வியத்தகு உலகத்தின் நிகழ்வுகளைக் கால நியதிகளின்படி இயக்குபவனே. இறைவா, நீ பெரியோன்! ஆற்றல் மிக்குடையோன். ஆயினும், காலங்கடத்துவதில்லை.

இறைவா, உரிய காலங்களில் உரிய கடமைகள் நிகழ்கின்றன! இறைவா, என்ன அற்புதம்! நானோ இன்று, நாளை என்று எத்தனை நாள்களைக் கடத்துகின்றேன்.

ஆம், இறைவா, நான் இன்று வாழ ஆசைப்படுவதில்லை! நாளைக்கு வாழ்வதாக எண்ணம்; திட்டம்.

இறைவா, நான் ஒரு சோம்பேறி. சோம்பேறி இன்று எதுவும் செய்ய மாட்டான். நாளை என்று இன்றைய கடமையை ஒத்திப் போடுவான். நாளை வேறு புதிய கடமைகள் வந்து நிற்கும். நிறையச் செய்ய வேண்டியிருக்கும். சோம்பலுடையார்க்குக் காலம் ஒரு வழுக்குப் பாறை.

இறைவா, இன்று நாளை வருமா? இன்று நான் ஒன்று செய்து பயன் பெற்றால் பயன் கூடுதல் அல்லவா? இறைவா, உண்மை உணர்ந்தேன். இனி என்வாழ்க்கையில் சோம்பல் தலைக்காட்டாதிருக்க அருள் செய்க!

''நாளை'' என்பது வரையறை யில்லாத ஓர் எல்லை. நாளை, நாளை என்றே ஆண்டுக் கணக்கில் ஓடிவிடும்! ஆன்மவளர்ச்சி கெடும். ஆக்கம் கெடும். இறைவா, இன்றே எனது நாள்! நாளை என்னுடையதல்ல!

இறைவா, என் கடமைகளை இன்றே, இப்பொழுதே செய்யும் மனப்பாங்கினை அருள் செய்க! இன்றே செய்க! இப்பொழுதே செய்க. இதுவே என் நிலை. இறைவா, என் கடமைகளை உடனே செய்ய, அருள் செய்க.

இறைவா கடமையைச்செய்ய முழு ஆற்றல் தா!

இறைவா, எந்தையே! நின் பொன்னடிகள் போற்றி! போற்றி இறைவா, நாள்தோறும் எண்ணற்ற நொடிகள் ஓடிக் கழிகின்றன ஆனால் கடமைகள் முடிந்தபாடில்லை.

ஏதோ இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக எனக்குக் கிடைத்த வேலையை முழு முயற்சியின்றி செய்ய இயன்ற வரையில் செய்தலையே, நான், கடமையைச் செய்து விட்டதாக, நினைத்து மன நிறைவு கொள்கின்றேன்.

இறைவா, கோடிக்கணக்கான செங்கற்கள் கொட்டிக் கிடந்தால் அழகு அமைந்த மாளிகையாகாது. அவற்றைக் கொண்டு அழகு மாளிகை அமைக்க வேண்டும். கடமைகளின் தொகுப்பே வாழ்க்கை.

இறைவா, நான் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் சிறியது இல்லை. பெரியது இல்லை. அனைத்துக் கடமைகளுமே என் வாழ்க்கையை வளர்ப்பன. உறுதிப் படுத்துவன. நான் எந்த ஒரு கடமையைப் புறக்கணித் தாலும் என் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கும்.

இறைவா, என் உரிமைகள், என் கடமைகளின் வாயிலாகத்தான் என்னை வந்தடைகின்றன. படைக் கட்டுப்பாட்டுணர்வுடன் செய்யப்பெறின், எந்தக் கடமையும் எளிதில் முடியும். கடமைகள் செயற்பாட்டின் வழி உரிமைகள் வந்தமையும்.

இறைவா, எனக்குக் கடமையே தாய்! கற்பகத் தரு! இறைவா, நான் என் கடமைகளைத் தெரிந்து தெளிவுடன் முடிவு செய்வேன்! தராதரமின்றி எல்லாக் கடமைகளையும் பொறுப்புணர்வுடன் நிறைவேற்றுவேன்!

இறைவா, என்னுடைய உரிமைகளுக்குரிய விலையாகிய கடமையைச் செய்தலாகிய பணியை மேற்கொள்ள முழு ஆற்றல் தந்து அருள்க!

உழைப்பின் பயன் கூலியென உணர்த்திய உத்தமனே!

இறைவா, பிட்டினைக் கூலியாகக் கொண்டு மண் சுமந்த மாதேவா! போற்றி! போற்றி! எனக்கு நீ அளிக்கும் கூலி மிக மிகக் குறைவு. இறைவா, நின்னிடம் கூலி போதாதென்று இரக்கின்றேன். இரக்கம் காட்டக்கூடாதா?

இறைவா, என்னை நக்கீரர் ஆக்கிவிடாதே! நான் முழுதாக உழைக்கின்றேன். கூலி கேட்கிறேன். உழைப்பை நிர்ணயிப்பது உழைத்த காலத்தின் அளவைக் கொண்டா? உழைத்த உழைப்பின், அளவைக் கொண்டா? அல்லது உழைப்பின் பயனைக் கொண்டா?

இறைவா, நான் உழைக்கின்றேன்! பயன் கிடைக்கவில்லை! நான் உழைத்தது என்னவோ உண்மை! நல்ல நோக்கத்துடன் நன்றாகத் தேர்ந்து தெளிந்து வகைபட அறிவறிந்த ஆள்வினையுடன், உழைத்தால் அதன் பலன் வராமல் போகாது.

ஏதோ, கடனுக்கு உழைத்தால், கடிகார முள் நோக்கி உழைப்பை நகர்த்தினால் பயன் கிடைக்காது! எனக்கு மிகுதியான கூலி கேட்கும் உரிமையே இல்லை. மன்னித்துக் கொள். இறைவா! நன்றருளிச் செய்தனை!

ஒவ்வொரு, பூரணத்துவம் வாய்ந்த, உழைப்பிலும் இயற்கையாகவே அதற்குரிய கூலி பொருந்தி அமைந்திருக்கிறது. அது தப்பாமல் கிடைக்கும் என்கிறாய். இறைவா, என்னுடைய உழைப்பைப் பூரணத்துவம் உடையதாகச் செய்ய அருள் பாலித்திடுக!

என் உழைப்பை முழுப்பயனுடையதாகச் செய்ய அருள் பாலித்திடுக! என் உழைப்பின் பயனே எனக்குரிய கூலியின் வாயில்! இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, என் மனம் எனக்கு நட்பாக இருக்க அருள்!

இறைவா, நினைப்பவர் மனம் கோயிலாகக் கொள்ளும் தலைவா! இறைவா, என் மனம் ஓர் அறை. இந்த அறையை நான் பூட்டி வைத்துவிட்டால் என்ன உள்ளே போகும்? கதிரொளி போகாது! காற்று உள் புகாது. இந்த அறையில் நான் எப்படி வாழமுடியும்? வாழ்ந்தாலும் இன்ப வாழ்க்கை யாக அமையுமா?

இறைவா, என் மனம் எனும் அறையை நான் பூட்டி வைத்து விட்டேன். எந்தப் புத்தறிவும் என்னிடம் வரா வண்ணம் பூட்டி வைத்து விட்டேன்! பழைமை அல்லது என் பழக்கங்களே சரி என்று முடிவுக்கு வந்து, வளர்ச்சிக்குரிய வாயிலையே அடைத்துவிட்டேன்.

ஞானப் பேரொளி நுழையா வகையில் இருளையே கொள் பொருளாக, அறியாமையையே என் பொருள் எனக் கொண்டுழல்கின்றேன். நல்லவர்கள் நாலுபேருடன் பழகி, கொண்டும், கொடுத்தும் என்மனத்தை வளப்படுத்தாமல் வாழ்கின்றேன்.

இறைவா, இவ்வளவு மோசமான மனத்தில் நீ எப்படி எழுந்தருளியிருக்கிறாய். இறைவா, என் மனம் என் சவ மாதல் வேண்டும். எனக்கு ஏன் நூறாயிரம் நட்புகள்.

என் மனம் எனக்கு நட்பாக இருந்தாலே போதும். என் மனம் நேற்றைய நிகழ்வுகள் பற்றிய கவலையைத் தூக்கிச் சுமப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். என் மனம் நாளைக்கு ஆபத்து வரப்போகிறது என்று இன்றே அழுவானேன்! அழக் கூடாது.

நாளை வரும் ஆபத்தை இன்றைய நன் மனம் நிச்சய மாகச் சந்திக்கும்! வெற்றி கொள்ளும். இறைவா, என் மனத்தை நன் நட்பாக்க முயற்சி செய்கிறேன்! இறைவா, அருள் பாலித்திடுக!

என்னை அடிமையாக்கும் ஆசையிலிருந்து மீட்டருள்க!

இறைவா, என் தலைவா! நான் உனக்கே ஆட்பட்டேன்! ஆனால் ஆட்கொண்ட நீ கைவிட்டு விட்டனை! என்னை ஐம்பொறிகளுக்கும் போகத்திற்கும் பொய்க்கும் ஒத்தியாகக் கொடுத்து விட்டனை! நான் என்ன பிழை செய்தேன்!

இப்பிறப்பில் யானறிந்து தீவினை யாதொன்றும் செய்திலேன்! எந்த வினை இங்ஙனம் வந்து மூண்டது? இறைவா, எந்த வினை வந்து மூண்டால் என்ன? இப்பிறப்பில் நான் என் தீவினைகளை வெற்றி கொண்டிடத் துணிந்து முயற்சி செய்கின்றேன்! அருள் செய்க!

எய்த்துக் களைத்துப் போகும் போது ஆற்றலாக நின்றருள் செய்திடுக! நான் உனக்கே அடிமை! நான் உனக்கே ஏவல் செய்வேன். நான் மண்ணில் வாழ்வார் யாருக்கும் குற்றேவல் செய்ய மாட்டேன்! நான் பொய்யில் கிடக்க மாட்டேன். பொய்யில்லாத மெய்யே என் வாழ்க்கையின் இலட்சியம்.

இறைவா, நான் பொய்யிலிருந்து விடுதலை பெற்றாலே அச்சத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றுவிடுவேன். இறைவா, நான், அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீள அருள் செய்க!

இறைவா, என்னை, அடிமைக்கு ஆளாக்கும் ஆசைகளிலிருந்து மீட்டு எடுத்தாள்க! இறைவா, ஆசைகளால் விளையும் பொய்யிலிருந்து விடுதலை தருக. பொய்யிலிருந்து மீண்டு அச்சமிலாத பெருவாழ்வு வாழ அருள் செய்க!

இறைவா, என் வாழ்க்கையில் துன்பமே தலைக் காட்டாத வண்ணம் வாழ்ந்திட அருள் செய்க! இன்பமே என்றும் சூழ்க! இறைவா, அருள் பாலித்திடுக!

அன்பு செய்தலே என் வாழ்வின் தொழிலாக அருள்க!

இறைவா, பெருந்தகையாளனே! நின் பெருந்தகைமைக்கு யாது கைம்மாறு? நான் பெருந்தகையாளனாக விளங்க அருள் செய்க! ஆம், இறைவா! நான் சின்னச் சின்னச் செய்திகள் பற்றி அலட்டிக் கொள்ளக்கூடாது. யார்மாட்டும் அன்பு! இது என் வாழ்க்கையின் தொழிலாக அமைய அருள் செய்க!

இறைவா, எனக்கு ஏன் பகை? என் மீது யார் வேண்டுமானாலும் பகை கொள்ளட்டும். நான் ஏன் பகை கொள்ள வேண்டும். இறைவா, யாருடைய தவறையும் மறக்கும் பெருந்தன்மையை அருள் செய்க!

தீமையை மறத்தல், மன்னித்தல் ஆகிய நற்குணங்களை அருள் செய்க! திறந்த மனம், திறந்த கரம் இவை என்னுடைய வாழ்க்கையின் இயல்புகளாக அமைந்திட அருள் செய்க!

இறைவா, என் சித்தத்தில் இரக்கமும் ஈகையும் இடையறாத இயல்புகளாக நின்று விளங்க அருள் செய்க! இறைவா! நான் பெரிய மனிதனாக வேண்டாம். எளிய தொண்டனாக விளங்க அருள் செய்க!

மற்றவர் மகிழ்ச்சிக்காக நான் துன்புற நேரிட்டாலும் பரவாயில்லை இறைவா, அருள் செய்க! என் வாழ்க்கை மருந்து மரம் போல அமைந்திட அருள் செய்க!

என் பணி கொள்வோர், எம் தலைவர் என்றும் ஏற்கும் பெற்றியினை அருள் செய்க! பெறற்கரிய பெருந்தகைமையே என் வாழ்வின் குறிக்கோள்! இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, எனக்கு இயல்பு ஆர்வத்தினை அருள்க!

இறைவா! அண்ணாமலை! எங்கே என, எனைத்தேடி வந்தருள் செய்யும் தேவே! மண்ணில் புகுந்து மானிடரை ஆட்கொள்ளும் ஐயனே! நீ ஐந்தொழில் நிகழ்த்து கின்றனை! ஏன்? நின் ஐந்தொழில் நிகழ்த்தும் ஆர்வம் இயல்பானது. அதற்கு உந்து சக்தியாக எதுவும் இல்லை. பயனார்வமும் இல்லை! அது என் போன்றோரை ஆட் கொண்டருள இயல்பாகத் தோன்றிய ஆர்வம், இரக்கம்!

இறைவா, என் வாழ்க்கையிலும் இயல்பான ஆர்வம் தலைப்படின் நான் உய்வேன் வாழ்வேன். என் னிடம் இயல்பான ஆர்வம் என்று ஒன்றும் இல்லை. "பிழைக்க வேண்டுமே" என்பதற்காக மனம் இல்லாமல் உழைக்கின்றேன்.

இறைவா, என்னைத் தூண்டித் தூண்டி இயக்க வேண்டியிருக்கிறது. என் வாழ்க்கை கேவலமானது. வெட்கமாக இருக்கிறது. இறைவா, மன்னித்து அருள் செய்க! இனி, என் வாழ்க்கையில் இயல்பான ஆர்வத்துட னேயே, வாழ்தல் வேண்டும், அன்பு செய்ய வேண்டும்.

இறைவா, இயல்பார்வத்தில் தோன்றும் இயல்பூக்கம், அளவற்ற ஆற்றலுடையது. என் வாழ்க்கையில் செயற்கை மூச்சு வேண்டாம்! இயல்பார்வம் நிறைந்த நல்வாழ்க் கையை அருள் செய்க! இயல்பூக்கத்தினை அருளிச் செய்து செய்யாதனவெல்லாம் செய்யும் திறனைத் தந்தருள் செய்க!

இயல்பார்வம் என் வாழ்க்கையின் முதல். இந்த முதலை எனக்கருளிச் செய்யின் என்றும் எப்பொழுதும் ஆட்பட்டிடுவேன்! ஓயாது உழைத்தே வாழ்வேன்! இயல் பார்வம் ஆற்றல் மிக்குடையது! இறைவா, எனக்கு இயல்பார்வத்தினை அருள் செய்க!

இறைவா, என்னை வலிமையுடையோனாக்கி அருள்க!

இறைவா, தனக்குவமையில்லாத் தலைவனே! போற்றி! போற்றி! நான் நிலையாக முற்றாக எனக்கு விருப்புடையதாகிய தற்சார்பை அடையவில்லையே? இறைவா, என் வலிமை என்னிடத்திலேயே இருக்கிறது. ஆனால் நானோ புறத்திலேயே தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இறைவா, நான் வாழ என் வலிமை துணை செய்யும்! நான் வெளிப்புறத்தில் தேடும் வலிமைகள் கடைசிவரையில் துணை நில்லா. இறைவா, நான் தனியனாகவே வலிமையுடையோனாக வேண்டும். என் அறிவு வளர்ந்து வலிமை பெற்று விளங்க வேண்டும்.

இறைவா, என் உடல் எஃகினும் வலிமையுடையதாக விளங்க அருள் செய்க! என் மனம் நன்னிலையில் நிலை திரியாது மலையென நிற்கவேண்டும். என் சித்தம் தடுமாறாது தகுதியின் பாற்பட்டொழுகும் நிலையில் இருத்தல் வேண்டும்.

என் புத்தி பேதலித்தல் கூடாது! என் புத்தி துணிவுடையதாக விளங்கவேண்டும். என் செயற்புலன்—அகங்காரம் எந்த நிலையிலும் செயற்படுதல் வேண்டும். இறைவா, இங்ஙனம் அருள் செய்க!

நான் என் உடலினை உணவாலும் பயிற்சியாலும் ஒழுக்கத்தாலும் திறனுள்ளதாகப் பேண வேண்டும். நாளும் கற்று, என் அறிவை விரிவாக்கிக் கொள்வேன். என் மனம் என் வசம் இருக்கும். என் புத்தி தடுமாறாது. சிந்தனை ஒரு நிலையானது; என் பொறி, புலன்கள் ஒரு ஆணைவழி நிற்கும்!—இது உறுதி ஐயனே!

என்னை என்காலில் நிற்கச் செய்த கடவுளே! என் வலிமையைக் காத்தருள் செய்க! நான் என் வலிமைக்கு உன்னைத் தேடுவதா? கூடாது. ஆயினும் நீ வெளியே உள்ள பொருள் அல்லல். நீயும் என் அகத்திலிருக்கும் அழியாப் பொருள்! இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, நான் மற்றவர் வாழ்வாக அமைய அருள்க

இறைவா, அறநெறி அண்ணலே! நான் அறநெறியில் நிற்க ஆசைப்படுகிறேன்! ஆனாலும் இயலவில்லை! இறைவா, நன்றருளிச் செய்தாய்! அறநெறி என்பது தர்மங்கள் செய்வதன்று. அறநெறி என்பது ஒரு வாழ்க்கை முறை.

அறநெறியை அடைதல் எளிதன்று. அஃது ஓர் அருமையான முயற்சி! அறநெறி வாழ்க்கைக்கு, முதலில் தியாக உணர்வு வேண்டும். தியாகம் என்பது என்ன? தனக்குத் தேவையானதெல்லாம் மற்றவர் பெற்று வாழ, தன்வாழ்க்கை தடையில்லாதவாறு நடந்து கொள்ளுதல்.

வையம் உண்ண உண்ணுதல், வையம் உடுத்த உடுத்தல், மற்றவர் வாழ்க்கைக்குத் தான் இழக்க வேண்டிய திருப்பின் இழக்கவும், துன்புற வேண்டியிருப்பின் துன்புறவும் தயங்காது ஒருப்படுதல்! தான் அழிய வேண்டிய நிலை வந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளுதல்! இதுவே தியாகம்!

இறைவா, தியாகம் என் வாழ்க்கையில் எளிதில் வராது! ஆனால், தியாக உணர்வு பெற்றால் வாழமுடியும். நான் தியாகத்தைச் செய்ய பழகிக் கொள்ள வேண்டும். எல்லாரையும் மதிக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சின்னச் சின்னச் செய்திகளிலும் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். தனியே உண்ணாது கூடி உண்ண வேண்டும். மற்றவர் வேலையில் பங்கேற்க வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க! பழுத்த மரங்களின் தியாகம், என் வாழ்வாகிறது! விளைந்த செந்நெல் கதிர், என் வாழ்வாகிறது! என் தாய் என் வாழ்வானாள்!

நான், மற்றவர் வாழ்வாக அமைய அருள் செய்க! இதுவே தியாகம்! ஓடி ஓடி மற்றவர்க்கு உற்றது செய்ய அருள் செய்க! தியாகேசா! தியாகம் செய்யக் கற்றுத் தா!

"கௌரவம்" பந்தம் விடுதலை பெற அருள்க!

இறைவா, அடியார்க்கு எளியன் சிற்றம்பலவன் என்று எழுதித் தந்த தலைவா! ஆரூரரை "அடியேன் அடியேன்" என்று கூற வைத்து ஆட்கொண்ட தலைவா! இந்த மானுட உலகத்தில் நான் வாழ்ந்து வருகின்றேன்! சுதந்தரமாகவா? இல்லை, இல்லை! இறைவா, ஏராளமான பந்தங்களுடன்!

மனைவி, மக்கள், வாழ்வு பந்தங்கள் கூட உண்மையில் பந்தங்கள் ஆகா! இறைவா, இவை வளர்ச்சிப் போக்கில் ஆன்ம விடுதலைக்குத் துணை செய்யும்.

ஆனால், நான் மிகவும் விரும்பிப் போற்றுகின்றேனே "கௌரவம்" என்ற ஒன்று! இறைவா, அது பந்தங்களுள் எல்லாம் பெரிய பந்தம், தீமைகளுள் எல்லாம் பெரிய தீமை.

இறைவா! நான் கௌரவம் என்ற பந்தத்திற்கு ஆளாகிச் சமுதாயத்தினின்று ஒதுங்குகின்றேன். என்னை உயர்த்திக் கொள்கின்றேன்! கௌரவம் என்ற பெயரால் எளியரிடத்தில் அன்பு காட்டுவதில்லை; பழகுவதில்லை.

கௌரவம் என்ற பெயரால்-வறட்சித் தன்மையால், வீணே அலைகின்றேன். செலவழிக்கின்றேன். இறைவா, ஏன் உன்னிடத்தில்கூட கௌரவத்தின் பெயரால் எளிதில் நான் அடிமையாவதில்லை. நான் தருக்கியே தலையால் நடக்கின்றேன்.

இறைவா, என்ன கொடுமை? அடிக்கொருதரம் என் கௌரவம் என்னாகுமோ என்று பயப்படுகின்றேன். இறைவா, இத்தகைய இழிநிலையில் கௌரவம் என்ற பிரமையில் வீழ்ந்து கிடக்கும் என்னை எடுத்தாள்க!

இறைவா, என்மீது நின் கருணை பொழியவேண்டும். நான் கௌரவம் என்ற அசுர பந்தத்திலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும். யார்க்கும் எளியனாய் வாழ்ந்து தொண்டு செய்ய வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க!

அந்தஸ்து என்ற ஆணவத்தினின்று விடுதலை அருள்க

இறைவா, தாய்ப் பன்றியாகி பன்றிக் குட்டிக்குப் பால் கொடுத்த தலைவா! கொற்றாளாகி மண் சுமந்த கோவே! இறைவா, நீ உயிர்களை ஆட்கொள்ளும் திறத்தில் மிகவும் எளிமையாக நடந்து கொள்கின்றனை! தகுதி பார்ப்பதில்லை.

அண்ணலே! நீ அந்தஸ்து பார்ப்பதில்லை! நானோ அந்தஸ்தின் பேரால் இழந்த உறவுகள் எண்ணிக்கையில் அடங்கா. அந்தஸ்து என்ற பெயரால் நான் அடைந்த இழப்புக்கள் பலப்பல!

இறைவா! அந்தஸ்து—தகுதி இவை என்னுடைய உய்திக்குத் தடையாய் உள்ள பந்தங்கள்! இவை என்னைப் பொய்ம்மை நிறைந்த ஒழுக்கத்துக்கு இரையாக்கிக் கெடுத்து விட்டன!

அந்தஸ்து! —இது மிகவும் கொடுமையான பந்தம். அன்பைக் கெடுப்பது. உறவைக் கெடுப்பது. உய்தியைக் கெடுப்பது. இறைவா, என்னை அந்தஸ்து என்ற பேயிலிருந்து காப்பாற்று! நான் யார்க்கும் எளியனாக வாழ அருள் செய்க!

நான் யார்க்கும் தொண்டனாகத் தொண்டாற்ற அருள் செய்க! அந்தஸ்து என்ற பொய்ம்மையால் நான் கெட்டது போதும்! அந்தஸ்து என்ற பொய்ம்மையைப் போக்கி, யாண்டும், யாரிடமிருந்தும் அறிவை இரந்து பெற்றிட அருள் செய்க!

இறைவா, நானும் எளியருக்கு எளியனாக அடைந்து அணைந்து அவர் தம் ஏவலை என் தலைக்கடனாக ஏற்றுச் செய்ய அருள் செய்க! 'அந்தஸ்து' என்ற ஆணவத்தினின்று விடுதலை பெற்று அருட்காட்சியில் தங்கிட தொண்டுலகில் வாழ்ந்திட இறைவா, அருள் செய்க!

உழைக்கும் தவத்தினில் நலத்துடன் வாழ அருள்க!

இறைவா, நீ அருமையாக அருள் பாலித்த உடலை நலத்தோடு பேண வேண்டும். தூய்மையாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். நல்லவகையில் முழுமையாகப் பயன் படுத்த வேண்டும். உடல் நலம் பேணலும் கடமையே!

இறைவா, நல்ல காற்று சுவாசிக்க வேண்டும், நல்ல தண்ணீர் குடிக்க வேண்டும், காய்கனிகளை உண்ண வேண்டும். இவை யெல்லாவற்றையும் எனக்கருள் செய்க! உடம்பை இகழ்தல், நோய்க்கு ஆளாக்குதல் உனக்கு விரோதமான செயல்.

உடலைப் போற்றி வளர்த்தால்தான் உயிர் வளரும்! உயிர் வளர்ந்தால்தான் உணர்வு வளரும்! உணர்வில்தான் ஒழுக்கம் வளரும்!

ஒழுக்கத்தில் தான் உயிர் அன்பு தலைப்படும்! அப்பொழுதுதான் நீ என் உடலை இடமாகக் கொண்டு எழுந்தருள்வாய்!

இது என் உடம்பன்று உனது திருக்கோயில். நான் புலர்காலையில் எழுந்தும், கதிரொளியில் தோய்ந்தும், காற்றில் களித்தும் புனலில் குளித்தும் இயற்கையோடிசைந்து வாழ்தல் தவம்! வாழ்வாங்கு வாழ்தல் அறம்!

இறைவா, நல்ல உடல், உழைப்பை நாடுகிறது, அவாவுகிறது! உழைத்தால் உடம்பு நன்றாக விளங்குகிறது. உடலுக்கு நோய் உழைக்காமையே!

இறைவா, உடலின் நலனுக்கு அருள் செய்க. உடல் வருந்த உழைக்கும் தவத்தில் ஆற்றுப்படுத்தி, சுவையான, பயனுள்ள உணவுகளை வழங்குக. நல்ல உறக்கத்தினைத் தந்து நன்றாக வாழ அருள் செய்க!

இறைவா என் உள்ளத்தில் ஞான ஒளி ஏற்றுக!

இறைவா, நேற்று நன்றாக வாழ அருள் புரிந்தனை. நன்றிப் பெருக்கு நிறைந்த போற்றுதல்கள் ஆயிரம், ஆயிரம் உனக்கு, இறைவா, இன்றும் வாழ அருள்க.

இறைவா, நீ தாய்! சேயாகிய என் தேவை உனக்குத் தெரியாதா? அதை நீயே அருள் செய்க! இன்று நீ பாராமுகமாக இருப்பது ஏன்? நான் பாவி என்பதனாலா? தாயாக விளங்கும் நீ என்னைப் பாவி என்று புறக்கணிக்கலாமா?

இறைவா நீ புறக்கணித்தால் வேறு யார் எனக்குத் துணை? நானா பாவம் செய்கிறேன்! நீ, கொடுத்த ஊன் பொதி உடல் தானே பாவத்தைத் தூண்டுகிறது! என் உடல் அதன் தேவைகளையே நாடுகிறது!

என் உடலுக்குத் தியாகமோ, அர்ப்பணிப்பு உணர்வோ இல்லை. இறைவா உடலைத் திருத்து. என் உடலைச் சமூக உழைப்பில் ஈடுபட அருள் செய்.

எளிதில் நெகிழ்ந்து கொடுக்கக்கூடிய உருக்கத்தினைத் தா என் உள்ளத்தில் ஞான ஒளிவிளக்கை ஏற்றுக. நின் அருளின்பத் தேனை - உலப்பிலா ஆனந்தத்தை வழங்குக.

இறைவா, ஒரு வேண்டுகோள் நீ என் கூடவே வர வேண்டும். ஆம் இறைவா, நான் எங்கு போனாலும் நீ வரவேண்டும்!

நான் வாழ்க்கையில் வழுக்கி விழுந்து விடாமல் என்னைத் தொடர்ந்து வந்து காப்பாற்ற வேண்டும்! தவறி விழுந்து விட்டால் தூக்க வேண்டும்.

இறைவா, நீயே என் செல்வம். நீ பெருங்கருணையுடன் என் உடலிடத்தில் எழுந்தருளி அருள் செய்கின்றனை. இறைவா, ஆயிரம், ஆயிரம் போற்றிகள்!

இறைவா, நின்னை மறவா வரம் தந்தருள் செய்க!

இறைவா, நினைப்பும் மறப்பும் இல்லாத தலைவனே! நின் கருணைக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் போற்றிகள்! இறைவா, உன்னை நினைந்தபடியே நான் வாழ ஆசைப்படுகிறேன். நான் மறந்தாலும் என் நா, நின் நாமத்தை மறக்காது.

என்னுடைய இடர்கள் நிறைந்த வாழ்க்கைப் பாதையில் நான் தளர்ந்தொழிந்தாலும் உன்னை ஒருபொழுதும் மறக்க ஒருப்படேன்! வழுக்கி வீழ்ந்தாலும் நின் திருநாமம் மறக்க மாட்டேன். உன்னை நினைந்தே என் ஆவி கழியும்.

இறைவா, ஆயினும் என் வாழ்க்கை அலைகடல் எனக் கொப்புளிக்கிறது! ஆர்ப்பரிக்கிறது! ஆயிரம் ஆயிரம் வேலைகள்; ஏராளமான பணிகள்! செய்து முடிக்க வேண்டிய பணிகளுக்குரிய காலம் இல்லை! இருக்கும் காலமும் பொய்யாய், கனவாய், பழங்கதையாய்க் கரைந்து கொண்டிருக்கிறது!

இறைவா, இன்று எனக்கு ஏராளமான வேலைகள் உள்ளன. இறைவா, எனக்குள்ள பணிகளின் நெருக்கடி உனக்குத் தெரிந்ததே. ஆதலால், நான் பணிக் களத்தில் நின்று செய்ய வேண்டியிருக்கிறது! இந்தப் பணிகளின் நெருக்கடி காரணமாகவும் உன்னை ஒரு பொழுதும் மறக்க மாட்டேன்!

இறைவா, என்னையும் அறியாத சூழ்நிலையில் உன்னை நினைக்க நான் மறந்து விட்டால் என்னை மன்னித்து விடு! நீ என்னை மறக்காதே! நீ என்னை மறப்பது முறையன்று! நீ, நினையும் ஆற்றல் இல்லாத புல், பூண்டு, பறவைகள், விலங்குகளுக்கு எல்லாம் அருளிச் செய்கின்றனை!

இறைவா, என்னை நீ மறத்தல் கூடாது! இதுவே என் வேண்டுகோள், பிரார்த்தனை! என்னை உன் நினைவில் இருத்தி அருள் செய்க. நின்னை மறவாத வரம் தந்தருள்க!

துன்பத் தொடக்கில்லாத இன்ப வாழ்க்கை அருள்க!

இறைவா, பாவநாசா! என் பாவத்தை எப்போது நாசமாக்கி அருள் செய்வாய். இறைவா, பாவனைக்கும், பாவத்திற்கும் உறவு இருக்கும் போல் தெரிகிறதே. ஆம், இறைவா, 'பாவம்' என்பது நன்மையையும் சுகத்தையும் பாவனை செய்து அதுபோலக் காட்டுகிறதே. ஒரு பொய்த்தோற்றம், இதில்தானே நான் ஏமாந்து போகிறேன்.

இறைவா, பாவம் என்பது பாவமாகவே-துக்கமாகவே தோற்றமளித்து என்னை ஆட்படுத்துவதில்லை. பாவம், தொடக்கத்தில் நன்மையாகத் தெரிகிறது, இன்பமாகத் தெரிகிறது! சுகமாகத் தெரிகிறது! பின் விளைவு துன்பமாக இருக்கிறது.

இறைவா, விளக்கொளி, விட்டிலுக்கு விருந்தாகத் தான் தெரிகிறது! தூண்டில் வாய்ப் புழு மீனுக்கு உணவாகத்தான் தெரிகிறது! இளஞ்சூடுடைய நீர் ஆமைக்கு இதமாகத்தான் இருக்கிறது! சொறி சிரங்குடையானுக்குச் சொறிதல் சுகம் தான்! ஆனால், இவற்றின் பின் விளைவு என்ன?

இறைவா, தன்னலம் தொடக்கத்தில் நன்மையாகத் தான் தெரியும்! பதவி சுகம் தொடக்கத்தில் அற்புதம்! அதிகாரச் சுவை தொடக்கத்தில் அபாரம்! ஆனால் இந்தச் சுகங்களிடையே சிக்கி, தேனில் விழுந்த ஈப்போல் ஆனேன்.

இறைவா, எனக்குத் துன்பக் கலப்பில்லாத அந்தமில் இன்பமே எனக்குத் தேவை! துன்பத் தொடக்கிலாத இன்பமே என் வாழ்க்கையின் இலட்சியம். இறைவா, அருள் செய்க!

இடர்களிலிருந்து குறிக்கோளை அடைய அருள்க!

இறைவா! அற்புதங்கள் இயற்றிடும் அண்ணலே! நீ, எத்தனையோ அற்புதங்களைச் செய்து வழங்கியிருக்கிறாய். இறைவா, என் வாழ்க்கைக்குரிய மூலங்கள் அனைத்தையும் நீயே வழங்கி யிருக்கிறாய். அவற்றைப் பயன்படுத்திச் சிறப்போடு வாழ்தல் என் கடமை.

இறைவா, சிறப்பாக வாழும் முயற்சியில் மனித குலம் பலநூறு ஆயிரம் ஆண்டுகளாக முயன்று வருகிறது. ஆனால், கிடைத்த பலனோ மிகக் குறைவு.

இறைவா, இந்த உலகில் துன்பத்தைத் தொலைத்தல் இயலாது. பகையை அறவே மாற்றுதல் இயலாது. போர் ஒடுக்கம் நடக்கவே நடக்காது.

இறைவா, மானுடத்தில் வெற்றி நடவாத ஒன்று! என் வாழ்க்கையின் நிலை இதுதான். கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான். பிறப்பு எனும் சுழல் வட்டத்தில் சுழன்று வரவேண்டியதுதானா? வேறு வழியில்லையா? இறைவா, அருள் கூர்ந்து இன்னும் ஒரு தடவை அருளிச் செய்க.

இறைவா, இடர் வேறு; இயலாமை வேறு. ஆம் உண்மை தான். நான் என்னுடைய முயற்சிகளில் காணும் இடர்களைக் கண்டு, மலைத்து இது ஆகாது என்று வாளா இருந்து விடுகிறேன். இது தவறு. இப்பொழுதுதான் வாழ்க்கையின் உண்மை புரிகிறது.

இறைவா, என் பணி சார்ந்த வாழ்க்கையில் இனி இடர்களைக் கண்டு கலங்கா மனம் அருள் செய்க. இடர்களை - துன்பங்களை கடந்து சென்று, என் குறிக்கோளை நான் அடைய அருள் செய்க! என்னால் இயலாதது என்று ஒன்று இல்லை. இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை இறைவா, அருள் செய்க!

அன்பே சிவமாக ஞானத்வ நிலையினை அருள்க!

இறைவா, அன்பே உருவாக அமர்ந்துள்ள அண்ணலே நான் வேண்டுவது அருள் செய்க! பொன் வேண்டேன். புகழ் வேண்டேன். இறைவா, சில மணித்துளிகள் தனித்து வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

நின் அருளின் மாட்சியைக் காட்டும் இயற்கை எழிலின் மடியில் தவழ்ந்து நின்னை அனுபவிக்கும் ஆரா அனுபவத் தினை அருள் செய்க இறைவா, நான் வேண்டுவது வீடு அன்று! இறைவா அன்பே!

அன்பினிலே என் உயிர் கரைந்து விட வேண்டும். அந்த அன்புக் கரைசலில் உன்னை நான் அமுதமெனக் கண்டு அனுபவிக்க வேண்டும். இறைவா, என் உள்ளத்தில் என் வாழ்வைப் புனிதமாக்கும் ஒரு துளி அன்பினை அருள்செய்க!

என் வாழ்க்கை பட்டமரமாகி விடுமோ என்ற கவலை அரித்து அழிக்கிறது! யாதுமோர் குறைவில்லை! ஆனாலும் என் இதயத்தில் வற்றாத ஊற்றாக அன்பு வேண்டும்.

இந்த வையகத்தை அன்பால் வளர்த்துப் பேண வேண்டும். ''அன்பே அன்பே'' என்றழுதழுது அரற்றிடுதல் வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க! இந்த அன்பில் இந்த வையகத்தை நனைத்து, புகைக் காளான்களை அகற்றிட அருள் செய்க! அன்பால் என் ஆன்மா பூரித்துப் பொலிவுடையதாகிட அருள் செய்க!

என்னை வருத்தும் ஆணவ வெப்பம் தணித்திடுக. இறைவா, ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த என்னுடைய அன்பே! அருள் செய்க. அன்பே சிவமாக அமர்ந்து ஞானத்தவம் இயற்றும் இன்ப நிலையினை அருள் செய்க!

என் இயக்கம் பயன் பாடு இன்னருள் புரிக!

இறைவா, ஓங்கி ஆழ்ந்து அகன்ற நுண்ணியனே! போற்றி! போற்றி. இறைவா, நீ பெரியோய்! அதே போழ்து எளியோனாகவும் விளங்குகின்றாய்!

இறைவா, பொருளில் பெரியது எது? சிறியது எது? தங்கம் விலைமதிப்புள்ள பொருள்தான். உப்பு, விலை குறைவான பொருள்தான். ஆனால் பயன்பாட்டில் உப்பே சிறந்தது! உப்பு இன்றி வாழ்தல் இயலாது.

நான் தோற்றத்தை—மதிப்பை வைத்துப் பொருளின் தரத்தை நிர்ணயிக்க இயலாது. எல்லாப் பொருளும் பயன் பாட்டுக்கு உரியனவேயாம். இவைகளில் நான் யாதொன்றையும் அலட்சியப்படுத்தக் கூடாது.

வேலைகளில் சிறிய வேலை. பெரிய வேலை ஏது! பயன் பாட்டு நிலையே அளவுகோல்! அருள் செய்க! எல்லாப் பொருள்களையும் பாதுகாப்பாக வைத்துப் போற்றிப் பயன் கொள்ளும் பாங்கினை அருள் செய்க!

எந்த ஒரு பணியும் அதனதன் நிலையில் சிறப்பானதே, பயனுடையதே என்று கருதிச் செயற்படும் வாழ்க்கைப் போக்கினையே அருள் செய்க! இறைவா. அருமை என்பது மதிப்பைப் பொருத்ததன்று. பயன் பாட்டு நிலையே!

இறைவா, நானும்கூட பெரிய நிலையில் இருப்பது முக்கியமல்ல. நான் எளியனாக, பயன்பாட்டு நிலையில் வாழ்க்கையை நடத்தும் இயல்பினை ஏற்று வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

உலகத்தின் இயக்கம் பயன்பாட்டிலேயே இருக்கிறது இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, ஒழுங்கினைக் கடைபிடிக்க அருள் செய்க!

"ஒழுங்குபடச் செய்க! ஒழுங்கு படவாழ்க!" என்று அறிவுறுத்துகிறாய். என்னால் முடியவில்லையே! பலரோடு கூடிவாழ்கின்றேன். அவர்களின் உறவுகள் என்னிடம் ஏராளமான பாதிப்புகளை உண்டாக்குகின்றன; தர்க்கங் களைச் செய்கின்றன! இதனால் நான் விரும்புகின்ற ஒழுக் கத்தில் நிற்க முடிய வில்லை.

இறைவா, ஒழுங்கு இருந்தால் போதுமா? ஒழுக்கமும் வேண்டாமா? இறைவா, என்ன சிரிக்கிறாய்! இரண்டும் ஒன்றேதானா? பொறிகளால் ஒழுகப்படுவது ஒழுங்கு— செயல்முறைகளில் காணப்பெறுவது ஒழுங்கு! புலன் களால் ஒழுகப் பெறுவது ஒழுக்கம்! இவ்விரண்டும் தேவை!

ஏன், இறைவா, ஒழுங்கு, ஒழுக்கம் இவற்றில் எது முதல் எது எதற்கு ஆதாரம்? ஒழுங்கு—ஒழுக்கத்தினைப் பிரித்து முதனிலைப் படுத்த முடியாது? அப்படியா, இறைவா? ஆதார நிலையும் அப்படித்தானா?

புலன்களில் — மனதில் — உயிரில் நின்றியங்கும் ஒழுக்கங்கள் புறத்தே ஒழுங்குகளாக இயங்குகின்றன! இறைவா, புறத்தே பொறிவழி வாழ்க்கையில் ஒழுங்கு களைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் ஒழுக்கத்தினை வளர்த்துக் கொள்ளலாம்; பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம்.

ஏன் இறைவா? ஒழுக்கம் இல்லாதவர்கள் நிலை என்ன? ஒழுக்கம் இல்லாதவர்கள் ஒழுங்குகளைக் கடைப் பிடித்தால் அவ்வழி ஒழுக்கமும் வந்தமையும்.

இறைவா, நீ வசமாக மாட்டிக் கொண்டாய்! இறைவா, ஒழுங்கு, ஒழுக்கத்தைத் தரும், வளர்க்கும், பாதுகாக்கும்!

இறைவா, நான் ஒழுங்காக வாழ - கடமைகளைச் செய்ய அருள் செய்க! இறைவா! இதுவே நியதி! விதி! அருள் செய்க!

இந்த வாழ்க்கையின் இரகசியம் என்ன? அருள்க!

இறைவா, வான் பழித்து இம்மண் புகுந்த புனிதனே! போற்றி! போற்றி!! என் வாழ்க்கை ஒரு தொடர்கதையாக நீள்கிறது.

இறைவா, என் வாழ்க்கை மயக்க நிலையிலும் ஒரோவழி தெளிவு நிலையிலும் நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது! என் வாழ்க்கை ஒரு போராட்டக் களமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது!

அம்மம்மா, எத்தனை வகையான போராட்டங்கள்-ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாத பொறிகளுடன் போராட்டங்கள்! மயக்க நிலையில் தீதை நன்றெனத் தழுவி நின்றதால் விளைந்த போராட்டங்கள்! இறைவா, இப்படிச் செல்லும் என் வாழ்க்கையின் முடிவுதான் என்ன?

இறைவா, இவ்வளவு நீண்ட போராட்டங்களுக்குப் பிறகும் நான் இன்னும் என் வாழ்க்கையின் இரகசியத்தை அறிந்தபாடில்லை! உணர்ந்தபாடில்லை! இறைவா இந்த உலக வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன? இரகசியம் தான் என்ன? இறைவா, என் வினாவை என் பக்கமே திருப்பி விடுகின்றாயா?

வாழ்வின் இரசியம் போகம் அன்று! வாழ்க்கையில் நிகழும் அனுபவத்தின் மூலம் கல்வி பெறுவதேயாகும். இறைவா, எனக்கு ஏது அனுபவம்! ஏதோ வெந்ததைத்தின்று விதி வந்தால் சாகின்றேன்! இறைவா, இந்த உலக நிகழ்வுகளைக் கூர்ந்து நோக்கும் உளப் பார்வையை எனக்கு அருள் செய்க!

இறைவா, என் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் என்னுடைய பணியின் மீது ஒரு சுழற்காற்று வந்து மோதினாலும் நிலைத்து நிற்கும் இயல்பினை அருள் செய்க! மயக்க நிலை வேண்டாம். தெளிவு தந்து அருள் செய்க!

மரணத்திற்கு ஒப்பான சுயநலம் விலக அருள்க!

இறைவா, ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இறைவனே! நான் வாழ்கின்றேன்! ஆம், இறைவா, இதில் உனக்கு என்ன ஐயம்! நான் வாழ்கின்றேன். வேலை செய்கின்றேன்! பொருள் செய்கின்றேன். தொண்டும் செய்கின்றேன்.

இறைவா, என்ன அருளிச் செய்கின்றாய்? இறைவா, நீ அருளிச் செய்வது என் செவிப்புலனைத் தாக்குகிறது-உணர்ச்சி வசப்படுகின்றேன்! இறைவா, என்னை, செத்து விட்டதாக அருளிச் செய்கின்றனையே! நான் பிணமா? ஆம், ஆம்! நான் ஒரு பிணம்! உண்டு நடமாடும் பிணம்-இப்படி அருளிச் செய்கின்றனை!

இறைவா, என்னைப் பழி சொன்னால் போதுமா? என்னைச் சாவிலிருந்து மீட்டருள்க. நின் நெறி பிறழயாது வாழ்வேன்! இறைவா, உண்மை! முற்றிலும் உண்மை!

நான் அன்புடையவன்! ஆனால் என் வாழ்க்கை முழுதும் அன்பாக மாறவில்லை! அன்பே, என் வாழ்வை இயக்கும் விதியாகவில்லை! ஆம் உண்மை! என்ன இறைவா? சுயநலம் மரணத்திற்குச் சமம்!

இம்மை, வறுமை இரண்டிலும், சுயநலம் மரணத்திலும் கொடிய துன்பத்தையே தரும். இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை! நலம்புரிவதே வாழ்வு ஆகும். பிறருக்கு நலம் செய்யாது வாழ்தல் சாதலுக்குச் சமம்! இல்லை, சாதலே தான்! இறைவா, சாகாமல் இருக்க காப்பாற்று.

என் வாழ்க்கை அன்பு ஆகட்டும்! வஞ்சகமின்மை வாழ்க்கையின் நியதியாகட்டும்! பொறுமையுடன் என்னைச் சுற்றி வாழ்வோரின் நலத்திற்காகப் போராடும் இயல்பினை பெற்றுள்ளேன். வாழ்த்தியருள்க! வாழ்ந்திட அருள் செய்க.

கால்கள் சொந்த வலிமையில் ஊன்றி நிற்க அருள்க!

இறைவா, நின் திருவடிகள் வாழ்க! வாழ்க! இறைவா, நின்திருவடிகள் மன்னுயிர் காக்கும் தாளாண்மையையே நோன்பாக ஏற்றுள்ள திருவடிகள்!

நின் திருவடிகளே உலக இயக்கத்தைச் செய்கின்றன. அடியோங்களைத் தாங்குகின்றன.

இறைவா, என் கால்கள் தாளாண்மையில் முற்றாக ஈடுபட்டால் நல்வாழ்வு கால்கொள்ளும். உடல் நலமும் விளங்கும்.

இறைவா, என் கால்கள் ஓயாது நடக்க வேண்டும். எங்கு? ஏழைகளின் வீடுகளை நோக்கி நடக்க வேண்டும். நின் திருக்கோயிலைச் சுற்றி வலம் வரவேண்டும்.

வழி வழி கால்கொள்ளக் கூடிய நாகரிகத்தினைப்படைத் திடுதல் வேண்டும். நல் நடைக்கும் என் கால்கள் அரண் செய்ய வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க.

என்கால்களின் வலிமையில் நான் நிற்க வேண்டும்! இறைவா, பொய்க்கால் கூடாது. நான் உழைப்பில் தற்சார் புடையவனாக இருப்பது அவசியம்.

இறைவா, நான் என் வாழ்வினை நடத்தும் தகுதியில் தரத்தில் என் கால்களையே சார்ந்திருத்தல் வேண்டும்.

இறைவா, என் ஒழுக்கம் வலிமை வாய்ந்ததாக எள சார்பினதாக இடம் பெறுதல் வேண்டும்.

இறைவா, என் கால்கள் நடக்கட்டும். நன்னெறியில் நடக்கட்டும்! இறைவா, என்கால்கள்நின் திருக்கோயிலைச் சுற்றி வலம் வரட்டும்!

என் கால்கள் பொருளீட்டத்திற்குத் உழைக்கட்டும். இறைவா, நான் என் கால்களால் ஊன்றி நிற்க அருள்செய்க!

அன்பெனும் கசிவு கண்டு காட்டி உதவி அருள்க!

இறைவா, கல்லைப்பிசைந்து கனியாக்கும் 'வல்லாளன்' என்று உன்னைப்புகழ்வது பொருந்துமா? இறைவா, என் மனம் கல்லாக இருக்கிறதே! இறைவா, என்மனம் கல்லாக இருந்தால் பரவாயில்லை! கல் வலிமையான பொருள். நின் திருக்கோயில் கட்டுமானத்திற்குக் கல்தானே பயன்படுகிறது!

ஏன் இறைவா? நின்னைக் காண—உறவு கொள்ள உன்னையே கல்லில் தானே சிலையாக வடித்துள்ளோம். இறைவா, என் மனம் இப்படி நல்ல காரியங்களுக்குப் பயன்படுவதில்லையே.

இறைவா, கல்—அதன் நிலையில் பிடிவாதமாக இருப்பதில்லையே. அது பயன்கொள்வார் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப வாயிற்படியிலிருந்து உனக்குச் சிலை வடிக்கும் வரை பயன்படுகிறது.

என்னுள் ஏதுமாற்றம்? என்னைப் பயன்படுத்துவோர் யார்? 'எல்லாம்நானே! எல்லாம் எனக்கே' இறைவா, இத்தகைய கல்மனத்தை நெகிழச் செய்வாயா? அன்பெனும் கசிவு கண்டு காட்டி உதவி செய்க!

இறைவா, நான் அன்பினால் அரற்றி அழவேண்டும். உலகமே என் குடும்பம் ஆக வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க! தன்னலம் மறந்து அனைத்துயிர் நலம் நாடித் தொண்டு செய்ய அருள் செய்க!

இறைவா, மகிழ்வுடன் வாழ அருள் செய்க!

இறைவா, ஞாலமே! விசும்பே! இவை வந்து போம் காலமே! ஞானத் தலைவனே! நின் திருவருள் போற்றி! போற்றி!! இறைவா, எனக்கு மகிழ்வும், இன்பமும் தேவை. அருள் செய்க!

நான் என் புத்தியைக் கொண்டு மகிழ்வினைத் தேடித் திரிந்தேன். கண்டனவே களிப்பு. இது என் நிலை!

இறைவா, நான் களிப்பை, சுவை நிறைந்த சோற்றில் அடைய முயன்றேன். ஆனால் அதில் அது இல்லை. களிப்பை விரும்பி அணிகலன் ஆடைகளை ஏற்றுக்கொண்டேன்! அவை அடங்கியபாடில்லை. உற்ற காதலில் மூழ்கிப் பார்த்தேன். ஒன்றும் பயன் இல்லை! என்னை ஆட்கொள். ஒன்றுக்கும் உதவாத பொல்லா நாயேனை ஆட்கொண்டருள் செய்க!

நான் இன்பத்தைத் தேடுகின்றேன். ஆனால் இன்பம் இருக்குமிடத்தில் தேடவில்லை! உண்மையான இன்பம் ஆசையில் தோன்றாது. அறிவால் காண இயலாது. இறைவா, எனக்கு ஞானத்தினைக் கொடு. இந்த உலகின் அமைவுகளை — நிகழ்வுகளைத் தெரிந்து தெளியும் ஞானத்தினை அருள் செய்க!

ஞானமுடையோனுக்கே இந்த உலகம் இந்த உலகத்தில் ஞானமுடையோனுக்கே ஆக்கம், இன்பம்! இறைவா, ஞானத்தைத் தந்தருள் செய்க! ஞானம் தெளிவில் பெறுவது. இறைவா, அருள் செய்க! நில்லாதனவற்றை நிலையெனக் கொண்டாடும் பேய்த்தனத்தினின்று மீட்டருள்க.

இந்த உலகின் நடையை மெய் என்று கருதாது ஊடுருவி மெய்ப்பொருள் தோறும் உணர்வினைத் தந்தருள் செய்க! ஞானத்தினால் என்னை ஆட்கொள். வாழ்வித்திடு. மகிழ்வுடன் வாழ்ந்திட அருள் செய்க.

அருள் வாழ்வினை அருள் செய்க!

இறைவா, நெய், பால், உகந்தாடும் இறைவா, நீ ஏன் நெய், பால் உகந்தாடுகின்றாய்! இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை நெய், பால், சின்னநீ. எதன் சின்னம்? அன்பின் சின்னம். அன்பின் பொழிவு சேவையின் சின்னம்.

மனிதன் உண்ணாதனவாகிய தவிடு. வைக்கோல் இவையே பசுவின் உணவு. சுவையற்ற உணவைத்தின்னும் பசு, எனக்கு அமுதமாகிய பாலைப் பொழிந்து தருகிறது. ஒரு பசு தன் வாழ்நாளில் 24,930 பேருக்கு ஒரு வேளைக் குத் தேவையான பாலைப் பொழிந்து தந்து வளர்க்கிறது.

ஒரு பசு, தன் தலைமுறையில் தான் தன் வழிக்கன்று கள் மூலம் 4,75,600 பேருக்கு ஒரு வேளைக்குரிய பாலை வழங்கிக் காப்பாற்றுகிறது! இத்தகைய வாழ்க்கை முறை, பகுத்தறிவு படைத்த மனிதனுக்குக் கைகூடவில்லையே! எனக்கு கைகூடவில்லையே.

நான், எனக்கே நன்மை தேடி அலைகின்றேனே தவிர என்னால் மற்றவருக்கு என்ன நன்மை என்று ஆராய்வ தில்லை, எண்ணுவதில்லை! இறைவா, ஏன் இத்த இழிபிறவி?

என் வாழ்க்கை மற்றவர் வாழ்க்கையின் தேவையாக மாறி வளர்ந்து விட்டால் நான் என் வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கவலைப்படவேண்டாம். என் வாழ்க்கை தானே நடக்கும்.

அன்பென்ற அமுதம் பொழிந்து தந்து என்னை வாழ் விக்கும் பசுவையே நான் காப்பாற்றுவதில்லையே. இறைவா, என்னை இந்நிலையிலிருந்து எடுத்தாள்க. என் புத்தியினைப் பொருந்துமாறு திருத்துக.

நான் வாழ்தலுக்கு, உரிய சாதனம் பிறரை வாழ்வித் தலே என்ற உண்மையை அறிந்து, பணி செய்யும் பாங்கினைத் தந்தருள் செய்க!

வாழும் நெறியில் நிறுத்தி அருள்க!

இறைவா, சாவா, மூவா மருந்தே! போற்றி இறைவா, என் வாழ்க்கை நகர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. காலனின் அழைப்புக்குரல் கேட்கிறது.

காலனின் தூதர்கள் அதிவேகமாக முன் கூட்டியே வந்து அமுக்கிப் பிடிக்க முயற்சி செய்து நோய்ப் படுக்கையில் படுக்க வைக்கின்றனர். நான் சாகப் பயப்படுகின்றேன். நான் வாழ ஆசைப்படுகின்றேன்.

இறைவா, ஆசைப்பட்டால் போதுமா! ஆசைகளை நிறைவேற்றுவது முயற்சி அல்லவா? இறைவா, என்னைக் காப்பாற்று! காலனிடமிருந்து காப்பாற்று இந்த ஒரு தடவை மட்டும் என் சாவைத் தள்ளிப் போடு சில ஆண்டு களுக்காவது தள்ளிப்போடு.

எஞ்சிய ஆண்டுகளிலாவது வாழ்ந்திட முயற்சி செய் கின்றேன். இங்கே வாழ்ந்தால்தானே சாவுக்குப் பிறகும் நான் வாழலாம்! ஆம் இறைவா, நான் நன்மையே எண்ண வேண்டும்! எண்ணிய நன்மைகளையே செய்ய வேண்டும்.

இந்த உலகில் எல்லா உயிர்களிடத்தும் நான் அன்பு காட்ட வேண்டும். அவற்றின் துன்பத்தை என் துன்பமாக எடுத்துக் கொண்டு மாற்றிடுதல் வேண்டும். உண்பித்து உண்ணல், மகிழ்வித்து மகிழ்தல், வாழ்வித்து வாழ்தல் இதுவே வாழும் முறைமை. இந்த முறையில் நான் வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

என் வாழ்க்கையில் நன்மையே செய்க! தீமைகள் இல்லாத நன்மையை நாடிச் செய்திடும் நன்னெறியில் —வாழும் நெறியில் நிறுத்தி அருள்க. நான் வாழ்தல் வேண்டி நின்னை இரந்தனன்! இறைவா, அருள் செய்க!

வரலாறு எனக்கு ஒரு படிப்பினையாக அருள்க!

இறைவா, பல்லூழிக்கால வரலாற்றுக்கு உரிமை உடைய நாயகனே! இறைவா, வரலாறும் உன்னைப் போலவே தொன்மையானது. பழமையானது, இந்த வரலாறு நான் படிக்கத் தக்கது இல்லை, படிக்க வேண்டியது தெரிந்து தெளிய வேண்டிய உண்மைகள் வரலாற்றில் உண்டு.

வரலாறு எனக்குக் கற்றுத் தரும் படிப்பினை, எதை எல்லாம் நான் தவிர்க்க வேண்டும் என்பது. இறைவா, வரலாற்று வெள்ளத்தில் நீந்திக் கரையேறியவர்கள் சிலரே. மிகச் சிலரே. ஆனால், இழுத்தெறியப் பட்டவர்கள் எண்ணிக்கை மிகுதி.

இறைவா, வரலாற்றைக் கூர்ந்து நோக்கின் கவிழ்ந்த அரசுகள் - அழிந்த அரசுகள் - கொல்லப்பட்ட அறிஞர்கள் ஆகியோர் தெரிகின்றனர்.

இறைவா, நான் வரலாறு படித்தால் போதாது. வரலாற்றினை வாழ்க்கையின் படிப்பினையாக ஏற்றுக் கொள்ள அருள் செய்க!

கருணை இல்லாத ஆட்சிகள் ஒழிந்துள்ளன. இரக்க மற்ற அரசுகள் கட்டிய கோட்டைகள் இடிபாடுகளுக்கு ஆளாகியுள்ளன.

இறைவா, வரலாற்றைக் கூர்ந்து நோக்கின் அறியாமை, தெளிவின்மை, துணிவின்மை, தனிமுடி கவித்து ஆள்வதற்கெனச் செய்யப்படும் அரசியல் கொலைகள் இன்னோரன்ன தீமைகள் வரலாற்றுப் போக்கில் தள்ள வேண்டியவை.

இறைவா, ஆகாதவற்றைத் தள்ளி ஒதுக்கும் துணிவைத் தா. வரலாற்றின் பயனை வாழ்வுக்கு அருளிச் செய்க.

சென்ற கால மனிதர்கள் தோல்வியைத் தழுவியவைகளை அறவே ஒதுக்கிடும் துணிவைத் தா. சென்ற கால வரலாறு எனக்கு ஒரு படிப்பினையாக அமைய அருள் செய்க!

தப்பெண்ணம் இல்லாது வாழும் பேற்றினை அருள்க!

இறைவா, என்னை ஆட்கொண்டருள முடியும் என்ற நம்பிக்கையுடன் என்னைத் தொடரும் தலைவா! என்னை நீ எடுத்தாள முடியுமா? இறைவா, நான் தப்பெண்ணங்களின் வழிப்பட்டு, ஐயப்பட்டு உழல்கிறேன். நான் தப்பெண்ணங்களின் கொள்கலம். அதனால், நான் அகந்தை உணர்வுடன் போட்டியிடுகிறேன்.

இறைவா, "நான் சொல்வதே சரி! செய்வதே சரி!" என்ற முடிவுக்கு ஒத்திசையாதவர்கள் எனக்கு வேண்டாதவர்கள் என்று அவர்கள் மீது தப்பெண்ணம் குடிகொண்டு விட்டது. தப்பெண்ணம் உடல் நலத்தைக் கெடுக்கிறது.

என் உடல்நலம், அறிவு, உணர்வுகளை, எல்லாம்கூட தப்பெண்ணம் கெடுத்து விடுகிறது. நண்பர்களைப் பகைவர்களாக்கிவிடுகிறது. ஏன்? மற்றவர் சொல்வதைக் கேட்பது இல்லை என்ற முடிவில் என் மனம் தாழ்ப்பாள் போட்டுக் கொள்கிறது.

இறைவா, நீ தப்பெண்ணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். நீ பஸ்மாசுரனைக்கூடத் தப்பாக எண்ணவில்லை. இறைவா, நானோ ஒரு சந்தேகப் பிராணி. தப்பெண்ணங்களே என் முதல். தப்பெண்ணங்களை நான் தற்காப்பு என்று எண்ணுகிறேன். இது தவறு.

இறைவா, நான் நன்றாக எண்ணி நம்பிக்கையோடு நாலுபேருடன் வாழ்ந்தாலே போதும். நான் வெற்றி பெறுவேன். இறைவா, தப்பெண்ணம் இல்லாது வாழ்ந்திடும் பேற்றினை அருள் செய்க!

எண்ணிய எண்ணம் எய்தும் விழிப்பினை அருள்க!

இறைவா, நின் அருள் திறத்திற்கு யாதுமோர் குறையில்லை. நான் வளர்வதற்கு நீ வழங்கியருளிய வாய்ப்புகள் எண்ணில. ஆனால், நான் வாழ்ந்தேனில்லை. உன்னால் ஒன்றும் குறையில்லை.

நான் வெள்ளத்துள் நாவற்றிச் சாவதைப் போல் செத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மழை பொழிந்தாலும் தளிர்க்க வேண்டியவை மரங்கள் அல்லவோ.

வெள்ளப் பெருக்கேயானாலும் அள்ளிக் குடிக்க வேண்டியவை உயிர்களேயன்றோ? கதிரொளி காய்ந்தாலும் காண வேண்டியவை கண்கள் அன்றோ.

இறைவா, நின்னருள் வெள்ளத்திற்கு யாதொரு குறையுமில்லை. இறைவா, நின்னருளைப் பெற்று வாழ்தலுக்கு எனக்கு விழிப்புநிலை தேவை.

எப்போதும் ஆயத்த நிலையில் இருத்தல் வேண்டும். நானோ தூங்கி வழிகின்றேன். கண்களை மூடிக்கொண்டே உலகத்தைப் பார்க்கிறேன்.

இறைவா, என் சிறுமையைத் தள்ளி ஆட்கொள்க. எப்போதும் விழிப்புநிலையில் என் உணர்வு இருக்க வேண்டும். எப்போதும் எதையும் சிந்தித்து உடன் முடிவு செய்யும் அறிவு நிலையில் என் உணர்வு இருக்கவேண்டும்.

எப்போதும் எதையும் எந்தவகை உழைப்பையும் ஏற்றுச் செய்யும் நிலையில் என் உடல்நிலை ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும். இறைவா அருள் செய்க!

விழிப்பு உடையார் வீழ்ச்சி அடையார். ஆயத்த நிலையில் அடையாத ஆக்கங்கள் இல்லை. இறைவா, அருள் செய்க.

என் உயிர் நிலையில் துடிப்பினை அருள் செய்க. எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்தும் விழிப்பு நிலையினை அருள் செய்க!

அன்பைப் பொழிந்து அன்பு உலக மாக்க அருள்க!

இறைவா, என்னுடைய அன்பே! நின் திருவடிகள் போற்றி! இன்ப விழைவினாலேயே வாழ்க்கை நிகழ்கிறது. எல்லா உயிர்களுக்கும் இன்பமே விழைவு, நோக்கம். இன்ப நுகர்வே, இந்த உலக இயக்கத்திற்கு உந்து சக்தி.

இன்ப விழைவினாலேயே அறம் செய்யப்பெறுகிறது. வாழ்க்கையின் பயனே இந்த அன்புதான். இறைவா, இந்த இன்பத்துக்கு முதல் எது? உந்து சக்தி எது? இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை.

இன்பத்திற்கு, முதல், அன்பு. இன்பத்திற்குக் காரணம் அன்பு. அன்பு தழீஇய வாழ்க்கை இன்பத்தைத் தரும். காரைக்கால் அம்மையார் விழைந்ததும் இன்ப அன்பே. அன்புக்கு வாயில்கள் எண்ணற்றன உண்டு.

இறைவா, நான் அன்பின் வழியில் வாழ்ந்திடும் வழக்கத்தை அருள் செய்க! இறைவா, என் அன்பு ஆற்றலுடையதாக அமைதல் வேண்டும்.

இறைவா, கனிந்த அன்பால்—காரண காரியத்தை ஆய்வு செய்யும் அறிவு அழிதல் வேண்டும். இறைவா ஏன்? உன்னையே நான் அன்பினால் வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். இறைவா அருள் செய்க.

நான் அன்பிலே பிறந்தேன். அன்பிலே வாழ்கின்றேன் நான் அன்பை என்னைச் சுற்றி—உலகத்தில் பொழிந்து இந்த வையகத்தை அன்பு உலகமாக்குதல் வேண்டும்.

யாண்டும் அன்பு! யார் மாட்டும் அன்பு! அன்பே இன்பம்! அன்பே ஆற்றல்! அன்பே சிறப்பு! அன்பே குடும்பம்! அன்பே வழி! அன்பின் வழியது என் வாழ்வு, வளம் எல்லாம்! இறைவா, அருள் செய்க!

தோல்வியும் வெற்றியே என்றுணர்த்திய கருணையே!

இறைவா, என்னுடைய சேம நிதியே! நின்னருள் போற்றி! போற்றி! என் வாழ்க்கையில் வெற்றிகள் தேவை. இது என் ஆசை. இறைவா, எனக்கு எடுத்த காரியம் யாவினும் வெற்றியை அருள் செய்க!

இறைவா, என்ன அருளிச் செய்கின்றனை! வெற்றி என்பது ஒன்றும் அவ்வளவு பெருமைக்குரிய தன்று. சில சமயங்களில், பலருக்கு வெற்றி, நல்வாய்ப்பால் கூட வந்து விடலாம்.

என்னை வளர்ப்பது வெற்றிகள் அல்ல. என் தகுதிக்கு அளவுகோல் வெற்றிகள் அல்ல! இல்லையா, இறைவா மனிதனை வளர்ப்பன தோல்விகளே.

ஒரு வெற்றியை விட ஒரு தோல்வி போற்றத்தக்கது. பெருமைப் படத்தக்கது, வரலாற்றில் நிலைத்து நிற்கக் கூடியது.

உலகியல் நெறிப்படி ஏசுபெருமான் தோற்றார். ஆனால் வாழ்வியல் நெறிப்படி வென்றார். இன்றும் மனித உலகத்தை வென்று வாழ்கின்றார்.

என் வாழ்க்கையில் உயர் குறிக்கோளை எடுத்துக் கொள்வேன். என் வாழ்க்கையைப் போர்க்களமாக்கிக் கொள்வேன். ஓயாது போராடுவேன்.

இந்த நடைப்பயணத்தில் நான் சந்திக்கும் துன்பங் களைக்கண்டு துவண்டு விழுந்துவிடமாட்டேன். சோர்ந்து விட மட்டேன். என் பயணத்தை இடையில் நிறுத்தவும் மாட்டேன்.

நான் தோல்விகளைச் சந்தித்தாலும், அழுது கலங்க மாட்டேன். அத்தோல்விளை, வெற்றிப் பயணத்தின் படிக் கற்களாக்கித் தொடர்ந்து நடப்பேன். இது உறுதி. எனக்குத் தோல்விகளும் வெற்றிகளே என்றுணர்த்திய இறைவா, உன் கருணைக்கு நன்றி. போற்றி! போற்றி!

இறைவா, ஒற்றுமைப் பண்பை வழங்கி அருள்க!

இறைவா, களிற்றுரிவை போர்த்திய அண்ணலே! எனக்கு வலிமை தேவை. பலம் தேவை. ஆம், இன்று தேவை!

இறைவா, நீயோ சிரிக்கிறாய். எனக்கோ மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. வெட்கமாக இருக்கிறது. "ஏன் அப்படி?" என்று கேட்கிறாய்.

இறைவா, ஏன் இப்படி நடக்கின்றாய், ஒன்றும் தெரியாதவன் போல! தலைமுறை, தலைமுறையாக நானும் என் உறவினரும், சுற்றத்தினரும் வறுமையில் வாடி, புலன்கள், பொறிகளை இழந்து வருகின்றோம்.

எத்தனை தலைமுறையாக சாதிச் சண்டைகளால் பண்பாடழிந்து வருகின்றோம். நடைகெற்றுள்ள கொலைகள் எத்தனை? இறைவா, போதும் போதும். இந்த நரக வேதனை.

எனக்கு வலிமையைத் தா, எங்களுக்கு வலிமையைத் தந்தருள் செய்க! ஒற்றுமையே வலிமை. வலிமையே ஒற்றுமை. ஆம் எங்களுக்குள் வேற்றுமையில்லை. பிரிவினை இல்லை. எங்களை எந்தச் சக்தியாலும் பிரிக்க இயலாது. இறைவா, ஒற்றுமைப் பண்பை வழங்கியருள்க!

நான் எளியன்! வேறு யாரினும் உயர்ந்தவன் அல்லன். என் வாழ்க்கை, மற்றவர்களுக்காகவே. மற்றவர் வாழ்க்கையே என் வாழ்க்கை. மற்றவர் மகிழ வாழ்தலே, என் கடமை. இந்த நிலை எய்திட அருள் செய்க!

உள்ளதைக் கொண்டு நலமாக வளர அருள் செய்க!

இறைவா, நரியைப் பரியாக்கிய நாயகனே! என்ன அற்புதம். ஒன்றுக்கும் உதவாத-அழகில்லாத-உபத்திரவம் செய்யக் கூடிய நரிகளைக் குதிரைகளாக்கி நாட்டில் நடமாடச் செய்த வித்தகனே! நீ ஏன் இதைச் செய்தருளினை? மானிட சாதிக்கு ஒரு படிப்பினை தரச் செய்தருளினை!

ஆம். இறைவா! நான் ''எனக்கு நல்ல வேலையாகக் கிடைக்க வேண்டும், கைநிறைய ஊதியம் கிடைக்கவேண்டும், சிக்கல் இல்லாத நலமான வேலையாக அமைய வேண்டும்.

சுற்றுப்புறச் சூழ்நிலையெல்லாம் நன்றாக அமைய வேண்டும்''—என்றெல்லாம் எண்ணிக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். உள்ளதைக் கொண்டு நல்லதைச் செய்து வளர மனம் இல்லை.

இறைவா, நான் எனக்கு வாய்த்ததை வழிமுறையுடன் சிறப்பாகச் செய்கின்றேனா? இதுதான் வினா? எனக்கு வாய்த்த வேலை மோசமான வேலையாக இருக்கலாம். எனக்கு வாய்த்த சூழ் நிலைகள் மோசமாக இருக்கலாம். நான் முயன்றால் எதையும் நல்லதாகச் செய்ய இயலாதா? நின் திருவருள் எனக்குத் துணை செய்யாதா?

இறைவா, அழகை அழகுபடுத்துவதில் என்ன இருக்கிறது! நல்லதை மேலும் நல்லதாக்குவதில் என்ன முயற்சி வேண்டியிருக்கிறது.

இனி நான் நல்ல வேலைக்காகக் காத்திருக்க மாட்டேன்! எந்தப்பணி கிடைத்ததோ அந்தப் பணியை அது எவ்வளவு மோசமான பணியாக இருந்தாலும் முழு ஊக்கத்துடன் செய்து சிறப்படைவேன்!

இறைவா, கெட்டதை நல்லதாக்குவதே ஆள்வினை. பயனில்லாததைப் பயன்பாடு உடையதாக்குவதே முயற்சி. இனி என் வாழ்க்கை இங்ஙனம் அமைய அருள் செய்க!

ஒருமையுணர்வுடன் உலகியல் நடத்த அருள்க!

இறைவா. "ஆ, வா!" என அருளி ஆண்டு கொண்டருளும் தலைவனே! போற்றி! போற்றி! என் வாழ்க்கையில் வளர்ச்சி, இன்பம், அமைதி இவ்வளவும் அமைய வேண்டும்.

மனிதகுல வாழ்வியலை இயக்குவது உலகியல்! ஆதலால் என் வாழ்க்கை சீராக அமையவேண்டுமெனில் நான் உலகியலைத்தான் அணுகவேண்டும். நான் வாழும் உலகியல், செப்பமாக அமைந்தால் என் வாழ்க்கையும் செப்பமாக அமையும்!

இறைவா, உணர்ந்தேன்! செப்பமாக இல்லாமையினால் தான் அறிஞர்களை, அருளாளர்களை இந்த "பொருந்தா உலகியல்" கொன்றுவிட்டது!

இந்த உலகியலை ஒருவர் நடத்தக் கூடாது; நடத்த அனுமதிக்கக்கூடாது. பலர் கூடி நடத்த வேண்டும்! அவருள்ளும் ஒரே வகையினராக இருந்தால் வளர்ச்சி இருக்காது! புத்தறிவுக்கு வழி யில்லாமற் போய்விடும்! இறைவா, என்னோடு ஒத்தார் பலர் இருந்து நடத்துதல் வேண்டும்.

என் வாழ்க்கையில் பங்கு பெறுபவர்கள் ஒத்தாராக இருந்தால்தான் எனக்கு அவ்வப்பொழுது எடுத்துக்கூற இயலும் நான்வளர வேண்டியவன். உயரவேண்டியவன். ஒத்தாரோடு மட்டுமே உறவானால் உயர்வு இல்லை. ஆதலால், உயர்ந்தாருடனும் கூடி உலகியலை நடத்த வேண்டும். அப்போது தான், என் நிலை உயரும்.

என் வாழ்க்கையில் அன்பு, இரக்கம் முதலியன ஊற்றெடுத்து என்னை வளர்க்க, தாழ்ந்தாரும் என்னுடன் உலகியலில் பங்கேற்க வேண்டும். நான் எல்லை கடந்த நிலையில் யாரையும் ஒதுக்காமல் ஒதுங்காமல் வளர வேண்டும்.

அன்புக்கும் உறவுக்கும் எல்லையில்லை. ஆதலால், அனைவரும் என்னுடன் சேர்ந்து உலகியல் நடத்தினால் எனக்கு உயர்வு கிடைக்கும். இறைவா அருள் செய்க!

இறைவா, நெஞ்சம் தளராதிருக்க அருள் செய்க!

இறைவா, கற்பகமே! நான் என் பிறப்பின் பயனை அடைய வேண்டாமா? என் வாழ்க்கை பூரணத்துவம் அடைய வேண்டாமா?

இறைவா, எனக்கு என்ன குறை என்றா கேட்கிறாய்? இது என்ன கேள்வி! இப்போது என் கையில் பொருள் இல்லை. இந்தக்காலம் நான் ஒன்றுமே செய்ய இயலாத காலமாக இருக்கிறது.

இறைவா, ஏன் காமனைக் கனன்று விழித்த பார்வையோடு என்னை நோக்குகிறாய்? நின் சினம் தாங்கும் ஆற்றல் எனக்கில்லை!

இறைவா, நான் ஏதேனும் தவறு செய்தால் மன்னித்துக் கொள்! என் பொல்லாத காலம் கையில் பொருள் இல்லை என்று வாளா இருந்துவிட்டேன். என்னுடைய செயலின்மையைக் காலத்தின் மீது பழியாகப் போட்டு விட்டு நெஞ்சில் தளர்ச்சியைத் தாங்கி நடைப்பிணமாக வாழ்கின்றேன்!

இறைவா, என் இழிநிலையைச் சுட்டிக்காட்டி உணர்த்தியதற்கு நன்றி! ஆயிரம் ஆயிரம் போற்றிகள்! பொருள் இருப்பதல்லவே. அறிவறிந்த ஆள்வினையால் பொருள் படைக்கப்படுவது.

இறைவா, நீ செல்வத்தை, இயற்கை உலகத்தில் மறைத்து வைத்து எனக்குத் தந்தருளி உள்ளனை.

என் உழைப்பின்மூலம் அச்செல்வத்தைத் தேடி எடுத்து வாழச் சொல்கிறாய். நானோ அறிவறிந்த ஆள்வினையில் ஈடுபடுவதில்லை. இறைவா, உண்மை உணர்ந்தேன். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நெஞ்சில் தளரேன். இலமென்று வாளா உறங்கேன்.

காலத்தின் மீது பழிசுமத்த மாட்டேன். என் உழைப்பின் மூலம்தான் காலம் நிலை பெறுகிறது. புகழ் பெறுகிறது. இறைவா, என் உழைப்பால் நான் பொருள் படைத்தவனாக அருள் செய்க! இறைவா வாழ்வித்திடு!

உள்ளும் புறமும் திறந்த மனமாக அருள்க!

இறைவா, தூய வெள்ளேறுடையானே! என் மனம் நீ எழுந்தருளும் திருக்கோயிலாக விளங்க வேண்டும். இது என் ஆசை. ஆனால் என் ஆசை எளிதில் நிறைவேறாது போல் இருக்கிறதே.

இறைவா, என்மனம் தூய்மையாக இல்லை. வெண்மையாக இல்லை. ஏராளமான செய்திகள் இரகசியம் என்ற பெயரில் அங்கு உள்ளன. அவைகளை மற்றவர் அறிய நான் கூறுவதில்லை.

என்னுடைய வாழ்க்கையில் ஒளிவு, மறைவுகள் அதிகம். இதற்கு ஏதேதோ காரணம் சொல்லி என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொள்கின்றேன்.

இறைவா, நான் என்ன செய்ய? இங்குள்ள சூழ்நிலையில் உண்மை சொன்னால் உலகம் பைத்தியக்காரன் என்ற பட்டம் கட்டிவிடும். வாழத் தெரியாதவன் என்று எள்ளி நகைக்கும். இது இன்று என்னுடைய நிலை.

இறைவா, நீயோ திறந்த மனத்துடன் வாழ்பவர்களையே நேசிக்கிறாய். விரும்பி ஏற்றுக் கொள்கிறாய். எனக்குத் தூய்மையான மனத்தினைத் தந்தருள் செய்க! உள்ளொன்றும், புறமொன்றும் இல்லாத திறந்த மனத்தினை அருள் செய்க!

என் வாழ்க்கை ஒரு திறந்த புத்தகம் போல விளங்க அருள் செய்க! கள்ளமற்ற திறந்த மனம். இன்பம் தழீஇய சொற்கள், மனம் திறந்த பேச்சு இவற்றை என் வாழ்க்கையின் நியதிகளாக ஏற்றுக்கொள்ள அருள் செய்க!

இறைவா, திறந்த மனம் உனது அருட் கொடை. நீ விரும்பி நேசிப்பது. இறைவா, திறந்த மனத்தினை அருள் செய்க!

சிந்தனை நின்தனக்காக்கி வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

இறைவா, மந்திரமும் ஆகிய அண்ணலே! ''மந்திரம்'' என்றால் என்ன? நான் சில சொற்களை முணு முணுக்கின்றேனே! அதுவா மந்திரம்? இறைவா, நீ அருள் செய்யும் திறப்பாடு வாழ்க!

மந்திரம் எழுத்தில்லை, சொல் இல்லை, சொல்லின் பொருளும் இல்லை! இறைவா, என்ன வியப்பு, இன்று மந்திரம் என்ற பெயராலேயே அன்பு மதம் புரோகிதமாகி விட்டது. மணம் செய்யும் தொழிலாக மாறி விட்டது! எங்கு பார்த்தாலும் காட்டிரைச்சல்.

இறைவா, நீ, மந்திரம் என்பது சிந்தனை என்று உணர்த்தி யருளிய திறத்துக்குப் பலகோடி போற்றிகள்! உன்னைப் பற்றிச் சிந்தித்தலே மந்திரம்!

இறைவா, உன்னோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டியது சிந்தனை! என் சிந்தனையை நான் வேண்டிய அளவுக்குத் தூண்டி விட்டுக் கொண்டு சிந்திப்பேன்.

இறைவா; நீ என் சிந்தனையில் தெளிவு கிடைக்க அருள் செய்க! சிந்தனைத் தெளிவில் நீ சிவமாக எழுந்தருளி ஆட்கொண்டருள்க!

இறைவா, நின்னை அடையும் சிந்தனையில் நான் வளர அருள் செய்க! இறைவா, சிந்தனை நின் தனக்கு ஆக்கி வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

ஆற்றலைப் பெருக்கிக் கொள்ள இறைவா, அருள்க!

இறைவா, மனத்துள் நின்று கருத்தையறிந்து முடிக்கும் தலைவா! துன்பத் தொடக்கே இல்லாத மனித சமுதாயத்தைக் காண வேண்டும். இது என் ஆற்றலை விஞ்சிய குறிக்கோளா? இல்லையே இறைவா!

என் ஆற்றலுக்கு ஏது எல்லை? அளவு? என் ஆற்றல் எல்லையற்றது! அளவற்றது! என் குறிக்கோளை அடைய வேண்டும் என்று உறுதி எடுத்துக் கொண்டேன். என்னால் முடியும். என் வாழ்க்கையில் விடா முயற்சியே தேவை.

இறைவா, என்னிடம் முயற்சியே இல்லை. விடா முயற்சி வேண்டும் என்கிறாய். போகாத ஊருக்கு வழி சொல்கிறாயா! இறைவா வேறுவழி இல்லையா? இல்லை. விடா முயற்சியே தேவை. ஒரு நாள் செய்து பல நாள் செய்யாது ஒழிதல் கூடாது. தொடர்ச்சி தேவை. நின்று நின்று உழைத்தல் கூடா. தொடர்ந்து உழைக்க வேண்டும்.

உழைப்பில் ஆற்றலைப் பெருக்கி வளர்க்கும் உயரிய குறிக்கோள் தேவை. அக் குறிகோளில் ஆவேசம் தேவை. அறிவு, உணர்வுகளில் அந்த உயரிய குறிக்கோள்கள் அதிட்டித்து நின்று இயக்குதல் வேண்டும்!

இறைவா, நான் ஒரு சுடரே! ஆனால் தூண்டினால் எரியும் சுடர் நான். எந்த விளக்குக்கும் தூண்டுதல் தேவை. இறைவா, என்னைத் தூண்டிவிடு. நான் ஆற்றல் மிக்குடையவனாக வாழ்கின்றேன்! என் ஆற்றல் எரியும் சுடர்! தூண்டி விட்டால் பரிணமித்துச் செயல்படும்.

இறைவா, என் உணர்வு நிலையில் இருக்கும் சமுதாயத்தை அமைக்க முதல் தேவை என் ஆற்றல். என் ஆற்றலை நான் பெருக்கிக் கொள்ள இறைவா, அருள் செய்க.

என் வாழ்க்கையில் காலந்தவறாமையை அருள்க!

இறைவா, இன்று காலை மெல்லிய தண்ணளி மிக்க காற்று வீசிய காட்டின் சூழ்நிலை. இனிய குயில் இசை எழுப்பியது, எழுந்தேன். ஆம், இறைவா, குயிலின் இசையே என்னை எழுப்பியது.

கடிகாரம், நாட்காட்டி இல்லாத இயற்கை, காலம் தவறுவதில்லை. ஏன், இறைவா? காலந்தவற விடுதல் கூடாதா? ஆம், இறைவா! காலந்தவற விடாநிலையே வாழ்நிலை.

காலம் பொன் போன்றது. காலத்தினாற் செய்வதே பயன்பட்ட வாழ்நிலை. பொருள் பொருந்திய வாழ்நிலை. இறைவா, எனக்கு அருள் செய்க!

இறைவா, என்னைச் சுற்றி ஓர் ஒழுங்குப்பட்ட உலகைக் காண்கிறேன். எங்கும் ஒழுங்கு. முறை பிறழாத நிகழ்வுகள்.

ஆம், இறைவா, என் வாழ்க்கையிலும் ஒழுங்கும், முறை பிறழாத செம்மையும் வந்தமைய வரம் தருக!

இறைவா, என் வாழ்க்கையில் காலம் தவறாமை அமைய அருள் செய்க! என் வாழ்க்கையில் காலத்தின் அருமையை உணர்ந்து செயலாற்றும் பாங்கினை அருள் செய்க!

இறைவா காலங் கடத்தாமையை அருள் செய்க!

இறைவா, வாழ்வை அருட்சோலையாக்கி அருள்க!

இறைவா, நன்னெறியே! நெறியின் பயனே! நின் திருவருள் போற்றி! போற்றி! இறைவா, ஓர்மை! ஓர்மை என்ற சொல் தரும் பொருள், பயனுடையது. என் வாழ்க்கை வாழ்க்கையின் வார்த்தைகள், செயல்கள் நீரில் குமிழியென ஆகாமல், நிலைத்தன்மை உடையனவாக அமைதல் வேண்டும்.

என் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளில் ஒருமை வேண்டும். குவிந்த கதிரொளி மிகு ஆற்றலுடையது. மழைநீர்த்துளிகளே திரண்டு பெரு வெள்ளமெனப் பாய்ந்து பயன்படுகின்றன. பல நூறாயிரம் காசுகள் கூடி ஒன்று சேர்ந்தால் தான், செல்வம்.

செல்வமே மனித வாழ்க்கைக்கு முதலாக அமையும். அதுபோல என் ஆற்றல், ஒரு குறிக்கோளில் ஒருமைப் படுத்தப் பெற்றுப் பாடுறுதல் வேண்டும்.

ஒரு மனம் வேண்டும். இறைவா, என்ன சிரிக்கிறாய். இல்லை இறைவா! எனக்கு இருப்பது ஒரே மனந்தான்! ஆனால் அது அடிக்கடி மாறுபட்டுத் திரிவது ஆற்றொணாத் துயரத்தைத் தருகிறது.

நட்டம் - ஈட்டம் என்ற சுருக்குக் கயிறுகள் என்னை இழுத்து அலைக்கழிவு செய்கின்றன! எவ்வளவு மோசமாகி இருக்கிறேன். ஆதாயம் இருந்தால்தான் நான் செயல் படுகிறேன்.

முறைகேடான ஈட்டம் கொள்ளை. ஈட்டம் கருதியே வாழ்தல், பழகுதல் விபசாரம் அல்லாமல் வேறு என்ன? இறைவா, என்னைக் காப்பாற்று.

என் வாழ்க்கை நன்னெறியில் நடைபயிலுதல் வேண்டும். நட்டம் - ஈட்டம் பற்றிக் கவலையில்லை. என்வாக்கினை வாய்மையாக்கி, வாழ்வை வளமார்ந்த அருட்சோலையாக்கி அருள் செய்க!

அன்பு செய்யும் வரம் தந்தருள்க!

இறைவா! பல்லுயிராய்ப் பரந்து நிற்கின்ற எம்தலைவா! நின்னருள்பெறும் உயிர்க்குலத்திற்கு யாதொருதுன்பமும் என்னால் நிகழக் கூடாது.

இறைவா, எனது பொறிகளில் கொல்லாமை, துன் புறுத்தாமை ஆகிய நோன்புகளை மேற்கொண்டொழு கும்படி அருள் செய்க! யாதோர் உயிருக்கும் என் வாழ்க்கை முறையில் - மனத்தால், வாக்கால், உடலால்—நான் துன்பம் செய்யக்கூடாது! கொல்லாமையே என்வாழ்க்கை யாக வேண்டும்.

இறைவா, இம்சையால் உலகம் வளர்வதில்லை. எனக்கு எனக்கு அகிம்சை தேவை. எனது பகைவனுக்கும் நான் அன்பு காட்ட வேண்டும்! யாதோர் உயிருக்கும் மனத் தினால் கூடத் துன்பம் கருதுதல் கூடாது. இறைவா, அருள் செய்க.

கொல்லாமை நோன்பால் - அகிம்சையால் அரசி யலையே நிகழ்த்திப் பெருமை பெற்றவர் அண்ணல் காந் தியடிகள். நான் என் சொந்த வாழ்வில் அகிம்சையைக் கடைப்பிடிக்க இயலாதா? இறைவா, அருள் செய்க!

என் மனம் யார் மாட்டும் அன்பு செய்யும் வரத்தினைத் தா. வாழ்த்தியே பேசும் வாயினைத் தா. அருள் சுரக்கும் நெஞ்சினையே தந்தருள் செய்க! அன்பே. அன்பே! என்று அரற்றி அழும் அருள் நலம் சார்ந்த நன்னெஞ்சத்தை தந்தருள்க!

அகிம்சையே என் வாழ்க்கையில் அமைவதாக. கொல் லாமை அறம்,குவலயம் முழுவதும் குடி கொள்வதாக! உலகு, கொலைகளிலிருந்து விடுதலை பெறுக. எங்கும் சமாதானம் - சகவாழ்வு தழைப்பதாக!

இறைவா அமைதியை அருள் செய்க!

இறைவா, உமது மறு பெயர்கள் - அமைதி: இன்பம் என்பன! ஆனால் இறைவா! உன்னை நான் அமைதி யாகக் கண்டு ஆராதித்தேன் இல்லை. இன்பமாக நினைந்து ஏத்திப் புகழ்ந்தேன் இல்லை.

ஆம், இறைவா! அமைதியின் தரிசனம் கிடைப்பதே இல்லை. எங்கு நோக்கினும் பதற்ற நிலை! பழைய காட்டு பிராண்டிகளைப் போலவே அடுதலும் தொலைதலும் நிகழ் கின்றன. இந்த நிலை வீட்டிலிருந்து நாடு வரை உள்ளது!

இறைவா, இந்தக் கலக உலகை மீட்டு அமைதிக்குக் கொண்டு வர வேண்டாமா? ஆம் இறைவா! நிச்சயம் கொண்டுவர வேண்டும்!

ஆழ்ந்த அறிவிலேயே அமைதி தோன்றும். தெளிவான சிந்தனையிலேயே அமைதி தோன்றும். தன்னல மறுப்பி லேயே அமைதி தலைகாட்டும். பிறர்க்கென ஈயலும் பண் பிலேயே அமைதி வந்தமையும். இதுவே நியதி.

அன்பே இன்பம்! இன்பமே அன்பு! அமைதியே வழி பாடு. இறைவா, அமைதியை அருள் செய்க! உலகில் அமைதி நிலவ அருள் செய்க!

தவறுகளை ஒப்புக்கொள்ளும் மனம் தந்தருள்க!

இறைவா! தாயிற் சிறந்த தயாவுடைய தலைவனே! என்னைப் "பயம்" என்ற இருட்டறையில் இருந்து மீட்டுக் காப்பாற்றி யருள்க!

இறைவா, என் பயம் என்னைப் பேயாகிப் படைத்தாட்டுகிறது! என்னுடைய பயம் எதையும் எதிர் மறையாகவே ஆராயத் தூண்டுகிறது! பயம் என்ற சூழ்நிலையில் சிக்கித் தவிக்கின்ற நிலையில்தான் நான் நல்லவனல்லன்.

இவன் நல்லவனல்லன். தோல்வி வரும். துன்பம் சூழும் என்றெல்லாம் நினைந்து நானே முடிவுகளையும் எடுத்துக் கொண்டு, அரண்ட நிலையில் வாழ்நாளைக் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நான் ஏன் பயப்பட வேண்டும்? பயம் மனிதனைக் கொன்று விடுகிறது. மனிதனின் ஆக்கத்தை அழிக்கிறது. சுற்றத்தை அழிக்கிறது. ஆதலால் பயத்திலிருந்து மீள்வதே என் முதல் பணி!

நான் பயத்தால் இழக்கும் இழப்பே மிகுதி! பயத்திற்குப் பதிலாக நான் உண்மையுடன் வாழ்ந்தால் - தவறு நிகழ்ந்து விட்ட நிலையில் அதனை ஒத்துக் கொள்வதில் முன் நின்று மன்னிப்புக் கேட்டால் நான் பிழைத்து விடுவேனே! இறைவா, என்னைப் பயத்திலிருந்து மீட்டுக் காப்பாற்று!

தவறுகளுக்குக் காரணமாகிய அறியாமை; அகந்தையி லிருந்து காப்பாற்று! தவறுகள் நிகழ்ந்து விட்டால் தைரியமாகத் தவறுகளை ஒத்துக் கொள்ளும் மனப்பான்மையைத் தா!

தவறுகளை நினைந்து வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்கும் இயல்பினைத் தா! இறைவா, என்னைப் பயத்திலிருந்து மீட்டு வீரம் செறிந்த வாழ்க்கையில் செலுத்தியருள்க! இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, நன்மையே ஒழுக்கமாய் அமைந்திட அருள்க

இறைவா, எனக்கு எத்தனையோ ஆர்வ நிலைகள். ஆம், இறைவா! எல்லாம் நன்மையைச் சார்ந்த ஆர்வங்கள்தாம், ஆனாலும் அடைவு இல்லை, மகிழ்ச்சி இல்லை. ஏன் இறைவா?

நன்மையை எண்ணினால் போதுமா? எழுதினால் போதுமா? சொன்னால்போதுமா? நன்மை, செயல்களாக ஒழுக்கங்களாக மாறி வளர வேண்டும், அப்போதுதான் நன்மையால் பயன் உண்டு.

அலைகடல் போல் அலையும் மனத்தில் -உள்ளத்தில் நன்மை வேரூன்றி நிற்காதே! அலைக்கழிவு செய்யுமே! இந்த நிலைகளில் வெற்றி பெற வேண்டும்.

ஊன்றிய உணர்வு தேவை! ஒரு நெறிப்பட்ட செயல், நன்மையாகவே அமைந்த ஒழுக்கம்—இவையே வாழ்வின் ஆக்கம். இறைவா, இவற்றை எனக்கு அருள் செய்க!

தீமையை வெற்றி கொள்ள நன்மையாலேயே முடியும். எண்ணத்தில் நன்மை. சொல்லில் நன்மை. செயலில் நன்மை. நன்மையே ஒழுக்கம். ஒழுக்கமாய் அமைந்தது நன்மை. இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, நன்மையே ஒழுக்கமாய் அமைந்திட அருள் செய்க!

★ ★ ★

பொதுத் தொண்டில் குறைகள் வாராது காத்தருள்க!

இறைவா, நன்றுடையானே! தீயது இல்லானே. நின், திருவடிகள் போற்றி! போற்றி! நான் எத்தனையோ பணிகள் செய்கின்றேன், பலருடன் கூடிச் செய்கின்றேன். நான் செய்யும் பணிகளில் பொதுப் பணியும் இருக்கிறது.

இறைவா, நான் பொதுமக்களுக்காகத் தொண்டு செய்தாலும் பொது மக்கள் என் எஜமானர்கள். நான் என் பணியை அலட்சியமாக செய்யக்கூடாது. நிர்வாகக் குறையும் ஏற்பட்டு விடக் கூடாது.

பணியை கவனக் குறைவுடன் செய்யக் கூடாது. ஆம், இறைவா. இவையெல்லாம் உண்மைதான். அதுமட்டு மன்று. அறிந்த செய்திகளும் கூட. ஆயினும் இறைவா பல சமயங்களில் நான் என் பணிகளைச் சரியாகச் செய்வதில்லை. செய்ய முடிவதில்லை.

பணிகளைச் செய்ய முடிவதில்லை என்பதற்காக நான் வருந்துகிறேன்! வருந்தி என்ன பயன்! இறைவா, முதலில் குற்றத்தை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும்.

நான் என் குற்றத்தை எளிதில் ஒத்துக் கொள்வ தில்லை. இனி நான் என் குற்றத்தை ஒப்புக் கொள் கிறேன். நான் என்னைத் திருத்திக் கொள்ளவும் முயற்சி செய்கிறேன். இல்லை, இல்லை. என்னைத் திருத்திக் கொள்கிறேன்.

என் குற்றத்தை, நான் ஒப்புக் கொள்ளும் துணிவைத் தந்தருள் செய்க. திருந்திய வாழ்வையும் ஏற்றுக் கொள்ள அருள் செய்க! இறைவா, என்னை ஏற்றருள் செய்க!

என் பொதுத் தொண்டில் குறைகள் வாராது காத்தருள் செய்க! காலந் தாழ்த்தாமல் அருள் செய்க!

காரியங்களில் முறைப்பாடுகள் அமைய அருள்க!

இறைவா, குறைவிலா நிறைவே! கோதிலா அமுதே! நின்னருள் போற்றி! போற்றி! இறைவா, நின் இயல்பில், நின் தொழிலில் சிறப்பான முறைப்பாடுகள் அமைந்துள்ளன.

இறைவா, நின் அமைதி பொருந்திய முறைப்பாடுகள் வியப்பிற்குரியன! ஆனால், நின் தொழிலில் அமைந்துள்ள முறைப்பாடுகளை அனுபவிக்கும் நான், என் வாழ்க்கையில் முறைப்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ள முயற்சி செய்வதில்லை.

முறைப்பாடுகள் இல்லையானால் முன்னேற்றம் ஏது? இறைவா, நான் செய்ய வேண்டிய பணி எது? அந்தப் பணியின் பல்வேறு கூறுகள் என்ன? அந்தப் பணி நடைபெற வேண்டிய பல்வேறு காலக் கட்டங்கள் என்ன?

பணிகளை தொகுத்தும் வகுத்தும் முறைப்படுத்திக் கொண்டால் நான் ஏராளமான பணிகளைச் செய்ய இயலும். காலத்திலும் செய்யக்கூடும். யாதொரு இழப்பும் வராமல் செய்யகூடும். அப்படியா இறைவா?

என் பணிகள் முறைப்படுத்தப் பட்டு விட்டால் பணிகளின் அளவுகூடக் குறையும். என் ஆற்றல் மிஞ்சும். உழைப்பும் குறையும். அதே பொழுது நிறைவு பலவும் கிடைக்கும். இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை!

என் பணிகளில் முறைப் பாட்டினை ஏற்றுக் கொள்ள அருள் செய்க! என் வாழ்க்கையில் அமையும் முறைப்பாடுளே என் வெற்றியை நிர்ணயிக்கின்றன இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, நான் மேற்கொள்ளும் சிறிய, பெரிய காரியங்களில் முறைப்பாடுகள் அமையும்படி அருள் செய்க!

இறைவா, உன்னை நினைந்து வாழ்வது என் கடன்!

இறைவா, நேற்று இரவு உறக்கமே இல்லை. இறைவா! உடலில் குறையில்லை! கன்றை, தாய்ப் பசுவிடமிருந்து பிரித்துக் கட்டி விட்டார்கள். கன்று தாயை நினைந்து கத்தியது.

இறைவா, ஆறறிவு இல்லாத உயிரால் தாயின் பிரிவைத் தாங்க இயலவில்லை. ஆதலால் அது கத்துகிறது!

இறைவா, நீ எனக்குத் தாய்! இல்லை, இறைவா! தாயினும் சிறந்த தாய். என் பிறவி கெட நீ உருக்கொண்டாய்!

இறைவா, நான் ஆணவத்தில் கிடந்த போது— அறியாமையில் ஆழ்ந்து கிடந்த போது என் இரங்கத் தக்க நிலையினை எண்ணி உடல் கொடுத்தாய்.

உடலும் உள்ளமும் தந்து பொன்னோடும் பொருளோடும் புணர்த்தினாய்! இதற்கு ஏது கைமாறு! ஆனால், நின்னைப் பிரிந்து வாழ்கின்றேன்! இல்லை இறைவா, மறந்து வாழ்கின்றேன்!

உன்னை நினைப்பது —உன்னை நினைந்து, நினைந்து உணர்ந்து உணர்ந்து வாழ்வது என் கடன். என் பணி.

இறைவா, என்னை மன்னித்துக் கொள். நினைக்கின்றேன். நினையாது ஒருபோதும் இருந்தறியேன். இறைவா, மன்னித்து அருள்க!

இறைவா, உன்னை நினைத்து வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

என் இதயத்தை உன் கோயிலாக்குகிறேன் அருள்க!

இறைவா, இந்த மனிதன் உனக்கு எத்தனை கோயில்களைக் கட்டியிருக்கிறான்! எத்தனை "கும்பாபிஷேகங்களை" நடத்தியிருக்கிறான்! எத்தனை கோடி மந்திரங்களை ஜெபித்திருக்கிறான்! ஏன் இறைவா, இன்னும் மக்களைச் சுற்றித் துன்பங்கள்?

மனிதன் செய்யும் செயலெல்லாம் மனிதனின் புகழ் வேட்டைக்கும் பொருள் வேட்டைக்கும்தான் பயன்படுகின்றனவா? இறைவா, அப்படியானால் நீ கோயிலில் எழுந்தருள வில்லையா?

"சாதிப் பிரிவுகளின் ஆணவம், பண வியாபாரம், ஏழை மக்களைச் சுரண்டிக் கொழுக்கும் முதலாளியின் கொலுவிருக்கை, பெருமை—சிறுமைப் போராட்டங்கள் முதலியன கோயிலை ஆட்சி செய்யும் வரை அங்கு எனக்கு என்ன வேலை என்றா கூறுகிறாய்? இறைவா, மன்னித்து விடு. என் இதயத்தை உன் கோயிலாக்குகிறேன்.

அன்பால் என் இதயத்தை மெழுகி நீ எழுந்தருளும் திருக்கோயிலாக்குகிறேன்! தொண்டால் நின்னை வழிபடுகின்றேன்! உயிர்க்குலத்தின் மகிழ்வை உனக்கு நிவேதனமாகப் படைக்கின்றேன்.

இறைவா, நின்னைக் காட்டும் மந்திரம் அன்பு! இறைவா, நின்னை அடையும் வழி, தொண்டு! இறைவா, நின்னை அனுபவிக்கும் முறை அர்ப்பணிப்புணர்வுடன் செய்யும் பணி. தெளிவு பிறந்தது. இந்த வாழ்க்கைக்கு என்னை ஆளாக்கு.

நான் நின் நெறிவழி நிற்பேன். அறியாமையாலும் பழக்க வாசனையாலும் தவறுகள் செய்தால் என்னை அடித்துத் திருத்து. மறந்து விடாதே! இறைவா, பிரிந்து விடாதே! உன்பிரிவு எனக்குத் தாங்கொணாத் துயரம் தரும். இறைவா, என் இதயம் உன் கோயிலாக அருள் செய்க!

இறைவா! பாராட்டில் மயங்காத பண்பாட்டைத் தா!

இறைவா, ஆயிரம் தடவை என்னுகிறேன், நல்லன பற்றி! ஆனால், ஒரு தடவை யேனும் வாழ முயலுகின்றேன் இல்லையே! இறைவா, ஏன் இந்தத் தீங்கு? உனக்கு இரக்க மில்லையா? என்னைத் திருத்தக் கூடாதா?

பொல்லாத தன்னல நயப்பிலிருந்து விடுதலை பெறாத வரையில் நல்லவனாகவாழ இயலாதா, இறைவா. நானும் தன்னல நயப்பிலிருந்து முற்றாக விடுதலை பெறவே விரும்பு கிறேன்! அதற்காகவே பேசுகிறேன். எழுதுகிறேன். கூட்டுறவாளனாகத் தொண்டு செய்கிறேன். இறைவா, என்ன சொல்கிறாய்?

நான் இவ்வளவு பணி செய்தும், பாராட்டில் மயங்கு வதும், பெருமைபடப் பேசப்படுவதைக் கேட்பதிலும் இச்சை இருக்கிறதே!

இறைவா, இந்த இச்சைகளிலும் எனக்குப் பெரு விருப்பம் இல்லையே! விருப்பத்தில் பெருவிருப்பம் என்ன? சிறு விருப்பம் என்ன? கூரையில் பெரு நெருப்பு விழுந் தால்தான் தீப்பிடிக்குமா? சிறு நெருப்பு விழுந்தால் தீப் பிடிக்காதா? கவனத்தில் கொண்டேன்.

என்னைப் பாராட்டுபவர்களின் பக்கம் மறந்தும் சார்ந்து இருக்க மாட்டேன். ஆம், இறைவா, எனக்கு வேண்டியவர்கள், உதவி செய்பவர்கள், — பாராட்டுபவர் கள் அல்லர்.

உடனிருந்து உழைப்பவர்களே, உதவி செய்பவர்கள். இத்தகையோரைத் தோழமையாகக் கொள்வேன். கிடைக் காதுபோனால் தன்னந் தனியனாகக் உழைக்கும் உறுதியைத் தா! சோர்ந்தால் நீ தெம்பு கொடு. ஆற்றுப் படுத்து! இறைவா, அருள் செய்க!

என் வாழ்க்கையில் மனித நேயத்தை அருள்க!

இறைவா, வள்ளற்பெருமான், ஒருமையுடன் நினது திருவடி நினைக்கும் வரம் வேண்டினார். இறைவா, ஒருமை உணர்வு எளிதில் வர மறுக்கிறதே. ஆம்.

இறைவா! பொறிகளின் அராஜகம் ஒரு புறம். புலன்களின் சேட்டை ஒருபுறம்.

"நான்," "எனது" என்று நஞ்சேறிய நாணயமற்ற செயல்கள், ஆணவத்தின் அட்டகாசம், மொழி, இனம், மதம் என்பவற்றின் பெயரால் வளரும் பகைகள், இத்தனையும் என்னை நிலைகுலையச் செய்கின்றன.

இறைவா, ஒருமை உணர்வு அரும்பவில்லை. அரும்ப மறுக்கிறது. ஒருமைப் பாட்டுணர்வினைத் தந்து ஆட் கொள்.

ஆம், இறைவா, நீ சொல்வது முற்றிலும் உண்மை தான். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் உயர் பண்பாடு தோல்வி கண்டுள்ளது...ஏன், இறைவா?

ஒருமைப்பாட்டின் ஆதாரசுருதி மனிதநேயம்தான் எல்லாரையும் மனிதர்களாக மதிப்பதுதான். மனிதர்களிடம் அன்பு காட்டுவதுதான்; "உன்னைப் போல் பிறரை நினை." இறைவா நல்லமந்திரம் கற்றுக் கொடுத்து அருளி உள்ளனை!

இனி, என் வாழ்க்கையின் ஆதார சுருதி மனித நேய மாகத்தான் இருக்கும். புற நிலையில் ஒருமை நிலை கண்டு விட்டால், அகநிலை ஒருமை தானே வந்தமையும்.

ஆம், இறைவா, என் வாழ்க்கையில் மனித நேயத்தை அருள் செய்க!

அழுக்காறு அகல அருள் வாழ்வினை அருள்க!

இறைவா, உயர்மலைகளில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவா! படிகளைக்கடந்து நின் சந்நிதிநோக்கி ஏறி வரும்பொழுது கால் கடுக்கிறது. ஆனாலும் ஏறியபிறகு உன் அழகிய திருக்கோயிலில், நீ வழங்கும் அருள், உடல் நலம், உயிர் நலம், உணர்வு நலம் அனைத்தும் கிடைக்கின்றன.

வாழ்க்கை, பள்ளத்தில் கிடக்கிறது. குணம் என்னும் குன்று ஏற வேண்டும். அழுக்காறு, அவா, வெகுளி என்னும் பள்ளங்கள், பொச்சாப்பு, பொய்ம்மை, அறியாமை ஆகிய பள்ளங்கள், வறுமை எனும் படுகுழி ஆகியவைகளிலிருந்து கரையேறி குணம் என்னும் குன்றேறுதல் வேண்டும்.

உடல்வருந்த உழைத்தல், பிறர் மகிழத் தாம் மகிழ்தல் என்ற நெறிகள் வழி அழுக்காற்றினைக் கடக்கலாம். பிறர் வாழ்க்கையைக் கண்டு தன் தகுதிக்குமேல் அவாவுறுதலைத் தவிர்த்தல் மூலம் அவாவினைக் கடக்கலாம்.

அவா — அழுக்காற்றினைக் கடந்தாலே வெகுளி, இன்னாச் சொல்லினைக் கடக்கலாம். நல்லன நினைத்து பழகுதல் மூலம் பொச்சாப்பினைக் கடக்கலாம். யாருக்கும் தீங்கு செய்யாதிருத்தல் என்ற நெறிவழி பொய்ம்மையைக் கடக்கலாம்.

கல்வி - அனுபவங்கள் மூலம் அறியாமையைக்கடக்கலாம் பொருளினைச் செய்தல் மூலமும் வரவுக்கு மேல் செலவைத் தவிர்ப்பதன் மூலமும் வறுமையைத் தவிர்க்கலாம்.

இறைவா, அழுக்காறு முதலியன அகல, அருள் நயக்கும் வாழ்வினை அருள்க செய்க! வாய்மை தவறா வாழ்க்கையை அருள் பாலித்திடுக! வறுமையாம் சிறுமை தப்பி வளமாக வாழ்ந்திடத் திருவுளம் பற்றுக.

குணமென்னும், குன்றேறி நின்று நின் திருவடிக்குத் தொழும்பாய் ஆட்செய்யும் பேற்றினை அருள் செய்க!

உழைப்பு ஒரு வேள்வி! இதை இயற்றிட அருள்க!

இறைவா, என்னை இந்த உலகக் கவர்ச்சிகளிலிருந்து காப்பாற்று! தூண்டில் வாய்ப் புழுப்போல நான் இருக்கின்றேன். எனக்குச் சில சுவைகளைக் காட்டுகின்றனர்.

சில சலுகைகளைக் கூடத் தருகின்றனர். ஆனால், இவற்றால் என்ன பயன்? இறைவா, நான் வாழ வேண்டும். "பிழைக்க" விரும்பவில்லை.

வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டும். ஆம் இறைவா, தெளிந்த அறிவு, அசைவிலா உறுதி, பழுதிலா உழைப்பு. பழியிலா ஆக்கம், ஊரவருடன் ஒப்புரவு—இவையே என்னை வாழ்விக்கும். இவைகளை அருள் செய்க.

இன்று அறிவில் நிறைய குழப்பம். நன்றும் தீதும் எளிதில் துணிய முடியாத அளவுக்குப் பொய்ம்மைகளிடையில் வாய்மை. உழைப்பு, பழுதிலா உழைப்பு. உழைப்பு ஒரு வேள்வி. இதை - முழுமனத்துடன் இயற்றுதல் வேண்டும்.

ஆக்கம், செல்வம் தேவை. நிறையத் தேவை! ஆனால், பிறர் உழைப்பைச் சுரண்டிவரும் செல்வம் வேண்டாம்.

பழிகளைச் சுமந்துவரும் செல்வம் வேண்டாம். அன்பு, நாண், ஒப்புரவு ஆகிய வண்டிகளில் வரும் செல்வமே வேண்டும்.

இறைவா, ஊரவர்களுடன் கூடி வாழ்தல் வேண்டும். கொண்டும்—கொடுத்தும் வாழ்தல் வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க! வாழ்வாங்கு வாழ அருள் செய்க!

பொறிகளின் மீது தனி யரசாணை புரிந்திட அருள்க!

இறைவா! "தண்ணீர் அண்டாவில் விழுந்த தவளை போலத் தவிக்கும்" என்னைக் கரையேற்றக் கூடாதா? தவளைக்குத் தண்ணீர் தேவைதான். ஆனால், தண்ணீருக்குள்ளேயே எப்போதும் கிடக்க முடியாதே.

தண்ணீர் ஆசையினால் தவளை அண்டாவினுள் விழுந்துவிட்டது. தண்ணீர், அண்டாவில் அடிமட்டத்தில் கிடக்கிறது. அதனால் தவளையால் தாவி வெளியேற முடியவில்லை, ஏறினால் வழுக்குகிறது. ஐயோ பாவம் நான் துய்க்கலாம் — உய்யலாம் என்ற பெரு வேட்கையின் காரணமாகவே வீழ்ந்தேன்.

ஆனால், நான் வீழ்ந்த சமூகம் வளர்ச்சியில்லாத சமூகம். பிரிவினைகளாலும் அழுக்காறு வயப்பட்ட போட்டிகளாலும் அலமந்து அழிந்து கொண்டிருக்கும் சமுதாயம். என் தகுதியோ எவற்றிலும் நிறைவில்லாதது! அரைகுறை.

தாவி வளர்ந்து உய்யுமாறு அறியேன். நான் தொடங்கும் முயற்சிகளில் எல்லாம் வழுக்கி வீழ்கிறேன். தவளைக்கு நான்கு கால்கள் இருந்தும் ஏறமுடியவில்லை! எனக்கு மூன்று கால்கள் முழுதாகக் கிடைத்தால் போதும். அறம், பொருள், இன்பம் என்ற கால்களில்தானே, நான் நிற்க வேண்டும்.

அறம், உழைத்து வாழ்தல், வாழ்வித்து வாழ்தல். பொருள், துய்த்தல், பொறிகளாற, புலன்களாறத் துய்த்தல். இதில் பொறிகளும் புலன்களும் செய்யும் சேட்டைகள் தாங்கொணாதவை.

இன்பம் - உள்ளவாறு அனுபவத்தில் இல்லை. எதை எதையோ இன்பம் என்று மயங்கித் துய்க்கிறேன். அந்த இன்பங்களே எனக்குத் துன்பமாய்ப் பின் அமைவதையும் கண்டிருக்கிறேன்.

இறைவா, எனக்கு உண்மையான அன்புதேவை. தண்ணீர் அண்டாவுள் வீழ்ந்த தவளை யானேன். உழைத்து வாழ்வித்து வாழும் வாழ்வினைத்தா! தேவையான பொருள்களை வழங்கு, என் பொறிகளின் மீது தனியரசு செலுத்தும் உரத்தினைத் தா! துன்பமில்லா இன்பத்தினை அருள் செய்க.

முறையாக எல்லாப் பணிகளும் செய்ய அருள்க!

இறைவா, குலச்சிறையார் போற்றி வணங்கிய இறைவா! இன்று நீ எனக்கு இடும் பணி யாது? இன்றைய சமூக அமைப்பு நான்குபுறமும் கலகலத்து வருகிறது. நோக்குந் திசைதோறும் அமைதி இல்லை.

நான், நான்கு திசையிலும் ஓடி அலைகிறேன். எல்லாம் அவசியம் போலத் தெரிகிறது. ஆனால், ஒன்றையும் உருப் படியாகச் செய்ய முடிவதில்லை. நின்னருளிச் செயலில் யாதொரு குறையுமில்லை. என் முயற்சியிலும் குறை யில்லை.

இப் பிறப்பில் யானறிந்து, பணி செய்யாத நாள் இல்லை. ஆயினும், சமூகம் எழுந்திருக்க முடியாத அளவுக்குப் பிரி வினை வாதம் பிடித்தும், ஆணவம் பிடித்தும், படுத்துக் கிடக்கிறது.

நின் சந்நிதியில் தொழும்பாய்க் கிடந்து தொண்டு செய்ய வேண்டும். இது என் ஆசை. நின்னருட் பேற்றிற் குரிய மக்களுக்குப் பணி செய்ய வேண்டும். படிக்க வேண்டும். எழுத வேண்டும். இத்தனை ஆசைகள். இறைவா, நான் என்ன செய்ய?

நீ பணித்திடும் பணியைச் செய்ய மனம் ஒருமைப் படு கிறது. அனைத்துப் பணிகளும் தேவைதானா? முறைப் படுத்தி செய்தால் எல்லாம் செய்யலாம் என்பது நின் அருட் பாவிப்பு.

குலச்சிறையார் அமைச்சுப் பொறுப்பிலும் இருந்தார். நின்றசீர் நெடுமாறனின் நம்பிக்கைக்கு உரியவராகவும் இருந்தார். மங்கையர்க்கரசியாரின் குறிக்கோளையும் அடைவித்தார். தமிழ் வழக்கு அயல்வழக்கினை வெற்றி பெற, தொண்டு செய்தார்.

இறைவா, குலச்சிறையார், மங்கையர்க்கரசியார் போல, நானும் உனக்குப் பணிசெய்ய மனமிருக்கிறது. ஆனாலும், நின்னருள் துணை தேவை.

எடுக்கும் காரியம் யாவினும் வெற்றி பெறத் தொடர்ந் தருள் செய்க! சிந்தையில் தெளிவாக நின்றருள் செய்க!

தாயிற் சிறந்த தயாபரனே, தேவையை அருள் செய்க!

இறைவா, நீ ஆணுமல்லன்! பெண்ணுமல்லன்! அலியும் அல்ல. இவைகளைக் கடந்த பேராற்றல் நீ! நின்னை தாய் என்றே நாங்கள் பாராட்டுகின்றோம். ஆம், இறைவா! தந்தை நிலை பெரியதுதான்!

ஆனால், தாயிடம் அனுபவிக்கும் அன்பு - பரிவு தந்தையிடம் இல்லை! ஏன், பொறுப்புகூட இல்லை. தாய்தான் சுமந்து, நொந்து பெற்று வளர்க்கிறாள்! இறைவா! நான் குழந்தையாக இருக்கும் பொழுது என் தாயே எனக்காக மருந்துண்டாள்! பத்தியம் இருந்தாள்! நீயும் அப்படித் தான்!

எங்கள் பிறவிகெட, நீ மண் மேல் தோன்றினாயே. நின் தயவு தாயினும் சிறந்த தயவு! எனக்கு உடல் தந்து துய்க்கச் செய்தனை. பொன்னும் பொருளும், போகமும் தந் தருளினை! துய்க்கும் பொருள்களை எல்லாம் வழங்கியுள்ளனை!

உய்யும் நெறியெல்லாம் உய்த்துணரச் செய்தனை! ஓரோவழி என் மீதுள்ள பாசத்தால் கட்டுண்டு துரிசுகளுக்கும் கூட உடந்தையாக இருந்தனை! நின் கருணை அளப்பரியது! என்னைத் தொடர்ந்து வந்து வளர்க்கும் நின்னருளுக்கு கைம்மாறு ஏது?

இறைவா, தாயிற் சிறந்த தயவுடைய தயாபரனே அருள் செய்க! வற்றாத அன்பு ஊற்றினை அருள் செய்க! கோடி கோடியாகப் பொருள்களை வழங்கு!

இறைவா, தளர்வறியாத மனத்தினைத் தா. நெஞ்சில் வஞ்சமில்லா இனம் தா. என்னை மன்னித்தருள்க. எனக்கு வேண்டுவன எவை என்று உனக்குத் தெரியாதா? எனக்கு வேண்டியதை அருள் செய்க, இறைவா!

திருவாசகம் ஓதி நின் திருவருள் பெற அருள்க!

இறைவா! பண் சுமந்த பாடலுக்காகப் புண் சுமந்த புண்ணியனே! ஏழை வந்திக்கு, உண்ணும் பிட்டுக்காகக் கொற்றாளாக வந்த கோவே! மாணிக்கவாசகருக்காக குதிரைச் சேவகனாய் வந்த வள்ளலே!

அருமையில் எளிய நின் திருவிளையாட்டு நெஞ்சை உருக்குகிறது, நெகிழ்வினைத் தருகிறது! இறைவா, இன்று ஏன் எனக்காக இந்தத் திருவிளையாட்டைச் செய்யக் கூடாது. மாணிக்கவாசகர் பாடியதுபோல ஊனெலாம் நின்றுருகப் பாட எனக்குத் தெரியாது.

''உன் கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம்'' என்று சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆயினும் இறைவா! ஏழைப் பங்காளா. என்னைக் கைவிடலாகாது. என்னைக் காப்பாற்று.

என்னை ஆட்கொள்ள நீ குதிரைச் சேவகனாக வர வேண்டியதில்லை, மண்ணும் சுமக்க வேண்டியதில்லை. இறைவா, நீ அன்று பெற்ற பரிசு — பண் சுமந்த பாடல்.... திருவாசகம் என் கைவசம் இருக்கிறது. திருவாசகம் ஓதும் நினைவினைத் தந்தருள் செய்க! நான் கலந்து பாட அருள் செய்க!

திருவாசகத்தில் நின்றுருகச் செய்யும் அருட்பேற்றினை வழங்குக! திருவாசகம் ஓதி, ஓதி அதன் பயனாக நின்னை என் உடலிடத்தில் பெறுவேன். இதற்கு மேல் யாது வேண்டும்?

''வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ? வேண்டமுழுதும் தருவோய் நீ! ''இறைவா, திருவாசகத்தை நினைந்து நினைந்து அன்பில் நனைந்து நனைந்து ஓத அருள் செய்க!

இறைவா, ஆசைகளற்ற வாழ்க்கையை அருள்செய்க

இறைவா, உடல் அரிப்புப் போன்றது அவா! ஆசை! அரிப்புக்குச் சொறிந்தால் முதலில் இதம்! அரிப்பு நிற்குமா? நிற்காது. தொடர்ந்து சொறிந்தால் புண்! ஆம், இறைவா! அதுபோல ஆசையை நிறைவேற்ற முயன்றால் ஆசை வளரும்!

மேலும் மேலும் வளரும், வெள்ளம் போல் புதிய புதிய ஆசைகள்! இந்த ஆசைகளை நிறைவேற்ற முயன்றால் உடல் வருத்தம்! அவமானம்! துன்பம்! இப்படித்தான் போகும்!

இறைவா, ஆசைகள் இல்லாத அருள் வாழ்வை உன்னிடம் யாசிக்கிறேன். என்னுடைய நல் வாழ்க்கைக்குப் பகையாகிய ஆசை வேண்டாம். சின்னதில் கூட ஆசை வேண்டாம். வேண்டவே வேண்டாம்.

துரும்பைக் கூட நான் ஆசைப்பட்டு அடையக் கூடாது. இறைவா! ஏன் உன்னிடத்தில்கூட எனக்கு ஆசை கூடாது. ஆம், இறைவா! ஆசையற்ற வாழ்வைக் கொடு.

அன்பு செய்ய ஆசைப்படுகிறேன்! நினக்கு ஆட்செய்ய ஆசைப்படுகிறேன்! ஆசையை ஒழிக்க வேறொரு ஆசை தேவைப்படுகிறது. ஆனால், அவல ஆசைகள் வேண்டாம். இறைவா, அருள் செய்க!

ஆசைகளற்ற அருள் வாழ்க்கையை, பாசங்கள் நீங்கிய புகழ் வாழ்க்கையை, அன்பே நிறைந்து வழியும் புண்ணிய வாழ்க்கையை அருள் செய்க! இறைவா, அருள் செய்க!

ஞானம் வழங்கிய வள்ளலே வாழ்க, நின் கருணை!

இறைவா, குருவாக எழுந்தருளிக் காட்டாமல் காட்டியும், சொல்லாமல் சொல்லியும் ஆட்கொண்டருளும் இறைவா! நின் கருணையை எங்ஙனம் வாழ்த்துவேன்.

இறைவா, ஆலமர் செல்வா! தெய்வ சிகாமணித் தேவனாய் எழுந்தருளிய என் ஞானமுதலே! "நான் யார்" என்று உணர்த்திய நாயகமே!

எனது உள்ளம் எத்தகையது? யாருக்கு, எதற்கு உரிமைப்படுத்தப் பெற்றுள்ளது? என்று உணர்த்தி — முன்னைச் சார்பு விட்டகன்று நின் திருவடியே சார்பு என்று அடைக்கலமாகி நிற்கும் எளியேனை — ஒரு சொல்லில் ஆட்கொள்!

ஞானம், எதுவென அறியாது கிடந்த என்னை, எடுத்தாண்டு ஞானத்தினை வழங்கும் ஞானத்தின் திருவுருவே! நின் கருணைக்கு ஏது கைம்மாறு?

இறைவா, நானறிந்தேன், 'நான்' கெட ஒழுகுவேன். இனி என் உள்ளம் உன் வசமே. என் வசமன்று. ஞானம்— திருவடி ஞானம்! நன்றே செய்யும் ஞானத்தினை வழங்கு. இன்ப அன்பினை வழங்கும் ஞானத்தினை அருள் செய்க!

"நான்" அறியச் செய்த குருவே போற்றி! உள்ளங் கவர் தலைவா, போற்றி! ஞானத்தின் தலைவனே! எளியேனுக்கு ஞானம் வழங்கிய வள்ளலே! வாழ்க. நின் கருணை! போற்றி, போற்றி!

உடலைப்போற்ற கடமை என்ற அறிவினை அருள்க!

இறைவா, மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வா! மருந்தீசன், வைத்தியநாதன் என்றெல்லாம் திருப்பெயர் கொண்ட இறைவா! நோயற்ற உடல் தந்தருள் செய்க!

உடல் ஒரு உழைப்புக் கருவி! நுகர்வுக் கருவி! எனது உயிரின் வளர்ச்சிக்கு உற்ற துணையாய் அமைந்த கருவி. இந்த உடல் வாழ்க்கை, பூரணமாய்ப் பயன் பெற வேண்டும்! இறைவா, கழிபிணி இல்லா யாக்கையை அருள் செய்க!

இறைவா, நோயில்லாமல் வாழ்ந்தால் மட்டும் போதாது. எப்போதும் என் உடல், உழைப்பிற்கு ஆயத்தமாய் இருத்தல் வேண்டும். எனது பொறிகள் எப்போதும் விழிப்பு நிலையில் இருந்து உயிருக்கு ஆக்கம் சேர்க்க வேண்டும்.

இறைவா, உடலை நோயணுகாது தடுத்து அருள் செய்ய வேண்டும். இறைவா, அருள் பாலித்திடு! நல்லுடல் நயந்தருள் செய்க! எப்போதும் விழிப்பு நிலையில் உள்ள உடலினை அருள் செய்க!

ஓயாது உழைத்திடும் வலிமையை உடலுக்கு அருள் செய்க! உழைத்தல் தவம்! உழைத்தல் நோயணுகா யாது காப்பு நெறி!

உடல், நீ எழுந்தருளும் திருக்கோயில்! உடலைப் போற்றுதல் என் கடமை என்ற அறிவைக் கொடு.

இறைவா, நோயணுகா வாழ்க்கை முறையில் என்னைப் பழக்கு. என் ஆக்கமும் அழிவும் உடல் நலத்தில் இருக்கிறது. இறைவா, உடலைப் போற்றும் அறிவினைத் தந்தருள் செய்க!

உழைத்தலே தவமாகும் உத்தம வாழ்வை அருள்க!

இறைவா, பல்லூழிக் காலமாக ஐந்தொழில் இயற்றிடும் தலைவா! நாளும் ஓயாது உழைத்திட வேண்டும். படைப்பாற்றல் மிக்க தொழில் செய்ய வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, எப்போதும் உழைப்பிற்குரிய விழிப்பு நிலையில் வாழ்ந்திடுதல் வேண்டும்! உழைப்பிற்குரிய ஆயத்த நிலையில் வாழ்தலே வெற்றிகளைக் குவிக்கும்!

ஊக்கம் உடையோனாக வாழ்ந்தாலே போதும். எல்லாப் பொருள்களையும் நுகரலாம்!

உழைப்பில்—பணியில் வேற்றுமை பாராட்டாமல் உழைக்கும் உளப்பாங்கு தேவை! உடலுழைப்பே உயர்வுடையது என்றருள் செய்யும் இறைவா. உழைத்தல் போன்று உழைத்தலே உழைப்பு.

கழனியில் சேறு ஆவதற்கு மாடு திரும்பத் திரும்ப உழைத்தலைப் போல உழைத்திடும் மனப்பாங்கினை அருள் செய்! இறைவா, உழைத்து உண்ணும் ஒழுக்கத்தினை அருள் செய்க!

உளமார உழைத்தலே யோகமாகும். உடல் வருந்த உழைத்தலே தவமாகும்! உழைப்பில் மகிழும் வாழ்க்கையைத் தா!

இறைவா, காலங் காட்டும் கடிகாரத்தைப் போல சுழன்று சுழன்று சுறுசுறுப்பாக உழைக்கும் வரத்தினைத் தந்திடுக.

உழைப்பால் மண்ணகத்தை விண்ணகம் ஆக்கிடும் ஆற்றலைத் தந்தருள் செய்க!

சொல்லும் சொல்லில் அன்பு விளைய, அருள்க

இறைவா, பேச்சிறந்த பூரணமே! சொல்லாமற் சொல்லும் இறைவா! சொல்லும் சொல்லில் சிக்கனம் தேவை!

சொல்லும் சொல், அன்பில் நனைந்திருக்க வேண்டும். சொல்லும் சொல் பயனுடையதாக அமைதல் வேண்டும். இறைவா, சொல்லப்பெறும் சொற்களுக்கு இவ்வளவு இலக்கணம் உண்டு!

சொல் இலக்கணம் அறிந்து சொல்லும்—பேசும் அறிவினைத் தந்தருள் செய்! பொய்ம்மை பேசாதிருக்க வேண்டும். வாய்மை வழாது பேச வேண்டும். தீமை பயக்கும் சொற்களைச் சொல்லவே கூடாது.

நன்மை பயக்கும் சொற்களையே சொல்ல வேண்டும். அன்பை விளைவிக்கும் சொற்களையே பேச வேண்டும். அறிவினை வழங்கக்கூடிய சொற்களையே கூறவேண்டும். பயன் மிகுதியும் விளையும் இனிய சொற்களை கூற வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க!

சொல்லும் சொற்களை எண்ணிப் பார்த்து தந்திட வேண்டும். இன்ப அன்பினை வழங்குதல் வேண்டும். அறம் விளைக்கும் சொற்களையே சொல்லக் கற்றுத் தா!

இறைவா, சில சொல்லி பல கேட்க காமுறும் பாங்கைத் தந்தருள் செய்க! சொல்லும் சொல்லில் அன்பு விளைய, இன்பம் நிறைய அருள் செய்க!

தாயாக வந்திருந்து என்னை வளர்த்திடு தயாபரனே!

இறைவா! பெண்ணின் நல்லாளொடு வீற்றிருக்கும் பெருந்தகையே! தாயாக இருந்து வளர்க்கும் தயாபரனே! ஆம், என்னை வளர்க்க ஒரு தாய் தேவை! என் உடலினை வளர்க்க, என் உயிரினை வளர்க்க, என் உணர்வினை வளர்க்க ஒரு தாய் தேவை. ஆம் இறைவா, திருத்தமுற வளர்க்க ஒரு தாய் தேவை.

தாய்க்கே, என்மீது தணியாத அன்பு. குறிக்கோளற்ற அன்பு! என் தகுதிகளைக் கடந்த அன்பினைத் தாய்தான் பொழிவாள். இறைவா, தாயன்பு இணையிலாதது! என் தாயை எனக்குத் தா!

என் வாழ்வினின்றும் என் தாயைப் பிரிக்காதே! என் பசியை நினைந்து சோறூட்டுவாள். நோய் வராமல் பாது காப்பாள். அணைத்து அமுதூட்டுவாள். அடித்துத் திருத்து வாள்.

இறைவா, எனக்குத் தாய் தேவை, எப்போதும் தேவை. என் தாயை எனக்கு அருள் செய்! இல்லையேல் இறைவா, நீயே தாயாக வந்தருள் செய்!

இறைவா, தாயுமானவன்தானே நீ! அன்று தாயான உனக்கு இன்று தாயாக வந்தருள் செய்வது அரிதா?

இன்றும் தாயாக வந்திருந்து என்னை வளர்த்திடு! வாழ்வித்திடு! இற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறப்புக்கும் உனக்காட் செய்வேன்! அருள் செய்க!

இறைவா, என் கால்கள் சிறந்திட அருள் செய்க!

இறைவா, நின்னையடைதலே திருவடிப்பேறு என்கின்றனர்! நின் திருவடிகள்—தாள்கள் தாங்குந் தகையன! இறைவா, எனது காலகளுக்கு வலிமையைக் கொடு. உழைக்கும் பண்பைக் கொடு.

உற்பத்திப் பணிகளை சிறப்புடன் செய்து வழிவழி வரலாற்றுக்குக் கால் கொடுத்து நிறுத்தும் பெற்றிமையை என் கால்களுக்குக் கொடு.

நடை என்றால் காலால் நடப்பது மட்டுமன்று. அது நல்லொழுக்கத்தையும் குறிக்கும். ஆம்! என் கால்களின் வலிமையில் — உழைப்பில்தான் ஒழுக்கம் கால் கொள்கின்றது.

இறைவா, என் கால்கள் எனது நல்லொழுக்கத்திற்குத் துணையாக அமைந்த கால்களாக விளங்க அருள் செய்க!

என் கால்கள் நாடெல்லாம் நடந்து வந்து நல்லன அறிய அருள் செய்க!

இறைவா, என் கால்கள் வழுக்கல் நிலங்களிலும் இழுக்கலாகா வண்ணம் நடந்திட அருள் செய்க! நின் திருக்கோயிலில் வலம் வரும் வாய்ப்பினை அருள் செய்க! நின் சந்நிதியில் நின்றே தவம் செய்யும் பேற்றினை அருள் செய்க!

இறைவா, என் கால்கள் சுறுசுறுப்பாக இயங்கி, என் வாழ்வை இயக்கமாக்கிட அருள் செய்க! என் கால்கள் சிறந்து, வழி வழிக் கால்களாக விளங்கிட அருள் செய்க!

வாழ்வாங்கு வாழ்தல் உண்மையாக அருள்க!

இறைவா, எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே! என்னைச் சுற்றியுள்ள பூத, பௌதிக உலகம் அனைத்தும் நீயே!

என்னைச் சுற்றியுள்ள இயற்கை உலகத்தில் எவ்வளவு அறிவுச் செறிவு! ஆற்றலின் அடைவு! ஆக்கத்தின் தேக்கம்!

இறைவா, நான் இயற்கையோடிசைந்த வாழ்வினை வாழ்ந்திட அருள் செய்க! என்னைச் சுற்றியுள்ள அனைத்துலகத்திடமிருந்தும் ஆற்றலை ஈர்த்து எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்! புகழ்மிக்க வாழ்வு வாழ்ந்திடுதல் வேண்டும்!

இந்த உலகை, நான் முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். இந்த உலகில் நான் முழுமையாக வாழ்ந்திடுதல் வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க!

காய் கதிர்ச் செல்வனின் ஆற்றலும், தண் நிலவின் தண்ணளியும் எனக்குத் தேவை இறைவா, அருள் செய்க!

அறியாமை, வறுமை, பிணி, துவ்வாமை என்றின்னவை இந்த வையகத்திலேயே இல்லாமல் செய்தாக வேண்டும்.

''இன்பமே எந்நாளும் துன்பமில்லை'' என்ற வாக்கு உண்மையாக வேண்டும். வாழ்வாங்கு வாழ்தல் உண்மையாக வேண்டும். இறைவா, அருள் செய்க!

வெற்றிகள் நிறைந்த வாழ்வை அருள் செய்க!

இறைவா, ஓங்கி உயர்ந்த திருவுருவில் எழுந்தருளியுள்ள தஞ்சைப் பெரிய திருவுடையவரே! மாமன்னன் இராசராசன் "தேவாரதேவர்" என்று புகழ்ந்து போற்றிய இறைவா!

இறைவா, நீ நடுவு நிலையுடையோனாய் இருத்தல் வேண்டாமா? ஆம் இறைவா! மாமன்னன் இராசராசன் ஆட்சி செய்த முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளில் மாபெரும் காரியங்கள் சாதித்துள்ளானே நின்னருளால்!

தனது அரசை "சாம்ராஜ்யம்" ஆக்கியுள்ளான்! நினக்குத் தஞ்சையில் உலகமே வியக்கும் மாபெரும் கலைக் கோயில் எழுப்பியுள்ளான்.

மாமன்னன் இராசராசன் ஆண்ட காலத்தில் அரும் பெரிய காரியங்கள் செய்திருக்கிறான். வாழ்ந்த நாள்களில் விழுமிய பணிகள் செய்து புகழ்மிக்க வாழ்வு வாழ்ந்திட அருள் செய்திருக்கிறாய்!

நானுந்தான் முப்பது ஆண்டுகளாக உன்னை தொடர்ந்து வழிபாடு செய்தும் ஒரு திருப்பணி கூடச் செய்து முடிக்க முடியவில்லையே! எடுத்த செயலில் எல்லாம் இடையீடுபட்டு எய்த்து நிற்கின்றேனே! இறைவா, இது நீதியாகாது.

இறைவா, எனக்கும் முற்றாக அருள் செய்! நின் கோயில் திருப்பணிகள் செய்து முடித்திடுதல் வேண்டும். நீ மகிழ்ந்து கேட்கும் தேவாரத்தை, நின் பூஜைக்குப் பயன்படுத்தும்படி செய்திடுதல் வேண்டும்.

தமிழினத்தை ஒரு குலமாக்குதல் வேண்டும். இறைவா அருள் செய்க! வெற்றிகள் நிறைந்த வாழ்வை அருள் செய்க!

ஒன்றேகுலம்! உயிர்க்குலமாக ஒழுக்கத்தில் நிறுத்துக!

இறைவா, எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா! நான் மிகச் சின்னஞ்சிறு வட்டத்தின் உள்ளிருந்து வெளியே வர முடியாமல் தவிக்கின்றேன்.

குடை ராட்டினத்தில் ஏறிச் சுற்றும் குழந்தைகளைப் போல, என் நிலை பரிதாபமாக இருக்கிறது.

இறைவா, நான், சிறு வட்டத்திலிருந்து வெளியே வர அருள் பாலித்திடுக! ஆம், இறைவா! மனிதகுலம் என்ற பெரிய வட்டமே எனது அன்புக்கு இலக்காக அமைய வேண்டும்.

சாதி, குலம், கோத்திரம், இனம், மதம் என்ற சின்னச் சின்ன வட்டங்களுக்கு உள்ளேயே சுழலுகிறேன். கிணற்றுத் தவளைபோல, கிணறே கடல் என்று கருதி ஆசைப்படுகிறேன். அமைதி கொள்கிறேன்! இறைவா, மானிடனாகிய எனக்கு ஏன் இந்த வட்டங்கள்!

"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்று வாழ்ந்திட அருள் செய்க! "ஒன்றே குலம், அதுவே உயிர்க்குலம்" என்ற மேலான ஒழுக்கத்தில் என்னை நிறுத்துக.

ஆன்மநேய ஒருமைப்பாடு காணும் தவத்தினைப் பயில அருள் செய்க! இறைவா "எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே" என்ற உண்மையை நான் உணர்ந்து உலகந்தழுவிய ஒழுக்கத்தில் நின்று வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

மற்றவர் மகிழும் பணிகளில் ஈடுபடும் வரம்தா!

இறைவா, மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வா! அழுக்காறி லிருந்து என்னைக் காப்பாற்று. அழுக்காறு அன்புக்குப் பகை, நட்புக்குப் பகை, ஆக்கத்திற்குப் பகை. இந்த அழுக்காறு ஏன் எனக்கு?

பிறர் வாழ மகிழும் மனம் கிடைத்தால் போதும்! இறைவா, நீ அன்பின் திருவுரு! மனித குலத்தை நேசிக்கும் அன்பினை வழங்கு! பிறர் இன்புறுவதுதான் இன்புறுவது என்று கருதி வாழ்தல் வேண்டும்.

நான் பிறர் நலம் நாடுவதையே உயிர்நோன்பாக ஏற்றுக் கொள்ள அருள் செய்க! நீலமணி மிடற்றிறைவனே! சமூக வாழ்க்கை வாழ்தல் என்ற நிலை அழுக்காறைத் தராது. இன்புற்று வாழும் சிறப்பினை நல்கும்! இறைவா அருள் செய்க!

சமூக வாழ்க்கையை ஏற்று ஒழுகுதலே அழுக்காறுக்கு மருந்து! அழுக்காறற்ற வாழ்க்கை ஆக்கத்தைச் சேர்க்கும். சுற்றத்தை நல்கும். இந்த உலக வாழ்க்கையில் சொர்க்கத் தைப் படைக்கும்.

இறைவா, பிறரை வாழவைக்க அறிவறிந்த ஆள்வினை யைத் தா! அனைத்துலகமும் எனது உலகம் என்று அணைத்துச் செல்லும் அறப் பண்பினைத் தந்தருள் செய்க!

அழுக்காறு அற்ற நெறி நயந்த அருள் வாழ்வை அருள் செய்! பிறர் மகிழ்வுறும் செயல்களில் ஈடுபட்டு, உளமாரச் செய்யும் வரத்தினைத் தந்தருள் செய்க!

என் தரத்தை உயர்த்தும் இயல்பினை அருள்க!

இறைவா, வித்தின்றியே விளைவு செய்யும் இறைவா! எனக்கு ஆசைகள் அதிகம். ஆம்! நிறைய பொருள் வேண்டும். ஆம்! பொருள் வேண்டும்.

ஆனால், முயற்சியின்றியே நிறைய பொருள் கிடைக்க வேண்டும். அதுவும் நீயே கொடுத்துவிட்டால் முழுநிறைவு. இப்படி என் மனம் எண்ணுகிறது! இது தவறு என்பதை உணர்கிறேன். நடவாதது, நடக்கக் கூடாதது என்பதையும் உணர்கிறேன்.

ஆனால், கடின உழைப்பினை ஏற்க மறுக்கிறது! இறைவா, என்னைத் திருத்து. எங்குக் கடின உழைப்பில்லையோ அங்குச் செல்வம் சேராது. சேர்ந்தாலும் நிற்காது என்ற தத்துவத்தை என் வாழ்க்கையின் அனுபவமாக்கும் அறிவினைத் தந்தருள் செய்க!

உழைப்பே தவம்! உழைத்தல் மூலமே உரிமை கால் கொள்கிறது என்ற உண்மைகள் என் வாழ்க்கையின் உண்மைகளாக விளங்க அருள் செய்க!

பொருளைப் போற்றி வாழ்தலினும் என்னுடைய தரத்தை நான் உயர்த்திக் கொள்ளுதல் சிறப்புடையது. இறைவா அருள் செய்க!

என் செவிகளுக்கு நற்செய்திகளை வழங்கி அருள்க!

இறைவா, கேளாதனவெல்லாம் கேட்பித்து ஆட்கொள்ளும் இறைவா! நின் கருணை என்பால் விழவில்லையே! ஏன் கால தாமதம்?

நான் எளிதில் கேட்க இயலாத மந்திரங்களை, மந்திரங்களின் உட்பொருளை, மந்திரங்கள் அனுபவமாக்கும் மெய்யுணர்வு வாழ்க்கையைப் பற்றிக் கேட்பது எப்போது? நீ வந்தருளிச் செல்லக் காலம் தாழ்த்தினால் அதுவரை என் காதுகள் காத்திராதுபோல் இருக்கின்றன.

அம்மம்ம, உன் படைப்பில் என்ன விசித்திரம்! திறந்த காதுகள், ஒன்றுக்கு இரண்டு! நாள்தோறும் நான் கேளாதன கேட்க முடியவில்லை. கேட்கக் கூடாதன கேட்டு விகாரப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

இறைவா, என் காதுகளுக்கு நான் அழைக்காமலே செவி உணவு பரிமாறுகிறவர்கள் வந்து விடுகிறார்கள்! இறைவா, அபசாரம்! பரிமாறப் பெறுவது செவியுணவு அன்று.

நெருப்புத் துண்டுகளனைய தீய சொற்கள், புறங் கூறுதல், தீக்குறல்கள் இன்னோரன்ன உள்வடு ஏற்படுத்தும் தீய சொற்கள்! இறைவா, தீய சொற்களை இனிமேல் நான் கேட்கக் கூடாது.

இறைவா, நல்லவையே கேட்க வேண்டும். மற்றவர் அருங் குணங்களைப் பற்றிய செய்திகளையே கேட்க வேண்டும்! இறைவா, பிறர் புகழே, என் செவிச் செல்வம்! நின் புகழே எனக்கு உய்தி தருவது! இறைவா, இந்தப்படி என் செவிக்கு நற் செய்திகளை வழங்கி அருள் செய்க!

நாளும் நின்வழியில் கொல்லாமை நோன்பு அருள்க!

இறைவா, இந்தப் பொல்லாத மனித சாதியொடு எத்தனை கோடி ஆண்டு காலமாகப் போராடி வருகின்றனை! நின் போர்க்குணம் வளர்க! வாழ்க!

இறைவா, நோன்பில் எல்லாம் உயர்ந்த நோன்பு எது? ''ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை!'' உலகம் முழுதும் கொலை தவிர்க்கப் பெறுதல் வேண்டும். கொலை! அதுவும் நிராயுத பாணியை, பெண்ணை, நல்லவர்களைக் கொலை செய்வது என்பது கொடுமை.

இன்றைய உலக அரசியலிலேயே, அணுகிப்பழகி நம் பிக்கையைப் பெற்று, கொன்று விடுதல் என்பது அரசியல் புத்தியாகிவிட்டது. இது கேவலம். இறைவா! உயிர்க்குலத்தைக் காப்பாற்றுக. கொலையிலிருந்து குவலயத்தைக் காப்பாற்றுக.

இறைவா, என் உள்ளத்தில் ''கொலை'' எண்ணம் வேண்டாம்! இறைவா, அருள் செய்க! என்னுடைய பகைவனைக்கூட கொலை மூலம் சந்திக்க நான் விரும்ப வில்லை! இறைவா, இந்த வண்ணமே அருள் செய்க!

கொலை கொடிய மனத்தில் தோன்றுவது. என் மனம் கொலை தழுவும் மனமாக மாறாமல் காப்பாற்றி அருள்க! கொலை செய்பவர்கள் ஏழேழ் பிறப்பிலும் நரகத்தில் ஆட்படுவார்கள். எங்கு வாழ்ந்தாலும் நரக வேதனையை அனுபவிப்பார்கள்.

இறைவா, 'கொலை' என்ற சொல்லே இல்லாமல் போக வேண்டும். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் யாரையும் கொல்லா மனம் தந்தருள்க! நாளும் நின் வழியில் கொல்லாமை நோன்பு ஏற்க அருள்செய்க!

என் செவிகள் எனக்கு உய்வைத் தர அருள்க!

இறைவா! தோடுடைய செவியை உடைய பெருமானே! என் செவிகள் செல்வத்தைச் சேர்க்கும் செவிகளாக விளங்க அருள் செய்க!

செவிச் செல்வம் எது? செல்வன் கழலேத்தும் செல்வமே செல்வம்! உனது பொருளுடைய புகழைக் கேட்டலே செல்வம்!

குறைவிலா நிறைவே! கோதிலா அமுதே! 'நன்றுடையன், தீயதில்லான் இன்பன் காண், துன்பங்கள் இல்லாதான் காண்'' என்றெல்லாம் நின் புகழ் கேட்கப்படுதல் வேண்டும்!

இறைவா, கேட்கப் பெற்ற நின் புகழ் என் சிந்தனையாக வளர, அறிவாக மாற்றம் பெற வேண்டும்!

நின் புகழ்மிக்க குணங்கள் என் வாழ்வாக அமைந்திட அருள் செய்க! நான் குறைகள் இல்லாது வாழ்ந்திடுதல் வேண்டும்.

குற்றம் குறைகளிலிருந்து விடுதலை பெற வேண்டும்! நன்றே கேட்க வேண்டும்! நன்றே செய்ய வேண்டும்! நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்திடுதல் வேண்டும்! இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, என் செவிகள் என்னை வளர்க்கும் செவிகளாக அமைதல் வேண்டும்! என் செவிகள் எனக்கு உய்வை தரக் கூடியனவாக இயங்குதல் வேண்டும்!

இதுவே, எனது வேண்டுகோள்! தோடுடைய செவியனே! தோன்றாத் துணையாயிருந்து இறைவா அருள் செய்க!

மறையின் பொருளை அறிந்து ஓத அருள் செய்க!

இறைவா, மொழிக்குமொழி தித்திப்பான மூவர் சொன்ன தமிழ் கேட்டருளிய இறைவா! என் சொற்களை நின் செவி கேட்கலாகாதா? கருணை புரியலாகாதா? என் செவிக்கு உணவே கிடைக்கவில்லை! வழங்குவாரையும் காண்கிலேன்!

உலகம் "பொருள்" என்று கூறிக்கொண்டு பணத்தின் பின் அலைகிறது! நானோ என் வாழ்வை வளமாக்கும் அற நெறி சார்ந்த உணர்வினைச் சொல்லித்தரும் ஆசிரியர்களை நாடி அலைகின்றேன்!

ஆலமர் செல்வா! அன்று நால்வர்க்கு அறமுழ் உணர்த்திய அறவாழி அந்தணனே! மாணிக்கவாசகர்க்கு குருந்த மரத்தடியில் எழுந்தருளி மறைப் பொருளை அருளி ஆட்கொண்ட திருப்பெருந்துறை இறைவா! என்னை மாணாக்கனாக ஏற்றருளி மறை பொருளை அருளிச் செய்து, உய்வைத் தருதல் வேண்டும்!

செம்பொருளே, செம்பொருளின் பயனை எடுத்துக் கூறி, ஆட்கொண்டு பிறவியை நீக்க வேண்டும்.

பிரணவத்தின் பொருள் ஈதென விளக்கி என் பிறப்பைப் புனிதமடையச் செய்தருளல் வேண்டும்.

இறைவா, ஆலமர் செல்வா! அண்ணலே அருள் செய்க! மறையை மறையின் பொருளை அறிந்து ஓத அருள் செய்க!

சமுதாயம் தேர் போல் திகழ்ந்திட அருள் செய்க!

இறைவா, தேரூர்ந்த செல்வா! ஏன் தேரூர்ந்து வருகிறாய்! எனக்குக் காட்சி மூலம் படிப்பினைகளைச் சொல்லித் தர நீ தேரூர்ந்து வருகிறாய்! ஆம் இறைவா, இந்தச் சமூகத்தில் நல்வாழ்வு, ஒரு பெரிய தேரைப் போன்றது.

தேர் எளிதில் செய்யப் பெறுவதா? பல தச்சர்கள் கூடிப் பல நாள் உழைப்பால் உருவாக்கப் பெற்றது தேர்! அது போலச் சமுதாய நல்வாழ்க்கையைப் பலரும் கூடிப் பல நாள் முயன்றுதானே நடத்திடுதல் இயலும்.

சமுதாயத்தில் நல் வாழ்வு வாழ இயலவில்லையே சமுதாய இணக்கமே உருவாக வில்லையே. இல்லை...இல்லை... இறைவா! இன்னமும் சமுதாய அமைப்பே உருவாகவில்லையே! ஏன்?

சமுதாயத்தில் உறுப்பாகிய குடும்பமே, வடிவத்தில்தான், குடும்பமாயிருக்கிறது. உணர்வில், ஒருமையில் சிறந்த குடும்பமே இன்னமும் தோன்றவில்லை; இறைவா இரங்கத் தக்க நிலை. இறைவா, காப்பாற்று.

நான் ஒரு சமுதாயப் பிராணியாகவே வாழ ஆசைப் படுகிறேன்! எனக்கு, சமுதாயத் தினின்று பிரித்துக் காட்டும் தனித்தன்மை மிக்க சிறப்புக்கள், விளம்பரங்கள் எதுவும் வேண்டாம்.

சமுதாய அமைப்பின் பகையாகிய தனிநபர் வழிபாட்டை, வெறுக்கும் மனப்பாங்கை அருள் செய்க! சமுதாயம் தழுவிய அன்பை அருள் செய்க. வேற்றுமைகளைக் கடந்து சமுதாய அமைப்பில் — ஒருமை நிலையில் வாழ அருள் செய்க!

சமுதாயத்தின் சராசரி நிலைக்கு மேலாக எனக்கு எதுவும் வேண்டாமையை விழுமிய செல்வமாக அருள் செய்க! சமுதாயம் தேர் போலானால் நீ எழுந்தருள் செய்வாய்! விரைந்து சமுதாயத் தேர் காண அருள் செய்க!

என்னை ஒரு சொல்லால் திருத்தி ஆட்கொள்க!

இறைவா! கங்கையைச் சடைக் கரந்தோனே! நீ கங்கை நீரைத் தலையில் வாங்கியது ஏன்? கங்கை வெள்ளம் பகுத்தறிவில்லாதது.

கங்கை நீர் எளிதில் பாய்ந்து பள்ளத்திசையிலேயே சென்று விடும். சென்று சேருமிடத்தின் தூய்மை பற்றி அறியாது, பயன்பாடு பற்றி அறியாது! ஆதலால் நீ தலையில் வாங்கி முறைப்படுத்தி நிலத்தில் விட்டனை!

இறைவா, கங்கைக்கு அளித்த கருணைமிக்க செயலை என் பொருட்டும் நீ செய்தருள வேண்டும்! என் வாழ்க்கை வறிதே பாழுக்கிறைத்ததாகி விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டும்! பயன்பாடு உடையதாக்க வேண்டும்!

பகுத்தறிவற்ற, சடங்குகளில் என் ஆற்றல் பாழாகக் கூடாது! என் உயிரின் ஆற்றல் அனைத்தும் அறிவார்ந்த முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டும்.

அன்பு நிறைந்த செயல்களையே செய்ய வேண்டும்! நின்னை நான் உயிர்க்குலத்திற்குச் செய்யும் தொண்டின் மூலமே காண வேண்டும்.

நடமாடுங் கோயில்களாகிய மானுடரின் உள்ளத்தில் நின்னை எழுந்தருளச் செய்து பூசனை செய்தல் வேண்டும். இந்த அருளைச் செய்தருள்! கங்கையைச் சடையிற் கரந்து தாங்கி அருள் செய்தனை! என் பொருட்டு உனக்கு அவ்வளவு துன்பம் வேண்டாம். நீ என்னை ஒரு சொல்லால் திருத்தி ஆட்கொள்ள முடியும்!

இறைவா, நீ என் வாழ்க்கையின் நெம்பு கோலாக, தூண்டுகோலாக விளங்கி அருள் செய்தால் போதும். நான் வாழ்வேன். வாழ்வாங்கு வாழ அருள் செய்க!

என்னைப் புறம் போக விடாது அருள்க இறைவா!

இறைவா, தாம் வளர்த்த மரம் நச்சு மரம் என்றாலும் கொல்லத் தயங்குகின்றனர். இறைவா, என் கருமேனி கழிக்கத் திருவுருவம் கொண்டருளிய கோவே! ஆணவ இருளில் அறிவும், செயலுமிழந்து கிடந்த என்னை, எடுத்தாண்ட வனே!

இறைவா, அறியும் கருவிகளையும் செயற் கருவிகளையும் வழங்கி வாழ்க்கையில் ஈடுபடுத்தினை! நுகர்வுக்குப் பொன், பொருள் ஆகியன தோற்றுவித்துப் போகத்தினையும் வழங்கியருளினை! இந்தப் பெருங்கருணைக்கு ஏது கைம்மாறு?

இறைவா, ஆயினும், நீயே எடுத்து வளர்த்த நினது உடைமையாகிய என்னை, இன்று பாராமுகமாகக் கைவிட்டு விட்டது ஏன்? இது நீதியா? என் நிலை கண்டு இரங்குவார் நின்னருள் பற்றி ஐயங்கொண்டு சிரிக்க மாட்டார்களா?

இறைவா, நின் புகழ் மாசுபடாமல் இருக்க என்னைக் காப்பாற்றுக! என்னைப் புறம்போக விடேல். என்னைத் திருத்தி நெறி நிறுத்துக. இது உன் கடமை. கடமை, பொறுப்பு இவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் தகுதி முதலியன பார்க்க மாட்டார்கள்.

நான் பாவியேன் ஆனால், உன்னைப் பார்க்கத் தடை இல்லை. என் ஆளுடைய ஈசனே! என் வேண்டுகோள் முழுவதையும் நிறைவேற்று!

இறைவா, நீ என்னில் பிரியக் கூடாது. பிரியில் தரியேன் இனி நான் உன்னைப் பிரியேன்! இறைவா, பட்ட பாடெல்லாம் போதும். இனி நான் தாங்க இயலாது. புறம்போக விடாது ஆட்கொண்டருள் செய்க!

வாழ்வியலை வாரிசுக்குத் தரும் பொறுப்பை அருள்க!

இறைவா, துய்ப்பனவும் உய்ப்பனவும் தோற்றுவித் தருளும் என் தலைவா! "கடன்", "கடமை" என்ற சொற்களின் பொருள் எல்லை, இன்று குறுகிவிட்டது! இல்லை, உண்மையான பொருளும் வழக்கில் இல்லை.

இறைவா, இன்று நான் துய்த்து மகிழ்ந்து வாழும் மொழிகள், பொருள்கள், திருக்கோயில்கள் அனைத்தும் எனக்கு முன்னே பல நூற்றாண்டுகள் வாழ்ந்தவர்கள் முயன்று செய்து வைத்துவிட்டுப் போனவைகளே! அவற்றைத் துய்த்து மகிழ்கின்றேன்!

இன்றைய வாழ்க்கை முறை எவ்வளவோ உயர்ந்து விட்டது. பண்டு இருந்த துன்பங்கள் இல்லை. இந்த அளவுக்கு வாழ்க்கை எளிமையாகவும் இன்பந் தரத் தக்கதாகவும், முன்பு ஒரு நாளும் அமைந்ததில்லை.

பல நூறு ஆண்டுகள் துன்பப்பட்டு மனிதகுலம் வாழ்ந்து இயக்கிய வரலாற்றின் பயனே இந்த வாழ்க்கை! இலக்கியம், கலை அனைத்தும் அப்படியே! இன்றைய திருக்கோயில்கள் உயிரனுபவத்திற்குரிய பண்ணைகள்!

இத் திருக்கோயில்களை முன்னம் பலர் கூடி, கட்டி, இன்று நம்முடைய அனுபவத்திற்கு தந்துள்ளனர். ஆதலால், வழி வழி வரும் சமுதாய அமைப்பில் இன்று வாழ்வோர், சமுதாயத்திற்குக் கட்டுப் பட்டிருக்கின்றனர்! அது என்ன? நமது வாழ்வுக் களத்தை முன்னே வாழ்ந்தவர்களுக்கு —அமைத்துத் தந்தவர்களுக்குத் திருப்பித்தரப் போகிறோமா? அது இல்லை! இன்றைய வாழ்க்கை யமைப்பைக் கேடு செய்யாமல் வளர்த்துப் பாதுகாத்து அடுத்த தலை முறையி னருக்குத் தருவதே நமது கடன்.

இறைவா, நான் துய்ப்பன ஒவ்வொன்றையும் என் வழித் தலைமுறையினருக்கு பேணிப் பாதுகாத்துத் தரும் பொறுப்பு உணர்வைத் தந்தருள் செய்க!

★ ★ ★

துய்ப்பில் பூரணத்துவ அமரவாழ்வை அருள்க!

இறைவா, பெண்ணின் நல்லாளொடும் வாழும் பெருந் தகையே! திருஞானசம்பந்தர் "மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்" என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

"மண்ணில் நல்ல வண்ணம் துய்த்தும் களித்தும் மகிழ்ந்தும் வாழ்ந்தால், இன்ப அன்பாகிய கதி வாராமல் போகாது"! என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

இறைவா, நாள்தோறும் சில மூடர்கள் வாழ்க்கையை 'மாயை' என்கின்றனர். 'சம்சார சாகரம்' என்கின்றனர். 'நிலையில்லாதது' என்கின்றனர்! இறைவா, என் மனம் மயங்குகிறது.

மூத்த பிள்ளையாரின் அருமறை வாக்கினை நடைமுறைப்படுத்துக என்று ஆணை பிறப்பிக்கிறாய்? இறைவா, நான் மண்ணில் வாழ்வதற்காகவே பிறந்தேன். என்னைச் சுற்றியுள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் துய்ப்பதற்குரிய பொருள்கள்.

பொருள்களைத் துய்ப்பதிலேயே வாழ்க்கை வளர்கிறது. ஆதலால், இறைவா, கொடிய விரதங்கள் எனக்கு வேண்டாம். ஆனால் மனம் விகாரப்படாமல் துய்த்துப் பழகுதல் வேண்டும். இஃது ஒரு கலை.

துய்ப்பது துய்ப்பதற்காகவே நிகழ்தல் வேண்டும். துய்ப்பது தேவை. துய்ப்பது ஆசையாக வளர்ந்து விடக் கூடாது. இறைவா, துய்ப்பனத் துய்க்க அருள் செய்க. மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ அருள் செய்க.

இம் மண்ணையும் விண்ணகமாக்கும் அருள் நலஞ் சார்ந்த உழைப்பினைத் தந்தருள் செய்க! துய்க்கும் பொருள்களின் நலம் கெடாமல் பாதுகாத்துத் துய்க்கும் பாங்கினைக் கற்றுத் தா!

இறைவா, துய்ப்பில் பூரணத்துவம் அடையும் அமர வாழ்வை வழங்கி அருள் செய்க!

* * *

மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியே என் மகிழ்ச்சியாக அருள்க!

இறைவா, நீதியே! நான் உன்னை வணங்குகிறேன். திருவிழாக்கள் கொண்டாடுகின்றேன். நான் உனக்கு ஒரு பக்தன். இது என் புறவாழ்க்கை நிலை.

ஆனால் இறைவா! என்னுடைய அகநிலையோ சொல்லும் தரத்ததன்று. சம நிலையில் நிற்பது என்பது உயர்ந்த ஒழுக்கம். எனக்கும் சமநிலைக்கும் வெகு தொலைவு.

இறைவா, எனக்குத் தேவைப்படும்பொழுது யாரிடமும் அணுகுவேன்? உறவு கொண்டாடுவேன்? எனக்கு வேண்டாத பொழுது என்னை அணுகிவந்தாலும் நான் பார்க்க மாட்டேன். எனக்கு ஏன் இந்த மனநிலை? இப்படி ஒரு தன்முனைப்பு நிலை? இறைவா, கூடவே கூடாதுதன் முனைப்பு அறவே கூடாது.

இறைவா, ஆணவம் இல்லாமல் அடங்கிவாழும் அமர நிலையைத் தா. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நான் சம நிலையி லிருந்து பிறழக் கூடாது. இறைவா, அருள் செய்க!

அதிகாரப்பித்து வேண்டாம். வேண்டவே வேண்டாம். என்றும் எப்போதும் எல்லாருக்கும் நன் வேண்டியவனாகவே இருக்க அருள் செய்க! நடுவு நிலை பிறழாத நன்னெஞ்சத்தை, தந்தருள் செய்க!

மற்றவர்கள் வாழ்வதைக் கண்டு மகிழும் பேருள்ளத் தினைத் தந்தருள் செய்க! மற்றவர்கள் மகிழ்ச்சியே என் மகிழ்ச்சியென மகிழ்ந்து வாழும் மிக உயர்ந்தநிலையை அருள் செய்க!

★ ★ ★

அருள் சேர்க்கும் அறநெறி வாழ்வை, அருள்க!

இறைவா, மனிதரை ஆட்கொள்ளும் தெய்வமே! மனித நேயம் மிக்க தலைவனே! எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்துவதாகிய மனித நேயத்தின் ஒரு திவலையை எனக்கும் அருள் செய்க!

மனித நேயம்! ஆம்! மனித நேயமே தத்துவங்களின் முடிவு' இலக்கியங்களின் பயன்! சொர்க்கத்தின் வாயில்.

மனித நேயம் அன்பை வளர்க்கும். போரிடும் கெட்ட உலகத்தைச் சாய்க்கும். மனித நேயம் வேற்றுமைகளைக் கடந்தது. மனித நேயம் எல்லைகளைக் கடந்தது.

மனித நேயம் பயன் கருதாதது! பண்புகளில் சிறந்தது. மனித நேயம் ஆணவத்தின் பகை. அன்பிற்கு ஊற்று. மனித நேயம் அன்பின் ஆக்கம், உறவுகளின் அரண், ஒப்புரவு சார்ந்த ஒழுக்கம். மனித நேயமிக்க வாழ்வினை அருளிச் செய்க.

யார் மாட்டும் அன்பு காட்டும் விரிந்த இதயத்தைத் தா! பகைமை எனும் பெரு நெருப்பு அண்ட முடியாத அருள் வாழ்வினை அருள் செய்க! மனித நேயத்தை வளர்க்கும் முகனமர்ந்த இன்சொல்லினைத் தா!

பிறர் இன்புறுதல் கண்டு மகிழும் பேருள்ளத்தினை அருள் செய்க! இறைவா, அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் வையகம் வாழத் தொண்டு செய்யும் பெருவாழ்வினைத் தந்தருள் செய்க!

மனித நேயம் உயர்ந்தது. உயர்வற உயர்ந்தது! அற நெறி சார்ந்து நிற்கும் வாழ்வே, அருள் நலம் சேர்க்கும் வாழ்வு. இறைவா, அருள் செய்க!

★ ★ ★

இமைப்பொழுதும் நின்னை மறவாதிருக்க அருள்க!

இறைவா! எல்லா உலகமுமாய் இருக்கின்ற இறைவா! வாழ்க்கை வெள்ளத்தில் நின்றவர்கள் சிலர். அவர்கள் உன்னை நினைந்து ஆட்பட்டவர்கள். உன் கருணையால் நின்றவர்கள் — நிற்கின்றவர்கள்.

'உண்ணாமலும் நீர் பருகாமலும் இருக்க முடியும். ஆனால் இறைவனை எண்ணாமல் பிரார்த்தனை இல்லாமல் என்னால் ஒரு நொடி கூட இருக்க முடியாது' என்றார் அண்ணல் காந்தியடிகள். இறைவா, எனக்கும் இந்த வரம் வேண்டும்!

இறைவா, உன்னை எப்போதோ ஒருநாள் கும்பிடு கிறேன். எனக்கு இடர்ப்பாடுகள் வந்த பொழுது விரைந்து உன் சந்நிதிக்கு வருகிறேன். ஆனால் என்றும் எப்பொழுதும் உன் நினைவு எனக்கு இல்லை. இறைவா, மன்னித்தருள் செய்க.

இறைவா, இமைப்பொழுதும் நின்னை மறவாமை வேண்டும். இறைவா, உனது அருள் நலங்கனிந்த திருவடி களை நினைந்த வண்ணம் வாழ்தல் வேண்டும். நினது அருட் புனலில் என் நெஞ்சம் நனைதல் வேண்டும். பத்திமை தோய்ந்த பெரு வாழ்வினை அருள் செய்க!

இறைவா, உன் திருநாமமே எனக்கு நிதியாக வைத்த பொருள்! என் சித்தத்தை நின் திருநாமத்தைச் சிந்திப் பதில் ஈடுபடுத்துதல் வேண்டும். உனக்குப் பணி செய்ய உன்னை எந்நாளும் நினைக்க வேண்டும். உன் திருக் கோயில் வலம் வருதல் வேண்டும்.

உன் திருக்கோயிலைத் தூய்மை செய்ய வேண்டும். உன் புகழ் பாட வேண்டும். என் நா நின் திருநாமத்தை மறத்தல் கூடாது. என் நெஞ்சு நின்னை மறத்தலாகாது. இவ்வண்ணம் வாழ அருள் செய்க!

பொய்ம்மையான உலகவாழ்விலிருந்து எடுத்தாள்க!

இறைவா! காரைக்கால் அம்மையை "அம்மை" என்று அழைத்த அண்ணலே! காரைக்காலம்மையார் தலையால் நடந்து கயிலையை அடைந்ததாகக் கூறுவர். நானும் தலைகீழாக நடக்கவே முயலுகின்றேன்.

ஆம், இறைவா! என்னை நாலு வார்த்தை புகழ்ந்து சொன்னால் போதும். அந்தப் புகழ்ச் சொற்களை நான் முகமன் என்று எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அல்லது ஆர்வமூட்டும் சொற்களாக எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

என்னைப் புகழ்ந்தால் புகழுக்கு உரியவனாகவே ஆகிவிடுகிறேன். அதுமட்டுமா? தலை கனத்துவிடுகிறது. உடனே உலகியலுக்கு உரிய "நடை" முதலியன இல்லாமல் தலைகீழாக நடக்கிறேன். நீ என்னைத் தடுத்தாளக் கூடாதா? இறைவா! தடுத்து ஆட்கொள்க!

திருக்கோயிலில் சண்டேசர் சந்நிதி உள்ளது. சண்டேசர், கடமைகளை நியமமாகக் கொண்டொழுகியவர். பெற்ற தந்தை என்ற பாசத்தைக்கூட, கடந்து குறிக்கோளை உயிரெனக் கொண்டவர். தமது குறிக்கோளுக்கு இடையூறாக இருந்த தந்தையின் காலையே தடிந்தவர்! உன்னால் சண்டேசப் பதம் அளிக்கப் பெற்றவர். அவர் சந்நிதி கூட சின்ன வாயில் உடையது.

இறைவா, நான் எதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளேன்? ஏதோ கிடைத்த வேலைகள் சிலவற்றைச் செய்கிறேன். இது சீரான வாழ்க்கையன்று. தலைகீழான வாழ்க்கை. இந்தப் பொய்ம்மையான வாழ்க்கையிலிருந்து எடுத்தாள்க. குறிக்கோளில் நிற்கும் வாழ்வைத் தருக! அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் பணியாற்றும் பாங்கைத் தருக!

உணவுக்கு அலையும் நான் உணர்வைத் தேட அருள்க!

இறைவா, தொழுது எழும் மக்கள் வினையை நீறாக்கும் வண்ணம் நீறணியும் அம்பலத்தரசே! திருநீறு உன்சின்னம்! உன்னை நினைவூட்டும் அடையாளம். உன்னை நினைக்கத் தூண்டும் தூண்டுகோல்.

இறைவா, திருநீறு தோற்றுவிக்கும் மங்கல விளைவுகளுக்காக; திருநீறு அணிந்தாரையே போற்றினர். பாராட்டினர்.

இறைவா, நாள்தோறும் தூயவெண்ணீறு அணிந்து உன்னை — உன் திருநாமத்தை நினைந்திடும் இனிய பேற்றினை அருள் செய்க!

பூசும் திருநீற்றினைப் போலவே என் உள்ளமும் தூய்மையாக இருந்திட அருள் செய்க! மனத்தது மாசாக வாழ்தல் நன்றன்று.

உடல் தூய்மை எளிதில் அமைந்து விடுகிறது. ஆனால் மனத்தூய்மைக்குரிய வாய்மை, வாழ்க்கையில் எளிதில் வந்து அமைவதில்லை.

வாய்மையை நல்கும் அன்பு, என் நெஞ்சத்தில் வந்து பொருந்துவதில்லை. நான் உடல் வசப்படுகின்றேன். உடல் தன்னலமே நாடுகிறது. அதற்குரிய துணையாகிய உயிர்க்கு ஊதியம் தேட அனுமதிப்பதில்லை.

உணவைத் தேடியலையும் நான், உணர்வினைத் தேட அருள் செய்க! வாய்மையில் வழாது நிற்க அருள் செய்க!

மன்றுளானே! மனத்தூய்மையை அருள் செய்க! மனத்தூய்மை காத்து வாழ்ந்திட வழிகாட்டி அருள் செய்க!

சிறந்த கூட்டுறவாளனாக வாழ அருள்க!

இறைவா, மூவர் தலைவனாய் விளங்கும் முதல்வா! எந்த உலகத்திலும் முழுமையான ஒருமைப்பாடு இல்லை. இறைவா, அமரர் உலகத்திலும் ஆயிரம் ஆயிரம் சண்டைகள். மானிட சாதியில் கேட்கவே வேண்டாம். கூடி வாழ்தல் என்பது இயற்கை வாழ்வு.

கூட்டுறவுப் பண்பு இயற்கைப் பண்பு. அன்பில் தழைக்கும் பண்பு; பிறர்க்கென முயலும் நோன்பில் உருவாகும் பண்பு; ஒப்புரவறிந்து ஒழுகும் உயரிய ஒழுக்கமே கூட்டுறவுப் பண்பு. இறைவா, வையகத்தில் கூட்டுறவு செழித்து வளர அருள் செய்க!

கூட்டுறவு வாழ்க்கை, சீலம் செறிந்த வாழ்க்கை. இறைவா, பலர் கூடினால் கூட்டுறவாகிவிடாது. பலர் ஒரு செயலில் ஈடுபட்டிருப்பதால் கூட்டுறவாகிவிடாது. ஒரே சிந்தனை வேண்டும். ஒரே மனம் வேண்டும்! இறைவா, நடக்கின்ற காரியமா? பலருக்கு மனமே இருக்கிறதா என்பது ஐயப்பாடு.

பலர் சிந்திப்பதில்லை. இல்லை! சிந்திக்கவே மறுக்கின்றனர். இறைவா, இந்தச் சூழ்நிலையில், பலர் விரும்புவதையே நான் விரும்பினால் ஒரே மனம் வந்து விடுகிறது. மனத்தின் தொடர்ச்சியாகச் சிந்தனையும் வந்து விடும்.

இறைவா, நாங்கள் சிலராவது ஒரே மனம், ஒரே சிந்தனை உடையவர்களாக வாழ்ந்திட அருள் செய்க! எங்களுக்கு ஒரே மனத்தினை வழங்கியருள்க! ஒரே சிந்தனையை அருள் செய்க! நான் ஒரு சிறந்த கூட்டுறவாளனாக வாழ அருள் செய்க!

★ ★ ★

கூட்டுறவு வாழ்க்கை வாழ அருள் செய்க!

இறைவா! அறவாழி அந்தணனே! நான் வாழ ஆசைப் படுகின்றேன். நெடிய நாட்கள் வாழ ஆசைப்படுகின்றேன். நலத்துடன் வாழ ஆசைப்படுகின்றேன். ஆனால் நான் நினைக்கின்றபடி நடக்கவில்லையே! நான் வாழ முடிய வில்லையே! பிழைப்பை ஓட்டிக் கொண்டிருக்கின்றேன்.

என் வாழ்வில் நலம் என்பது நான் கனவில் கூடக் கண்டதில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் இன்றோ, நாளையோ சாவு என்று, நாளை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறேன். இறைவா, நீ எனக்கு வழங்கியதெல்லாம் நல் வாழ்வுதானா? இறைவா, நானேதான் கெடுத்துக் கொண்டேனா? என்னை மன்னித்துவிடு!

வாழ்க்கையின் இயற்கையாக அமைந்த நியதி கூடி வாழ்தல், ஒத்துழைத்து வாழ்தல், ஒப்புரவாக வாழ்தல் ஆகியன. இறைவா, உண்மை, உண்மை. இந்த விதிகள் என் வாழ்க்கையின் நியதிகளாக இல்லை.

நான் கூடித் தொழில் செய்து வாழவில்லை. ஒத் துழைத்தல் என்பது இல்லவே இல்லை! ஒருமைப்பாடு இல்லை. இறைவா, என் வாழ்க்கையை ஆரவாரமான போட்டிகள்தான் உந்து சக்தியாக இருந்து இயக்குகின்றன. அதனால் கூட்டுறவுப் பண்பு இல்லை. கூட்டு வாழ்க்கை இல்லை.

இறைவா, நான் சாவூருக்குச் செல்லும் வழியில் செல்லுகின்றேன். ஆனால், வாழ ஆசைப்படுகின்றேன்! இறைவா, சாவூருக்கு அழைத்துச் செல்லும் தன் முனைப்பு, ஆதிக்கவுணர்ச்சி, சிறிதும் நலமில்லாத போட்டிகள், இவை நிறைந்த வழியிலிருந்து நான் திரும்பி வாழ்வூருக்குச் செல்லும்வழியாகிய, கூட்டுறவு வாழ்க்கைவாழ அருள்செய்க!

நின் திருநாமம் மறவா நெஞ்சினை அருள்க!

இறைவா, உய்வார்கள் உய்யும் வகையில் ஆட்கொண்டருளும் கடவுளே! என்னை ஆட்கொள்வதற்குக் காலந்தாழ்த்துவது ஏன்? நான் உய்வது எங்ஙனம்? நான் உய்யும் நெறி எது? என்றெல்லாம் எண்ண, நீ அருள் செய்யவில்லை. நீ அருள் செய்யும் பாங்குடையான் இல்லை என்று கூறுவது எவ்வளவு பேதைமை!

இறைவா, நின் அருளுக்கு நான் பாத்திரமாக வேண்டாமா? சிந்தையில் தெளிவினைத் தந்தருள் செய்க! கருவுற்றநாள் முதல் உடனிருக்கும் கூட்டாளிகள் ஐவரின் கூட்டை நீக்குக. அல்லது அவர்களுக்கு மடை மாற்றம் தந்து நன்னெறிப்படுத்துக. இந்த ஐவர் என்னுடன் ஒத்துழைத்தாலே நான் உய்தி பெற்றுவிடுவேன். இறைவா, அருள் செய்க!

நின் திருநாமம் மறவா நெஞ்சினை அருள் செய்க! உன்னுடைய பொருள்சேர் புகழையே கேட்கும் புண்ணியப் பேற்றினை அருள் செய்க! உன்னை நினைந்து ஆடி மகிழ அருள் செய்க! என்புருகிப் பாட அருள் செய்க! நின் திருவடிகளுக்கு அரும்பொடு மலர்தூவித் தொழுது அரற்றிட அருள் பாலித்திடுக.

இறைவா நின் திருவடிகளை என் தலைக்கு அணியாகச் சூட்டிக் கொண்டு மகிழ அருள் செய்க! என்னை நின்னருள் பெறுவதற்குத் தகுதியில்லை என்று புறத்தே தள்ளாதே! துடைக்கினும் போகேன். நின் அருள் என் ஆவி! ஆவி காத்திட நின்திருநாமம் மறவா நெஞ்சினை அருள் செய்க!

அன்பே உயிராக வாழும் வகையினை கற்றுத் தருக!

இறைவா, அன்பின் வலையில் அகப்படும் அரும் பொருளே! உள்ளவாறு அன்பு செய்ய எனக்குக் கற்றுக் கொடு. ஆற்றல் மிக்க அன்பினை நான் பெற அருள் செய்க!

எல்லா உயிர்களையும் ஈர்த்துப் பிணிக்கும் இணையற்ற அன்பினை யான் பெற அருள் செய்க. இந்த மண்ணகத்தை விண்ணகமாக்கும் தூய அன்பை அருள்பாலித்திடுக. அன்பிலே கரைந்து ஒருலகமாகும் உன்னதப் பேற்றினை அருள் செய்க.

மானுடத்தை வாழ்விக்கும் வளமார்ந்த அன்பினை அளித்தருள்க. ஈரநெஞ்சினை நயந்தருள் செய்க. ஆருயிர்களுக்கு எல்லாம் நான் அன்பு செய்யும் வாழ்க்கையினை அருள் செய்க. அர்ப்பணிப்பு உணர்வுடன் பணிசெய்யும் அன்பினை அளித்தருள்க!

பழகிய நட்பைத் தலைநாள் நட்பே போல வளர்த்துக் கொள்ள வழி காட்டுக! மற்றவர் கீழ்மையைத் தாங்கிக் கொள்ளும் அயரா அன்பினை அருள் செய்க! அருளினை ஈன்றருளும் அன்பினை அருள் செய்க!

இறைவா, நின் திருவடிக்குத் தொழும்பாய் ஆட்படும், அசைவில் அன்பினை அருள் செய்க. என்னுடைய அன்பே! ஆண்டவா! அனைத்துலகமும் அன்பில் இயங்கட்டும்!

அன்பே உயிராக வாழ்ந்திடும் வகையினைக் கற்றுத் தந்திடுக. வையகம் சிறந்திடும் அன்பு, யாண்டும் முகிழ்த் திடுக. முன்னை வந்தருள் செய்க. அன்பே சிவமாய்ச் சிந்தித்து வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

மண்ணையும் விண்ணையும் இணைக்கும் அன்பு அருள்க!

இறைவா, அம்மை நீ! அப்பன் நீ! ஐயனும் நீ! அன்புடைய மாமனும் மாமியும் நீ! என்றெல்லாம் உறவு முறை காட்டி, உயிர்களிடத்தில் அன்பினாலாய இணக்கத்தை வளர்த்திடத் திருவிளையாடல் செய்தருளும் இறைவன் நீ!

ஆனால், என்னிடத்தில் உறவுப் பண்பு இம்மியும் கால் கொள்ளவில்லையே? இன்று, தாய் - மகவு உறவு சீராக இல்லை. தந்தை, மகன் உறவு சொல்லவே வேண்டாம். உடன் பிறந்தான் உறவும் பங்காளிக் காய்ச்சலாக மாறி விட்டது.

இறைவா! இந்த உலகத்தின் பொருளாதார வாழ்க்கை என்னைப் பாழ்படுத்தி விட்டது. இறைவா, என்னை எடுத்தாள்க. காப்பாற்றுக. மற்றவர்களுக்காக வாழும் அர்ப்பணிப்பு உணர்வினை உவந்து அருள் செய்க!

அன்பினாலாய உறவுகளே இந்த உலகவாழ்க்கையின் பயன் எனக்கருதி, வாழ்ந்திடும் பேருள்ளத்தினை வழங்குக. அனைத்துயிரும் சிவனருள் பெறும் பாத்திரங்கள் என்று கருதி அன்பு செய்யும் உள்ளத்தினைத் தா. ஆற்றலினைத் தா.

மண்ணுக்கும் விண்ணுக்கும் இணைப்பூட்டும் இணையற்ற அன்பினை ஏற்றொழுகிட அருள் செய்க! பிணக்கை நீக்கி, உயிர்க்குலத்தை வாழ்வித்திடச் செய்யும் அன்பினை அருள் செய்க!

தியாகப் பெருவாழ்வுக்குரிய அன்பினை அருள்செய்க! அன்பினாலாய உறவில் உலகம் ஒன்றாகிட உவந்தருள் செய்க!

சினத்தின் வாயிலை அடைக்க அருள்க!

இறைவா, "சினமடங்கக் கற்றிலை" என்ற அறிவுரை வாழ்க்கையாக உருக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே என் பிரார்த்தனை! சேர்ந்தாரைக் கொல்லும் நெருப்பாகிய சினத்திலிருந்து விடுதலை பெறுதல் வேண்டும்.

சினம் கொள்ளுதலுக்குக் காரணங்கள் இல்லாமற் போகா! அதனால் சினம் கொண்டு என்னாவது? சினம் கூடவே கூடாது! வேண்டவே வேண்டாம்! சினத்தின் வாயில்களையே அடைத்திட அருள் செய்க!

இறைவா, பணிகளைத் திட்டமிட்டபடி செய்யாமையால் எழும் சினமே மிகுதி. காரியக் கேடுகள் ஏற்படும் பொழுது சினம் வருகிறது. ஏன், நான் காரியக் கேடுகள் வரும் வரையில் வாளா இருக்க வேண்டும்? ஏன் பணிகளில் பலரை நம்ப வேண்டும்.

நான் முறையாகத் திட்டமிட்டு உறுதியாகப் பணிகளைச் செய்து வந்தால் காரியக்கேடு வராதல்லவா? நான், எனக்கு மற்றவர்கள் உபயோகப்படுவார்கள் என்று எண்ணி வாளா இருப்பானேன்?

மற்றவர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதுதான் முறை - நடைமுறை சாத்தியம் என்ற உணர்வை உணர்த்தியருள்க. மறந்தும் ஏமாறக் கூடாது.

சினத்தைத் தரும் ஏமாற்றங்களிலிருந்து விடுதலை பெற எப்போதும் விழிப்பு நிலையில் இருந்திட அருள் செய்க! நம்பியும் நம்பாமலுமிருத்தல் என்பது தான் வாழக்கை நெறி முறை என்றறிய அருள் செய்க!

அழுக்காறு, அவா வேண்டாம் என்ற விருப்பத்தினை அருள் செய்க. சினத்தின் காரணங்களை அறிந்து மாற்ற அருள் செய்க.

சினத்தின் வாயில்களையும் அடைத்திட அருள் செய்க! சினமடங்கக் கற்றுக் கொடு. அமைதி தவழும் இனிய வாழக்கையினை அருள் செய்க!

உயிரினும் சிறந்த ஒழுக்கம் பயின்றிட அருள்க!

இறைவா, ஒழுங்கியல் அமைந்த உலகைக் கண்ட தலைவா! எனக்கு ஒழுங்கினைக் கடைப்பிடிக்கக் கற்றுத் தந்தருள் செய்க. ஒழுங்கில் உறுதியை அருள் பாலித்திடுக!

என்னுடைய முப்பத்திரண்டு பற்களும் ஒழுங்காக, வரிசையாக அடுக்கப் பெற்றிருப்பதால்தான் அழகாக இருக்கின்றன. உணவை அரைக்கப் பயன்படுகின்றன.

பற்கள், ஒலிக்காற்றை முறைப்படுத்திச் சொற்களாக்கித் தருகின்றன! இதை நான் அன்றாடம் காண்கிறேன். ஆனால் வாழ்க்கையில் ஒழுங்கமைவுகள் இடம் பெறுவதில்லை!

காலால் நடப்பது மட்டும் நடையன்று. தமிழ் வழக்கில் 'நடை' என்றால் ஒழுக்கம். இன்று காலால் நிலத்தில் நடப்போர் பலர் சமூக அமைப்பில் தலையால் தடுக்கி நடக்கின்றனர். இறைவா! என்னைக் காப்பாற்று.

ஒழுங்கினைக் கற்றுத் தந்து ஒழுங்கு அமைவினை அன்றாட வாழ்க்கையில்-பணியில் ஏற்கும்படி அருள் செய்க. நன்றுடையானே! நன்னடை அருள் செய்க!

கடமைகளைச் செய்வதில் கால நியதி, ஒழுங்குகள், சிந்தனையில் ஒழுங்குகள், நடைமுறை வாழ்வில் - பணிகள் இயற்றுவதில் ஒழுங்குகள் அருளிச் செய்க!

காலத்தொடு நிற்றல் கடமைகளைச் செய்தல், எண்ணக் குவியல்களில் ஒழுங்கமைவுகள், உறவுகளில் ஒழுங்கமைவுகள் - அருளிச் செய்க!

ஒழுங்குகளின் பயனாகிய ஒழுக்கத்தினை அருள் செய்க! எம் உயிரினும் ஒழுக்கம் சிறந்ததெனக் கருதிப் பயின்றிடும் பாங்கினை அருள் பாலித்திடுக!

இறைவா! பிரிவினை விரும்பாத பேருள்ளம் அருள்க!

இறைவா, சாதி, குலம், பிறப்பு எனும் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும் என்னையும் ஆட்கொண்டருளும் தலைவா! "ஒன்றே குலம்" என்பது நான் கற்றது. நான் விரும்புவது!

ஆனால் இந்தப் பொல்லாத உலக அமைப்பு எண்ணற்ற பிரிவினைகளை உண்டாக்கி விட்டது! அந்தப் பிரிவினைகள் என்னைச் சுற்றி இருப்பவர்களிடத்தில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. அவர்கள் அந்த உணர்வோடு என்னை அணுகுகின்றனர்.

இறைவா, நீயோ எனக்கு நுண்ணுடல் மட்டும்தான் தந்தனை. இந்த மண்ணுலகில் பலரறிய நடமாடும் இந்தப் பருவுடலை எனக்கு என் தந்தையும் தாயும் பெருங்கருணையுடன் தந்தனர்.

என் பெற்றோருக்கு ஒரு சாதி இருந்தது. குலம் இருந்தது. என் பெற்றோர் குலம், என் குலம் என்பது தவறல்லவே. இந்த அடிப்படையில் பலர் எனக்குச் சுற்றமெனச் சூழ்ந்து வருகின்றனர்! எனக்கு அறச்சங்கட நிலை! இறைவா, என்ன சொல்கிறாய்! சுற்றம் போற்றுதல் தவறன்று.

குலம் தழீஇய வாழ்க்கை நிறையுடையதே. மனித குலத்தினின்றும் பிரிதல் கூடாது. வேற்றுமை கூடாது. அப்படியா, இறைவா, எனக்கு வேற்றுமையற்ற ஒருகுல உணர்வைக் கொடு. பிரிவினைகளை விரும்பாத பேருள்ளத்தினை அருள் செய்க!

மகவெனப் பல்லுயிரையும் ஒக்கப் பார்த்துப் பிரிவுடன் கூடி வாழும் அருள் நெஞ்சத்தினை வழங்குக.

நான் பிறந்து வளர்ந்த சுற்றந்தழீஇ நின்று பேணும் பெருவாழ்வை அருள் செய்க!

குறிக்கோளினை நோக்கி என் வாழ்க்கையை இயக்குக

இறைவா, ஞாலமாய் இவை வந்து போம் காலமாய் நின்றருள்பவனே! நின் சோதனைகளை ஏழையாகிய என்னால் தாங்க இயலவில்லை.

பெற்ற தாயின் அன்பு எவ்வளவு உயர்ந்தது. அதனை நுகர்ந்தே மகிழ்ந்து வாழ்ந்து சாகலாம் என்றால், இடையில் தட்டிப்பறித்து விடுகிறாய். இது என்ன சோதனை!

இறைவா உனக்குக் கல்நெஞ்சமா? ஏன் உன்னையே காண்கிறேன். பேசி மகிழ்கிறேன்! உடனே ஓடி ஒளிந்து விடுகிறாய். ஏன் இந்தச் சோதனை இறைவா? இறைவா நன்றருளிச் செய்தனை! இந்த உலகின் அமைப்புகள் அனைத்தும் கடமைகளின் வழிப்பட்ட அமைப்பு. கடமைகளின் வழி மாறி மாறிச் சுழலும்.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமைகளைச் செய்யும் பொறுப் பேற்க வேண்டும். சார்பு இருந்தால் பொறுப்பு வராது. அதனால் பொறுப்பேற்கும் பருவத்தில் காலத்தில் பிரிகின்றாயே! அப்படியா இறைவா!

நல்லவர்களுக்குப் பிரிவு அன்பை வளர்க்கும், கடமை உணர்வைத் தூண்டும். இறைவா, உன்பால் என்னிடம் அன்பு நிரந்தரமாக ஊற்றெடுக்கப் பிரித்தருள் செய்கிறாய்!

நானே என்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் பொறுப் பேற்க என் தாயைப் பிரித்தாய்! இறைவா, படைப்பியக் கத்தின் நுட்பம் புரிகிறது. மரணங்களின் உண்மை புலனாயிற்று.

நான் செத்தவர்களுக்காக அழமாட்டேன். அவர்கள் எதற்காகச் செத்தார்களோ அந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்று வேன். வாழ்க்கை குறிக்கோளுடையது.

இறைவா, குறிக்கோளினை நோக்கி என் வாழ்க்கையை இயக்குக!

இறைவா, தீதிலா நன்மையே வளரும்படி அருள்க!

இறைவா, தீதிலா நன்மையே, திருவருட் குன்றே! நின் தீதிலா நன்மைக் காட்சியை அடியேனுக்கு அளிக்கக் கூடாதா? தீதிலா நன்மையை நான், என் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்கும்படி ஆற்றுப்படுத்தி அருள் செய்யக் கூடாதா?

இறைவா, இன்று என் வாழ்க்கையில் என்னைச் சுற்றி லும் தீதுடைய நன்மைகளே நடைபெறுகின்றன. இல்லை, இல்லை. இறைவா! தீமையே நன்மையென்று கருதிச் செய்கிறேன்.

இறைவா, நான் என்ன செய்ய? தீமை மிகுதியும் உடைய நன்மையையே நான் நன்மை என்று கருதியுள் ளேன் அது மட்டுமா? இறைவா! நீ மற்றவர்களுக்கு அமுதத்தினைக் கொடுத்தாய். நீ நஞ்சை உண்டாய்! என் வாழ்க்கையில் தலைகீழ்ப் பாடம்.

நான் மற்றவர்களுக்கு நஞ்சினைத் தருகிறேன். நான் அமுதத்தை விரும்பி உண்கிறேன். இத்தகு தற்சார்பான வாழ்க்கைக்கு ''வள்ளல்'' பட்டம் வேறு! இறைவா, என் னைக் காப்பாற்று! நான் தீதிலா நன்மையாகிய வாய் மையை ஏற்று ஒழுக அருள் பாலித்திடுக.

என்னைப் போலவே மற்றவர்களும் என்று கருதி, அவர்தம் வாழ்வுக்குரிய நன்மைகளை நாடிச் செய்ய அருள் பாலித்திடுக!

நன்மை தொண்ணூற்றொன்பது பங்கும், தீமை ஒரு பங்குமாக இருந்தாலும் பாலில் நஞ்சு கலந்தாற் போன்றது என்ற அறிவினை எனக்குத் தா. நான் நன்மையை எண்ண அருள் செய்க! நன்மையே செய்திட வாழ்த்தி அருள் செய்க!

இறைவா, நான் தீதிலா நன்மையுடையோனாக— நன்மையே செய்வோனாக வாழ்ந்திட அருள்செய்க! யாண்டும் எங்கும் தீதிலா நன்மையே வளரும்படி அருள் செய்க!

என்னை உணர்த்தி நான் மனிதனாக வாழ அருள்க!

இறைவா, எந்தையே! நின் திருவடி போற்றி! இறைவா! "நான் யார்?" என்று ஆய்வு செய்தால் அல்லவா நான் உய்தி பெறலாம்.

நான் யார்? இந்த உடலா? உடலினும் வேறாய உயிரா? இல்லை, நானே கடவுளா? "நான்" நானேதான்! எனக்குப் பெயர் "உயிர்" அல்லது "ஆன்மா" என்பது.

நான் என்றுமே உள்ளவன். எனக்குப் பிறப்பும் இல்லை, இறப்பும் இல்லை. நான் ஒரு அறிவுப் பொருள். எனக்குச் சுதந்தரம் உண்டு. என்னிடம் குறையும் உண்டு. நிறையும் உண்டு.

இறைவா, என்னைப்பார்! நான் என்பதற்குப் பொருள் கற்றுக்கொடு! நான் மரபால் உனக்கு மகன் தொண்டன் என்று உணர்த்துக. நீ என்னை அறிவில் வளர்த்திடுக! நான் உய்தி நெறியில் செல்ல ஆர்வப் படுத்துக!

இப்பிறப்பிலேயே இன்ப அன்பினை எய்திட அருள் செய்திடுக! இறைவா, அட்டமா சித்திகளும் தா! ஆனால் அவை எனக்குத் துணையாக இருக்க நின் திருவடிக்கு ஆட்செய்யும் பேற்றினை அருள் செய்க!

இறைவா, நின் நிழலில் வாழும் நிலையினை அருள்க! நின் அருளில் திளைத்து வாழும் வாழ்க்கையை அருள் செய்க! நான் மனிதன்! மனிதனாகவே வாழ அருள் செய்க!

இறைவா, நடுவுநிலை பிறழா நல்வாழ்வு அருள்க!

இறைவா, நீலமணிமிடற்றினை உடையவனே! நின் தோழன் நம்பியாரூரரின் கண்களைப் பறித்த கண்ணுதல் பரம்பொருளே! இறைவா, என் வாழ்க்கையில் ஓரம் சாரும் தீய இயல்பு இருக்கிறது.

வணிகணாளர்கள் என் இதயத்தைப் பறித்து விடுகின்றனர். இறைவா! ஒரு தராசு கூட தன் நிலையில் இருக்கிறது. நானோ, என்னிலையில் இல்லை; இருக்க முடியவில்லை. இறைவா, என்பிழை பொறுத்தாட்கொள் நான் நடுவுநிலை பிறழ்தல் கூடாது.

இறைவா, நான் எனக்காகப் போராடினால் விலங்கிற்கும் எனக்கும் என்ன வேற்றுமை? நான் என் வாழ்நாள் முழுதும் மற்றவர்களுக்காகவே போராடுமாறு அருள் செய்க!

வல்லாங்கு வாழ்வாரிடம் வாழ்விழந்து, உலகில் அல்லற்படும் சாதாரண மக்களுக்காகப் போராடும் தூய வாழ்க்கையை அருள் செய்க!

இறைவா, எந்தச் சூழ்நிலையிலும் நீதியின் பக்கமே நிற்கும் பெற்றிமையை அருள் செய்க. இறைவா, நீயே நீதி! இறைவா, என்னை அதிகாரம், செல்வம் இவை விலை கொள்ள முடியாவண்ணம் முறைபிறழா நடுவுநிலையில் நான் நிற்க அருள் செய்க!

இறைவா, இச்சைகள் மிகுதியும் நிறைந்த தற்சார்பான ஆசைகள் என் வாழ்க்கையின் சீலத்தை அரித்தழிக்கா வண்ணம் நடுவுநிலைமையை உயிரெனப் பற்றி ஒழுகும் பெற்றிமையை அருள் செய்க!

ஆதியே! அந்தமே! நடுவே! என் வாழ்க்கையின் பயனே! நான் ஒரு நடுவு நிலையினனாக நின் நீதியைச் சார்ந்தே வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

இறைவா, என்னைப் புதிய மனிதனாக்குக!

இறைவா, என்ன சிரிக்கிறாய்? நான் நகைப்பிற்கிட மானவனாகி விட்டால் உனக்குப் பெருமையா? அது எப்படி இறைவா?

ஏன் என்னை இப்படி அவலப்படுத்துகிறாய்? எனக் கென்ன வாய் இல்லையா? பேசத் தெரியாதா? தர்க்கம் செய்யத் தெரியாதா?

இறைவா, நான் பேசியே கெட்டேன். உலகத்தின் இயக்கம் செயலாலேதான்! என்னை ஆண்டருள் செய்யும் பெருமானே!

என் உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பும், உறுப்பிற் குரிய உயர்பணிகளைச் செய்யத்தக்க வழியில் பயிற்சி கொடு.

என் கால்கள் நின் திருக்கோயில் வலம் வரட்டும்! என் கால்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டு வாழ்விழந்தோர் வாழ்வு நோக்கி நடை பயிலட்டும்.

வயிறு, அற்புதமான உறுப்பு! ஓயாது உழைப்பது. உழைப்பின் பயனை உடல் முழுதுக்கும் தருவது, தூய்மை தழுவியது.

நெஞ்சு மனித நீதியில் நிலைத்து நிற்கட்டும். வாய் நின் புகழ் பேசட்டும். நின் புகழுனைய வாய்மைக்கு வழக் காடட்டும். இறைவா, இந்தப்படி அருள்செய்! புதிய மனிதனாக்குக!

இறைவா, என்னைப் புதிய மனிதனாக்கி அருள்க! நெஞ்சம் நீதியில் நிலைத்திட அருள் செய்க.

உழைத்துண்ணும் மனிதனாக என்னை மாற்றுக!

இறைவா, நின் படைப்பின் அதிநுட்பத்தை அறியும் ஆற்றல் எங்களுக்கு ஏது? நீ எதிலும் உபரியிருக்கும் படியாகவே படைத்து இயக்குகிறாய் சான்றாக ஒரு வயிறு இரண்டு கைகள். இரண்டு கால்கள்.

கைகளும், கால்களும் இணைந்து உழைத்தால்—முறையாக உழைத்தால் ஒரு வயிற்றுக்குப் போதாதா? இறைவா, போதும்! போதும்! கூடுதல் உழைப்பின் உபரியை நம் வாழ்க்கைக்கு உதவியாக இருப்பவர்களுக்குத் தரலாம்!

ஆனால், இறைவா வயிறு முட்டச் சாப்பிட நினைப்பது போல—எத்தனையோ பேருக்கு முழு உழைப்பு உழைக்க மனமில்லையே? சுவைத்து உண்ண ஆசைப்படுவது போலத் தமது கடமைகளைச் சுவைத்து மகிழ்ச்சியுடன் செய்ய மனம் வரவில்லையே?

குறைபட்ட உழைப்பெல்லாம் குறைகளைத்தானே தரும். குறித்த நேரத்தில் பசிக்கிறது என்று கூறி உணவுக்குத் தேடி அலைகிறேன். என் உடலுக்கு நான் ஒரு வஞ்சனையும் செய்ததில்லை. ஆனால் குறித்த காலத்தில் வேலை தேடித் திரிவதில்லை.

சோம்பல், கடமைப் பசியைத் தணித்துவிட்டது. இது மட்டுமா? மற்றவர்கள் உழைக்க அவர்களை ஏமாற்றிச் சுரண்டிப் பிழைப்பு நடத்தும் ஈனத்தனம் வேறு. உழைத்துண்ணும் மனிதனாக என்னை மாற்றுக!

கடமைகளைத் தேடி அலையும் மனம் தா! கிடைத்த கடமைகளையெல்லாம் பெரியது—சிறியது என்று பாராமல் செய்யும் மனப்பாங்கைத் தா!

கடமைகளை முழுமையாகச் செய்தலே நிறைவான வாழ்க்கையை அமைக்கும் பாதை. நான் உழைத்து வாழவே விரும்புகின்றேன். உழைத்து, வாழும் மனம் தா. இறைவா அருள் செய்க!

நல்ல தமிழில் வழிபாடு செய்கிறோம்! எழுந்தருள்க!

இறைவா, புலித்தோல் உடுத்திய முதல்வா! உண்மையைச் சொல்! சமஸ்கிருதம், தமிழ்-இவ்விரண்டு மொழிகளில் எந்த மொழியைக் கேட்பதில் உனக்கு விருப்பம் அதிகம்?

இறைவா, நாடறிந்த ஓர் உண்மைக்குக் கேள்வியா என்று கேட்கிறாய்? ஆம், இறைவா! இன்று சிலர் சமஸ்கிருதம்தான் உனக்குரிய மொழி, தமிழ் அல்ல என்று கூறுகிறார்கள் வழக்காடுகிறார்கள். நீ உன் விருப்பத்தைச் சொல்லி வழக்கைத் தீர்த்து வைக்கக் கூடாதா?

நீ அன்று படிக்காசு கொடுத்துப் பைந்தமிழைக் கேட்டாய், பண் சுமந்த பாடல்களைப் பரிசாகப் பெறுவதற்கு வைகை ஆற்றங்கரையில் மண் சுமந்தாய். சுந்தரரின் செந்தமிழுக்காகத் திருவாரூர்த் தெருவில் நடந்தாய்.

தமிழ் மந்திரத்தை எழுதி நெருப்பிலிட்ட ஏடு எரியவில்லை வெள்ளத்தை எதிர் கொண்டு கரை ஏறியது ஆம், இறைவா! தமிழ் நீ விரும்பும் மொழி! இல்லை, இல்லை! தமிழே நீ; நீயே தமிழ்! என்ன இறைவா கூறுகிறாய்?

திருக்கோயில்களில் தமிழை அகற்றி, சமஸ்கிருதத்தை நுழைத்ததால்தான், தமிழிருக்கும் இடம் தேடிப் போய் விட்டாயா? அதனால்தான் உன்னைத் திருக்கோயிலில் தேடிப்பார்த்துவிட்டு, ''கடவுள் இல்லை'' என்று கூறுகிறார்களா?

இறைவா, எங்கள் தவறை மன்னித்து அருள்க! நாங்கள் நல்ல தமிழில் வழிபாடு செய்கிறோம். இறைவா. திருக்கோயிலுக்கு வா! எழுந்தருளி வாழ்த்துக!

நம்பிக்கையே வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக அருள்க!

இறைவா, நம்பிக்கைக்கு மிகுதியும் உரிய அண்ணலே! உன்னை நம்பியே கை தொழுகின்றேன்! இறைவா, என் நம்பிக்கை பொய்க்குமா?

"நம்பினார் கெடுவதில்லை நான்கு மறைத் தீர்ப்பு" என்பர் இறைவா, வாழ்க்கையை இழுத்துச் செல்வது நம்பிக்கையே யாம்.

ஆனால் நம்பிக்கை என்பது வாழ்நாளின் தொடக்கத்தில் காலை நேரத்தில் நல்லது காலை உணவு உடலுக்கு நல்லது. இறைவா, காலை உணவு செரிக்கப் போதிய காலம் உள்ளது. உணவின் பயனாகிய உழைப்பை ஈடு செய்யவும் இயலும். ஆனால் இரவு உணவோ பயன் குறைவுடையது.

இறைவா, வாழ்க்கையில் காலைப் பொழுதில் கொள்ளும் நம்பிக்கை, காலை உணவைப் போன்றது மாலைப் பொழுது நம்பிக்கை என்பது, இரவு உணவைப் போன்றது பயன் குறைவானது.

என் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கை கால் கொள்ளட்டும். காலை உணவு பயன் படுவதுபோல காலைப் பொழுதில் நான் கொள்ளும் நம்பிக்கை, நாள் முழுவதும் என் வாழ்க்கையை ஆவேசித்து நடத்தட்டும்.

இறைவா, நான் என்னை முதலில் நம்ப வேண்டும். என் ஆற்றலில் எனக்கு நம்பிக்கை வேண்டும். இந்த உலகத்தில் நான், என் வாழ்க்கையில் நிறையச் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை வேண்டும்.

நம்பிக்கை எனது வாழ்க்கையின் ஆதாரமாகிட அருள் செய்க. என்னைச் சுற்றி இருப்பவர்களை நான் நம்ப வேண்டும்.

இறைவா, என்னுடைய வாழ்க்கையின் ஆதாரம் நம்பிக்கையே! இறைவா அருள் செய்க!

என் மனோசக்தி தொழிற்பட அருள் செய்க!

இறைவா, நினைப்பவர் மனம் கோயிலாக கொண்டவனே! போற்றி! போற்றி! இறைவா, நான் யார்? என் உயிர் எது? இறைவா, என் உயிர், உடல் முழுதும் பரவி நீக்கமற நிறைந்து நிற்கிறது.

இறைவா, என் உச்சந்தலையில் உள்ள உரோமத்தில் இருந்து கால் நுனியில் உள்ள நகம் வரையில் எங்கணும் என் உயிர் இருக்கிறது! ஆயினும் உயிரின் இயக்கம் மனத்தினால் ஆகும்.

''மனம் உண்டேல் வழியுண்டு'' என்பதன் தத்துவப் பொருள் விளக்கம் என்ன? மனமிருந்தால் அறிவும் இயங்கும் இறைவா, என் மனத்தை மீட்டுத் தா!

இறைவா, என் மனத்தில் நீ எழுந்தருளியிருந்து கொண்டு என் மனத்தைப் புறம் போகவிடாமல் எனக்குத் துணையாக இருக்கும்படி அருள் செய்க!

என் மனம் என்வசம் இருக்கும்படி அருள் செய்க! என் மனம் அட்டமாசித்தியும் இயற்றிடும் ஆற்றலைப் பெற்று விளங்க வேண்டும்!

இறைவா, மனம் போல வாழ்வு! என் வாழ்வும் மனமும் இசைந்தவை. நான் வாழ்ந்திட, வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

மனமது செம்மையாகிப் புதுவாழ்வு பெற்றிட அருள் செய்க! என்மனம்! ஆம், அதிசக்தி வாய்ந்தது. என் மனோ சக்தி தொழில்பட அருள் செய்க!

என்கடன் பணி செய்து கிடக்கவே அருள்க!

இறைவா, எனக்கு ஏன் இந்த ஆசை! ஆம், இறைவா வெளியில் தலைகாட்டிக் கொள்ள. அதாவது என்னை மிகைப்படுத்திக் காட்டிக்கொள்ள ஆசை! இது நல்லதா?

முந்திரிப் பழத்தில் கொட்டை வெளியே துருத்திக் கொண்டிருக்கிறது! அதனால் பழம் சுவையற்றுப் போய் விடுகிறது! ஒரே காரம்! கொட்டையும்கூட எளிதில் சுவைக்க முடியாத ஒன்று.

மாம்பழத்துக்குள் கொட்டை ஒடுக்கம். அதனால் பழம் சுவையாக இருக்கிறது. கொட்டைக்குள் இருக்கும் பருப்பும் மருத்துவத்திற்கு உபயோகம் ஆகிறது.

உலகின் எல்லா மரவகைகளின் வேர்களும் மண்ணிற்குள் மறைந்துதானே கிடக்கின்றன. ஆனால் மறைந்து கிடக்கும் வேர்களின் தொண்டால் மரங்கள் செழித்து வளர்கின்றன. மனிதகுலத்திற்குப் பயன்படுகின்றது.

இறைவா, எனக்கு ஏன் பெயர்? புகழ்? பெருமை. இவையெல்லாம் வளரும் வாழ்க்கையில் விழும் பூச்சிகளாகப் போய் விடும். வேண்டவே வேண்டாம். இறைவா. எங்கும் நின் புகழே நிலவுக! மற்றவர்கள் புகழே நிலவுக!

எனக்கு அடக்கமாக அமைதியாக இருக்கும் வரத்தைத் தா! பணி செய்யும் பண்பினைத் தந்தருள் செய்க!

''என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே'' இது என் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக அமைய வரம் தா! இறைவா, அருள் செய்க!

அறிவை நாடும் ஆர்வத்தினை அருள்க!

இறைவா, பையவே கொடுபோந்து வாசமெனும் தாழ் உருவும் உத்தமனே! நாவிற்குச் சுவையான உணவு! உடலுக்கு நலமான உணவு!

இவையிரண்டில் நாவிற்குச் சுவையான உணவு தயாரித்தலில் வேலை மிகுதி பொருள்கள் நிறையத் தேவை! எனினும் உணவு, என் நாவிற்குச் சுவையாக அமைந்தாலும் உடலிற்கு நலமளிக்குமா என்பது ஐயப்பாடே!

இறைவா, இந்த உலகில் உயிர்க்கு மகிழ்வைத்தரும் சூழல்களை எல்லாம் நீ கருணையோடு அளித்துள்ளாய். பொன் உண்டு. மணி உண்டு பொருள் உண்டு. துய்ப்பனவும் உண்டு. உய்ப்பனவும் உண்டு. யாதுமோர் குறைவில்லை.

ஆயினும் ஏன் நான் கள் குடித்த குரங்குபோல் ஆனேன்? இல்லை, இல்லை! கள் குடித்த குரங்கை—தேள் கொட்டியது போல் ஆனேன்?

இவற்றை யெல்லாம் முறையாகத் துய்க்கத் தெரியாமல் மன விகாரப்படுகிறேன். ஆசைப்படுகிறேன். இறைவா, என்னைக் காப்பாற்று.

என் பிழையைப் பொறுத்தருள். இனிமேலும் பிழைகள் வராமல் பாதுகாத்தருள் செய்க! என்னுடைய பொறிகளைச் சுவை நோக்கி அலையாமல் பயன் நோக்கி அடைந்து துய்க்கச் செய்யும் துணிவைத் தந்தருள் செய்க!

என் புலன்களின் மீது எனக்கு மேலதிகாரம் இருக்கும் படி அருள் செய்க! என் புலன்களைத் தூய்மையாகப் பேணத் துணை செய்க! என் அறியாமையை நானறிந்து கொண்டு அறிவை நாடிடும் ஆர்வத்தினை அருள் செய்க!

வேண்டுதல் வேண்டாமை இல்லாத தூய வாழ்வினை அருள் செய்க! வேண்டாமை என்ற விழுப்பம் மிக்க செல்வம் பெறத் துணை செய்க! வாழ்க்கையில் ஒளி நிறையட்டும்! அறிவை நாடும் ஆர்வத்தினை அருள் செய்க!

அருள், என் வாழ்க்கையின் ஆக்கமாக அருள்க!

இறைவா! கயிலையை நான் காண வேண்டும். கயிலை யில் எழுந்தருளியுள்ள நின் திருக்கோலத்தைக் கண்டு மகிழ வேண்டும்.

இறைவா! உன் கோட்டையின் கதவுகள் சாத்தப் பட்டுள்ளன, பூட்டப்பட்டுள்ளன. அதைத் திறப்பதற்குரிய சாவியைத் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றேன்!

இறைவா, நின் கோட்டையைத் திறப்பதற்குரிய சாவி யாகிய அருள், வேண்டும். ''அருளில்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை.'' என்பது அருள்வாக்கு. அருள்—அன்பு ஈனும் சேய். அன்பில்லாது அருள் வாராது.

அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் அன்பு காட்டுதல் என் ஒழுக்கமாக வேண்டும். என் வாழ்க்கையின் உயிர் நிலை யாக அன்பு அமைதல் வேண்டும். அன்பை ஈன்று வளர்த் துப் பேணுவது உயிர் இரக்கமாகிய பண்பாடே.

இந்த உலகத்தில் வாழும் அனைத்துயிர்களிடத்திலும் எனக்கு அன்பு வேண்டும். எந்த உயிர்க்கும் தீங்கு நினைக்க லாகாது. இறைவா! இந்த பாக்கியத்தினை எனக்கு அருள் செய்க!

வையம் உண்ட பிறகு உண்ணவும், வையம் உடுத்திய பிறகு உடுத்தவும் எனக்குக் கற்றுத் தா. துய்த்தலிலும் துறத்தலிலும் என்னை ஈடுபடுத்து.

உயிர் இரக்கம் என் வாழ்க்கையின் கொள்கையாகட்டும். அன்பு செய்தல் என் வாழ்க்கையின் ஒழுக்கமாகட்டும்.

அருள் என் வாழ்க்கையின் ஆக்கமாக அமையட்டும். இறைவா, அருள் செய்க!

சமுதாய விதிக்கேற்ப நான் நடந்திட அருள்க!

இறைவா! நீதியே! நியதியே! நின்னருள் போற்றி! போற்றி! இறைவா, இந்த உலகின் இயக்கத்தில் எண்ணற்ற நியதிகள் உள்ளன. நியதிகளே உலக இயக்கத்தை நடத்துகின்றன.

இந்த உலக இயக்கம் நியதிகளின் வழி நடப்பது. இறைவா, என் வாழ்க்கை விதியின் வழி நடப்பது, நடக்க வேண்டியது விதி என்றால் என்ன இறைவா? "தலை விதி" என்று கூறுகிறார்களே, அந்த விதியா? இறைவா, என்னை மன்னித்து விடுக. நான் தலைவிதியில் நம்பிக்கை இல்லாதவன்.

இறைவா, விதி நியதியைப் போன்றது; விதி என்பது வகுத்துக் கொண்ட வழிமுறை. என் வாழ்க்கையின் விதிமுறை, இந்த உலகத்தை இயக்கும் இயற்கையின் விதிமுறைகளுடன் இசைந்து நடக்க வேண்டும். இயற்கையோடிசைந்த வாழ்க்கையே வாழ்க்கை. இயற்கையோடிசைந்த வாழ்க்கையே இன்ப வாழ்க்கை.

இறைவா, நான் தனிமனிதன். ஆனால் ஒரு சமுதாயத்தில் ஓர் உறுப்பினனாக வாழ்கின்றேன். ஆதலால் என்னோடு வாழும் மற்றவர்களின் நலமே என் நலம். ஆதலால் அவர்கள் மகிழ்வதற்குரிய விதிமுறைகளே என் வாழ்க்கையின் விதிமுறை.

இறைவா சமுதாய வாழ்நிலையே என் விதி, என் வாழ்நிலை. ஒரு விதி இன்பத்திற்கு முரணாக இருந்தால், அந்த விதியைச் சமுதாய விதியாக மாற்ற வேண்டும். இதுவே என் வாழ்நாளின் விதி. விதித்துள்ள கடமை, இறைவா அருள் செய்க!

இறைவா, நாடு உவப்ப நடக்கும் விதிமுறைகள் உயர்ந்தவை. உய்தி தருபவை. அந்த உயர்ந்த விதிமுறையின் வழி என் வாழ்வியல் நிகழ அருள் செய்க!

உழைப்பில் ஞானம் உணர்த்திய இறைவா போற்றி!

இறைவா, உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் விளையாட்டுக் கொண்டருளும் தலைவா! போற்றி! போற்றி! உன்னிடம் நிறையக்கேட்க வேண்டும் என்று தான் நின் சந்நிதி அடைந்துள்ளேன்! நீ அருளிச் செய்வதோ போதாது!

இறைவா, நீ குறைவிலா நிறைவு! நான் வேண்டியவாறு குறைவிலாது கொடுத்தருளினால் உனக்கென்ன குறை வந்துவிடப்போகிறது? நின் அருளிச் செயலுக்கும் அளவுகள் நியதிகள் உண்டா?

நான் உன்னை, உன் நாமத்தை ஒரு தடவை சொன்னால் கூடப்போதும். நீ உடனே அருளிச் செய்வாய். நான் நிறையப்பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்றிருந்தேன். நீ என் தகுதியறிந்து அருளுவதாக இருந்தால் நான் அடையக் கூடியது ஒன்றும் இல்லை.

எனக்கு இயல்பான பழக்கம் குறைவாக வேலை செய்து நிறையக் கேட்பது என்பது. இறைவா நான் ஒரு நாள் உழைக்கின்றேன். ஆனால் ஒன்பது நாள் ஊதியம் கேட்கின்றேன். சற்றே அன்புடையான் போல நடிக்கின்றேன். இந்த நிலையில் நான் எப்படி உன்னை அடைய முடியும்?

இறைவா. அறிவு அரும்புகிறது. தெளிவு தோன்றுகிறது இறைவா. நீ ஒரு மதிப்பீட்டாளன்! அவ்வளவு தான். நான் நன்றாகச் செய்தால் நிறையக் கொடுப்பாய். இறைவா, நான் முற்றாக—முழுநலம் படைக்கத்தக்க உழைப்பினை வழங்க அருள் செய்க!

இறைவா, நான் பொய்யெலாம் தவிர்த்த அன்பினைக் காட்டுகிறேன் இறைவா, அருள் செய்க! உழைத்தால் உறுதி உண்டு. இது நல்ல ஞானம்! இதனை அருளிச் செய்த பெருங் கருணைக்கு ஆயிரம் ஆயிரம் போற்றிகள்.

இறைவா நான் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்திட அருள்க!

இறைவா, களிற்றுரிவைப் போர்த்த புண்ணியனே! யானை ஒரு பெரிய மிருகம். எனினும் யானைக்குத் தன்னைத் தெரிந்து கொள்ளும் ஆற்றல் இல்லை. யானை தன்னைச் செலுத்துகின்ற பாகனையும் அறிந்து கொள்ள இயலாதது.

யானை தன் தலையில் தானே புழுதியை அள்ளிக் கொட்டிக் கொள்வது; ஏன் தன்னைக் கட்டும் சங்கிலியைத் தானே எடுத்துக் கொடுப்பது!

இந்தப் பெரிய யானையைப் போல நான் வாழ்கிறேன். என்னைப் பற்றியே நான் அறிந்து கொண்டேனில்லை. நான் யார்?

என்னுடைய உடலியல்பு என்ன? என் பொறிகளின் ஆற்றல் என்ன? என்னுடைய புலன்களின் இயல்பென்ன?

நான் வழிவழியாக வாழ்ந்த வாழ்நிலைகளின் படிப் பினைகள், பெற்ற அனுபவங்கள், அனுபவங்கள் வழியாக வந்தமைந்த குணங்கள் ஆகியன ஊழெனெ உருக்கொண்டு வந்த பழவினையின் தன்மை என்ன? இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் நான் பூரணமாக அறிந்து கொள்ளாத நிலை!

இறைவா, ஏதோ உனக்கு, உன்னுடைய கணக்கு வழக்கை கடந்த கருணைக்கு, வேலை வேண்டுமே என்ப தற்காக, நான் உடம்பொடு புணர்த்துப் பட்டேன்.

என் பெற்றோர் விழைந்த காதலின்பத்தின் விளைவாக நான் பிறந்தேன்! இதில் என் விருப்பம் இல்லை. அதிகாரமும் இல்லை எனினும் நான் ஒரு மனிதன்!

என் பொறிகள் செயல்திறன் உடையவை. என் புலன் கள் அறிவு நலம் செறிந்தவை. அறிவித்தால் அறியும் தன்மையுடையவை!

என் வாழ்க்கையின் சென்ற காலம் அப்படியொன்றும் மோசமில்லை என்பது மானுடனாகப் பிறந்திருப்பதனாலேயே தெரிகிறது! ஆதலால், வாழ்வாங்கு வாழமுடியும்! வாழ் வாங்கு வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

இறைவா, சாதி, மதத்திலிருந்து விடுதலை செய்க

இறைவா! எட்டினோடு இரண்டும், அ, உ, ம் என்ற ஓம் எனும் பிரணவ மந்திரத்தை அறியாத என்னை பட்டி மன்றம் ஏற்றினை! நின் அருட் செயலுக்குப் பல நூறாயிரம் போற்றிகள்!

ஆனால் இறைவா, நின் செயல் நற்பயனை விளைத்து வருகிறதா? கூர்ந்து நோக்கின் பயன் நன்றாக இல்லை.

இறைவா, பொய்—மெய் துணிவே வாழ்க்கையின் நோக்கம்; பிறவியின் பயன். ஆனால், இன்றோ பெரும் பான்மையான விவாதங்கள் பொய்—மெய் துணிவதற்காக இல்லை.

விவாதம் ஒரு பொழுதுபோக்கு. பலர் திண்ணையில் உட்கார்ந்து விவாதிப்பதிலேயே பொழுதைக் கழிக்கின்றனர்.

பல சமயங்களில் இந்த விவாதம் சூடேறி விபரீதமாகி விடுகிறது. பகைமூண்டு விடுகிறது. பிணக்குகளும் தோன்றி விடுகின்றன. விவாதத்தால் இந்த உலகில் விளைந்த தீமைக்கு அளவே இல்லை. இன்றும் அந்தத் தீமைகள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

இன்றும் மத விவாதங்கள், மதச் சண்டைகளாக மாறி மதத்திற்கு நேர் எதிரான பலனைத் தந்து வருகின்றன!

இறைவா, நான் உன்னை நம்புகிறேன். உன்னைப் போற்றுகின்றேன்! உன் வழியில்—அறவழியில் வாழ்கின்றேன்! உன்னுடைய இந்தப் பரந்த உலகத்திற்குத் தொண்டு செய்கின்றேன்! இது போதாதா?

இறைவா, எனக்கு எதற்கு மதம், சாத்திரக் குப்பைகள், சடங்குகள்?

சாதி ஆசாரங்கள் எனும் சிறுபிள்ளை விளையாட்டுக்களிலிருந்து விடுதலை செய்க! ''நீயுண்டு நானுண்டு'' என்று வாழ்ந்திட அருள் செய்க! இறைவா, அருள் செய்க!

இறைவா, நிறை காணும் பண்பை எனக்கு வழங்குக

இறைவா, எந்த ஒன்றிலும் குறை காண முடியும். யார் மீதும் குறை காண இயலும். இதனால் என்ன நன்மை "நிறையில்லாதவர் கண்களுக்கே குறை தென்படும்" என்ற ஆப்தமொழி நினைவிற்கு வருகிறது.

குறை—குற்றங்கள் காணல் எளிது; தூற்றுதல் எளிது. நிறை காணல் அரிய முயற்சி. நிறை காணும் முயற்சியிலேயே அன்பு வளரும். உறவு வளரும்.

இறைவா, இந்த உலகில் இனிய நிறை காணும் பண்பை எவ்விடத்தும் காணோமே?

இறைவா, என் மனம் ஏன் ஆத்திரப்படுகின்றது? அலமருகிறது? மற்றவர்களின் குறை காண்பதில்தானே சுறு சுறுப்பு. நாம் குறையை மறந்து நிறை காண முயன்றால் அது எனக்கும் நல்லது. மற்றவர்களுக்கும் நல்லது.

இறைவா, நிறைகாணும் பண்பை எனக்கு வழங்கு! குறைகளைக் கடந்ததே நிறை! அன்பு! ஆர்வம்! நட்பு! அமைதி!

இறைவா! உண்மைக்கு மட்டும் விசுவாசமாக இருந்தால் போதாது. ஒருவரிடம் கொண்ட நட்புக்கும் உறவுக்கும் கூட விசுவாசமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குப் பிறகுதான் உண்மையிடம் விசுவாசம்.

இறைவா, உறவே முதல் — முடிவு எல்லாம்! இறைவா, நட்பு செய்யும் பாங்கினை அருள் செய்க! நிறைகாணும் பண்பை அருள் செய்க!

ஆற்றலில் சிக்கனம் வேண்டும்! இறைவா அருள்க!

இறைவா, என்னுடைய சேமநிதியே! நான் விரும்பும் துன்பத் தொடக்கிலாத சமுதாய அமைப்பைக் காண, உன் அருளால் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொண்டுள்ளேன். நான் இன்று ஆற்றலுடையேன்; ஆயினும் போதாது.

இறைவா, என்னுடைய பெருகி வளர்ந்த ஆற்றலை ஒருமுகப்படுத்தவில்லை. வெள்ளம் போன போக்குப் போல என் ஆற்றல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. என் ஆற்றல் ஒருமுகப்படுத்தப் படவில்லை! ஆதலால், ஆற்றல் இருந்தும் ஆற்றல் இல்லை என்பது போலாயிற்று!

இறைவா, நான் என்ன செய்ய? வேண்டி விரும்பிச் செய்கிறேன் இல்லை. தொல்லை தாங்க முடியவில்லை. இறைவா, நன்றருளிச் செய்தனை! என் ஆற்றலை ஒருமுகப் படுத்தச் சொல்கிறாய். நான் முயற்சி செய்கிறேன்.

எனக்குக் கொஞ்ச நாளாகவே பேச விருப்பமில்லை. இறைவா, இனிப் பேசாமல் குறிக்கோளை அடையும் வரையில் மௌனமாக இருந்து விடலாமா என்று கூட எண்ணம் வருகிறது.

ஆம் இறைவா, நீ அருளிச் செய்வது உண்மை! என் ஆற்றல் செய்யவேண்டிய செயல்களுக்காக மிச்சப்படுத்தப் பெறுதல் வேண்டும். இறைவா, நான் இன்று முதல் சிக் கனத்தை என் ஆற்றலில் காட்டி என் ஆற்றலினை நான் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள பணியில் ஈடுபடுத்த அருள் செய்க!

சிக்கனம் ஆற்றலில், பேச்சில், காலத்தில், செல்வத்தில் வேண்டும்! அச் சிக்கனத்தை என் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க அருள் செய்க!

இறைவா, ஞானத்தை அருள் செய்க!

இறைவா! 'கற்க' என்று திருக்குறள் சொல்கிறது. நாள்தோறும் கற்கின்றேன். எண்ணற்ற நூல்களைக் கற்கின்றேன. கற்றார் வாய் கேட்கிறேன். ஆயினும் என் இதயம் அடங்கவில்லை.

"நான்" என்ற முனைப்பு முடங்கவில்லை. "எனது" என்ற அகந்தை அடங்கவில்லை. எல்லாம் வேண்டும் என்ற ஆசை. மற்றவர்க்கும் வேண்டும் என்ற எண்ணம் இல்லை, கவலை இல்லை! மற்றவர் படுந்துயரம் கண்டு இரக்கப் படுகின்றேன் இல்லை. நான் எப்படி உய்வது?

இறைவா, "கற்பனவும் இனி அமையும்" என்ற ஆப்த மொழியை வாழ்க்கை மொழியாக ஏற்கலாமா? ஆம்! எண்ணற்ற நூல்களைக் கற்கும் முயற்சியினால் மட்டுமே நான் உய்தி பெறல் இயலாது.

இறைவா, அருளையே கண்ணாகக் கொண்டு—கலை ஞானத்தைக் கற்க முயன்றால் எளிதில் ஞானம் சித்திக்கும் இறைவா, "நான்" அடங்க வேண்டும். உன்னுடைய பேருருவாக விளங்கும் மனித சமுத்திரத்துக்குள் சங்கமமாக வேண்டும்.

இறைவா, நீ காட்ட நான் காண வேண்டும். அப்பொழுதுதான் காணாதனவெல்லாம் காணமுடியும். கேளாதனவெல்லாம் கேட்க முடியும். இறைவா அருள் செய்க! நின்னருள் வழியதே என்னறிவு, உணர்வு, செயல், ஞானம் எல்லாம். இறைவா, அருள் செய்க!

கணக்காக வாழ்ந்திட அருள்க!

இறைவா, கணக்கு வழக்கைக் கடந்த நின் திருவடிகளைக் கண்டு தொழ அருள் செய்க! இறைவா, நின் அருள்நிலை, கணக்கு வழக்கைக் கடந்தது. நானோ கணக்கினை கடக்கவில்லை கடக்கவும் கூடாது. நான் எதிலும் கணக்காக இருப்பது என் வாழ்க்கைக்கு நல்லது!

இறைவா, எல்லை யற்றவை, கணக்குகளைக் கடந்தவையாக இருக்கலாம். நானோ எல்லாவற்றுக்கும் எல்லைகளை உடையவன். இல்லை, இறைவா! எல்லைகள் இல்லையானாலும் எல்லைகளை உருவாக்கிக் கொண்டே வாழ்ந்து வருகிறேன்!

எல்லைகளையுடைய சூழ்நிலையில் நான் கணக்கை கடத்தல் இயலுமா? ஒருகாலும் இயலாது! நான் இம்மியும் பிழைபோகாது கணக்கோடு வாழ்ந்தால்தான் வாழமுடியும். இல்லையானால் படுதோல்வி வந்தடையும்!

ஒரு வேடிக்கை இறைவா, எங்கள் மனித உலகத்தில் காசு பணத்துக்கு மட்டுமே கணக்கு வைக்கின்றனர்! வாழ்க்கையின் முதல், "காலம்" அல்லவா? காலத்திற்கு யாரும் கணக்கு வைப்பதுமில்லை. கேட்பதும் இல்லை! பலநொடிப் பொழுதுகள் கணக்கில்லாததால் பாழாகிப் போகின்றன.

இறைவா, நான் என் காலத்திற்குரிய பணிகளைத் திட்டமிட்டு அளந்து பயன்படுத்தும் உளப் பாங்கினை அருள் செய்க! இறைவா, என் வாழ்க்கையில், அடுத்த முதல் ஆற்றல்! ஆற்றலுக்கு கணக்கு வைக்கும் பாங்கினை இனிமேலாவது தா!

என் ஆற்றல் கணக்கிடப்பட்டு, பணிகளுக்குத் தகுந்தாற்போலப் பகிர்ந்தளிக்கப் பெற்றால் ஏராளமான பணிகள் நிகழும். என் வாழ்வு கணக்காக அமைந்து கங்காளனாகிய நின்னை அடைய அருள் செய்க! இறைவா, கணக்காக வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

நான், என் நெறியில் நிற்கும் உறுதியினை அருள்க!

இறைவா, பித்தனே! உன்னைப் ''பித்தன்'' என்று பாடிய பாடல்களைப்பாடி நான் மகிழ்கின்றேன்! ஆனால், புகழை விரும்புகின்றேன்! பெருமையை விரும்புகின்றேன். ஏன் இறைவா, இந்த முரண்பாடு?

நான் பெருமையை விரும்பினால், புகழை விரும்பினால் அதைக் கொடுப்பவர்களையே நாடுவேன்! அவர்கள் பெரும் பாலும் இச்சை மொழிகளையே பேசுவார்கள்! அதுபோலவே திரும்பிக் கொச்சை மொழியும் பேசுவார்கள்!

இறைவா, இந்த உலகத்தில் எல்லோரையும் திருப்தி செய்ய இயலுமா? ஒருபொழுதும் இயலாது. இறைவா, எனக்கு உடன்பாடில்லாதவர்களே இந்த உலகில் மிகுதி.

என் மீது பொறாமை கொண்டுள்ளவர்களே அதிகம்! இவர்களையெல்லாம் நான் திருப்தி செய்வது என்பது இயலாத காரியம், அவசியமில்லாத ஒன்று.

இறைவா, நீ என் நெஞ்சத்தில் நின்றுணர்த்துகின்றனை என் ஞானாசிரியர்கள் அப்பரடிகளும், திருவள்ளுவரும் உள் நின்று உணர்த்துகின்றனர். இது போதாதா எனக்கு!

இந்த வையகத்தில் நடந்து வந்த வரலாற்றின் வழி, எதிர் காலத்தை உய்த்துணரும் பொழுதில் என் நடையே சரி என்று தோன்றுகிறது. இதுபோதும். இறைவா! எனக்கு மற்றவர்கள் என்ன நினைக்கின்றார்கள், என்ன கூறுகின் றார்கள் என்பது பற்றிய கவலை வேண்டாம்.

நான் என் நெறியில் நிற்கும் உறுதியினை அருள் செய்க! சமூகம், ''பேய்'' என்று கூறினாலும் சரி! ஊரார் கூறும் வசையெலாம் வாழ்த்தென ஏற்றுக் கொள்ளும் இதயத்தினை அருள் செய்க! நான் உன் அடியான்! மக்கள் சேவகன்! இதுவே என் வாழ்வாக அமைய அருள் செய்க!

புகழ் விரும்பும் இச்சையைத் தவிர்த்தருள்க!

இறைவா, என் நெஞ்சத்தில் துணையாய் அமர்ந்து துறப்பிக்கும் தூய தலைவா! இறைவா, துறக்க வேண்டும், மண், பெண், பொன், புகழ் ஆகியவற்றைத் துறக்க வேண்டும் என்று சான்றோர் கூறியுள்ளனர்.

இறைவா, ஆனால் இன்றைய துறவு நிலை? மண்ணைத் துறக்கவில்லை! பல ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்துக்குத் துறவி சொந்தக்காரர்! பொன்! — சொல்லவே வேண்டாம்! பொன்னணிகளையே அணிந்து கொள்கின்றனர்; இறைவா! பெண் துறக்கப்பட்டிருக்கிறாள்! பெண்வழித் துறவுகூட அச்சத்தின் வழிப்பட்டதே!

இறைவா' ''புகழ் எந்த ஒரு துறவியினாலும் இது துறக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை! இன்றைய துறவிகள் புகழுக்கு ஏங்கிக் கிடக்கிறார்கள்! இன்றைய துறவிகளிடம் பக்தர்களைவிட பத்திரிகைக்காரர்களுக்கே செல்வாக்கு அதிகம்!

இறைவா, புகழ் எதற்காக? அதுவும் வாழ்நாளில் சொல்லப் பெறுவது புகழா? இல்லை! இல்லை! வாழ்நாளில் சொல்லப்பெறுவது முகமன். முகம் நோக்கி அச்சத்தின் காரணமாகவோ எதையோ ஒன்றை இச்சித்தோ சொல்லப் பெறுவது முகமன்! இது புகழன்று!

இறைவா, நான் முகமன் கேட்கும் விருப்பம் இல்லாதிருக்க அருள் செய்க! புகழ் விரும்பும் இச்சைத் தவிர்த்தருள்க! எனக்குப் புகழ் வேண்டாம். நான் உழைக்கக் கடமைப்பட்டவன்!

வேலை செய்வது எனது பிறப்புரிமை! ஒப்புரவு செய்தல் எனது சமுதாயக் கடமை! இவற்றை நான் செய்து வாழ அருள் செய்க! இறைவா, புகழ் எல்லாம் உனக்கேயாகட்டும்! இறைவா, புகழ் விழையா மனம் அருள்க.

உணர்ச்சி வசப்படுவதிலிருந்து காப்பாற்றுக!

இறைவா, மோனத் தவமிருக்கும் முதல்வனே! உணர்வெலாம் கடந்த ஒருவனே! நின் திருவருள் போற்றி! போற்றி! இறைவா, என்னைச் சிலர் உணர்ச்சியற்றவன், மரக்கட்டை, என்றெல்லாம் ஏசுகிறார்கள்!

இறைவா, வாழ்க்கைக்கு உணர்ச்சி தேவையா? இறைவா, ஆம் உண்மைதான்! வாழ்க்கைக்கு ஏன் உணர்ச்சி? எதற்காக உணர்ச்சி! உணர்ச்சி விலங்குகளுக்கே உரியது!

மானிடர்க்கு ஏன் உணர்ச்சி? அவசியமில்லை! அப்படியா, இறைவா? உணர்ச்சி புலால் தொடர்புடையது; புற உலக வயமானது. எளிதில் அழிக்கக்கூடியது, அழியக் கூடியது! உணர்ச்சி தன்னை நோக்கியதே. பிறரை நோக்கியதன்று.

இறைவா, என்ன அற்புதம்! உணர்ச்சியைப்பற்றி ஓராயிரம் உணர்த்தியருளிய நின் கருணைக்கு ஏது கைம்மாறு? இறைவா, நான் இனி உணர்ச்சி வசப்படமாட்டேன்!

உணர்ச்சிக் களங்களை, காரண காரியங்களை ஆராய்ந்தறியும் துறையில் மடைமாற்றம் செய்து பயன் கொள்வேன்.

உணர்ச்சிக்கு எளிதில் ஆளாகும் பொறிகளை ஆளுமையுடன் தீர்வு காணும் நெறியில் திருப்பி விடுவேன். உணர்ச்சிக்கு எளிதில் இடம் தரும் சுய நலத்தை அடியோடு மாற்றிப் பிறர்நலம் பேணும் பெருநெறியில் சிறந்து நிற்பேன்!

உணர்ச்சிக்கு எளிதில் இடம் கொடுக்கும் தன், முனைப்பை அடியோடு மாற்றுவேன்! இறைவா உணர்ச்சி வசப்படுவதிலிருந்து என்னைக் காப்பாற்று! நான் மனிதனாகச் சிறந்து வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

இப்பிறப்பிலேயே விடுதலை பெற அருள் செய்க!

இறைவா, பந்தமும்—வீடும் ஆகிய பரம்பொருளே! இறைவா, நீயே எனக்குக் கட்டுக்களையும் அருளிச் செய்தாய்! பின், வீட்டையும் அருளக் காத்திருக்கிறாய்!

இறைவா, நான் ஒரு பட்டுப் பூச்சி போல் ஆனேன்! நானே எனக்கு ஒரு சிறையை உண்டாக்கிக் கொண்டேன், பட்டுப்புழு தனக்கு ஒரு கூட்டைத் தானே செய்து அடைத்து கொண்டாற்போல! கூட்டில் அடைபட்ட பட்டுப்புழுதான், பட்டுப் பூச்சியாகிறது; பின் கூட்டை உடைத்து வெளியே வருகிறது; விடுதலை பெறுகிறது!

இறைவா! நான் எனக்காக விலங்கின் குணத்தன்மையுடன் ஒரு சுற்றுவட்டம் அமைத்தேன்! அது ஒரு சிறைக்கூடம்! என்னுடையது அது; "நான்" அதற்குக் காவற்காரன்! காலப்போக்கில், என்னைச் சுற்றி இருந்த சுற்றத்தை என்னுடைய நலன் கருதி நேசித்தேன்! பாவனையாக நேசித்தேன்! இதுவே என்னை மெல்ல மெல்ல வளர்த்தது. மனிதனானேன்!

நான் மனிதனான நிலையில் சுற்று வட்டத்தை உடைத்தேன்! மற்றவர்களிடமும் அன்பு காட்டினேன்! அவர்களுக்காக வாழ்ந்தேன். இறைவா, இதுவே என் வளர்ச்சி!

இறைவா, பட்டுப்பூச்சி கூட்டை உடைத்துக் கொண்டு விடுதலை பெற்றது போல நான் பூரண விடுதலை பெற அருள் செய்க! தியாகம் செய்யும் பாங்கினை அருள் செய்க புகழ் பெறும் இச்சையிலிருந்து விடுதலை பெற அருள் செய்க!

இறைவா, நான் இப் பிறப்பிலேயே விடுதலை பெற வேண்டும்! இனியும் காலந்தாழ்த்த இயலாது! இறைவா, கனிந்த அன்பு, தியாகம், சீலம், நேர்ன்பு, ஞானம் இவற்றை அருளி இப்பிறப்பிலேயே ஆட்கொண்டருள்க!

நம்பிக்கையை உயிரினும் மேலாக போற்ற அருள்க!

இறைவா, நம்பினோர் கெடுவதில்லை! இது நான்கு மறை தீர்ப்பு! இறைவா, நல்வாழ்க்கையின் அடித்தளம் நம்பிக்கை! தன்னம்பிக்கையும், பிறர் மீது நம்பிக்கையும் இன்றியமையாதன!

தன்னம்பிக்கை யின்மை தன் வாழ்வையே கெடுக்கும்! பிறர்மீது நம்பிக்கையின்மை சமூக வாழ்க்கையைக் கெடுக்கும் இறைவா, எனக்குரியன இரண்டு நம்பிக்கைகளுமே! இறைவா, என்ன இப்படிச் சொல்கிறாய்! எனக்கு இரண்டு நம்பிக்கைகளுமே இல்லையென்றா கூறுகிறாய்!

இறைவா, மன்னித்துக் கொள், மறுத்துக் கூறுவதற்காக, இறைவா, இரண்டுமே உண்டு! உண்டு என்று கூறக் கூடியவாறே இல்லை என்று கூறக்கூடிய அளவுக்கும் இருக்கிறது! இதுவே உண்மை!

இறைவா, மின் இணைப்பில் மின் தொடர்புக்கட்டை இறுக்கமான தொடர்பு இல்லையானால் மின்னோட்டம் நிகழாது. மின்சாரமும் பயன்பாட்டுக்கு வராது.

இனி, நான் மனிதர்களை நம்புகிறேன். முற்றாக, முழுவதுமாக மனிதர்களை நம்புகிறேன்! நான் என்னை மேலும் செழுமைப்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் இன்னொருவரையும் செழுமைப்படுத்திக் கொள்ளும்படி செய்வேன்! இது இயலும்!

இனி நான் யாரையும் குறை சொல்ல மாட்டேன். யாரிடமும் குற்றம் காண மாட்டேன் அவர்களை முறைப் படுத்த ஓயாது உழைப்பேன்.

என் வாழ்க்கையில் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடுகளாகிய நாணயம், நேர்மை, திறந்தமனம், திறந்த வாழ்க்கை முறை ஆகியவைகளை நான் பேணிப் பாதுகாப்பேன். இறைவா, வாழ்க்கையின் அச்சாகிய நம்பிக்கையை நான் என் உயிரினும் போற்றுவேன்! இறைவா அருள்க.

நீ, கற்பிக்கும் பாடம் உணர்ந்து வாழ அருள்க!

இறைவா! ஆலமர் செல்வா! கல்லாலின் கீழ் அமர்ந்து ஆசிரியப்பணி செய்த ஆண்டவனே! தென்முகக் கடவுளாக அமர்ந்து அறம் உணர்த்திய ஆசிரிய அண்ணலே!

நின் போதனையில் யாதொரு குறையுமில்லை! நான் தான் கற்றேன் இல்லை. இறைவா, வலது திருவடி மடித்து, இடது திருவடியை நிலத்தில் ஊன்றி அமர்ந்துள்ள காட்சியே ஒரு பாடம்! ஆம். இறைவா! சக்தியால், உழைப்பால் நிலத்தில் ஊன்றி வளர்க என்பது பாடம்!

இறைவா, நின் கைமுத்திரை, சின்முத்திரை ஒரு காட்சியால் உணர்த்திக் கற்பிக்கும் பாடம். சுட்டுவிரலாகிய—உயிராகிய நான் ஆணவத்தால் தன் முனைப்புடன் கூட்டணி அமைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்! செருக்கால் நிமிர்ந்த நிலை!

இந்த செருக்கு நிலை வாழ்க்கைக்குப் பயன்படாது. நான் கூட்டணியிலிருந்து முதலில் விடுதலை பெற வேண்டும். நான், விலக வேண்டும். உன் திருவடியை அடைய வேண்டும்!

இறைவா! நல்ல பாடம்! ஆணவம் எனும் செருக்கிலிருந்து மீள அருள் செய்வாயாக! பொருள் மயக்கத்திலிருந்து மீட்பாயாக!

என்னை ஊழ்வினையின் பிடியிலிருந்து மீட்பாயாக! நின் தாளில் என் தலை பதித்து வணங்க அருள் செய்க! இறைவா, நீ கற்பிக்கும் பாடம் உணர்ந்து வாழ்வாங்கு வாழ அருள்க!

சடங்கு வழிபாட்டை விலக்கிட அருள் செய்க!

இறைவா, உன் திருவிளையாட்டு என்று சொல்வதா? அல்லது என்னையே நான் நொந்து கொள்வதா?

என் மனம் உன்னைத் தேடுவதில்லையே! உன்னில் ஒன்றுவதில்லையே!

ஆனால், சடங்குகளே நின்னைக் காணும் வழி என்று நம்பி அலைகிறார்கள்; சடங்குகளுக்கு நிறையப் பேர் கூடுகிறார்கள்; பணம் நிறையச் செலவழிக்கிறார்கள்! பாழுக்கிறைத்துப் பழுதாகும் வாழ்க்கை! இறைவா, காப்பாற்று!

பாழுக்கிறைத்து பழுதாகுபவர்களைக் காப்பாற்று! உன்னைக் காண வந்தருள் செய்க! நின்னைக் காட்டு! என் கண்களால் காணத்தக்கவாறு வந்தருள் செய்க! நினக்குத் தொண்டு செய்ய அருள் பாலித்திடுக! நின் புகழ் பாட அருள் செய்க!

இறைவா, இனி நின் புகழ் பாட வேண்டும். நின்னையே நினைந்து நினைந்து அழுது நிற்பேன்! அருள் செய்க நின்னை மறவாதிருக்க அருள் செய்க! ஒரு கால் மறந்து விட்டால் நீ என்னை மறவாது இருக்கும் வரம் தர வேண்டும்.

இறைவா! எனக்குத் தந்தை நீ! ஆதலால், உனக்குத் தொழும்பாய்ப் பணி செய்வது என் கடன்! நீ எனக்குத் தந்தை போல இருந்தருள் செய்க!

இது நம்மிருவருக்கும் பல தலைமுறைகளாக இருந்து வரும் கடன்! இறைவா, நினக்குத் தொண்டு செய்து, புகழ் பாட அருள் செய்க!

உன் அடிமையான நான் அவலப்படாது அருள்க

இறைவா! ஏன் இந்தச் சோதனை? நான் அறியாதவன்! வலிமையற்றவன்! உன் கருணையால் உய்ய வேண்டியவன்! அப்படி இருந்தும் ஐம்பொறிகளாகிய கள்வரோடு கூட்டு வைத்துக் கொடுத்தனை!

ஐம்பொறிகளின் கூட்டு, என் வளர்ச்சிக்குத் துணையாக இல்லை! நான் நாள்தோறும் இவைகளுடன் தொடர்ந்து போராட வேண்டியிருக்கிறது! போராட்டத்திலும் அவைகளே வெற்றி பெறுகின்றன! இறைவா, என்னைக் காப்பாற்று!

இவைகளுடன் கூட்டு இப்போதைக்கு அகலாது போலிருக்கிறது. இவைகளுக்கு வேறு நல்ல வேலை கொடுத்து எனக்கு உண்மையான கூட்டாக இருக்கப் பணித்தருள் செய்க!

ஐம்பொறிகளின் சேட்டைகளால் நான் செய்த பிழைகளைப் பொறுத்தாள்க! இனிமேல் பிழைகள் வராமல் காத்தருள்க! நான் உனக்கு அடிமை; நீ என்னை ஆண்டு அருள் செய்யும் கடமை உடையவன்! உனக்கு அடிமை பூண்ட நான் அவலப்படுதல் ஆகாது! என்னைக் காப்பாற்று!

என் கண்களுக்கு கைபுனைந்து இயற்றாத அழகு மிக்குடைய இயற்கை எழிலைக்கண்டு மகிழ ஆணை தந்திடுக! என் செவிகள் நாளும் நல்லனவே கேட்க, நின்னுடைய பொருள் சேர் புகழைக் கேட்கவேண்டும்.

இறைவா, நின் புகழை நான் நாளும் இசைத்திடுதல் வேண்டும். நின்னுடைய மணமே நுகர்ந்து அனுபவித்திடுதல் வேண்டும். இறைவா! இயற்கை எழிலைக் கண்டு மகிழ்ந்து வாழ அருள் செய்க!

உயிரிரக்கமே என்னுடைய ஒழுக்கமாக அருள்க!

இறைவா! நான் பக்தி செய்ய ஆசைப்படுகின்றேன். நான் பக்தனாகவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தால், நாள்தோறும் உன் சந்நிதிக்கு வருகின்றேன்! வணங்குகின்றேன்! உன்னைப் புகழ்ந்து பாடுகின்றேன்! ஆனால் என் மனத்தில் நெகிழ்ச்சி இல்லை; மனம் உருக மறுக்கிறது? ஏன் அழுவதற்குக் கூட வெட்கப்படுகிறது? ஏன் இறைவா?

அப்படியா, இறைவா! நான் உன்னைச் சுற்றிச் சுற்றித் தான் வருகின்றேன்! இந்த உலகம் உன்னுடையது என்பதை நான் மறந்து விடுகின்றேன்! எல்லா உயிர்களும் உன்னுடைய வடிவம் என்பதை மறந்து விடுகின்றேன்!

அம்மையப்பராகிய நீயே இந்த உலகுக்கு அம்மையப்பர்! எல்லா இடத்திலும்—எல்லா உயிர்களிடத்திலும் நீ பரவி இருக்கின்றாய், நீ இன்றி ஒன்றில்லை. இந்த உண்மையை நான் அறிந்தும் உணர்ந்தும் ஒழுகுதலே பக்தி.

இதனால் எவ்வுயிரிடத்தும் நான் மாறுபடுதல் கூடாது! பகை கூடாது! இவை சிந்தையிலும் கூடாது; செயலிலும் கூடாது. உயிரிரக்கமே பக்தியின் களம்; உயிரிரக்கமே பக்தி.

உயிரிரக்கம் அன்பினைத் தரும். இன்ப அன்பினைத் தரும், அருளைத்தரும். இறைவா! எல்லா உயிர்களிடத்தும் உள்ளத்தாலும் செயலாலும் அன்பாக இருக்கும் அருளைச் செய்வாயாக! உயிரிரக்கமே என்னுடைய ஒழுக்கமாக அமைந்து மன நிறைவு பெற்றிட அருள் செய்க!

'சத்து-சித்து-ஆனந்தம்' சச்சிதானந்தமே அருள்க!

இறைவா! என்னுடைய அன்பே! இன்பமே! நான் இன்பத்தை விரும்புகின்றேன், எல்லையற்ற இன்பத்தை விரும்புகின்றேன். இன்பம் என்ன, வாங்குவதற்குக் கடைச் சரக்கா? இல்லையே!

இன்பத்தின் வாயிலாகிய சத்தியத்தை—உண்மையை நான் பற்றினால்தானே இன்பம் கிடைக்கும். சத்தியம்—உண்மை இன்பத்தின் ஊற்றுக்களன்! நான், மனம், மொழி மெய்களால் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

அகமும்—புறமும் ஒத்து வாழ வேண்டும்! இறைவா அருள் செய்க! அறிவு தேவை. உலகம் வளர்கிறது! நானும் வளர்கிறேன். வளர்ச்சி நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப அறிவும் வளர வேண்டாமா? வளர வேண்டும்.

அறிவு தேடும் வேட்கை தேவை. நூலறிவு, செவியறிவு, பட்டறிவு மூன்றும் தேவை! இறைவா! இந்த அறிவை அயர்வின்றித் தேடிப் பெறும் உணர்வினை வழங்கி அருள்க!

உண்மையும் அறிவும் என் வாழ்க்கையில் இடம் பெற்றால்தான் ஆனந்தத்தினை அடைதல் கூடும். இந்த மெய்ப் பொருளை விளக்கத்தானே இறைவா, சத்து—சித்து—ஆனந்தம் (சச்சிதானந்தம்) என்ற பெயர் பெற்றனை!

இறைவா. நான் உனையடைந்தேன்! சத்திய வேட்கையைக் கொடு! அறிவை நல்குக! இன்ப அன்பாக என்னிடத்தில் நின்றருள் செய்க! இறைவா! சச்சிதானந்தமே! நின்னருளே துணை! மகிழ்ந்து மன நிறைவு பெற்றிட அருள் செய்க!

நானே பொறுப்பேற்கும் நயத்தக்க வாழ்வை அருள்க!

இறைவா. தேசமெலாம் விளங்கும் என் தெய்வமே! அந்தத் தேசத்தில் நான் ஒருவன் இல்லையா? என்னை விளக்கமுறச் செய்யக் கூடாதா?

இறைவா, எனக்கு ஏராளமான செய்திகள் தெரியும் அதுவும் அடுத்தவர் குற்றங்கள் அனைத்தும் தெரியும்! ஆனால் இறைவா, எனக்கு என்னைப் பற்றித் தெரியாது! எனக்குத் தெரிந்ததும் தெரியாது! தெரியாததும் தெரியாது!

நான் யார்? ஒரு மனித உருவம். அவ்வளவுதான்? இறைவா, இஃதோர் இரங்கத்தக்கநிலை. என்னைக் காப்பாற்று!

என்னை நானே துன்பத்தில் ஆட்படுத்திக் கொள்கிறேன் எனக்கு நானே எதிரி! இறைவா, என்னை அறியும் அறிவை துணிவை, எனக்குத் தந்தருள் செய்க!

நாள்தோறும் என் வாழ்நாளின் கணக்கையும் சரிபார்த்து ஆன்ம லாபத்தில் இழப்பு—நட்டம் பார்க்கும் பழக்கத்தினை ஏற்றுக் கொள்ள அருள் செய்க! நான் விளக்கமுற என்னை நானே ஆய்வு செய்து கொண்டு திருத்தமுறுதல் வேண்டும்.

இறைவா, தன்னாய்வு முறையைத் துணிவோடு ஏற்கும் நிலையினை அருள் செய்க! ஓரோ வழி என்னை மற்றவர் ஆய்வு செய்து சொன்னாலும் ஏற்கும் மனப்பாங்கினைத் தா! நான் விளக்கமுற நானே பொறுப்பேற்கும் நயத்தக்க வாழ்வினை வழங்கி அருள் செய்க!

எல்லாரிடமும் அன்பு காட்ட அருள்க!

இறைவா, பொதுவில் ஆடும் ஆடல் வல்லானே! போற்றி! போற்றி!! எனது நாடு இப்படிக் கலகக்காடு ஆகிறதே! இறைவா, இதனைக் காக்க உனக்குத் திருவுள்ளம் இல்லையா?

இறைவா, நீ மகிழ்ந்து திருவிளையாடல்கள் நிகழ்த்திய நாடல்லவா? புண்ணிய பூமி என்றெல்லாம் புகழ்கிறார்கள்! ஆனால் இன்றைய நடப்புகள் அப்படி இல்லையே? இறைவா என் நாட்டைக் காப்பாற்று!

இறைவா, ஆம், உண்மை! நீ ஆயிரம் ஆயிரம் தடவை அருளாளர்கள் மூலம் எனக்கு எடுத்துக் கூறியும் நான் திருந்திய பாடில்லை! தனி மனித முனைப்பு, அலட்சியப் புத்தி, தன்னயப்பின் மிகுதி, இவைகளால் நின் அடியார்கள் கற்றுத் தந்த அறிவுரைகள் பயன்படாமல் போய் விட்டன!

நான் சார்புகள் காரணமாக அன்பு காட்டுவதில்லை ஏன்? என்னைச் சாராதவர்கள் எனக்கு உடன்பாடில்லாதவர்கள், இந்த உலகில் வாழ உரிமையில்லாதவர்கள் என்றே முடிவு செய்கிறேன்!

தானே அதிகாரத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொள்கிறேன்! இறைவா, இநத அவல நிலையிலிருந்து எடுத்தாள்க!

இறைவா என் நாட்டை மீட்டருள்க! நான் விருப்பு வெறுப்பின்றி எச்சார்புகளையும் சார்ந்து வாழ்தல் வேண்டும். இத் திறனை அருள் செய்க!

இறைவா எல்லாருக்கும் நான் அன்பு காட்டுதல் வேண்டும். நல்லன செய்ய வேண்டும்! உலக உயிர்கள் அனைத்தும் மகிழ்வாய் வாழ வேண்டும்! இந்த உயர் உள்ளத்தினை இறைவா, எனக்குத் தா! அன்பு அமைதி பெருக அருள் செய்க!

எல்லாரிடமும் அன்பு கொள்ள அருள்க!

எந்நாளும் பணி செய்து கிடக்க அருள் செய்க!

இறைவா! இருளும் ஒளியும் ஓரிடத்தில் கண்ணுக்குத் தெரியும் வகையில் இருக்காது. இருத்தல் இயலாது இறைவா! ''நான்'' இருக்கும் வரை நீ இருத்தல் இயலாது. ''நான்'' என்பது பொதுமையுள் அடங்க வேண்டும். அல்லது அற்றுப் போக வேண்டும்.

''நான்'' எளிதில் அடங்காது, அதுவும் இந்த யுகத்தில் அடங்காது. இறைவா! இது ஜனநாயகயுகம்! மக்களாட்சி முறையில், அதிகாரத்திற்கு இடம் இல்லை. தொண்டு உண்டு, பணி இருக்கும்; ஆயினும் இந்த நாட்டு நிலை வேறு.

இந்நாட்டில், அடங்காத அதிகாரப் பசி, இந்தப் பசியையும் எடுத்து விழுங்கும் விளம்பரப் பசி! ஆம், இறைவா, காரியம் நடக்கிறதோ இல்லையோ? பத்திரிகைச் செய்தி—பாராட்டுக் கூட்டங்கள் ஆகியன இன்றைய சமுதாயத்திற்கு வெளிச்சம் போல்வன!

இந்த யுகத்தில் ''நான்'' எப்படி அடங்கும்? நான் என்னும் அகங்காரம் நீங்க வேண்டும். அந்த இடத்தில் நின் அருளாட்சி நடக்க வேண்டும். இறைவா, திருவுள்ளம் பற்றுக!

'நான்' இருப்பது தெரியாமலே வாழ்தல் வேண்டும். என் தலை வெளியே தெரியக் கூடாது. மண்ணிற்குள் வேர் போல இருக்க வேண்டும். இறைவா அருள் செய்க! பணி செய்து கிடக்க அருள் செய்க! நாளும் நினக்குப் பணி செய்து கிடப்பதே என் பணியாக அருள்க!

வையகம் துயர் நீங்க நான் துன்புற அருள்க!

இறைவா! துன்பப்படுகிறவர்கள் பாக்கியவான்கள், இது நின் அருள் வாக்கு! இறைவா, துன்பப்படுவதில் எனக்கு மறுப்பு இல்லை!

இறைவா, ஏசுபிரான் மற்றவர்கள் பாவத்தைக் கழுவ சிலுவையில் துன்பப்பட்டார். அப்பரடிகள் நீற்றறையில் கிடத்தப்பட்டுத் துன்புற்றார்!

திருஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்த இடம் தீயிடப் பெற்றுத் துன்புற்றார்.

உலக உயிர்களின் உய்திக்காகவும் உயர் நோக்கங்களுக்காகவும் விழுமிய துன்பங்களை அனுபவித்தால் அது பேறு; பாக்கியம் ஆகும்! இறைவா! எனக்கு இத்தகைய துன்பங்கள் யாதொன்றும் வரவில்லை!

உடற்பிணியால் துன்பம்! வறுமையால் துன்பம்! உட்பகையால் துன்பம்! இவையெல்லாம் விலைமதிப்பு மிகுதியுமுடைய வாழ்க்கையைக் கெடுக்கின்றன. இம்மையையும் கெடுக்கின்றன. ஏழேழ் பிறப்பையும் கெடுக்கின்றன!

இறைவா, நான் துன்புற்று உழலவே விரும்புகிறேன்! அத் துன்பம் விழுமிய துன்பமாக இருக்க வேண்டும்!

விண்ணகத்தைத் தரும் துன்பமாக இருத்தல் வேண்டும்! உயிர்க்குலத்தின் உய்திக்காகப் படும் துன்பம் இன்பமாக அமைதல் வேண்டும்!

இறைவா, வையகத்தின் துயர் நீங்க நான் துன்புறும் வாழ்க்கையை அருள் செய்க!

வையகம் வளர, வாழ உழைத்திடும் துன்ப வாழ்க்கையே என் பேறு! அருள் செய்க!

இறைவா, மண்ணில் ஞானதீபம் ஏற்றுக!

இறைவா, அன்று ஏசுபெருமான், மண்ணில் விண்ணரசு வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தார்! அது மிகப் பெரியது மட்டுமன்று. புத்திசாலித்தனமான வேண்டுகோளுமாகும். ஆம், இறைவா!

இன்று மண்ணை மனிதர்கள் ஆளுகின்றனர்! எப்படி ஆளுகின்றனர்? இறைவா, இந்த அரசினால் யாது நன்மை மாறாகத் தீமையே நன்மைபோல ஊடுருவுகிறது! ஆம், இறைவா! சாராயக்கடைகளின் சாம்ராஜ்யம்! பரிசு மழை? விலைவாசிகள் கட்டுப்பாடின்றி ஏறிக் கொண்டே போகின்றன!

ஆசிரியர்கள் அடியாட்களாகின்றனர்! சாமியார்கள் கலகக்காரர்களாகின்றனர்! முற்றுந் துறந்த முனிவர்கள் இடையிலும் புகழ்ப்போட்டி!

இறைவா, தாங்க முடியவில்லை இந்தக் கொடுமை! இறைவா, நின்னரசை மண்ணில் நிலைநாட்டு! இறைவா, மண்ணில் ஞானதீபம் ஏற்றுக!

''நான்!'' ''எனது'' என்னும் செருக்கினை அகற்று-சாராயக் கடைகளை மூடு! பரிசு சீட்டுகளை நிறுத்து! அன்பு அமைதியே வாழ்க்கை! அன்பமைதியை வழங்கி வாழ்வித்திடுக!

இறைவா, அன்பு ஊற்றெடுக்கும் இதயமே எனக்குத் தேவை. மண்ணில் ஞானதீபத்தினை ஏற்றி அருள்க!

○ ★ ○

பழகிய பழக்கத்தைத் தொடர்ந்து பராமரிக்க அருள்க!

இறைவா, ஏறுமயிலேறி விளையாடும் அண்ணலே! ஆம் இறைவா! சூரன் வாழ்க்கையில் ஏறும் இயல்பினன்! ஒவ்வொருவருக்கும் வாழ்க்கையில் ஏற்றம் பெறும் இயல்புகள் உண்டு.

ஆனால், வழிதவறிப் போகும்பொழுது ஏற்றத்தை இழக்கின்றனர்! அப்போதுதான் இறைவனின் கருணை தேவைப் படுகிறது!

இறைவா, நீ சூரனின் இயல்பறிந்து அவனுடைய துடுக்குத் தனத்தைப் பார்த்து வெறுத்துப் புறத்தே ஒதுக்க வில்லை, நீ அருளும் திறத்துடன் சூரனுடன் போராடினாய். பின் ஆட்கொண்டருளினாய்!

இறைவா, பின்பும் சூரனை தனியே விட்டுவிடவில்லை. அவனை அருகிலேயே வைத்துக் கொண்டாய்! ஏறுமயிலாகப் பயன்படுத்திப் பெருமை அருளினை!

இறைவா, நின் செயல் ஒரு வாழ்க்கைத் தத்துவத்தின் வெளிப்பாடு! "விடப்பட்டவர்கள் பேய்களாவார்கள்" என்பது ஓர் உண்மை! இறைவா, என் வாழ்க்கையிலும் இந்தச் செயற்பாடு அமைய அருள் செய்க!

இறைவா, நான் யாரையும் அந்நியமாக ஆக்கக் கூடாது! பழகியவர்களை இடையில் விடக்கூடாது! பழகியவர்களிடம் பகை கொள்ளக்கூடாது! இறைவா, அருள் செய்க! நான் சுற்றிச் சுற்றி வந்து பெற்ற மனித உறவுகளைப் பராமரிக்க வேண்டும்!

இறைவா, என்னோடு பழகிய ஒவ்வொருவரும் நான் அவர்களை நினைவில் வைத்திருப்பதாக எண்ணி மகிழ்ச்சி அடையத் தக்க வகையில் என் கடப்பாடுகள் அமைய அருள் செய்க!

இறைவா நிலையான அன்புடன் அனைத்து உயிர்களிடத்தும் பழகி மகிழ அருள் செய்க!

தீமையிலா, ஒருமைப்பாட்டுடன் வாழ அருள் செய்க!

இறைவா! எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா! நீ ஒரு விசித்திர மான தலைவன். நீ அன்பு! நீயே அன்புக் கருணைக்கடல்!

ஆயினும் உனக்குப் பன்னெடுங்காலமாகத் தொழும்பு பூண்ட இந்த மானிட சாதியை ஏன் பகை மூட்டத்திற்குள் சிக்கித் தவித்து அழியும்படி செய்கிறாய்?

ஐயனே! எண்ணத் தொலையாத பிரிவினைகள்! பிரிவினை வழிப்பட்ட நச்சுத்தன்மை வாய்ந்த கசப்பு உணர்ச்சி, காழ்ப்புணர்ச்சி, பகைமை, கலகம், கொலை, இன்னோரன்ன தீமைகளில் இந்த மனித உலகம் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது! இறைவா, உனக்குக் கருணை இல்லையா? எங்களைக் காப்பாற்று.

மனித உலகில் எந்தப் பிரிவினையும் கூடாது. வேற்று மைகள் அனைத்தும் செயற்கை. மனிதனின் படைப்பு! இறைவா, உலகம் – மனித உலகம் வாழ ஒருமைப்பாடு தேவை! ஒருமைப்பாடு உடைய மனித உலகத்தைக் காணும் ஆற்றலினை அருள் செய்க!

இறைவா, நான் சார்புகளின் வழி அமைபவன்! என் சுபாவம்கூட என் சார்புகளுக்கு ஏற்றாற்போல விளங்க வேண்டும். புதிய சார்புகளைப் பெறுதல் என்பது நின் திருவுள்ளம்! தீமைக்குக் காரணமாகிய தற்சார்புகளை நீக்கி வாழ்ந்திட அருள் செய்க!

இந்த உலகம் உன்னுடையது! இந்த உலகில் உள்ள அனைத்தும் உன்னுடைய உடைமைகளே! எனக்கிங்கே என்ன அதிகாரம் வேண்டியிருக்கிறது? அதிகாரம் வேண்டவே, வேண்டாம். இறைவா!

இறைவா! ஒருமைப்பாடே உன்னை வழிபடும் மந்திரம்! ஒப்புரவே உனக்குச் செய்யும் வழிபாடு!

ஒருமைப்பாடு, ஒப்புரவு ஒழுக்கங்கள் என்பால் அமைய அருள் செய்க! இறைவா, ஒருமையுடன் நின் மலரடி போற்றி மகிழ்ந்து வாழ அருள் செய்க!

இறைவா! உன்னைக்காணும் வழியை உணர்த்துக!

இறைவா! ''மெய்ப்பொருள் காண்பதறிவு'' என்பது திருக்குறள். அதாவது உண்மையைத் தேடுதல் அறிவு! இறைவா! எது உண்மை, எது உள்பொருள், எது என்றும் உள்ள பொருள் என்று எப்படி தேடுவது?

எந்தப் பொருளால் நிலையான பயன் கிடைக்குமோ அது உள்பொருள்; உண்மைப் பொருள்! இறைவா, நீயே உண்மை! நீயே, மெய்ப்பொருள்!

ஆனால் உன்னைத் தேடும் ஆர்வம் இல்லையே? ஒரோ வழி தேடினாலும் நீ இருக்கும் இடத்தில் நான் தேடுவதில்லை.

இறைவா! நீ எங்கிருக்கிறாய்? இறைவா! நீ எங்கும் இருக்கிறாய்! சில இடங்களில் விளங்கித் தோன்றுகிறாய்! இறைவா! எல்லா உயிர்களிடத்திலும் நீ விளங்கித் தோன்றுகிறாய்!

இறைவா, உலக உயிர்களை நேசித்து அன்பு காட்டினால் உன்னைக் கண்டு கொள்ளலாம். இதுவே உண்மை! முதலில் உன்னைத் தேடும்வழி சரியாக இருத்தல் வேண்டும். நீ வேறு, நான் வேறு! நானே நீ என்றாகி விட்டால் தேடும் முனைப்புத் தோன்றாது.

இறைவா, நீ என் உள்ளும் இருக்கிறாய்! உன்னை நான் காண வேண்டும். உன்னைக் காண்பதற்குரிய ஒரே வழி உயிரிரக்கம் காட்டுவதேயாகும்.

மனத்தால் — மொழியால் — உடம்பால் மற்ற உயிர்களுக்கு நன்மை செய்து வாழ்வதே — உண்மையைத் தேடுவதற்கு— உன்னைத் தேடுவதற்குரிய ஒரே வழி! இறைவா உன்னைக் கண்டு மகிழும் வழியை அருள்க!

பிறர்க்குச் சங்கடம் தராத நெறி நிற்க, அருள்க!

இறைவா! உண்மையுமாய், இன்மையுமாய் விளங்கும் இறைவா! உண்மையைச் சொல்லத்தான் ஆசைப்படுகிறேன்! ஆனால், அச்சம், உண்மை சொல்வதைத் தடை செய்கிறது! இறைவா, என்ன அச்சம் என்றா கேட்கிறாய்?

நான் உண்மையென்று நினைப்பதைக் கூறினால் பலருக்கு நெஞ்சினை உறுத்தும், வருத்துறச் செய்யும் என்று எண்ணுகிறேன்! இறைவா! ஆம் இறைவா, அதுவும் கூட உண்மைதான்! அவர்களால் நமக்குத் தீங்கு நேர்ந்தால் என்ன செய்வது என்ற தயக்கம்! இறைவா, இவ்வகையான அச்சம் கோழைகளினுடையதா?

தீங்கு வரும் என்று கருதித் தீங்கு செய்யாமை அறமன்று! தீங்கு செய்யக்கூடாது என்பதற்காகவே தீங்கு செய்யாதிருப்பதுதான் அறம், ஒழுக்கம், வாய்மை நெறி! ஆம் இறைவா, உண்மையைச் சொல்லாது போனால் பொய்ம்மையை எப்படி நீக்குவது?

ஒரு தீமையை நீக்கப் பிறிதொரு தீமை செய்வது அறமன்று, வாழ்வியல் நெறியுமன்று! தீமைக்குத் தீமை என்றால் தீமையின் வட்டமே சுழன்று கொண்டிருக்கும்.

பொய்ம்மையை — பொய்ம்மையுடையவரை அணுகி வாய்மை நெறி காட்டிப் (பொய்ம்மையைக் காட்டாமல்) பழகினாலே பொய்ம்மை அகலும்!''

''பையத் தாழுருவி'' என்ற திருவாசகம் நினைவுக்கு வருகிறது. ''பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த'' என்றார் திருவள்ளுவர்! ஆதலால் இறைவா! நான் உண்மையைத் தேட அருள் செய்க!

ஆனால், மற்றவர்களுக்குச் சங்கடம் தரும் உண்மையினைச் சொல்லாமை என்ற நெறி நிற்க அருள் செய்க!

நீ பெரியோன்! வள்ளல்! அதற்கேற்ப அருள் செய்க!

இறைவா, நான் உனக்கு அடிமை! ஆயினும் உன்னுடைய அருளை யாசிக்கின்றேன்! அன்பிலே, உவகையின் முகட்டிலே நிற்கும் பொழுதெல்லாம் என்னை இழக்கின்றேன். இந்த நிலையில் அறிவும் கை கொடுப்பதில்லை.

இறைவா, அறியாமைச் சூழ்நிலையில் நான் அனாசாரமான காரியங்கள் பலவற்றைச் செய்கின்றேன்.

இறைவா, உனக்கு உவப்பில்லாதனவாக வுள்ளகாரியங்களையும் செய்கின்றேன். இறைவா! இவையெல்லாம் நான் வேண்டும் என்று செய்வதில்லை! அறியாமையினால் செய்கிறேன்.

இறைவா என் சிறுமை கருதிப் பொறுத்தருள் செய்க. நான் என் பிழைகளைத் திருத்திக் கொள்ள முயல்கின்றேன்- நீயும் என்னைப் பிழைகளிலிருந்து மீட்பாயாக!

இறைவா நான் அறிவில்லாதவன் என்ற உண்மையை அறிந்தே என்னை ஆட்கொண்டனை! நான் அறியாப் பதங்களைத் தந்தருளினை!

இன்று என் பிழைகளைக் கண்டு சீறலாமா? அல்லது பாராமுகமாய்த்தான் இருக்கலாமா? ஒருகாலும் கூடாது.

இறைவா, எங்கள் நாட்டில் பிழுக்கையை நீக்கி பாலைக் கொள்வர். மணல் ஒட்டிய கனிகளை ஊதித் தூய்மை செய்து உண்பர்! இறைவா! அங்ஙனமே நான் உனக்கு!

இறைவா, நான் உன் அடிமை, என் பிழைகளைத் தவிர்த்து என்னை ஆட்கொண்டருள்க! நீ பெரியோன். அதற்கேற்ப அருள் செய்க!

* *

இறைவா, ஞானப் பேரொளி வழங்கி அருள்க!

இறைவா, ஜோதியே! சுடரே! சூழொளி விளக்கே! நீ அருட்பெருஞ்ஜோதி! ஞானப்பேரொளி! உன்னை அறிவால் அறிதல் இயலாது. பொருளால் அறிதல் இயலாது!

நாளும் புருவ நடுவில் ஒளிச்சுடர் ஏற்றிக் காணின் காணலாம்! உன்னைக் காண, அறிய, அனுபவிக்க ஆயிரம் ஆயிரம் சடங்குகள் செய்கின்றேன்! ஆயினும் நினைக் கண்டறிந்தேனில்லை.

இறைவா, நின்னைக் காண உள்ளத்தே நோக்க வேண்டும்! ஒருகணம் நோக்கினும் சாலும்! இறைவா, அது தானே இயல்வதில்லை! உன் ஞானத்தை அனுபவிகக, கற்ற நூல், அறிவு, கை கொடுப்பதில்லை! நோன்புகளும் துணை செய்வதில்லை!

இறைவா, நீயே பற்றுக்கோடு! என்ற தெளிவுமிக்க துணிவு தேவை! இறைவா இந்த ஞானத்தைக் கொடு! ஒவ்வொன்றாக ஒழிந்து ஒடுங்கும் தவத்தினைத் தந்தருள் செய்க!

உயிர்க்கு உயிராக விளங்கும் உன்னை ஒளி விளக்காக —அறியாமை இருளகற்றும் ஞான விளக்காக ஏற்றிப் போற்றிட அருள்செய்க!

ஞானத்தினை அருள் செய்க! ஞானத்திற்குரிய பரமோனத்தை அருள் செய்க! மோனத்தின் எல்லையில் ஆன்மாவின் பரபரப்பு அடங்கட்டும்! அறிவின் ஆர்ப்பாட்டங்கள் அடங்கட்டும்! செல்வத்தின் அகந்தைகள் அழியட்டும்!

என் அகத்தே வளர்ந்துள்ள அகந்தைக் கிழங்கு அகழ்ந்தெடுக்கப்படட்டும்! இறைவா, அருள் செய்க!

ஒளி வழங்கி அருள்க! ஞானப் பேரொளி வழங்கி அருள்க! ஜோதியாக நின்று என் ஆணவக்கட்டை எரித்து அருள்செய்க. என் ஆன்மா, உடல் அனைத்தும் ஒளிமயமாகி நின்றிட அருள் செய்க!

சூழொளி விளக்காகி என்னைக்காட்டியருள்க சுடரொளி இந்த உலகை காட்டி அருள் செய்க! இறைவா ஞானப் பேரொளி வழங்கி அருள் செய்க!

★ ★ ★

புதிய புத்தகங்கள்

குறட் செல்வம்—தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்	30-00
சிந்தனைத் துளிகள் ,, ,,	40-00
திருவருட் சிந்தனை பாகம்-1 ,, ,,	40-00
ஆன்மிக சிந்தனை—வாரியார் சுவாமிகள்	18-00
இனிமை, இன்பம், இறைவன் —ஆர்.எஸ். வித்யாசாகர்	28-00
திருக்குறள் விநாடி வினா?—கோ. பார்த்தசாரதி	24-00
பேச்சுப் போட்டிகளில் வெற்றி பெற—	24-00
நினைப்பதை நிறைவேற்றும் மந்திரங்களும் யந்திரங்களும்—சுவாமி சாந்தலிங்கனார்	24-00
இனிய குடும்பத்திற்கு பயனுள்ள யோசனைகள் —இராம திலகம்—அரசு மகாலட்சுமி	33-00
எல்லா நோய்களுக்கும் இயற்கை மருத்துவம் —டாக்டர் இரத்தின சண்முகனார்	34-00
குறைந்த முதலீட்டில் அதிக லாபம் தரும் சிறுதொழில்கள்—டாக்டர் யோகி	28-00
சிரிக்கும் மலர்கள்—கவிஞர் ரஹிமா	24-00
மனுஷி—கலா பாலசுப்பிரமணியம்	25-00
பிரச்சனை ஒரு பிரச்சனையல்ல—ஜே. வின்சென்ட்	24-00
நீங்களும் லட்சாதிபதி ஆகலாம்	28-00
வள்ளலார் வாழ்கின்றார்—கவிஞர் முருகசரணன்	24-00
நகைச்சுவை—டாக்டர் அறிவொளி	15-00
முதன் முதலாக — வானொலி இயக்குநர் S. லீலா M.A.	18-00
இலக்கியத்தில் மனிதநேயம்—இதய	

இன்று ஒரு தகவல்—18 பாகங்கள்

—தென்கச்சி கோ. சுவாமிநாதன்—

இன்று ஒரு தகவல்—19 ஆம் பாகம்